

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Quinto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

LXXXVI.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo declaratum fuit, non licere superioribus Ord. B. M. de Mercede delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariarum utriusque sexus; posse tamen eos horum curam probo Religioso committere.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Josephi Linas Fratris expressè professi, & Procuratoris Generalis Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magistri Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod cum in dicto Ordine essent quamplurimi Tertiarii, & Tertiariæ, seu Pizochæ sub Tertiariarum Regula, ex habitu ejusdem Ordinis pie, & laudabiliter viventes, dubitatum aliquando fuerat, an pertineret privative ad Superiores ipsius Ordinis prædictis Tertiariis habitum conferre, an verò possent delegare aliquem virum Religiosum, probatæque virtutis, ut illis habitum hujusmodi conferret, curamque eorum haberet præcipue circa Regulæ observantiam; ideoque pro ipsius Josephi parte præfatæ Cardinalium Congregationi supplicato, ut pro majori securitate dubitationem hujusmodi resolvere dignaretur: eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum die 11. Augusti proxime præteriti emanatum supplicem Libellum sibi super præmissis portectum remisit dilecto filio Nostro ejusdem S. R. E. Presbytero Cardinali Orthobono nuncupato d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori, ut veris existentibus narratis circa ejusdem Josephi Procuratoris Generalis preces id statueret, quod pro suo arbitrio, & conscientia in Domino expedire censuisset. Porro idem Petrus Cardinalis, & Protector in vim facultatis sibi per Decretum hujusmodi attributæ, super præmissis Decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicet. Vigore retroscriptæ facultatis Sac. Congregationis S. R. E. Cardinalium Negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, recognito supplici libello a Procuratore Generali exhibito, & re mature considerata declarandum, & statuendum duximus: Non licere superioribus localibus Religionis, delegare auctoritatem conferendi habitum Tertiariarum prædictis utriusque sexus Tertiariis, sed ad illos hoc privative spectare: posse tamen semel indutus in illorum curam circa observantiam Regulæ Virum Religiosum ejusdem Religionis probatæque virtutis destinare, prout præsentis Decreti auctoritate qua supra decernimus, statuimus, & declaramus. In quorum fidem &c. Datum ex ædibus nostris hac die 14. Septembris 1680. Cardinalis Orthobonus totius Ordinis B. Mariæ de Mercede Protector.

Dat. 30. Sep. 1680. An. 4.

Propositum fuit dubium S. Congregationi Episc. & Reg.

Remissum fuit ad Card. Protectorem.

Ejus Decretum.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

portectis inclinati, Decretum præsertum a memorato Petro Cardinale, & Protectore editum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interverint, supplemus.

§. 2. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Ordinis prædicti, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXX. Septemb. MDCLXXX. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Confirmantur quædam Decreta Capitulum Fratrum S. Francisci Strictioris Observantiæ Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hispaniâ a S. Congregatione approbata, nec non aliud Card. Protectoris pro eorum Decretorum executione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Ferdinandi de Villadiego, & Peralta Fratris expressè professi, & in Romana Curia Procuratoris Provinciæ S. Petri de Alcantara in Hispania Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci strictioris Observantiæ, sive Discalceatorum nuncupatorum nomine dictæ Provinciæ Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in quodam libro Actorum, & Decretorum Capitulum Provincialium, Congregationum intermediarum, & coadunationum particularium Diffinitorii præfatæ Provinciæ aderat Decretum Capituli Provincialis in Conventu Granatæ S. Antonii Patavini die 20. Octobris 1663. celebrati folio 17. appositum, tenoris, qui sequitur videlicet. Item totum Capitulum Provinciale decrevit, quod rescripta, seu Instrumenta autentica capitulationum, pactorum, seu concordiarum

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

LXXXVII.

Dat. 25. Oct. 1680. An. 5.

Species facti.

Decretum Capituli Provincialis, de exhibitione

1680.

Capitulatio-
num, & pa-
storum, seu
concordia-
rum.

obtentâ, vel futura cum Ecclesiasticis, sive cum Sæcularibus, ut robur, consistentiam, & firmitatem habeant totius Diffinitorii auctoritate, & consensu exhibeantur coram Testibus, & sub Tabellionis publici, vel Notarii Apostolici subscriptione; quælibet autem Instrumenta, quæ cum eadem solemnitate, & per solum Ministrum Provinciale fuerint exhibita, etiam si ipse Minister testetur se ad hoc habuisse consensum unanimum totius Diffinitorii nullius roboris, validitatis, & substantiæ sint -- Fr. Gaspar Garcia Minister Provincialis, Fr. Franciscus de Morales Pater, & Diffinitor -- Fr. Andreas de Alarcon Custos -- Fr. Ildefonsus de Monte Alegre Diffinitor -- Fr. Salvador de Robles Diffinitor -- Fr. Didacus Peroz Diffinitor. Ac similiter in præfato libro fol. 160. reperiebatur aliud Decretum die 27. Februarii 1680. editum, tenoris sequentis videlicet: in ipsa supra relata die 23. Februarii 1680. suas Diffinitorium conferens Capitulares sessiones, in hac novissima, subsequens Decretum, seu statutum condidit. Cum ex libro Capitulari hujus Provinciæ pag. 17. constet capitulum Provinciale in hoc Granatensi Conventu D. Antonii Patavini die 20. Octobris 1663., celebratum decrevisset, quod Patentes, & authenticæ literæ Capitularum, vel concordiarum, sive cum Ecclesiasticis, sive cum Sæcularibus, ut firmitatem, & subsistentiam habeant Diffinitorio pleno, nomine discrepante, & unanimiter consentiente firmentur, & cum solemnitate Juris authenticæ subscribantur; si autem Instrumenta præfata, quantumvis authentica, solum Ministri Provincialis placito, Juramento, & subscriptione afficiantur, licet ipse testetur totum Diffinitorium erga prædicta, suum consensum præstasse, irrita sint, & invalida, quare Instrumenta hujusmodi, si nunquam quibunt obstare nostræ juri Provinciæ, cujus præfens, & antiqua Sanctio, seu Constitutio recta, idoneaque videatur ad inconvenientia, quæ ex opposito possunt oriri, procul relegenda, & ita peroptans Diffinitorium prædictum hanc rectam, idoneamve constitutionem, seu determinationem, omnimoda subsistere firmitate, ne umquam illa pacta Concordiæ, seu Capitulationes præfata absque matura, & necessaria deliberatione, consilioque sufficienti solemniter, & authenticè fiant, decrevit, quod tam hujus sanctionis, seu determinationis a præfenti Diffinitorio factæ, quam alterius a toto Capitulo Provinciali exhibitæ demandentur exempla, seu integra transumpta, & a Tabellione publico, vel Notario Apostolico subscripta, & ita præsentari coram Sac. Episcoporum, & Regularium Congregatione ipsius Confirmationem efflagitando: qua obtenta, exponatur suppliciter cum præmissis Sanctæ Sedis Apostolicæ ad roborationis effectum obtinendæ, ut omnia præmissa communita patrocinio Apostolicæ Confirmationis, subsistant firmiter, & serventur exactius, quo tam hæc ultima sessio, quam hujus reliquæ intermedii Capituli finitæ fuere, ac propriis subscriptæ manibus eodem die, mense, & anno, ut supra -- Fr. Petrus de Cordova Lector Sacræ Theologiæ, Minister Provincialis -- Fr. Ildefonsus de Segura Pater, & Diffinitor -- Fr. Salvador Aguay Pater, & Diffinitor -- Fr. Franciscus Lopez Custos, & Sacræ Theologiæ Lector -- Fr. Antonius Albertus Diffinitor -- Fr. Antonius Matamoros Diffinitor.

Confirmatio
Congrega-
tionis, &
commissio
facta Card.
Protectori
pro execu-
tione.

§. 1. Et proinde pro parte d. Ferdinandi Procuratoris præfate Congregationi Cardinalium supplicato, ut Decreta Provincialia hujusmodi confirmaret: eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum die VI. Septembris proxime præteriti emanatum, attenta super præmissis relatione Ven. Fratris nostri Alderani Episcopi Tusculan. ejusdem S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupati Ordinis præfati apud Nos, & Sedem Apo-

licam Protectoris, petitam confirmationem Provinciæ prædictæ benigne concessit, illiusque executionem, & observantiam arbitrio, & prudentiæ ejusdem Alderani Episcopi Cardinalis, & Protectoris remisit; qui subinde auctoritate sibi per prædictam Congregationem Cardinalium attributa, Decretum edidit, tenoris qui sequitur, videlicet: Alderanus Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Cybo, Seraphici Ordinis Sancti Francisci apud Sanctam Sedem Protector. Ex quo Sacræ Congregationi Episcoporum, & Regularium placuit retroscripta Decreta Provincialia approbare, & confirmare, eorumque executionem, & observantiam Protectioni nostræ committere. Nos ejusdem S. Congregationis auctoritatem modernis, & pro tempore existentibus superioribus præfate Provinciæ districtè præcipimus, & mandamus quatenus suprascripta Decreta, illorumque tenorem perpetuis futuris temporibus fideliter observent, & exequantur, ac ab omnibus aliis observari, & exequi faciant, nec illa sub quocumque prætextu infringere, mutare, aut etiam diversimode interpretari Nobis, & pro tempore existente Ordinis Protectore inconsultis audeant, & præsumant, seu ab aliis mutari, infringi, aut diversa interpretatione retorqueri permittant sub penis adversus contrafactes privationis officiorum, vocis activæ, & passivæ, aliisque arbitrio nostro, & pro tempore existentis Protectoris infligendis non obstantibus quibuscumque &c. Romæ die 11. Septembris 1680. -- A Cardinalis Cybo Protector. Jo. Baptista Rusca &c.

§. 2. Cum autem sicut præfatus Ferdinandus Procurator Nobis postmodum exponi fecit, ipse præmissa, quo firmiter subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desideret: Nos ipsius Ferdinandi Procuratoris votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinserta duo Decreta Provincialia a memorata Cardinalium Congregatione, ut præfertur confirmata, nec non pro eorum executione, & observantia emanatum a præfato Alderando Episcopo, & Protectore Decretum itidem præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 3. Decernentes easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinariorum, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodo-

Ejus Decre-
tum sub cer-
tis penis.

Preces Pro-
curatoris Ge-
neralis d.
Provinciæ.

Confirma-
tio præin-
sertorum De-
cretorum.

Clausula.

libet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque,

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Octobris MDCLXXX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

LXXXVIII. Confirmantur tam Declarationes ad Regulam, quam Constitutiones Monachorum Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti.

Plura statuta habentur in Clem. X. Const. edita an. 1670. Aug. 22. Pont. I. Const. ed. 1670. Septemb. 9. Pont. I. Const. ed. 1675. Apr. 24. Pontif. V. Item Inn. XI. Const. ed. 1676. Nov. 17. Pont. I. Const. ed. 1680. Septem. 9. Pont. IV. Et Const. ed. 1681. Janu. 10. Pont. V.

Dat. 22. Nov. 1680. An. 5. INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SCROFANCTI Apostolatus officium, quod inscrutabilis divinæ Sapientiæ, atque bonitatis, altitudo humilitati nostræ meritis licet, & viribus longe impari imponere dignata est, salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, Monasticos Ordines in Ecclesia Dei pie, sancteque institutos, ac annosa, celeberrimaque sanctitatis, & religiositatis laude fulgentes in salutari eorum vivendi norma, monasticaque observantia conservare, atque conservare omni studio connitimur; ac proinde ea, quæ pro felici, prosperoque illorum regimine, & gubernio, provide, prudenterque facta, atque ordinata esse noscuntur, ut serventur exactius, & perenni stabilitate persistant, Apostolici muniminis patrocinio libenter corroboramus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, Religionis, & piorum operum incrementum, & felicem progressum, ac animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

Declarationes, & Constitutiones prædictæ ad examinem revocata emanant, ut infra.

§. 1. Cum itaque dudum a Monachis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti factæ fuerint nonnullæ declarationes ad Regulam ejusdem S. Benedicti, ac Constitutiones pro felici ejusdem Congregationis gubernio, ejusque Monachorum in via mandatorum Domini directione, quæ jussu nostro a quibusdam Viris, pietate, prudentia, rerum usu, & sacrarum literarum scientia eximie præditis diligenter revisæ, & discussæ, ac ubi opus esse visum est, opportune correctæ, & ad præsentem rerum statum aptatæ fuerunt, ac in unum volumen collectæ sunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 2. In nomine Domini Nostri Jesu Christi, Sancti Monachorum Patris Benedicti in Regulam suam Prologus.

Ausculata, o fili, præcepta Magistri, & inclina aurem cordis tui: & admonitionem pii Patris libenter excipe, & efficaciter comple, ut ad eum per obedientiæ laborem redeas, quo per inobedientiæ desiderium recesseris. Ad te ergo nunc meus sermo dirigitur, quisquis abrenunciatis propriis voluntatibus, Domino Christo, vero Regi militaturus, obedientiæ fortissima, atque præclara arma assumis, in primis, ut quidquid agendum inchoas bonum, ab eo perfici, instantissima oratione deprecas: ut qui nos jam in filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari, ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est: ut non solum iratus Pater, non aliquando filios suos exhæredet; sed nec ut metuendus Dominus, irritatus malis nostris, ut

Implorandum Dei auxilium pro profectu in bonis operibus, sine quibus Regnum Cælorum ingredi nequimus.

nequissimos servos, perpetuam tradit ad poenam, qui eum sequi noluerint ad gloriam. Exurgamus ergo tandem aliquando, excitante nos scriptura, ac dicente: Hora est jam nos de somno surgere; & apertis oculis nostris ad Deificum lumen, attonitis auribus, audiamus, divina quotidie clamans quid nos admoneat vox dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra; & iterum: Qui habet aures audiendi, audiat quid spiritus dicat Ecclesiis. Et quid dicit? Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos; currite, dum lumen vitæ habetis, ne tenebræ mortis vos comprehendant. Et quærens Dominus in multitudine Populi, cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit: Quis est homo, qui vult vitam, & cupit videre dies bonos? Quod si tu audiens, respondeas, Ego; dicit tibi Deus, si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam a malo, & labia tua ne loquantur dolum: diverte a malo, & fac bonum, inquire pacem, & sequere eam. Et cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras. Et antequam me invocetis, dicam: Ecce adsum. Quid dulcius Nobis hac voce Domini, invitantis nos fratres charissimi? Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ. Succinctis ergo fide, vel observantia bonorum actuum, lumbis nostris, per ducatum Evangelii pergamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui nos vocavit, in regno suo videre, in cujus regni tabernaculo, si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo minime pervenitur: sed interrogamus eum Propheta Dominum, dicentes ei: Domine quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo? Post hæc interrogationem, fratres audiamus Dominum respondentem, & ostendentem nobis viam ipsius Tabernaculi, ac dicentem: Qui ingreditur sine macula, & operatur justitiam, qui loquitur veritatem in corde suo: Qui non egit dolum in lingua sua, qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, eum ipsa suasionem sua a conspectibus cordis sui respiciens, deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tennit, & allisit ad Christum. Qui timentes Dominum de bona observantia sua non se reddunt elatos: sed ipsa in se bona, non a se posse, sed a Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputavit, dicens: Gratia Dei sum, id quod sum; & iterum ipse dicit: Qui gloriatur, in Domino gloriatur, unde ei Dominus in Evangelio ait, Qui audit verba mea hæc, & faciet ea, similibo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram: venerunt flumina, flaverunt venti, & impeerunt Domum illam, & non cecidit; fundata enim erat supra petram. Hæc complens Dominus, expectat nos quotidie, his suis sanctis monitis factis nos respondere debere. Ideo nobis propter emendationem malorum hujus dies vitæ ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei ad poenitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit; nolo mortem peccatoris, sed ut convertatur & vivat. Cum ergo interrogassemus Dominum, fratres, de habitatore Tabernaculi ejus audivimus habitandi præceptum, sed si compleamus habitatoris officium erimus hæredes Regni Cælorum. Ergo præparanda sunt corda, & corpora nostra sanctæ præceptorum obedientiæ militatura; & quod minus habet in Nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratiæ suæ jubeat nobis adjutorium ministrare; & si fugientes gehennæ poenas, ad vitam perpetuam volumus pervenire, dum adhuc vacat, &

in hoc corpore sumus, & hæc omnia per hanc lucis viam vacat implere currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum nobis expediat.

Hinc oportet erit, Scholam bonorum operum instituire, quæ tamen dura non præscribat.

(a) Constituenda est ergo a nobis Dominici Schola servitii, in qua institutione nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus, sed & si quod paululum restrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pavore perterritus, refugas viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processu vero conversationis, & fidei, dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine, curritur via mandatorum Dei: ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes in ejus doctrina usque ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut & Regni ejus mereamur esse consortes.

PROLOGUS

Declarationum Patrum Congregationis Cassinensis.

Abbatis iustiones sint moderate, cujusmodi erunt sequentes Declarationes.

(a) Finis, & perfectio legis charitas; charitas autem benigna est: ideoque discretissimus æque, ac sanctissimus Legislator noster monet, ita ab Abbate disponenda omnia, ac moderanda ut debiles non refugiant, sed alacri obedientia, salutem operentur animarum. Hac nos doctrina instrugi, & Apostolica auctoritate muniti, quædam in Regula benignius declarabimus, aliqua modernis Ecclesiæ legibus, & ritibus componemus, cuncta demum sic temperabimus, ut nihil nimis arduum, & onerosum injungendo, iter Evangelicæ perfectionis, & observantiæ Regularis in unitate spiritus, & in vinculo pacis dilatato corde curramus.

Incipit Regula S. Patris Benedicti.

De Generibus Monachorum.

CAPUT I.

Quatuor sunt genera Monachorum, Cœnobitarum nempe, Anachoretarum, Sarabaitarum, & Gyrovagorum.

Monachorum quatuor esse genera manifestum est, primum Cœnobitarum, hoc est Monasteriale, militans sub Regula, vel Abbate. Deinde secundum genus est Anachoretarum, id est Eremitarum, horum, qui non conversionis fervore novitio, sed Monasterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum multorum solatio jam docti pugnare, & bene instructi fraterna ex acie ad singularem pugnam Eremitæ, securi jam sine consolatione alterius sola manu, vel brachio, contra vitia carnis, vel cogitationum, Deo auxiliante, sufficiunt pugnare. Tertium vero Monachorum terribilissimum genus est Sarabaitarum, qui nulla Regula approbati, experientia magistra, sicut aurum fornacis, sed in Plumbi natura molliti, adhuc operibus servantes sæculo fidem, mentiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini, aut terni, aut certe singuli, sine Pastore non Dominicis, sed suis inclusi ovilibus, pro lege eis est desideriorum voluptas, cum quidquid putaverint, vel elegerint, hoc dicunt sanctum, & quod noluerint, putant non licere. Quartum vero genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita sua per diversas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diversorum cellas hospitantur, semper vagi, & propriis voluptatibus, & regulæ illecebris servientes, & per omnia deteriores Sarabaitis, de quorum omnium miserima conversatione melius est flere, quam loqui. His ergo omissis ad Cœnobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Domino, veniamus.

Qualis debeat esse Abbas.

CAPUT II.

Abbas, qui præesse dignus est Monasterio, semper meminisse debet, quod dicitur, & nomen majoris factis implere. Christi enim agere vices in Monasterio creditur quando ipsius vocatur prænomine, dicente Apostolo: Accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba Pater: ideoque Abbas nihil extra præceptum Domini (quod absit) debet aut vel constituere, vel jubere; sed iussio ejus, vel doctrina, fermentum divinæ justitiæ in Discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper Abbas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum obedientiæ, utrarumque rerum in tremendo Judicio Dei facienda erit discussio. (a) Sciatque Abbas culpæ Pastoris incumbere, quidquid in ovibus Pater familias utilitatis minus potuerit invenire. Tantum iterum liber erit, si inquieto, vel inobedienti gregi Pastoris fuerit omnis diligentia attributa, & morbidis earum actibus universa fuerit cura exhibita. Pastor eorum in Judicio Domini absolutus dicat cum Propheta Domino: Justitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi: ipsi autem contemnentem spreverunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pœna sit eis prævalens ipsa mors. Ergo cum aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, id est omnia bona, & sancta, factis amplius, quam verbis ostendere, ut capicibus Discipulis mandata Domini verbis proponat, duris vero corde, & simplicioribus, factis suis divina præcepta demonstret: (b) omnia vero quæ discipulis docuerit esse contraria in suis factis indicet non agenda, ne aliis prædicans, ipse reprobus inveniatur: ne quando illi dicat Deus peccanti: Quare tu enarras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu vero odisti disciplinam, & projecti sermones meos post te: Et qui in fratris tui oculo festucam videbas, in tuo proprio trabem non vidisti! non ab eo persona in Monasterio discernatur, non unus plus ametur, quam alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia invenerit meliorem. Non convertenti ex servitio præponatur ingenuus, nisi alia rationabilis causa existat. Quod si ita iustitia dictante, Abbati visum fuerit, & de cujuslibet ordine id faciat, sin alias propria teneant loca: quia sive Servus, sive liber, omnes in Christo unum sumus: & sub uno Domino æqualem servitutis militiam bajulam: quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores aliis in operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergo æqualis sit omnibus ab eo charitas: una præbeat omnibus secundum merita disciplina.

In doctrina namque sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam servare, in qua dicit: Argue, obsecra, increpa, id est miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta: dirum Magistri, pium Patris ostendat affectum, id est indisciplinatos, & inquietos debet durius arguere: obedientes autem, & mites, & patientes, ut melius proficiant, obsecrare; negligentes autem, & contemnentem ut increpet, & corripiat, admonemus (c) neque dissimulet peccata delinquentium: Sed mox ut ceperint oriri, radicitus ea, ut pravalet, amputet: memor periculi Heli Sacerdotis de Sylo. Et honestiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione, verbis corripiat: Improbos autem, & duos, ac superbos, vel inobedientes verberum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat, sciens scriptum: Stultus verbis non corrigitur. Et iterum: Per-

Abbas præcepta Christi tantum proponat, idque verbis & factis.

Arguere, obsecrare, & increpare debet.

cute filium tuum virga, & liberabis animam ejus a morte.

Meminiſſe debet ſemper Abbas, quod eſt: meminiſſe quod dicitur, & ſcire, quia cui plus committitur, plus ab eo exigitur: ſciatque quam difficilem, & arduam rem ſuſcepit, regere animas, & multorum ſervire moribus. (d) Et alium quidem blandimentis, alium vero increpationibus, alium ſuaſionibus, & ſecundum uniuſcujuſque qualitatem, vel intelligentiam, ita ſe omnibus conformet, & aptet, ut non ſolum detrimenta gregis ſibi commiſi non patiat; verum etiam in augmentatione boni gregis gaudeat. Ante omnia ne diſſimulans, aut parvipendens ſalutem animarum ſibi commiſarum, plus gerat ſolicitudinem de rebus tranſitoriis, & terrenis, atque caducis, ſed ſemper cogitet, quia animas ſuas ſuſcepit regendas, de quibus, & rationem redditurum eſt. Et ne caſetur forte de minori ſubſtantia, meminerit ſcriptum: Primum quaerite Regnum Dei, & juſtitiam ejus, & haec omnia adjiciuntur vobis: Et iterum: Nihil deest timentibus eum, ſciatque quia qui ſuſcipit animas regendas, praeparat ſe ad rationem reddendam. Et quantum ſub cura ſua Fratrum ſe habere ſcierit numerum, agnoſcat pro certo, quia in die Judici ipſarum omnium animarum eſt redditurus Domino rationem, ſine dubio additam & ſua animarum. Et ita timens ſemper futuram diſcuſſionem Paſtoris de creditis ovibus, cum de alienis ratiociniis cavet, redditur de ſuis ſolicitus. Et cum de admonitionibus ſuis emendationem aliis ſubmiſtrat, ipſe efficitur a vitiis emendatus.

DECLARATIO.

Ibi, ſciatque Abbas culpa Paſtoris.

1. (a) Conſiderent maxima cum attentione Praelati doctrinam hujus capituli, curentque omni vigilantia, ut Fratres ad regularem obſervantiam, ad Sacras item lectiones, meditationes, ac orationes ſedulo incumbant, SSma Sacramenta, celebrationeſque Miſſarum devote frequentent; ac praefertim invigilent, ne Officiales, tam Monachi, quam Commiſſi, qui extra Monasteria obcuram rerum temporalium degunt, propter hujusmodi adminiſtrationes ſpiritualia exercitia praetermittant.

Ibi, omnia vero.

2. (b) Praelati, ut Subditos reddant in obſequendo promptiores, ipſi forma Gregis fiant, & Duces agendorum. Ergo regularibus obſervantiis Chori, Refectorii, caeteriſque ſemper interſint. Blandiſſime quippe jubetur exemplo.

Ibi, neque diſſimulet.

3. (c) Zelum diſciplinæ exigens Dominus a Praelatis: Noli (inquit) quaerere fieri Judex, niſi valeas virtute irrumperere iniquitates, nimirum docens, non levis culpa reum ſe conſtituere, qui cum pro ſuo munere, ſibiſque tradita poteſtate peccata compeſcere, & emendare debeat, diſſimulando & connivendo, fovet & auget. Hoc ergo Divinum pariter, & regulare documentum ſatagant Patres ſtudioſius adimplere; ne propter correctionis omiſſionem vitia, & peccata ſuccreſcant, quinimo contra criminoſos procedant, etiam ex officio. Quod ſi in gravioribus cauſis neglexerint, ſevere in ipſos a Diſſiniſtoribus, vel a regimine pro modo culpa animadvertatur.

Ibi, & alium quidem blandimentis.

4. (d) Hinc noverint Abbates quanta indigeant prudentia in regendis Subditis, & qua diſcretionem, ac flexibilitatem ſe debeant uniuſcujuſque naturae aptare, ut animas lucrifaciant. Nullum enim animal lenius, atque moroſius tractandum eſt, quam homo praefertim ingenuus.

De adhibendis ad Conſilium Fratribus.

CAPUT III.

(a) Quoties aliqua praecipua agenda ſunt in Monasterio (b) convocet (c) Abbas omnem Congregationem, & dicat ipſe unde agitur. Et audiens conſilium Fratrum, tractet apud ſe, & quod utilius judicaverit, faciet. Ideo autem omnes ad conſilium vocari diximus: quia ſape Juniori Dominus revelet, quod melius eſt. Sic autem dent Fratres conſilium cum omni humilitatis ſubjectione, ut non praesumant procaciter defendere, quod eis viſum fuerit, ſed magis in Abbatis pendeat arbitrio: ut quod ſalubrius eſſe judicaverit, ei cuncti obediant: Sed ſicut Diſcipulis convenit obedire Magiſtro, ita, & ipſum provide, & juſte concedet cuncta diſponere. In omnibus igitur omnes Magiſtram ſequantur Regulam: neque ab ea temere declinetur a quoquam. Nullus in Monasterio ſequatur cordis proprii voluntatem, neque praesumat quiſquam cum Abbate ſuo proterve intus, aut foris Monasterium contendere, quod ſi praesumpſerit regulari diſciplinæ ſubjaceat, ipſe tamen Abbas cum timore Dei, & obſervatione Regulæ omnia faciet: Sciens ſe procul dubio de omnibus Judiciis ſuis æquiſſimo Judici Deo rationem redditurum. Si qua vero minora agenda ſunt in Monasterii utilitatibus, (d) Seniorum tantum utatur conſilio, ſicut ſcriptum eſt: Omnia fac cum conſilio, poſt factum non poenitebis.

DECLARATIO.

Ibi, aliqua praecipua.

1. (a) Inter praecipua, in quibus maxime totius Congregationis, ſive Conventus cujuſcumque Monasterii conſilia, & vota requiri debent, ſunt, receptio Novitiorum ad profeſſionem, Collatio Beneficiorum, (ubi conſuevit Conventus intervenire hujusmodi collationibus) Syndicatus, locationes ad longum tempus, acceptatio Miſſarum perpetuarum, & alia hujusmodi; quælibet etiam alienatio rerum Eccleſiaſticarum, immobilium, & pretioſarum mobilium; Haec enim per Sacros Canones ſine facultate Summi Pontificis omnino fieri prohibentur.

2. Porro alienationum negotium, ut mature, riteque peragatur, ſic dirigendum ordinamus (praeterquam ſi eſſet fundus, vel res exigui valoris). Ineatur primo inter Superiores conſilium, an alienatio expediat, utiliſque futura ſit Monasterio; Deinde conſentientibus Superioribus res deferatur ad univerſum Conventum legitime congregatum, a quo publica diſcuſſione examine-tur.

3. Poſthæc ſecretis cunctorum votis exponatur, & ſi ex tribus partibus, quibus totus Conventus coaleſcit, ſaltem duas conſentire urna protulerit, tunc petenda erit licentia a Capitulo Generali oſtendendo authentice rem a privato Capitulo Monasterii fuiſſe diligenter diſcuſſam, & utilem judicatam, & Inſtrumento firmatam; Demum pro facultate Canonica adeunda erit Apoſtolica Sedes, cujus licentia impetrata, alienatio fiat, vel per viam permutationis, vel ita caute, ſecureque pecunia inde proveniens applicetur, ut omne Monasterii detrimenti periculum praecaveatur. Sape enim accidit Laicorum bona eſſe hypothecata, aut fidei commiſſo ſubjecta, aut aliter obligata.

4. Bona emphyteutica, ſive feudalia, ſi qua defectu deſcendentium, vel quovis alio titulo ad Monasterium liberè devolvi contigerit, in Emphyteuſim, vel feudum denuo dari prohibemus, abſque licentia Capituli Generalis, vel ſaltem Praeſidis, & unius Viſitatoris illius Proviſoriae. Solemnitates vero alienationum praefcri-

Abbas in praecipuis agendis audit Fratrium omnium conſilio definiat.

Nec cum eo quiſquam contendat ſub diſciplinæ poena.

In minori-bus vero rebus ſeniores tantum convocet.

Recenſentur res praecipuae.

De ratione ſervanda in alienationibus.

Item in bonis emphyteuticis.

Solicitus magis ſit de ſalute animarum, quam de rebus terrenis.

Curet, ne Fratres ſpiritualia exercitia negligant.

Functionibus omnibus interſit.

Ne Indulgentia foveat peccata ſub gravibus poenis.

Maximam prudentiam adhibeat.

Frates humilitatem, & secretum ament sub certis panis.

Hoc nomine venit etiam Prior.

Hoc vero alio Prior Claustralis, & Decani regiminis.

buntur in Constitutionibus Pauli II., & Urbani VIII.

Ibi, convocet Abbas omnem Congregationem.

5. (b) Antequam Abbas exponat causam, de qua agendum est, exhortetur Fratres, ut cum humilitate dent consilium, juxta hoc Capitulum.

6. Prohibemus autem ne quis Frater audeat revelare ea, quæ in Capitulis particularibus Monasteriorum tractata fuerint, quæ a Parribus verita sint revelari. Quod si quis transgressus fuerit, iungatur ei pro hac gravi inobedientia, ut dicat suam culpam in Capitulo coram omnibus: jejuneque semel pane, & aqua in terra in Refectorio, & privetur per sex menses voce activa, & passiva Capituli.

Ibi, Abbas.

7. (a) Declaramus per totam Regulam idem intelligendum de Priore, ubi dignitas Monasterii non esset Abbatia, sed Prioratus.

Ibi, Seniorum tantum utatur consilio.

8. (b) Declaramus nomine Seniorum intelligendum esse Priorem Claustralem, & Decanos regiminis cum quibus Prælati negotia Monasteriorum, tam in spiritualibus, quam in temporalibus occurrentia, legitime tractare, & expedire possint.

QUÆ SINT INSTRUMENTA BONORUM OPERUM.

CAPUT IV.

1. Primum Instrumentum in primis Dominum Deum diligere ex toto corde, tota Anima, tota virtute.

- 2 Deinde proximum tamquam seipsum. Deuter. 6.
- 3 Deinde non occidere. Luc. 10.
- 4 Non adulterari. Levit. 19.
- 5 Non facere furtum. Exod. 20.
- 6 Non concupiscere. Deuter. 6.
- 7 Non falsum Testimonium dicere. 1. Petr. 2.
- 8 Honorare omnes homines. Luc. 9.
- 9 Et quod sibi quis fieri non vult alii non faciat. Tob. 4.
- 10 Abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum. Matth. 7.
- 11 Corpus castigare. 1. Cor. 9.
- 12 Delicias non amplecti. 2. Petr. 2.
- 13 Jejunium amare. Dan. 1.
- 14 Pauperes recreare. Tob. 4.
- 15 Nudum vestire. Esa. 58.
- 16 Infirmum visitare. Matth. 25.
- 17 Mortuum sepelire. Tob. 1., 2.
- 18 In tribulatione subvenire. Eccli. 6.
- 19 Dolentem consolari. Eccli. 7.
- 20 A sæculi actibus se facere alienum. 2. Tim. 2.
- 21 Nihil amori Christi præponere. Matth. 10.
- 22 Iram non perficere. Matth. 5.
- 23 Iracundiæ tempus non reservare. Ephes. 4.
- 24 Dolum in corde non tenere. Prover. 12.
- 25 Pacem falsam non dare. Job. 36.
- 26 Claritatem non derelinquere. Psalm. 27.
- 27 Non jurare ne forte perjuret. 1. Petr. 4.
- 28 Veritatem ex corde, & ore proferre. Matth. 5.
- 29 Malum pro malo non reddere. 1. Psal. 14. 1. Thess. 5.
- 30 Injuriam non facere, sed factam patienter sufferre. 1. Cor. 6.
- 31 Inimicos diligere. Matth. 5.
- 32 Maledicentes se non remaledicere, sed magis benedicere. Rom. 12. 1. Petr. 3.
- 33 Persecutiones pro justitia sustinere. Matth. 5.
- 34 Non esse superbum. Tob. 4.
- 35 Non vinolentum. 1. Timot. 3.
- 36 Non multum edacem. Eccli. 31. 37.
- 37 Non somnolentum. Prover. 20.

- 38 Non pigrum. Pro. 24. 26.
- 39 Non murmurosum. Sapient. 1.
- 40 Non detractorem. Prover. 4.
- 41 Spem suam Deo committere. Psalm. 36.
- 42 Bonum aliquod in se cum viderit, Deo applicet, non sibi. Jacob. 1.
- 43 Malum vero semper a se factum sciat, & sibi reputet. Osee. 13.
- 44 Diem Judicii timere. Job. 31.
- 45 Gehennam expavescere. Luc. 52.
- 46 Vitam æternam omni concupiscentia spirituali desiderare. Ps. 83. Phil. 1.
- 47 Mortem quotidie ante oculos spectam habere. Matth. 24.
- 48 Actus vitæ suæ omni hora custodire. Deut. 4.
- 49 In omni loco Deum se respicere, pro certo scire. Proverb. 5.
- 50 Cogitationes malas, cordi suo advenientes, mox ad Christum allidere. Psal. 136.
- 51 Et seniori spirituali patefacere. Eccli. 8.
- 52 Os suum a malo, vel pravo eloquio custodire. Psal. 33. 38.
- 53 Multum loqui non amare. Pr. 10. Matth. 12.
- 54 Verba vana, aut risui apta non loqui. 2. Tim. 2.
- 55 Risum multum, aut excussum non amare.
- 56 Lektionen Sanctas libenter audire. Luc. 11.
- 57 Orationi frequenter incumbere. Luc. 18.
- 58 Mala sua præterita cum lacrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri: & de ipsis malis de cætero emendare. Galat. 5.
- 59 Desideria carnis non perficere; voluntatem propriam odire. Hebr. 13.
- 60 Præceptis Abbatis in omnibus obedire, etiamsi ipse aliter (quod absit) agat, memor illius Dominici præcepti: quæ dicunt facite: quæ autem faciunt facere nolite. Matth. 23.
- 61 Non velle dici sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur. Matth. 6.
- 62 Præcepta Dei, factis quotidie adimplere. Eccles. 6.
- 63 Castitatem amare. 1. Tim. 5.
- 64 Nullum odire. Levit. 19.
- 65 Zelum, & invidiam non habere. Galat. 5.
- 66 Contentionem non amare. 2. Tim. 2.
- 67 Elationem fugere. Psal. 130.
- 68 Seniores venerari. Levit. 19.
- 69 Juniores diligere. 2. Tim. 5.
- 70 In Christi amore pro inimicis orare. Matth. 5.
- 71 Cum discordantibus ante Solis occasum in pacem redire. Ephes. 4.
- 72 Et de Dei misericordia nunquam desperare. Ezech. 18.

Ecce, hæc sunt instrumenta artis spiritualis, quæ cum fuerint a nobis die, nocteque incessabiliter adimpleta, & in die Judicii reconsignata, illa merces nobis a Domino recompensabitur, quam ipse promisit, quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus his, qui diligunt eum: Officina vero, ubi hæc omnia diligenter operemur, Claustra sunt Monasterii, & stabilitas in Congregatione.

De obedientia Discipulorum.

CAPUT V.

Primus humilitatis gradus est obedientia sine mora. Hæc convenit iis, qui nihil sibi Christo charius existimant, propter metum Gehennæ,

Obedientia esse debet sine mora, & cum hilari animo.

vel

vel gloriam vitæ æternæ: Et mox, ut aliquid imperatum a majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit: Obauditu auris obedivit mihi, & item dicit Doctoribus: Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntam propriam deserentes; mox exoccupatis manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede juvenis vocem factis sequuntur. Et veluti uno momento prædicta Magistri jussio, & perfecta discipuli opera in velocitate timoris Dei ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideo angustam viam arripiunt. Unde Dominus dicit: Angusta via est, quæ ducit ad vitam: ut non suo arbitrio viventes, vel desideris suis, & voluptatibus obedientes, sed ambulantes alieno Judicio, & imperio, in Cœnobiiis degentes, Abbatem sibi præesse desiderant. Sine dubio hitales illam Domini sententiam imitantur, qua dicit: Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod jubetur, non trepide, non tarde, non tepide, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur, quia obedientia, quæ majoribus præbetur, Deo exhibetur: ipse enim dixit, Qui vos audit, me audit: Et cum bono animo a Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit Discipulus, & non solum ore, sed etiam corde, si murmuraverit: & si impleat jussionem, tamen acceptum jam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis, & pro tali facto nullam consequitur gratiam: immo murmurantium pœnam incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

De Taciturnitate.

CAPUT VI.

Faciamus quod ait Propheta: Dixi, custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea: Posui ori meo custodiam: Obmutui, & humiliatus sum, & silui a bonis. Hic ostendit Propheta, si a bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri, quantomagis a malis verbis propter pœnam peccati, debet cessari? Ergo quamvis de bonis, & sanctis ad edificationem eloquiis perfectis discipulis propter taciturnitatis gravitatem, rara loquendi concedatur licentia: Quia scriptum est: In multiloquio non effugies peccatum. Et alibi Mors, & vita in manibus linguæ. Nam loqui, & docere Magistrum concedet; tacere, & audire discipulo convenit. Et ideo si qua requirenda sunt a Priore cum omni humilitate, & subjectione reverentiæ requirantur, (a) Scurrilitates vero, vel verba otiosa, & risum moventia, æterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

DECLARATIO.

Ibi, Scurrilitates vero.

1. (a) Ut scurrilitatum, ac levitatum occasionem tollantur, interdicitur in Monasteriis teneri Aves, Catellos, similia, aut alia animalia ad jocum, aut levitatem provocantia.
2. Omne quoque ludi genus, utpote Religiosis minime conveniens tam intus quam extra Monasteria, vana etiam spectacula, & choreas, omnem habitus transformationem, & ludicra omnia penitus prohibemus.
3. Fratres vero nec in Mari, nec in fluminibus causa lavandi, se spolient.
4. Ad effugiendam porro disciplinæ regularis relaxationem, Prælati, & alii Superiores non

concedant solatia, aut recreationes, nisi semel singulis hebdomadibus, discretioni tamen Prælatorum aliquid raro quidem, & ex rationabili causa, Monachis ulterius indulgendum permitimus, excepta tamen Quadragesima, & Adventu, quibus temporibus nefas est talia cogitare, nedum permittere.

5. Quod si, vel in Monasterio, vel extra, Fratres quandocumque recreationis gratia convenerint, caveant a dissolutionibus, manuum invicem injectionibus, & hujusmodi jocis honestati Religiosæ minime convenientibus, sintque solatia eorum modesta, & gravitate temperata, quæ juxta dictum S. Bernardi, recreent, non enervent: Qui vero contrafecerit, jejuret semel in pane, & aqua, comedens in terra in Refectorio toties quoties. Quæ ut melius observentur, volumus, quod hujusmodi recreationibus intersit Prælati, vel saltem Prior claustralis, aut unus ex Superioribus Regiminis.

6. Caveant præterea Superiores ne permittant Monachos vagari per Civitates, sed potius relaxandi animi causa concedant quandoque, deambulationes extra mœnia Civitatum, quæ tamen fiant conventualiter, & cum Superiore Regiminis, maxime vero cum Priore claustrali, si id commode fieri poterit.

7. Et si compellat necessitas, ut propter urgentia negotia Monachi ad Civitates mittantur, per eas incendant semper sociati, & Cucullis induti, nisi justa de causa Prælati cum eis dispensaverint: Et pileum super caputium, quod caput tegat, deferant.

8. Neque audeant Fratres prædicta de causa, aut propter vindemias, vel fruges colligendas extra Monasterium pernoctare, nisi præsentem Prælati, vel uno ex Superioribus; sed ad Monasteria revertantur: exceptis tamen Cellerariis, & aliis Ministris ad talia deputatis.

9. Licentia vero discedendi a Monasterio infra annum, recreationis, vel etiam devotionis causa, seu alio quovis prætextu, Fratribus nostræ Congregationis a Diffinitoribus, vel Regimine, aut a Prælati non concedantur, nisi ex rationabili causa, & raro ad evitandas vagationes, & sub hac præsertim limitatione, ut ante Dominicam primam Adventus, & feriam secundam post Quinquagesimam ad Monasteria sibi assignata revertantur. Diebus autem Sanctæ Quadragesimæ, & Adventus, quibus oportet aliorum temporum negligentias diluere, ac ferventius Orationi, & Sac. Lectioni vacare, nostris interfacere, & a Monasteriis sibi assignatis abesse, nisi ex urgentissima necessitate a Prælati approbata, omnino prohibemus. Cum vero Fratres præviis debitis licentiis ad Civitates, seu Oppida, in quibus sunt Monasteria, ac loca nostræ Congregationis pervenerint, caveant, ne in adibus Sacularium audeant pernoctare, sed statim teneantur recto tramite Prælati, vel in eorum absentia Superioribus Monasteriorum, seu Locorum, se præsentare, & in omnibus dum illic moram traxerint, illis subesse, si aliter fecerint pro qualitate culpæ puniendi.

10. Facultatem vero concedendi Monachis, vel Commissis licentiam degendi extra Congregationem, neque Prælati, neque ipsi Diffinitores, vel Regimen habent.

De Humilitate.

CAPUT VII.

Clamat nobis scriptura divina, dicens Fratres: Omnis, qui se exultat, humiliabitur; & qui se humiliat, exaltabitur. Cum hæc ergo dicit, ostendit omnem exaltationem genus esse superbiæ. Quod se cavere Propheta indicat dicens: Domine, non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, neque ambulavi in

permittantur solatia, aut recreationes.

In quibus servetur Religiosa gravitas sub certis pœnis, & Superior aliquis intersit.

Per Civitates non vagentur, sed extra mœnia, & cum Superiore.

Nisi urgeat necessitas, & tunc cum sociis, & cucullis incendant.

Nec etiam extra Monasterium pernoctent sine Superiore.

Possunt tamen in altero morari cum Superioris licentia, sed raro, & definito anni tempore.

Nunquam vero extra Congregationem.

Per varios humilitatis gradus ascendimus ad supernam Patriam.

magnis

Discipuli raro loquantur, nunquam vero otiosa, & scurrilia.

Ad has vitandas interdiciuntur quedam animalia, omne ludi genus, & similia.

Semel in hebdomada

magnis, neque in mirabilibus super me. Sed quid? Si non humiliter sentiebam, sed exaltavi animam meam, sicut ablactatus super matrem suam, ita retributio in anima mea. Unde Fratres si summam humilitatis volumus culmen attingere, & ad exaltationem illam Caelestem ad quam per praesentis vitae humilitatem ascenditur, volumus velociter pervenire: actibus nostris ascendentibus, scala erigenda est, quae in somno Jacob apparuit, per quam, & descendentes, & ascendentes Angeli monstrabantur: Non aliud sine dubio descensus ille, & ascensus a Nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere, scala vero ipsa erecta, nostra est vita in saeculo, quae humiliato corde a Domino erigitur ad Caelum; Latera enim hujus Scalae dicimus nostrum esse Corpus, & Animam, in quibus lateribus diversos gradus humilitatis, vel disciplinae vocatio divina ascendendos inseruit.

Gradus Primus.

Primus itaque humilitatis gradus est, si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quae praecipit Deus, qualiter contemnetes Deum in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam aeternam, quae timentibus Deum praeparata est, animo suo semper revolvat. Et custodiens se omni hora a peccatis, & vitiis, id est cogitationum, linguae, oculorum, manuum, pedum, & voluntatis propriae, sed & desideria carnis amputare festinet. Estimet se homo de Caelis a Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu Divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta. Cum in cogitationibus nostris ita Deum semper praesentem ostendit dicens: Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus novit cogitationes hominum. Et item dicit: Inrellexisti cogitationes meas de longe. Et, Quia cogitatio hominis confitebitur tibi: Nam ut sollicitus sit circa cogitationes perverfas, dicat semper humilis frater in corde suo: Tunc ero immaculatus coram eo, si observavero me ab iniquitate mea. Voluntatem vero propriam ita facere prohibebimur. Cum dicit Nobis scriptura: Et a voluntatibus tuis avertere. Et item rogatus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in Nobis.

Docemur ergo, merito nostram non facere voluntatem, cum cavemus illud quod dicit scriptura: Sunt viae quae putantur ab hominibus rectae, quarum finis usque ad profundum Inferni demergit. Et cum item cavemus illud quod de negligentibus dictum est: Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. In desideriis vero carnis ita Deum nobis credamus esse praesentem semper cum dicit Propheta Domino: Domine, ante te est omne desiderium meum. Cavendum est ergo ideo malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est: Unde scriptura praecipit dicens: Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Caelo semper respicit super filios hominum, ut videat, si est intelligens, aut requirens Deum. Et ab Angelis nobis deputatis quotidie, nocturneque Domino Factori nostro, & Creatori omnium Deo opera nostra nunciantur: cavendum est ergo omni hora Fratres sicut in Psalmo dicit Propheta: Ne nos declinantes in malum, & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & parcendo nobis in hoc tempore (quia pius est, & expectat nos converti in melius) ne dicat nobis in futuro: Haec fecisti, & tacui.

Gradus Secundus.

Secundus humilitatis gradus, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non

delectetur implere, sed vocem illam Domini factis imitetur, dicens: Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet poenam, & necessitas parit coronam.

Gradus Tertius.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia se subdat majori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus, Factus obediens usque ad mortem.

Gradus Quartus.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia duris, & contrariis rebus, vel etiam quibuslibet irrogatis injuriis tacita conscientia patientiam amplectatur, & sustinens, non lassescat, vel discedat, dicente scriptura: Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Item, confortetur cor tuum, & sustine Dominum. Et ostendens, fideles pro Domino universa etiam contraria sustinere debere, dicit ex persona sufferentium: Propter te morte afficimur: tota die aestimati sumus oves occisionis. Et securi de spe retributionis Divinae subsequuntur gaudentes, dicens: Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Et item alio loco scriptura: Probasti Nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum, induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro, & ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens: Imposuisti homines super capita nostra, sed, & praecipit Domini in adversis, & injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxillam praebent & alteram, auferenti tunicam, dimittunt & pallium angariati millitario, vadunt; & duo, cum Paulo Apostolo, falsos fratres sustinent, & persecutionem, & maledicentes se, benedicunt.

Gradus Quintus.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala a se absconse commissa per humilem confessionem Abbati non celaverit suo. Hortans nos de hac re scriptura dicens: Revela Domino viam tuam & spera in eo. Et item dicit, Confitemini Domino, quoniam in saeculum misericordia ejus: Et item Propheta: Delictum meum cognovit tibi feci, & injustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Gradus Sextus.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quae sibi injunguntur, velut operarium malum, & indignum se judicet, dicens cum Propheta: Ad nihilum redactus sum, & nescivi: ut jumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Gradus Septimus.

Septimus humilitatis gradus est, si omnibus se inferiorem, & viliozem, non solum sua lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta: Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis: Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi quod humiliasti me, ut discam mandata tua.

Gradus Octavus.

Octavus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterii Regula, vel majorum cohortantur exempla.

Gradus Nonus.

Nonus humilitatis gradus est si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens usque ad interrogationem non loquatur, monstrante scriptura: Quia in multi

Est obedientia praecipit Domini.

Est renunctio propriae voluntatis.

Est obedientia Majori exhibita.

Est patientia in duris, & contrariis rebus.

Est, occulta peccata Superiori manifestare.

Est, seipsum contemnere.

Est, se aliis minorem aestimare.

Est, in agendo servare Regulam, & majorum exempla.

Est, non nisi interrogatus loqui.

loquor

loquio non effugietur peccatum : Et quia vir linguosus non dirigitur super terram.

Gradus Decimus.

Est, non facile ridere.

Decimus humilitatis gradus est, si non sit facilis, ac promptus in risu, quia scriptum est, stultus in risu exultat vocem suam.

Gradus Undecimus.

Est, leniter, graviter, & pauca loqui.

Undecimus humilitatis gradus est, si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter, & cum gravitate, vel pauca verba, & rationabilia loquatur, & non sit clamorosus in voce, sicut scriptum est: Sapiens verbis innotescit paucis.

Gradus Duodecimus.

Est, caput inclinatum gerere.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam ipso corpore humilitatem videntibus se semper indicet, id est in opere, in Monasterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel ubicunque sedens, ambulans, vel stans, inclinato sic semper capite, de fixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, jam se tremendo Dei iudicio presentari existimet, dicens sibi in corde, semper illud, quod Publicanus ille Evangelicus, fixis in terram oculis dixit: Domine, non sum dignus ego peccator, levare oculos meos ad Cælum: Et item cum Propheta: Incurvatus sum, & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus mox ad charitatem Dei perveniet illam, quæ perfecta foras mittit timorem, per quam universa, quæ prius non sine formidine observabat abque ullo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipit custodire, non jam timore gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsa bona, & delectatione virtutum, quod Dominus jam in operario suo mundo a vitiis, & peccatis Spiritu Sancto dignabitur demonstrare.

DECLARATIO.

Hoc, & quartum caput memorie mandant Novitii, nec nisi humiles ad professionem admittantur.

Magistri Novitiorum diligentissime curent, ut totum hoc caput de humilitate, sicut & caput quartum de Instrumentis bonorum operum a suis Novitiis memoriter teneatur, qui quidem Novitii non erunt admittendi ad professionem, nisi eorum profectus in hac schola humilitatis appareat.

De Divinis Officiis in Noctibus.

CAPUT VIII.

Definiuntur horæ Matutinorum, Laudum, & Meditationis.

Hiemis tempore, id est a Kalendis Novembris usque ad Pascha juxta considerationem rationis (a) octava hora noctis surgendum est, ut modice amplius de media nocte pulsetur, & jam digesti surgant. Quod vero restat post vigiliam a Fratribus qui Psalterii, vel lectionum aliquid indigent, meditationi inserviat (b) a Pascha autem usque ad supradictas Kalendas Novembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, ut parvissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria natura exeat, custodito. Mox Matutini, qui incipiente luce agendi sunt, subsequantur.

DECLARATIO.

Ibi, octava hora surgendum est.

Aliter disponuntur ob varias temporum, & locorum rationes.

1. (a) Quia discretio inter potissimas virtutes maxime commendatur, propterea arbitramur satis providi variis naturarum complexionibus, si a fine comestionis secundæ mensæ, usque ad horam matutinam octo horæ pro somno concedantur: At quoniam omnes fere Ecclesiæ Monasteriorum nostrorum, & partim quæ in Civitatibus sitæ sunt a fidelibus Populis frequentantur, quibus satisfacere quoquomodo teneremur in divinarum officiorum, & Missarum celebratione, atque ob id sepe non possit dormitionis signum pulsari hora

prima noctis, nec proinde commode surgere Monachi hora octava juxta Regulam valeant, ut minus, quam possumus ab ea recedamus, declarando ordinamus, ut a fine Mensæ secundæ, sive cœna, sive Refectiuncula sit; ad minus prædictarum octo horarum spatium concedatur, usque ad Matutinam synaxim; ita ut cum cœnatur, transacto unius horæ spatio pulsetur pro cubitu, residuumque dictarum horarum spatium sit pro dormitione.

2. Cum vero jejunatur, ut a refectiuncula surgentes habeant itidem prædictarum horarum octo spatium usque ad matutinam synaxim, sive immediate; sive aliquo interposito temporis spatio pro dormitione pulsetur, sic enim docemur octava hora surgere, juxta Regulam.

3. Reliquarum vero horarum dispositio in arbitrio Prælatorum sit, habita tamen ratione locorum, personarum, & temporum, sintque solliciti Prælati, Priores, & Decani, ut (dato dormitionis signo) omnes infra dimidiæ horæ spatium ad Cellas se recipiant, ac dormitum eant, alioquin legitimo cessante impedimento semel, & iterum corripiantur, deinde etiam pœna addita, severiori correctioni subdantur, qui contrafecerint.

Ibi, a Pascha autem.

4. (b) Præterquam, si prædictus dies festus occurreret mense Aprilis, quo tempore dispensando, declaramus meridiana tempus dormitionis incipere a die festo S. P. Benedicti, & tunc sic temperetur hora dormitionis in nocte, ut computata diurna octo semper horæ pro somno deputentur.

5. Notandum est tamen, quod a principio Quadragesimæ usque ad Kalendas Novembris pulsandum est pro dormitione media hora noctis (si commode fieri potest) quod discretioni committimus Prælatorum ob varia accidentia, quæ suboriri possunt.

6. In vigilia autem S. Crucis de mense Septembris exclusive cessamus a dormitione meridiana.

7. Dispensamus præterea, quod a festo Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ usque ad Kalendas Octobris nocturni, & Laudes Beatæ Virginis conventualiter non dicantur in choro, sed a Magistro Novitiorum, & Novitiis, vel ab Hebdomadariis persolvantur in choro.

Quot Psalmi dicendi sunt in Nocturnis horis.

CAPUT IX.

Hiemis tempore, præmissis in primis versu: *Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina.* In secundo ter dicendum est, *Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam,* cui subjungendus est tertius Psalmus, & *Gloria.* Post hunc, Psalmus 49. cum antiphona, aut certe decantandus. Inde sequatur Ambrosianum: Deinde sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, dicto versu, benedicat Abbas; Et sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim a Fratribus in Codice, super Analogium tres Lectiones, inter quas tria responsoria canantur: Duo Responsoria sine *Gloria* dicantur. Post tertiam vero Lectionem, qui cantat, dicat *Gloria*; quam dum incipit Cantor dicere, mox omnes de sedibus surgant ob honorem, & reverentiam Sanctissimæ Trinitatis. Codices autem legantur in vigiliis, tam veteris Testamenti, quam novi, Divinæ auctoritatis. Sed & Expositiones earum, quæ a nominatissimis, & orthodoxis, Catholicisque Patribus factæ sunt: post has vero tres lectiones cum Responsoriis suis sequantur reliqui sex Psalmi cum *Alleluja* cantandi: Post hos Lectio Apostoli sequatur, ex corde recitanda, & versus, & supplicatio Litanæ;

Hieme inter finem Cœnæ, & Matutinum octofinit horæ pro dormitione.

Reliquas horas ordinent Prælati, qui puniant Fratres dormitionis signo non parentes.

Alio tempore d. octo horæ co. flectitur ex dormitione nocturna, & diurna; & hæc definito tempore incipienda.

Aliquando non tenentur omnes recitari Officium B. M. V.

De Matutino hiemis tempore, & quantum eius partes canendæ, & quando sedendum.

ideft *Kyrie eleison*, Et sic finiantur vigiliæ nocturnæ.

Qualiter æstatis tempore agatur nocturna laus.

CAPUT X.

Matutinum æstatis parum differt a precedenti.

A Pascha autem usque ad Kalendas Novembris omnis (ut supra dictum est) Psalmodiæ quantitas teneatur: excepto quod Lectiones in codice, propter brevitatem noctium minime legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus, una de veteri Testamento memoriter dicatur, quam breve responsum subsequatur, & reliqua omnia (ut supra dictum est) impleantur, id est ut nunquam minus a duodecim Psalmorum quantitate ad vigiliæ nocturnas dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus vigilia agantur.

CAPUT XI.

Hoc Matutinum longius est, uti ejus Cantus.

Dominico die temperius surgatur ad vigiliæ, in quibus vigiliis teneatur mensura, id est modulatis (ut supra disposuimus) sex Psalmis, & versu, residendis cunctis dispositis, & per ordinem in sublellis, legantur in codice (ut supra diximus) quatuor lectiones cum Responsorii suis ubi tantum in Responso quarto dicatur a cantante *Gloria*, quam dum incipit, mox omnes cum reverentia surgant. Post quas Lectiones sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores, & versus. Post quos iterum legantur alia quatuor Lectiones cum Responsorii suis ordine quo supra. Post quas iterum dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas: quæ cantica cum Alleluja psallantur. Dicto etiam versu, & benedicente Abbate, legantur alia quatuor Lectiones de novo Testamento, ordine quo supra. Post quartum vero Responsum, incipiat Abbas hymnum: *Te Deum laudamus*. Quo dicto, legat Abbas lectionem de Evangelio, cum honore, & tremore stantibus omnibus. Qua perlecta respondeant omnes, *Amen*. Et subsequatur mox Abbas hymnum, *Te decet laus*. Et data benedictione incipiant Matutinos, qui ordo vigiliarum omni tempore, tam æstatis, quam hiemis æqualiter in die Dominico teneatur, nisi forte (quod absit) tardius surgatur; quia tunc aliquid de Lectionibus brevandum est, aut Responsorii. Quod tamen omnino caveatur, ne proveniat, quod si contigerit, digne inde satisfaciatur Deo in Oratorio per cuius evenerit neglectum.

Qualiter Matutinorum solemnitas agatur.

CAPUT XII.

De laudibus die Dominico.

In Matutinis Dominico die in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum. Post quem dicatur quinquagesimus Psalmus cum *Alleluja*. Post quem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus, deinde benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi una ex corde, & Responsum, & Ambrosianum, & versus, & Canticum de Evangelio, Litanæ, & completum est.

Privatis diebus, qualiter Matutini agantur.

CAPUT XIII.

Hæ Laudes parum differunt a precedentibus.

Diebus autem privatis Matutinorum solemnitas ita agatur, id est sexagesimus sextus Psalmus dicatur sine antiphona in directum subtrahendo modice sicut in Dominica, ut omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alii duo Psalmi dicantur secundum consuetudinem, id est secunda feria

quintus, & trigessimus quintus. Tertia feria quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quarta feria sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus. Quinta feria octogesima septimus, & octogesima nonus. Sexta feria septuagesimus quintus, & nonagesimus primus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus. Et canticum Deuteronomii, quod dividatur in duas Glorias. Nam cæteris diebus canticum unumquodque die suo ex Prophetis, sicut psallit Ecclesia Romana dicatur. Post hæc sequantur Laudes: deinde Lectio una Apostoli, memoriter recitanda; responsum Ambrosianum, Versus, Canticum de Evangelio (a) Litanæ, & completum est. Plane agenda matutina, vel vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem oratio Dominica omnibus audientibus dicatur a Priore; propter scandalorum spinas, quæ oriri solent, ut conventi per ipsius orationis sponsonem qua dicunt: *Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris*, purgent se ab hujusmodi vitio, cæteris vero agendis, ultima pars ejus orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur: *Sed libera nos a malo*.

DECLARATIO.

Ibi: Litanæ, & completum est.

(a) Litanias intelligimus; *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster*; ita ut pronuntiatio versu: *Et ne nos &c.*, & *Dominus vobiscum*, immediate sequatur oratio præterquam ad Primam, & ad Completorium, & excepto triduo ante Pascha, quo tempore recitamus horas Canonicas ab Ecclesia Romana præscriptas, prout in Breviario nostro. In reliquis vero inviolate ab omnibus serventur Rubricæ Breviarii, Missalis nostri Monastici, Pauli V. auctoritate recognitorum, tam in recitatione divini officii, quam in celebrationibus Missarum, nihil penitus addendo, vel innovando.

In Natalitiis Sanctorum, qualiter vigilia agantur.

CAPUT XIV.

(a) In Sanctorum vero festivitibus, vel omnibus solemnitatibus, sicut diximus Dominico die agendum, ita agatur, excepto quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur. Modus autem suprascriptus teneatur.

DECLARATIO.

1. (a) Ibi: *In Sanctorum vero festivitibus*. I. Servetur Decretum Sac. Congreg. Rituum, editum die 28. Octobris 1628.

2. Festus vero dies S. P. N. Benedicti in Monasteriis, & Locis nostris solemniter habeatur, ita ut omnes tam Commisarii, quam famuli, ac Laborantes, ab operibus penitus se abstineant, perinde ac si ab Ecclesia de præcepto constitutus esset. Officium autem ejusdem S. P. N. Benedicti postremo impressum, & a sacra Rituum Congregatione recognitum recitetur ab omnibus tam in Choro, quam extra, qualibet tertia feria non impedita festo duodecim Lectionum, vigiliis, Quadragesima, Adventu, & nisi occurrat dies votiva in nostro Missali, infra octavam, eodemque die ejus Missa impressa decantetur.

Alleluja quibus temporibus dicatur.

CAPUT XV.

A Sancto Pascha usque ad Pentecosten sine intermissione dicatur *Alleluja* tam in Psalmis,

quam

Quid veniat hoc nomine in Breviario Monastico, quo & Missali pariter Monastico uti tenentur omnes.

Hoc Matutinum fere nihil discrepat a Dominico.

In Festivitibus Sanctorum serventur Decreta Congregationis, & dies S. P. N. Benedicti ab omnibus celebrantur.

Quando, & quibus in locis profertur debeat.

quam in Responsoris. A Pentecoste (a) usque ad caput Quadragesimæ omnibus noctibus cum sex posterioribus Psalmis tantum ad nocturnos dicatur. Omni vero Dominica extra Quadragesimam, Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaque cum Alleluja dicantur. Vespera vero cum Antiphonis. Responsoris vero nunquam dicantur cum Alleluja nisi a Pascha usque ad Pentecosten.

DECLARATIO.

Ibi: Usque ad Caput Quadragesimæ. (a) Serventur Rubricæ nostri Breviarii, ut dicitur supra ad caput 13.

Qualiter divina opera per diem agantur.

CAPUT XVI.

Ut ait Propheta, septies in die laudem dixi tibi. Qui septenarius sacratus numerus a Nobis sic impletur: si Matutini, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ, Completoriique tempore nostræ servitutis officia persolvamus. Quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi. Ergo his temporibus referamus laudes Creatori nostro super iudicia iustitiæ suæ, id est Matutinis, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vespera, Completorio, & nocte surgamus ad confitendum ei.

Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.

CAPUT XVII.

Jam de Nocturnis, vel matutinis digestimus ordinem Psalmodiæ, nunc de sequentibus horis videamus. (a) Prima hora dicantur Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria. Hymnus ejusdem horæ post versum, Deus in adiutorium meum intende, antequam Psalmi incipiantur. Post expletionem vero trium Psalmorum, recitetur lectio una, versus, & Kyrie eleison, & Missæ sint. Tertia vero, Sexta, & Nona eodem ordine celebretur, oratio, versus, Hymni earundem horarum, terni Psalmi, lectio, & versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si major Congregatio fuerit, cum Antiphonis dicantur, si vero minor, in directum psallantur. Vespertina autem synaxis quatuor Psalmis cum Antiphonis terminetur. Post quos Psalmos Lectio recitanda est, inde Responsorium Ambrosianum, versus, canticum de Evangelio, Litanie, & oratio Dominica, & fiant Missæ: Completorium autem trium Psalmorum ditione terminetur, qui Psalmi directancee, & sine Antiphona dicendi sunt. Post quos Hymnus ejusdem horæ, lectio una, versus, & Kyrie eleison (b), & benedictio, & Missæ fiant.

DECLARATIO.

Ibi: Prima hora dicitur Kyrie eleison (a). Secundum antiquam nostram consuetudinem, dicta Prima immediate, processionaliter exeuntes de Ecclesia, commemorationem facimus pro Fratibus defunctis, familiaribus, & Benefactoribus nostris, cum Psalmo De profundis, & oratione Deus venie largitor. Et pergimus ad Capitulum, ubi pronunciantur ex Martyrologio festa Sanctorum occurrentia, & dicitur Pretiosa more Romanæ Ecclesiæ. Ultimo legitur Capitulum Nonæ, ubi non habetur proprium, & post Lectionem dicti Capituli, diebus ferialibus, & festis trium Lectionum legitur textus Regulæ, & datur Benedictio, & audiuntur culpæ, non autem in Dominicis diebus, vel festis de præcepto Ecclesiæ, aut de consuetudine locorum.

Ibi: Et benedictio.

2. (b) Ista benedictio datur a superiore, sicut etiam in Completorio, quæ sufficiat pro presentibus Fratibus, & absentibus, ita ut opus non sit, etiam absentibus pro dormitione aliam benedictionem quærere. Laudamus tamen si Fratres casu superiori obviantes, benedictionem petant, & accipiant.

3. Et Novitii, ac Juniores Professi suos magistros ad eorum Cellas pro ipsa benedictione adeant, antequam cubitum eant, Magistros vero hortamur, ut discipulos, quam citius possunt, dimittant.

4. Fit etiam post Completorium a superiore aquæ benedictæ aspersio dicendo: Asperges me &c. quo repetito absque alia oratione dicitur Psalmus: De profundis cum oratione: Deus qui inter Apostolicos pro Papa Eugenio IV., & Deus venie largitor, pro fratribus ac benefactoribus &c.

Quo Ordine ipsi Psalmi dicendi sint.

CAPUT XVIII.

In primis semper dicatur versus; Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina, & Gloria, inde Hymnus uniuscujusque horæ. Deinde prima hora, Dominica dicenda sunt quatuor Capitula Psalmi centesimi octavi decimi. Reliquis vero horis, id est Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi octavi decimi dicantur. Ad primam autem secundæ feriæ dicuntur tres Psalmi, id est primus, secundus, & sextus, & ita per singulos dies ad primam, usque ad Dominicam dicantur per Ordinem terni Psalmi, usque ad nonumdecimum Psalmum, ita sane, ut nonus Psalmus, & septimus decimus partiatur in binas Glorias; & sic fiat, ut ad vigiliis Dominica semper a vigesimo incipiatur. Ad Tertiam vero, Sextam, & Nonam secundæ feriæ novem capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octavo Psalmo ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo octavo decimo, duobus diebus, id est Dominica, & secunda feria, tertia feria: jam ad Tertiam, Sextam, vel Nonam psallantur terni Psalmi a centesimo nono decimo usque ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Quinque psalmi semper usque ad dominicam per easdem horas itidem repetantur: hymnorum nihilominus, Lectionum, vel versusum dispositione uniformi cunctis diebus servata, & ita scilicet, ut semper Dominica a centesimo octavo decimo incipiatur.

Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui Psalmi incipiuntur a centesimo nono usque ad centesimum quadragesimum septimum, exceptis iis, qui in diversis horis ex eis sequestrantur, id est a centesimo decimo septimo, usque ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in vespera dicendi sunt. Et quia minus veniunt tres Psalmi, ideo dividendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inveniuntur, id est centesimus trigessimus octavus, & centesimus quadragesimus tertius, & centesimus quadragesimus quartus. Centesimus vero sextus decimus quia parvus est, cum centesimo quinto decimo conjungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum vespertinorum, reliqua id est Lectiones, Responsoris, Hymni, versus, vel cantica, sicut supra taxavimus, impleantur. Ad completorium vero quotidie iidem Psalmi repetantur, id est quartus, nonagesimus, & centesimus trigessimus tertius.

Disposito ordine Psalmodiæ diurnæ reliqui omnes Psalmi, qui supersunt æqualiter dividantur in septem noctium vigiliis, partiendo scilicet qui inter eos proxiores sunt Psalmi, & duode-

Post Completorium abentes petere possunt Benedictionem a Superiore, & Novitii, ac Professi eam petant a Magistro.

Aspergat quoque Superior aquam benedictam.

In Prima, Tertia, Sexta, & Nona dicentur Psalmi qui numerantur a 1. ad 19. & a 118. ad 127.

In Vesperis a 109. ad 147.

In Completorio psalmi 4 99. & 133

In Matutinis reliqui psalmi, ita ut unaquaque hebdomada Psalterium absolatur.

Septem sint Horæ diurnæ, & una nocturna.

Eodem modo componantur quinque Horæ, tribus nempe Psalmis, Vesperæ autem quatuor, & pluribus Laudibus, ut supra.

Post Primam alta quedam dicuntur, & peraguntur.

cim per unamquamque constituatur noctem. Hoc præcipue commones, ut si cui forte hæc distributio Psalmorum displicuerit, ordine si melius aliter judicaverit, dum omnimodis id attendatur, ut omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur; Et Dominico die semper a capite reperatur ad vigiliam, quia minus in eis devotionis suæ servitium ostendunt monachi, qui minus Psalterio cum canticis consuetudinariis per septimanæ circulum psallunt, cum legamus Sanctos Patres nostros, uno die hoc strenue impluisse, (a) quod nos tepidi, utinam septimana integra persolvamus.

DECLARATIO.

Ibi: Quod nos tepidi.

(a) Pater noster S. Benedictus nullum ex Monachis excipit a divini Officii recitatione; Ideoque ordinamus, quod quilibet Monachus Professus Officium Divinum recitet, & si non sit sacris initiatus secundum antiquissimam consuetudinem nostram.

De Disciplina psallendi.

CAPUT XIX.

(a) Ubique credimus Divinam esse præsentiam, & oculos Domini in omni loco speculari bonos, & malos: maxime tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus Divinum assistimus. Ideo semper memores simus, quod ait Propheta: Servite Domino in timore. Et iterum, Psallite sapienter. Et, In conspectu Angelorum psallam tibi. Ergo consideremus qualiter oporteat nos in conspectu Divinitatis, & Angelorum esse, & sic stemus ad psallendum, ut mens nostra concordet voci nostræ.

DECLARATIO.

Ibi: Ubique Divinam credimus esse præsentiam.

1. (a) Statuimus, quod secundum morem nostræ Congregationis alta, sonora, & pari voce psallatur, verba non protrahantur, pariter inchoetur versus, & interposita competenti pausa pariter terminetur.

2. Volumus etiam, quod officium Beatæ Virginis eadem prorsus cura, qua Divinum persolvitur, recitetur diebus juxta Rubricas Breviarii, præscriptis, & in Monasteriis, in quibus sunt ultra Prælatum, vel superiorem, quatuor Monachi, omnino dicatur Divinum Officium conventualiter in choro, & Missa quotidie celebretur, & saltem diebus festis, nulla admittitur excusatione, decantentur. Quam ordinationem ad illos quoque intelligimus extendi, qui in Monasteriorum membris habitant, in quibus præfatus Monachorum numerus reperitur. Cantus autem in quo toni Monastici servantur, ita studiose, ac devote ducatur, ut pia modulatione, tam nostra, quam fidelium adstantium corda excitata, ad cælestium contemplationem ferri assuescant.

3. In Officiis hebdomadæ sanctæ, nullo pacto varietur, aut mutetur cantus, tam in Lamentationibus, Cantico Benedictus, & Passione Domini, quam in aliis omnibus: Sed secundum ritum, & morem antiquum Congregationis fiat, ut simplicitas, & uniformitas servetur in omnibus.

4. Ad quod facilius, & commodius servandum volumus, ut omnia Monasteria habeant Libellos impressos, qui contineant omnes Cantus hebdomadæ sanctæ, & Laudes, quæ in receptione Novitiorum in Capitulo cantari solent, & alia hujusmodi.

De reverentia Orationis.

CAPUT XX.

Si cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non præsumimus, nisi (a) cum humilitate, & reverentia quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est. Et non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lacrymarum nos exaudiri sciamus, & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi forte ex affectu inspirationis divinæ gratiæ protendatur. In Conventu tamen omnino brevietur Oratio, & facta signo a Priore omnes pariter surgant.

DECLARATIO.

Ibi: Cum humilitate, & reverentia.

1. (a) Declaramus modo infrascripto reverentiam debere servari in Divinis Officiis cum Monachi Chorum ingrediuntur, sive inde egrediuntur. In medio ante Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum semper unicum genu usque ad terram flectant, capite nudato, & inclinato, (cum vero Sacramentum publice fuerit expositum, utrumque genu), si autem in Altari Majori Eucharistia non custodiatur, profunde se inclinent ad Crucem, postea venientes ad sedilia sua capite aliquantulum inclinato reverentiam faciant versus sedem Prælati.

2. In cæteris autem locis sufficit mediocris inclinatio, utcum Refectorium, seu Capitulum, seu alium hujusmodi locum ingrediuntur.

3. Quoad genuflexiones vero, & erectiones in Divinis Officiis, & Missa, serventur omnino Rubricæ Breviarii, & Missalis nostri, ut supra.

4. In principio Officii stantes, profunde, & reverenter inclinent caput, dum dicitur Pater noster, quemadmodum etiam, cum intra Officium dicitur Pater noster, & quando prima Oratio in qualibet hora, & Missa recitatur.

5. Cum autem cantatur Missa pro defunctis omni tempore ad orationes genuflectant.

6. Quando vero inchoatur Officium usque ad Gloria Patri, & quando dicuntur Capitula stent versus Altare, capite nudato. Cum vero dicitur Gloria Patri, aut in fine hymnorum, quando fit mentio de Sanctissima Trinitate, unus chorus contra alterum, Caput, & humeros inclinet, qui vero in superiorum sunt subselliis, versus Altare inclinentur.

7. Sacerdos, & Cantores in choro sacris induti, se inclinent versus Altare ad Gloria Patri, Pater noster, & cætera.

8. Quotiescumque dicitur Confiteor Deo, ad Missam videlicet, Primam, & Completorium, sicut & in Oratione, A cunctis fiat mentio de Patre nostro Sancto Benedicto.

9. Dum vero cantatur Epistola, vel Prophetia, versus, aut tractus post Epistolam, vel Prophetiam, sedent Monachi.

10. Ad Evangelium omnes recti versus Altare stent omni tempore aperto Capite.

11. In prædictis tamen præterquam in reverentia, quæ fit ante Altare, & dum canitur, sive dicitur Evangelium, & a Consecratione usque ad communionem dispensamus cum Monachis propter multorum infirmitates quod a Kalendis Octobris usque ad finem Mensis Aprilis stent capite feminudato.

12. In quolibet Monasterio nostro sit tabula, in qua descriptum sit, quibus horis, & diebus festis Cuculla deferri debeant, qui modus ab omnibus inviolabiliter servetur, firma quoad reliquos ritus Ecclesiasticos in omnibus Cæremonialibus Romani dispositione semper manente.

Omnes recitare debent Officium.

Psallendum voce, & corde.

Item altisona, & pari voce, cum pausa, & in Choro, si quinque erunt Monachi, qui pariter quotidie celebrent, & Missam saltem diebus festis cantent.

Cantus sit devotus.

Item consuetus in hebdomada sancta.

Hinc Monasteria libellos hujusmodi habeant.

Brevis, & pura esse debet oratio.

De genuflexionibus, capitis nudatione, ac inclinatione &c.

Ante SS. Sacramentum.

Ante Crucem.

In Refectorio, Capitulo, aut alio loco.

In divinis Officiis, & Missa.

In Choro dum dicitur Officium, vel cantatur Missa.

De gestatione Cucullæ.

De Decanis Monasterii.

CAPUT XXI.

Si major fuerit Congregatio eligantur de ipsis Fratres boni testimonii, & sanctae conversationis, & constituantur Decani; qui (a) sollicitudinem gerant super decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & praecipua Abbatis sui. (b) Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitae meritum, & sapientiae doctrinam. Quod si quis ex eis, aliqua forte inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis: correptus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, dejiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus est subrogetur, & de Praeposito eadem constituimus.

DECLARATIO.

Ibi: sollicitudinem gerant.

1. (a) Ad officium Decanorum, & Prioris Claustralis pertinent sollicitudinem gerere, ut regularis observantia in Monasterio vigeat, Officinas horis competentibus per vices visitent, Fratrum inobservantias, & excessus corrigant, nisi fuerint ita notabiles, ut ad Praelatum deferri mereantur.

2. Prior Claustralis omnium confessiones, ex officio audire potest, eosque absolvere, praeterquam a reservatis; Decani vero, Sacerdotum quidem Decanorum, & Titularium ex officio. Ad Clericorum, & Commissorum non nisi ex delegatione, & expressa deputatione Praelati, quibus quoque particulares licentias concedent, juxta facultatem sibi a superiore traditam.

3. Diligentem insuper curam habeant, quod caeremoniae Congregationis, & ordinata per Capitulum, seu Praelatum observentur: invigilent praecipue, ut Divinum Officium devote dicatur, ac studeant communibus Fratrum exercitiis, & Capitulo culparum interesse.

Ibi: Qui Decani tales eligantur.

4. (b) Ut autem ad praescriptum Regulae Decani constituantur, statuiamus, neminem posse eligi in Decanum, nisi qui saltem per biennium continuum tempore sui Sacerdotii observantiae regulari vacaverit (exceptis Lectoribus, & Praedicatoribus, de quibus infra num. 11.) quique sufficienti literatura, & probis moribus praeditus sit, & bonum testimonium habeat a Praelato, in cuius Monasterio saltem per annum integrum, & tempore quo ad Decanatum promovendus erit, commoratus fuerit, vel ab iis Praelatis, sub quorum cura eo anno, licet in diversis Monasteriis vixerit, & praesertim de cujus doctrinae sufficientia, & vitae merito constet per testimonium a Visitatoribus medio eorum juramento coram Diffinitoribus, & Capitulo generali ferendum: praevius quoad literarum scientiam in actu visitationis diligenti examine, & quoad morum probitatem, exacta inquisitione, prout statuitur in literis in forma Brevis Clementis VIII. sub die 6. Martii 1593., & Pauli V. die 21. Martii 1608. Ac praevia etiam attestatione de hujusmodi vitae integritate, & sufficientia per Praelatum, qui pro tempore praerit Monasterio professionis ejusdem promovendi (cujus nomine ad Decanatum proponi, & promoveri debet) in Diffinitorio cum Juramento facienda. Qui Praelatus si ad Capitulum non accesserit, teneatur praedictam attestacionem in scriptis medio suo juramento, subscriptione, & sigillo roboratam, ad Diffinitores transmittere, & in casu mortis a Priore, & senioribus, ipsorum pariter juramento, subscriptionibus, & sigillo Conventus munita, transmittatur, alias hujusmodi electiones, seu promotiones, quae non servata forma praesentis

Constitutionis, fieri contigerit, nullas, & invalidas esse ipso facto decernimus, & declaramus. Si qui autem inter Decanos reperiuntur, qui ad suum munus peragendum, ob aliquam infirmitatem; vel alios defectus impotentes, seu inhabiles sint; absolvantur a Regimine, & inter Decanos cum Titulo (si in reliquis fuerint emeriti, & bonum testimonium habuerint a Praelatis suis) numerentur: Sin minus a Titulo, & Regimine removeantur, & alii sufficientes in locum illorum substituuntur. Qui omnes, ut in studio regularis disciplinae sint solliciti, ac Fratres ad eam amplectendam (ut ex officio tenentur) excitare non negligant, quotannis in Capitulo generali novae electionis judicio subjiciantur, & pro singulis a Diffinitoribus suffragia ferantur, ac si nunquam antea fuissent electi ut eo pacto in officio retineantur, prout decernitur in praefato Brevis Clementis VIII.

5. Magistri etiam Novitiorum eligantur moribus, & aetate omnino maturi, sufficienti literatura praediti, & apti ad lucrandas animas, instruendosque Discipulos, qui a saeculo convertuntur, in Monastica, & Regulari disciplina. Quae omnia eo diligentius executioni mandanda sunt, quo cognoscimus in his robur, & fundamentum observantiae Regularis esse positum.

6. Et quamvis ad Novitios instituendos dicti Magistri praecipue debeant incumbere, culpas tamen & ipsi in capitulo omnium Monachorum audiant, sicut & alii Decani, silentiumque, & alias disciplinae Regularis observantias servari procurent.

7. Hospitibus (aliis superioribus absentibus, vel occupatis) Decani occurrant, Regulas, & Constitutiones penes se habeant, ut Fratres instruere possint: In suis vero admonitionibus, & correctionibus caveant, ne sint nimis tepidi, aut austeri, haec omnia faciant, vel omitant, juxta suorum Praelatorum dispositionem, contra quorum mandata nihil penitus attentent.

8. Nec praemissis omnibus stantibus ullus Monachorum nostrorum amodo possit ad Decanatum (qui primus superioritatis gradus est) promoveri nisi decimum sextum, nec ad curam Novitiorum, nisi decimum octavum annum in Congregatione compleverit. Quod etiam de iis, qui ad Religionem Sacerdotes venerint; intelligendum est.

9. Ordinamus insuper, quod in unoquoque Monasterio pro quibusvis quibusque Monachis Professis viventibus, unus tantum Decanus, Computatis Cellerariis, Magistris Novitiorum, & aliis, constituatur, ita tamen, ut ipsi Decani numerum trecentorum in tota Congregatione non excedant, sicuti praescribitur in praefato Brevis Pauli V.

10. Ne autem alicujus Monasterii Professus alterius Monasterii nomine possit in Decanum eligi, neque sub quovis praetextu quisquam ex Monachis ad Decanatum, vel ex Decanis ad Prioratum, aut ex Prioribus ad Abbatiam ante praesentium tempus habilitari, districte omnino prohibemus. Si quis autem doctrina, & morum probitate praeditus annum decimum sextum Religionis compleverit, & Decanatus locus in Monasterio suae professionis non vacaverit, vel propter aliquam infirmitatem minus ad Regimen idoneus judicatus fuerit, possit in Capitulo generali a Diffinitoribus, vel in diebus a Praeside, & Visitatoribus eligi in Decanum Titularem.

11. Ad animandos vero Monachos ad studium literarum, volumus eos, qui Sacrae Theologiae cursum honorifice expleverint, & Lectoris munere in Monasteriis pro studio infra designandis; saltem per triennium continuum laudabiliter functi, & per Examinatores a capitulo deputatos admissi, & approbati fuerint (modo probitate morum, & aliis praefatis requisitis praesent) post decimum sextum annum supranu-

De Decanis impotentibus.

Decanorum electiones renoventur singulis Capitulis Generalibus.

De electione, & auctoritate Magistrum Novitiorum illi Decanorum non multum absumunt.

Decani absente Superiore, ejus vices gerant, & mandata servant.

Ad Decanatum sexdecim, & ad Magisterium Novitiorum octodecim requiruntur anni Religionis.

In quovis Monasterio unus, & in tota Congregatione trecenti dumtaxat Decani eligantur.

Dignus Decanatu, si non vacat, donari poterit Decani titulo a Capitulo generali, vel Dieta:

Lectores vero qui in quibusdam Monasteriis, & Concionatores in praecipuis Urbibus munus suum laudabiliter expleverint, supernumerari declarari poterunt.

Digniores eligantur, & si forte superbia inflati fuerint deponantur.

Decani, & Prior curent servari Regularem Disciplinam.

Prior omnium, Decani vero non nullorum confessiones ex officio excipere queunt.

Invigilent etiam aliis rebus.

Qui sint ad Decanatum promovendi.

merarios, quando non est locus in Monasterio suæ professionis ad Decanatum promoveri posse. Idem dicimus de Concionatoribus, dummodo cursum Theologiæ serio, & cum profectu percurrerint, & admissi ab Examinatoribus nostræ Congregationis per triennium in præcipuis Urbium Ecclesiis Quadragesimale concionum studium confecerint. Statuentes facultatem creandi, seu eligendi Decanos, quæ antea ad Capitulum Generale unice spectabat, etiam ad Regimen, seu Dietam impostorum pertinere.

Decani post quinquentium ascendere possunt ad Prioratum Claustralem, sed inter eos prior sit ratio Decanorum, Magistrorum, Prioris vero ad Abbatialem dignitatem non nisi post alterum quinquentium.

Superiores Vocales silentium ferrent sub certa poena.

Priores, & Decani donec morietur in proprio Monasterio audire possunt Confessiones.

Eodem in loco, singulatum cum senioribus, ardente Candela, & vestiti dormire debeant.

Assignatur unicuique Cellula, & cur?

In ostiis Cellularum Novitiatu sit foramen, quod nemo inferior aperiat, sub certa poena.

12. Decernimus denique, neminem Decanum eligi posse in Priorem Claustralem, nisi, qui simul per biennium observantiæ regulari vacaverit (exceptis Lectoribus, & Prædicatoribus, ut supra statuitur num. 3.) & saltem per quinquentium expletum in Decanatu laudabiliter vixerit. Præponendos tamen omnino censemus eos cæteris omnibus, qui officio Magistri Novitiorum saltem per triennium cum laude functi fuerint, dummodo in Decanatu idem quinquentium compleverint; Priores vero in Abbates eligi non possint, nisi per quinquentium expletum in Prioratu laudabiliter se gesserint, & per biennium permanferint in sua residentia.

13. Pro charitate autem, & pace servanda, & ut liberius superiores a Prælatis convocati vota sua exprimere possint; ordinamus, quos si quis eorum revelaverit aliquid ex tractatis inter eos, itaut scandalum oriri possit, ipso facto a cæterorum superiorum consortio in agendis anno integro privatus existat.

14. Prior autem, & Decani ad aliud Monasterium mutati, postquam sibi de sua mutatione innotuerit, possint audire Confessiones Discipulorum suorum, ac Sacerdotum, ut prius dum illuc moram trahunt, ipsique Beneficium absolutionis impendere, nisi superior prohibuerit.

Quomodo dormiant Monachi.

CAPUT XXII.

(a) Singuli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conversationis secundum dispensationem Abbatis sui singuli accipiant. Si potest fieri, omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non finit, deni, aut vicini cum Senioribus suis, qui super eos solliciti sint, paupserint, (b) Candela jugiter (c) in eadem Cella ardeat usque mane. (d) Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, ne forte per somnium vulnerentur, dormientes; & ut parati sint Monachi semper, & facto signo, absque mora surgentes festinent invicem se prævenire ad opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores Fratres juxta se non habeant Lectos, sed permixti cum Senioribus. Surgentes vero ad opus Dei invicem se moderate cohortentur, propter somnolentorum excusationes.

DECLARATIO.

Ibi: Singuli per singulos Lectos.

1. (a) Secundum modernum morem, propter honestatem, & ut liberius Fratres in Orationibus, & aliis spiritualibus valeant se exercere, ac ut vitetur curiositas: Dormitorium divisum est in diversas Cellas, & assignamus unicuique Fratrum Cellam unam, sic, ut singuli in singulis dormiant, etiam Novitii.

2. Qualibet autem Cella Novitiatu habet in superiori parte Ostii foramen coopertum de foris tabella versatili, quæ faciliter hinc inde dimoveri possit, è quo Frater in Cella existens videri queat a Magistro Novitiorum, an se spiritualiter exerceat, vel aliud agat, quod foramen nullus interius operire præsumat sub poena infra scripta.

3. Nemo Fratris Cellam, etiam si alterius Monasterii existat ingrediatur, ipso in ea existente, & similiter eò absente sine eius licentia, aut nisi de licentia Prælatis, vel superioris, & quamdiu cum debita licentia simul in Cella sunt, ostium semiapertum teneatur.

4. Nec possit Frater quancumque Ecclesiasticam personam, vel laicam cuiuscumque conditionis existat, in Cellam introducere sine licentia superioris Monasterii.

5. Nec audeat frater aliquis sine præfata licentia ullo tempore, Cellam claudere, ita quod de foris aperiri non possit Clave communi. Quicumque vero in quolibet supradictorum sex Casuum contrafecerit, jejuret semel panem & aqua in terra in Refectorio.

6. Frater autem extra Cellam suam existens, licentiam dare valeat alteri Fratri, ut Cellam suam aliqua honesta causa ingrediatur.

7. Et ne contingat aliquid asportari de Cellis a sæcularibus, qui plerumque curiosi per Monasterium, & Dormitorium vagantur, mandamus, ut ferrea seræ, quæ clavibus communibus aperiantur, ostiis Cellarum apponantur.

8. Capas, seu scabella clavibus obserata habere nemini fas sit, præterquam Priori Claustrali, qui intra octo dies ab Officialium publicatione consimilem clavem Abbati tribuere teneatur. Si secus fecerit, totum Pfalterium intra octiduum recitet, cæteri vero arbitrio Superioris puniantur.

9. Quilibet autem Frater caute teneat lumen in Cella, & extinguat, & nullus candelas applicet Lectisterniis, aut parietibus ligneis propter incendii periculum. Si quis vero contrafecerit, dicat suam culpam in Capitulo, graviter puniendus.

10. Silentium continuum in Dormitorio ab omnibus quovis tempore servetur, nisi quis voluerit aliquid breviter, & submissa voce dicere.

11. Ordinamus propterea, quoad fieri potest, ne confessiones sæcularium in Dormitorio audiantur a quocumque, nisi Abbas jufferit.

12. Prælatis vero, & senioribus, Fratrum Confessiones ibi audire, eosque submissa voce exhortari possint.

13. Fratres incedentes per Dormitorium ita quiete, & in cunctis moderate, & sine strepitu ibidem se gerant, ut alios non inquietent.

14. Singulis hebdomadis ad minus Dormitorium, & Cellæ propter immunditias a Fratribus scopis mundentur.

Ibi: Candela.

15. (b) Sive Lucerna, vel lampas, quæ accenditur a Sacrifa hora qua pulsantur signa serotinae Salutationis Angelicæ, & ardeat tota nocte usque ad diem.

Ibi: In eadem Cella.

16. (c) Id est in Dormitorio eodem.

Ibi: Vestiti dormiant.

17. (d) Vestitos dormire Fratres intelligimus, si teneat Scapulare cum Caputio super tunicellam.

De excommunicatione culpæ.

CAPUT XXIII.

Si quis Frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in alio contrarius existens sanctæ Regulæ, & præceptis seniorum suorum contemptor repertus fuerit, hic secundum Domini nostri præceptum admoneatur semel, & secundo secreta a senioribus suis; si non emendaverit, objurgetur publice coram omnibus. Si vero neque sic correxerit, si intelligit qualis poena sit, excommunicationi subiaceat, si autem improbus est, vindictæ corporali subdatur.

Qualis

Nec quis aliterius Cellam ingrediatur sine licentia, vel in ea cum alio maneat clauso ostio.

Vel exterum in propriam admittat.

Item non claudat peculiari clave.

Potest tamen frater dare licentiam ingrediendi Cellam.

Et clamare debet Clave communi.

Nullo verò modo Capas, nisi sit Prior, qui communitantum clave utatur, sub certa poena.

De cura adhibenda circa lumen.

De silentio in Dormitorio.

De Confessionibus in eo audiendis.

De rumore, vel strepitu.

De ejus munditie.

Quando accendenda.

Cum Scapulare, & Caputio dormiendum.

Prævaricatores post secundam correctionem excommunicantur, & corporali poena puniantur.

Qualis debeat esse modus excommunicationis.

CAPUT XXIV.

Secundum modum culpæ, excommunicatio- nis, vel disciplinæ debet extendi mensura, qui cul- parum modus in Abbatis pendeat iudicio; si quis tamen Frater in levioribus culpis invenitur, tan- tum a Mensæ participatione privetur. Privari autem a Mensæ consortio, ista erit ratio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non impo- nat, neque lectionem recitet usque ad satisfactio- nem. Refectionem autem cibi post Fratrum re- fectionem accipiat, mensura, vel hora, qua præ- viderit Abbas ei competere; ut si verbi gratia fratres reficiunt sexta hora, ille Frater nona, si Fratres nona, ille vespertina, usque dum satis- factione congrua veniam consequatur.

De gravioribus culpis.

CAPUT XXV.

Is Frater, (a) qui gravioris culpæ noxa te- netur, suspendatur a mensa simul, & ab Oratorio. Nullus ei Fratrum in ullo jungatur consortio, neque in colloquio. Solus sit ad opus sibi injun- ctum, persistens in patientia luctu, sciens illam ter- ribilem Apostoli sententiam dicentis: traditum hujusmodi hominem Satanae, in interitum carnis, ut spiritus salvus sit in die Domini. Cibi autem re- fectionem solus percipiat mensura, vel hora, qua præviderit ei Abbas competere, nec a quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

DECLARATIO.

Ibi: qui gravioris culpæ noxa tenetur.

1. (a) Quia in his declarationibus, & Con- stitutionibus plerisque in locis, & casibus pro qua- litate, & gravitate culparum certæ pœnæ, ac pœ- nitentiæ taxatæ sunt, pro pace bonorum, & ad reprimendam improborum audaciam, ut metus pœnæ coerceat, quos Dei, & virtutis amor a malo non revocat: Ideo ordinamus Prælati, & aliis Superioribus, ut eas inviolabiliter faciant a transgressoribus observari.

2. Quare si delictum, ut transgressio hujus- modi secreta fuerit, secreto quoque impositam pœnitentiam facere non postponat delinquens, nec aliter a quoquam etiam a Prælato proprio dispensari valeat, nisi pœnitentia per Ordina- tiones statuta, esset publice persolvenda, utpote in terra in Refectorio comedere, quo casu in aliam secretam commutari possit. Si vero deli- ctum aut transgressio manifesta fuerit, publice etiam transgressor, secundum Statuta a Consti- tutionibus, vel a Superiore pœniteat. Quod si ille facere neglexerit, aut recusaverit, a nemine ut supra dispensari valeat, & si intra triduum pu- blice non pœniterit, pro hujusmodi contemptum his eandem pœnitentiam facere teneatur: si ve- ro intra aliud sequens triduum pertinaciter distu- lerit eandem pœnitentiam, etiam tertio cogatur iterare. Demum si aliis adhuc tribus diebus animo (quod Deus avertat) persistit contumaci, & in- durato, statim tanquam incorrigibilis, rebellis, & obstinatus, ac contempтор Sanctæ Regulæ, & Con- stitutionum Custodiæ (donec resipuerit, & prædi- ctam pœnitentiam tones facere promiserit, quoties ut supra distulerat, vel recusaverat) mancipetur.

3. Nec in aliquo præmissorum a Prælato suo, nec ab ullo alio, etiam a Præsidente ipso, nisi forte pro aliqua brevi prædictorum terminorum mora (& hoc ex aliqua rationabili causa) valeat dispen- sari, majori quippe vindictæ secundum quod dicit Beatus P. N. Benedictus in Regula subjacere de- bet, qui non vult humilitate corrigere, quod negligentia culpa deliquit.

4. Quod si nec resipuerit, nec ad cor redierit,

tunc demum, ut Regula præscribit, austeriori disciplinæ subiaceat.

5. Igitur Generale Capitulum, & Congre- gationis Regimen, Monasteriorumque nostro- rum Prælati prædicta omnia servent diligenter & ut dictum est curent ab hujusmodi transgres- sionibus inviolabiliter adimpleri.

De iis, qui sine jussione Abbatis junguntur Excommunicatis.

CAPUT XXVI.

Si quis Frater præsumperit sine jussione Abbatis Fratri excommunicato quolibet modo se jungere, aut loqui cum eo, vel mandatum ei dirigere, simi- lem sortiatur excommunicationis vindictam.

Qualiter debeat esse sollicitus Abbas circa Excommunicatos.

CAPUT XXVII.

Omni sollicitudine curam gerat Abbas circa delinquentes Fratres, quia non est opus sanis me- dicis, sed male habentibus; & ideo uti debet omni modo, ut sapiens medicus, immitteret quasi occultos consolatores Senipetas, ideo Seniores sapientes Fratres, qui quasi secreta conso- lentur Fratrem fluctuantem, & provocent eum ad humilitatis satisfactionem: & consolentur eum ne abundantiori tristitia absorbeatur, sed sicut ait Apostolus: confirmetur in eo charitas, & ore- tur pro eo ab omnibus. Magnopere enim debet solici- tudinem gerere Abbas circa delinquentes Fratres, & omni sagacitate, & industria curare, ne aliquam de ovibus sibi creditis perdat. Noverit enim se in- firmarum curam suscepisse animarum, non super sanas tyrannidem: & metuat Prophetæ commi- nationem, per quem dicit Deus: quod crassum vi- debatis, assumebatis, & quod debile erat, projici- ebatis. Et Pastoris boni pium imitetur exem- plum, qui relictis nonaginta novem ovibus in montibus, abiit unam ovem, quæ erraverat, qua- rere, cujus infirmitati in tantum compassus est, ut eam in sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

De iis, qui sæpius correcti non emendantur.

CAPUT XXVIII.

Si quis Frater frequenter correptus pro qua- libet culpa, si etiam excommunicatus non emen- daverit, acrior ei accedat correctio, id est ut verberum vindicta in eum procedat. Quod si nec ita se correxerit, aut forte (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit ope- ra sua; tunc Abbas faciat quod Sapiens Medicus si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina Scripturarum divinarum, si ad ulti- mum usionem excommunicationis, vel plagas vir- garum, & jam si viderit nihil suam prævalere in- dustriam, adhibeat etiam quod majus est suam, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam (a) utatur Abbas ferro abscissionis, ut ait Apostolus: auferite malum ex vobis. Et iterum: Infidelis si discedit, discedat, ne una ovis mor- bida omnem gregem contamineat.

DECLARATIO.

Ibi: utatur ferro abscissionis.

1. (a) In adhibendo contra incorrigibiles nostræ Congregationis Monachos hujusmodi extremum expulsiōnis remedium, serventur Decreta Sacræ Congregationis Concilii S. D. N. Urbani VIII. jussu edita de Regularibus Apostatis, & ejectionis.

Excommu- nicario cul- pæ respon- deat.

Determina- tur poena pro graviori cul- pæ.

Curent Su- periores, ut prævaricato- res impositis pœnis faciant satis.

Pœna juxta delicti ratio- nem esse de- bet publica, vel secreta.

Si ea respu- tur primo, & secundo du- plicetur, & tertio adda- tur Custo- dia.

Nec quis- quam ea re- laxare pote- rit.

Imo quarto adhibeatur

etiam auste- rior discipli- na. Quæ omnia omnino exe- cutioni man- dentur.

Hi subjace- ant eidem Excommuni- cationi.

Abbas secre- to ad eos mit- tatur consola- tores, & sua- flores.

Hi excommu- nicentur, postea verberibus cedantur, deinde adhibeatur pro ipsis ora- tio, & tan- dem ejiciantur e Mona- sterio.

Quod ad in- emendabiles attinet, ser- ventur De- creta S. Con- gregat. fugi-

tivi vero requirantur, ac detineantur in carcere, in unoquoque Monasterio adificando, usque ad sententiam Capituli Generalis.

Licentia transeundi ad aliam Religionem concedatur juxta dicta Congreg. Decreta. Commissi eodem modo ejiciantur, quo recipiuntur.

Redeuntibus Fratribus etiam tertio aditus pateat.

Fugitivi redeuntes recipiantur.

Eorum poena.

Fugitivi vero cum omni sollicitudine requirantur a Monasteriis Professionis eorum, & in carcere detrudantur pro modo culpa puniendi. Propterea districte precipimus omnibus Monasteriorum nostrorum Praelatis, ut in singulis Monasteriis tutos carceres habeant pro hujusmodi fugitivis, & aliis graviter delinquentibus.

2. Et quoniam ubi major subest culpa, & gravius scandalum, ibi sollicitior debet esse cura, ideo declarando ordinamus, ut fugitivi, qui praeter fugam, aliquid notabile furto abstulerint, aliudve flagitium perpetraverint, sive ante, sive post fugam, aut vitiose vixerint, omnino non negligantur, sed diligentius non parcendo laboribus, & expensis requirantur, etiam (si aliter fieri non potest) auxilio brachii saecularis implorato, & ad Monasterium reducantur, in custodiam detrudendi donec per Capitulum Generale, sive Regimen, quid de ipsis agi debeat decernatur.

3. Licentia vero transeundi ad aliam Religionem nemini ex nostrae Congregationis Fratribus concedatur, nisi servata forma praedicti decreti, seu Congregationis Concilii de Regularibus Apostatis, & ejectis &c.

4. Commissi vero nostri incorrigibiles, & contumaces, eo modo, quo recipiuntur expelli possunt. Et si quis eorum, post promissam stabilitatem, vitiosus, aut scandalosus repertus fuerit, servetur circa eum forma Regulae secundum meritum, usque ad expulsionem inclusive. Ad quam tamen volumus quemquam Praelatorum procedere non posse, nisi servatis, quae infra in susceptione eorum statuimus, scilicet cum consensu omnium Seniorum, aut duarum ex tribus partibus Conventus. Si Seniores non convenerint, nec amplius possint in aliis Monasteriis nostrae Congregationis recipi, nisi de consensu Praelati, & majoris partis Conventus, a quo recesserint.

Si debeant iterum recipi Fratres exeuntes de Monasterio.

C A P. XXIX.

Frater qui (a) proprio vitio egreditur aut projicitur de Monasterio, si reverti voluerit spondeat prius omnem emendationem vitii pro quo egressus est, & sic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc ejus humilitas comprobetur, quod si denuo exierit, usque tertio recipiatur. Jam vero postea sciat, omnem sibi reservationis aditum denegari.

DECLARATIO.

Ibi: proprio vitio.

1. (a) Quia experientia docti, videmus Fratres Nostros a nobis, ut plurimum non recedere, nisi diabolica suggestione seductos; ideo declaramus, eos quoque proprio vitio egredi, qui accepta licentia transeundi ad arctiorem Religionem, ea abutentes vagantur.

2. Ut autem quae de his statuta sunt, cuncti sciant, non recedendo a Sacris Canonibus. Primo, si qui fugitivi sponte ad Monasteria redeunt, omnes quidem suscipiantur, sed ita, ut quod Dominus jubet, pro mensura peccati sit, & plagarum modus.

3. Quicumque igitur intra dies quinque ad Monasteria fuerint reverfi arbitrio Praelatorum puniantur, non vero carcere formali pro sola fuga. Transactis autem quinque diebus, carceri mancipentur. Quod si ultra dies triginta redire distulerint, tunc juxta S. P. N. Benedicti Regulam, in ultimo loco, & in carcere recipiantur.

4. Horum vero nullus e formali carcere liberari possit, nisi per Diffinitores, aut Regimen, & tunc nonnisi prius desuper legitime formato processu, & accurate perpenso, qua poena sint rei plectendi.

5. Nec sic liberatis locus professionis restituatur, nisi in Capitulo Generali Diffinitores omnes consenserint, & his referentibus ad universos Congregationis Praelatos: duae eorum ex tribus partibus id approbaverint. In qua reintegratione illud tantummodo temporis spatium eis concedendum esse declaramus, quod ante fugam in Congregatione abolverunt; non vero illud, quod in fuga male prodegerunt. Non enim ferendum est, ut qui exempli gratia, decimo professionis suae anno Religionem deseruit, & anno vigesimo, id est decimo post fugam receptus fuit, eos praecedat, qui integros quindecim, aut novemdecim annos perseveraverunt sub suavi obedientiae jugo, maxima etenim erga illos Patrum liberalitas erit, si decem anni ante fugam transacti, ipsis post poenitentiam computentur.

6. Praeter haec si fugitivus habitum dimiserit, ut Apostata juxta Sacros Canones puniatur. Si autem alia quavis praeter fugam animadvertenda, tam in Congregatione, quam extra perpetrarit, exactissimam omnium reddat in Judicio rationem, poenas debitas recepturus pro modo culpa.

7. Quibus omnibus rite peractis, & in acta relatis, si digna deinde poenitentiae opera fecerint, laudabiliter in Congregatione vivendo, poterunt (omnibus Diffinitoribus consentientibus) munus Congregationis, pro subsequente temporum ratione esse capaces: si trinas Visitatorum approbationes singulis triennis obtinuerint, ut scilicet post primum reversionis suae triennium Subdiaconorum gaudeant dignitate, post secundum Diaconorum, post tertium Sacerdotum, ac deinceps etiam ad quascumque fuerint dignitates per ordinem, judicati idonei, dummodo ad singula triennalia censura lex Visitatorum (ut dictum est) & novem Diffinitorum suffragiis fuerint approbati. Idemque dicimus de iis, qui in libro irreligiose viventium, tanquam dyscoli fuerint adnotati.

8. Hoc idem intelligi volumus de Fratribus non fugitivis, qui tamen semel custodiae fuerint legitime mancipati. Poena enim legitimi carceris, quam sequitur infamia, & inhabilitas assequendi gradum superioritatis, illis tantum inflicta intelligi debet, qui sive propter fugam, sive ob alia facinora legitime sententiati, carceribus condemnati fuerint.

9. Ut autem fugitivi, & suspecti a non suspectis, nec fugitivis dignoscantur, Ordinamus quod Fratres cujuscumque dignitatis, aut conditionis fuerint, qui quacumque de causa a suis Monasteriis ad alia loca pergunt, secum deferant literas patentes Superiorum suorum, cum expresso nomine locorum, qua transire debebant subscriptas, ac sigillo munitas, aliter ubicumque fuerint inventi, tanquam fugitivi custodia mancipentur a quibuscumque Praelatis, aut Superioribus Monasteriorum nostrorum.

10. Admoneantur etiam Patres Monasteriorum nostrorum de Fratribus fugitivis, expulsi, & licentiatas a Superioribus Monasteriorum, a quibus recedunt (quemadmodum sit de Fratribus Defunctis) ut ab omnibus evitari hi possint, illi requiri.

De Pueris minori aetate qualiter corripiantur.

C A P. XXX.

(a) Omnis aetas, vel intellectus proprias debet habere mensuras, ideoque quoties Pueri,

A quibus liberari possint.

Quomodo iterum concedi possit locus Professionis.

Praeter fugam, aliam etiam criminam puniantur.

Si respicerint, ascendere poterunt ad tertium gradum.

Idem intelligendum de irreligiose viventibus, & carceribus legitime mancipatis.

Discedentes a suo Monasterio sine scripta licentia fugitivi cenentur.

Alii Patres certiores fiant de fugitivis, expulsis, & defunctis.

Pueri, & adolescentiores jejunis, &

1680.
verberibus
corripiantur.

vel Adolescentiores ætate, aut qui minus intelli- gere possunt, quanta pœna sit excommunicatio- nis; hi tales dum delinquant, aut jejuniis nimis affligantur, aut acris verberibus coercentur, & fanentur.

DECLARATIO.

Ibi: omnis ætas, vel intellectus.

Nullus ad- mittatur ad probationem ante 15. an- num.

Nec hujus- modi adoles- centes seve- re subji- ciantur Regulari disciplinæ.

In Novitia- tu quinquen- nio commo- rentur, neque ex eo egre- diantur ante 19. annum, nisi iusta de causa, ut si sint inemenda- biles, quo tamen casu puniantur.

1. (a) Nullus posthac ad probationem admit- tendus erit, qui non expleverit decimum quin- tum annum.

2. Circa vero Adolescentiores istos, quia experi- entia didicimus, quosdam ex his incurabiles æ- gritudines incurrisse ob nimias austeritates; hor- tamur Prælatos, & Patres Monasteriorum nostræ Congregationis, ut in jejuniis, & vigiliis Regula- ribus erga hujusmodi adolescentes pium, & dis- cretum habeant intuitum, quatenus in validiori ætate ad Regularis vitæ observantias propensiori animo, & uberiori fructu valeant incumbere.

3. Mandamus item, ut Juniores in Novitiati- bus sub cura Magistri Novitiorum per quinquen- nium ad minus instituendi, relinquuntur, nec inde amoveantur nisi aliqua urgente necessitate. Cum vero amor a Novitiatu fuerint saltem per biennium, Prioris curæ, ac directioni tradantur, ut quoad fieri potest in eadem disciplina perman- eant, in qua Novitiatus tempore adoleverunt. Liceat tamen Prælati, ex aliqua rationabili cau- sa, ipsorum Judicio, & Superiorum Monasterii consilio approbata provectiores nondum exple- to quinquennio, ex Novitiatu extrahere, dum- modo ætatis suæ annum saltem decimum nonum exceßerint. Si autem contigerit (quod Deus a- vertat) ut ex alicujus prævaricatione, cæteri scan- dalum fumant, ne una ovis morbida totum cor- rumpat ovile: Statuimus, ut si post adhibitas pœnitentias salutaris a Prælato, aliisque Supe- rioribus (Magistro Novitiorum deferente) cog- nitum fuerit de præfati Juvenis incorrigibilitate, ex Novitiatu, nondum elapso quinquennio ex- trahi possit. Ne vero commodum ex ipsa malitia reportetur, talibus, sic extractum subjicimus, pœnitentiis. Per totum scilicet reliquum quin- quennii tempus sit ei Monasterium, ex cujus No- vitiatu extrahitur, pro carcere. Silentium obser- vet cum Sæcularibus, & Monachis (Patre Spirituali excepto, aliisque, quibus Prælati indulse- rit) post omnes Professos degradatus maneat: & demum bis in hebdomada in pane, & aqua, cum zona ad collum, comedat in terra in Refecto- rio.

De Cellerario Monasterii.

CAP. XXXI.

Qualis ef- se, quid age- re, & quo- modo se ge- rere debeat Cellerarius.

Cellerarius Monasterii (a) eligatur de Cong- regatione sapiens, maturus moribus, sobrius, non multum edax, non elatus, non turbolentus, non injuriosus, non tardus, non prodigus, sed timens Deum, qui omni Congregationi sit, sicut Pater. Curam gerat de omnibus, (b) sine jussione Abbatis nihil faciat. Quæ jubentur, cu- stodiat: Fratres non contristet. Si quis autem Fra- ter ab eo forte aliquid irrationabiliter postulat, non spernendo eum contristet, sed rationabiliter cum humilitate male petenti deneget. (c) Ani- mam suam custodiat, memor semper illius Apo- stolici præcepti: Quia qui bene ministraverit gra- dum sibi bonum acquirit. Infirmorum, Infantium, Hospitum, Pauperumque cum omni soli- citudine curam gerat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Judicii rationem redditu- rus est.

Omnia vasa Monasterii, cunctamque substan- tiam, ac si Altaris Vasa sacrata conspiciat. (d) Nihil ducat negligendum, neque avaritiæ stu- deat, neque prodigus sit, aut extirpator substan-

tiæ Monasterii, sed omnia mensurate faciat, & secundum jussione Abbatis sui. Humilitatem ante omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est: Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei injunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, a quibus eum prohibue- rit, non præsumat. Fratribus constitutam anno- nam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur: memor divini eloquii, quid me- reatur qui scandalizaverit unum de pusillis. Si Congregatio major fuerit, solatia ei dentur, a quibus adjutus, & ipse æquo animo impleat offi- cium sibi commissum. Horis competentibus den- tur, quæ danda sunt, & petantur, quæ peten- da sunt: ut nemo perturbetur, neque contriste- tur in Domo Dei.

DECLARATIO.

Ibi: Eligatur.

1. (a) A Prælato scilicet de consilio seniorum Diffinitoribus, vel Regimini proponendus, & ab illis promovendus. Sit autem Decanus omnino moribus gravis, & probatus.

Ibi: Sine jussione Abbatis nihil faciat.

2. (b) Et præcipue, ne omnino fabricas con- struat intus, aut extra Monasterium sine scientia, & voluntate Prælati sui, alias quoque res, quæ fuerint alicujus momenti, puta venditiones fru- gum, Vini, Olei, & aliarum rerum in quanta- vis summa, & similibus, cum Prælato, vel eo absente cum superiore communicet, nec sine ejus approbatione, & licentia perficiat.

3. Caveat autem omnino a cujusvis arboris incisione in possessionibus Monasterii, itaut ne unam quidem, incido, & non probante Prælato aut incidat, aut incidi faciat; serioque examinet, ubi agitur de sylvis, vel arboribus non cædis quid de jure facere possit, ne limites suæ facultatis ex- ceadat, pœnasque, ac censuras extravag. Pauli II., & Decreti Sacræ Congregationis de rebus Ecclesiæ non alienan. incurrat, graviter si secus fecerit a Superioribus quoque puniendus, Experientia enim edocti cognoverimus quantum ex arborum incisione Monasteria patiantur detrimentum. Caveat insuper, ne Monasteria debitis aggravet sua incuria, quod si fecerit, deponatur.

Ibi: Animam suam custodiat.

4. (c) Cellerarii non sic se immergant tempo- ralibus, quin vacent spiritualibus, sed sic tran- seant per bona temporalia, ut non amittant æ- terna. Et ut facilius spiritualibus exercitiis vacare possint: Volumus omnino, ut in Cella Dor- mitorii dormiant: negotia tamen Monasterii in Celleraria exercent, ac saltem singulis diebus festivis Missas celebrent, quoad fieri potest Cho- rum, & Refectorium frequentent.

Ibi: nihil negligendum ducat.

5. (d) Quilibet Cellerarius computa, ratio- nes, debita, credita, expensas quotidianas, & tam nummorum, quam rerum exitus singulo quo- que mense ostendat Prælato, & Superioribus, qui omnes illis computis si ea probaverint manu sua subscribant, & mutatus ad aliud Monaste- rium, priusquam recedat, rationem omnino red- dat exercitii sibi commissi, coram Superioribus præfati Monasterii, unde discedit. Quod si non fecerit, jejuset semel in pane, & aqua, ulterius etiam acris a Visitatoribus puniendus, & cor- rigendus: Ipsi vero Visitatores, si indulgentiores fuerint a Diffinitorio puniantur.

6. Si autem quavis de causa intra sexennii tempus, vel hujusmodi sexennio completo, ab officio Cellerariæ absolutus fuerit, ad Prioratum tamen (etiamsi habeat alia requisita) promove- ri non possit, nisi prius integre, & fideliter co-

Propria- tur a Prælato, eligatur a Diffinitori- bus. & ipse sit Decanus.

Inconfulso Abbate non ædificet, nec disponat de rebus alicujus momenti; sub certis pœnis.

A quibus- dam commu- nibus Ordinationibus non exima- tur.

Singulis mensibus re- rum om- nium, & in discessu e Monasterio totius admini- strationis rationem reddet sub certis pœnis.

Nonnisi a Superioribus absolutus, ad Prioratum promoveri poterit.

ram Præfato, & Superioribus Monasterii, rationem reddiderit suæ administrationis, ac ipsius computa ab eisdem (super quo conscientiam cuiuslibet ipsorum oneramus) approbata, subscripta, & legitime solidata fuerint, attestacionemque habeat in scriptis de huiusmodi approbatione, prædictorum subscriptionibus, ac juramento validatam, Diffinitoribus, vel Regimini, ut canonice promoveri possit, præsentandam.

Rerum temporalium administratio Monachis, negotia vero secularibus, vel Oblatis committantur.

Rectoris præficiantur Monachi ad minus 35. annorum, & Cellarius solus non incedat.

Eligatur fidelis Depositarius omnium pecuniarum quas non solvat sine Officialium mandatis, quæque impendantur, in necessariis dumtaxat sumptibus.

7. In administratione rerum temporalium, ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per se ipsos exercent, sed per Cellarios a Diffinitoribus, vel Regimine deputatos, juxta literas in forma Brevis Clementis VIII., & Pauli V.; temporalia vero negotia Monasteriorum nostrorum per secularia, aut Commissos potius quam per Monachos tractentur.

8. Rectoris, & membris Monasteriorum nostrorum non deputentur ullo modo Monachi, etiamsi sint Decani, qui non sint provectæ ætatis, ad minus annorum 35., & præsertim habiles ad prædicta recte administranda, ac motum honestate conspicui, qui teneantur statutis temporibus Cellario rationem reddere suarum administrationum, & eidem in his, quæ ad prædictas administrationes pertinent, parere. Quando vero Cellarius e Monasterio egreditur, nullo modo solus, sed saltem famulo associatus, incedat.

9. In singulis autem Monasteriis, Diffinitores, vel Regimen prout statuitur in prædicto Brevis Clementis VIII., deputent Monachum probatum, ac fidelem in Depositarium, penes quem pecuniæ omnes quacumque ex causa ad Monasterium, tam ex Cellaria, & aliis membris, ac Rectoris supradictis, vel ex causa cuiuscumque canonis, laudemii, census, aut cuiuslibet alterius rei, & emolumenti, quam ex Sacristia provenientes, reponantur: cujus Depositarii præcipua cura sit in destinatis rationum Libris fideliter, ac diligenter huiusmodi pecunias describere; earum autem, ne obolum quidem expendat, aut alicui quovis prætextu solvat, nisi cum mandato Cellarii, aut Vicarii Sacristiæ respective, ipsorum manu, ac Prælati, vel in ejus absentia, Superioris Monasterii subscripto: Huiusmodi autem mandata in præparato codice describantur, expressa in iis summa pecuniæ, cui, & qua de causa fuerit per soluta, ut ex eisdem facilius Visitatoribus innotescat, an huiusmodi redditus in solitis, ac necessariis Monasterii sumptibus, vel forsan in aliis inutilibus, ac superfluis (quod omnino vetitum est) impendantur, & si qui sint abusus tam circa huiusmodi inutiles, & superfluas expensas, quam circa præsentis Constitutionis observantiam, præsertim sub prætextu, quod aliqui redditus ad Cameram Abbatialem pertineant, & de illis Prælati pro libito, in commodum tamen Monasteriorum disponere possint, ab iisdem Visitatoribus serio mandetur, ut omnino tollantur, & huiusmodi redditus in necessarios Monasteriorum usus convertantur.

De Ferramentis, vel rebus Monasterii.

CAPUT XXXII.

Quibus, & qua cautione tradenda cura rerum Monasterii.

(a) Substantia Monasterii in Ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus provideat Abbas Fratres, de quorum vita, & moribus securus sit, & eis singula, ut utile judicaverit, (b) consignet custodienda, atque recolligenda. Ex quibus Abbas Breve teneat, ut dum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt, sciat quod dat, aut quid recipit. Si quis autem sordide, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripiatur, si non emendaverit disciplinæ Regulari subiaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Substantia Monasterii.

1. (a) Quilibet Officialis intra mensem a die publicationis suæ faciat Inventarium de rebus Monasterii, quæ pertinent ad suum officium; Et Prælati habeat apud se Inventarium universale omnium rerum tam mobilium, quam immobilium Monasterii omnino Visitatoribus exhibendum.

2. Omnes vero libri Monasteriorum nostrorum, non solum notentur in Inventario communi, sed ulterius scribatur in singulis nomen Congregationis, & Monasterii, cujus sunt, signato eorum numero in ordine cæterorum.

3. Tapetia vero Ecclesiarum, & ornamenta Divino cultui dicata, deinceps secularibus non commodentur, nisi forte immineret periculum gravioris scandali, quo casu habita discretione personarum, & temporum, Prælati prudenter providere possint.

Ibi: consignet custodienda.

4. (b) Diligenti cura faciant Patres hoc Capitulum observari, & ut sollicitè custodiantur, & conserventur omnia bona mobilia, & immobilia Monasteriorum, invigilent Prælati, ut de huiusmodi Bonis ad singula officia spectantibus ab unoquoque Officiali, expleta ejus administratione integra, & exacta reddatur ratio a Cellario accurate exigenda. Quod si aliquis ex Officialibus in huiusmodi administrationibus, propter suam incuriam, vel malitiam (quod absit) aliquod grave Monasterio detrimentum intulerit, vel non custodiendo bona ab ipso per Inventarium recepta, vel expleto officio illa successorii integre, & fideliter non consignando, a Præfato suo pro modo culpæ severe puniatur. Cellarii vero in exigenda ratione negligentes, pœna eorum culpis consentanea pariter afficiantur. Adhibeatur tamen a Visitatoribus, cum ad Monasteria visitanda pervenerint, omnis diligentia, ut Abbates, & Cellarii tam in Monasterio, quam in Curtibus, & Grangiis superfluas omnes amputent expensas, maxime vero circa equos, famulos, quadrigas, & alia huiusmodi, iis tantum, quæ Prælatos Regulares, ac Monachos, voto paupertatis adstrictos, decent, contenti. Accurate etiam ipsi Visitatores perpendant, quoniam pacto Monasteriorum præfatorum redditus augeri, expensæque minui possint. Pari quoque vigilantia, ac solitudine inquirent, an Possessiones a Colonis sint diligenter cultæ, arboribusque constatæ, ac etiam Armentis, & cæteris ad culturam necessariis convenienter instructæ; necnon, an ulterioris bonificationis sint capaces, ut Monasteria are alieno oppressa sublevari queant. Quod si ex avaritia, aut negligentia, damnum aliquod Monasteriis illatum fuisse conspexerint: moneant Abbates, ut contra Cellarios, & alios Officiales procedant, usque ad Officiorum privationem, & ulterius, si id qualitas delictorum exegerit. In Provincia autem in qua Monasterium aliquod prædictorum officialium incuria, aut infidelitate (quod Deus avertat) in ruinam vergit, teneantur omnes ejusdem Provinciæ Abbates commonefacere præfatos Visitatores, ut valeant ipsi Monasterio jam labenti, de opportuno remedio providere.

5. Sane cum privilegia ipsa Congregationis multis, magnisque laboribus, ac difficultatibus impetrata sint, summa diligentia, & custodia conservari mandamus, quæ cum etiam quadruplicata sint, quatuor Monasteriis deputamus custodienda, videlicet Monasterio S. Justinae de Padua, Sancti Spiritus prope Papiam, Sanctæ Mariæ de Florentia, & Sancti Pauli de Urbe. In quibus Monasteriis maxima cura servari volumus in loco tuto ab igne, & humiditate, a furibus,

Rerum omnium inventaria fiant.

Res Ecclesie sic quo casu secularibus commodanda.

Curent Prælati, ut Cellarii exigant. Officialibus vero reddant exactam rerum rationem, aliter utroque puniant.

Visitatores etiam præsertim in Visitatoribus consulant cum Monasteriorum necessitatibus, tum utilitati.

Privilegia summa diligentia serventur in Archivis quatuor Monasteriorum.

in Archivo duabus clavibus obserato, extrahaturque, aut ter in anno novo are afflandi, ne situ marcescant, & a tineis corrodantur.

6. Distinctius autem mandamus, & inhibemus, ne inde amoveantur sine speciali licentia Præsidentis, & duorum Visitatorum. Urgente vero necessitate absque eorum licentia ad alia Monasteria nostra tantum transferri possint.

7. Quia ea requisierint; & acceperint, teneantur (relieto ibi acceptionis Chirographo) illa remittere post eorum usum, intra mensem. Et si is qui acceperit, legitima causa cessante intra mensem remittere distulerit: singulis diebus septem Psalmos penitentiales cum litanis, usquequo remissa fuerint, dicere teneatur. Quælibet vero Monasteria habeant transumpta authentica Privilegiorum saltem usitatorum, quæ accurate custodiantur.

8. Ne arcana, quæ fidelitati Visitatorum committuntur ullo unquam tempore pateferi contingat, assignamus Archivia Monasteriorum illorum, in quibus Capitulum Generale celebrabitur ubi in Capsa, observata clave, quæ semper penes Præsidem pro tempore sit, acta Visitatorum præcedentis anni custodienda erunt. Si quæ autem sunt aliæ scripturæ ad Congregationem nostram spectantes, in Monasterio S. Justinæ de Padua serventur.

9. Sigilla Congregationis, tam magnum, quam parvum cautissime custodiantur, ne aliqua fraus inde suboriatur.

10. Quodlibet autem Monasterium diligenter servet sua Sigilla, sive magnum (quo utuntur cum quid sit nomine Prælatis, & Conventus) sive parvum, quo utitur Prælatus in privatis literis. Et nullus alius, nisi de licentia ipsius Prælatis, ullo eorum uti possit. Quæ sigilla tam Congregationis, quam Monasteriorum, si quis suadente Diabolo, adulterari, iisque abuti præsumperit, carceri mancipetur.

11. Et quia non sufficit custodire scripturas, & Jura Monasteriorum nisi ab Impugnatoribus tuta serventur; idcirco statuimus, quod si aliquando sæcularis, aut Ecclesiastica persona jura, aut privilegia Congregationis in toto, vel in parte infregerit, vel aliquo modo improbe molestare tentaverit; siquidem ipsa injuria in detrimentum particularis tantum Monasterii cesserit, Prælatus illius Monasterii, omni quo voluerit justo remedio, causam suam impigre, prudenterque tueatur, nec aliquo modo jura, ac privilegia ipsa violari permittat; ubi vero se causæ tuendæ imparem viderit, Patri Præsidenti, vel Visitatori, & Priori Generali negotium omne insinuare non negligat, quos omnino volumus causam hujusmodi in se suscipere, & sumptibus ipsius Monasterii in Romana Curia, vel alibi, sicut opus fuerit, tueri.

12. Si vero Pater Præsidentis, aut Visitatores ipsum Monasterium judicaverint impotens ad expensas, fiat sumptibus Congregationis, ad quos restituendos ipsum Monasterium teneatur, nisi ei Capitulum Generale juserit relaxandos.

13. Poterunt tamen P. Præsidentis cum uno Visitatore, vel duo simul Visitatores providere, ut unum, aut plura Monasteria subveniant Monasterio impotenti pro jure suo tuendo, si in Congregatione defint pecuniæ: restitutione tamen faciendâ de pecuniis commodatis, tempore per ipsos constituendo.

14. At si molestia illata in totius Congregationis redundat jacturam, Pater Præsidentis, communibus Congregationis sumptibus, illius jura defendenda curabit.

15. In unoquoque Monasterio sit Regestum in quo, quæ singulis triennii per Generale ordinantur Capitulum, notentur, videlicet quæ toto respiciunt Congregationem. Et similiter

habeatur libellus, in quo notentur ea, quæ specialiter ad illud Monasterium pertinent; prout fuerint per singula triennia per Capitulum Generale, Dicæ & Visitatores ordinata.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

CAPUT XXIII.

Præcipue hoc vitium (a) radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine jussione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque tabulas, neque graphium, sed nihil omnino: quippe quibus, nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia vero necessaria a Patre Monasterii sperare, nec quidquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaque omnibus sint communia, ut scriptum est, ne quisquam suum esse aliquid dicat, aut præsumat. Quod si quisquam hoc nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admonetur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Radicitus.

1. (a) Intentio Regulæ est, quod non solum in exterioribus amputanda sit proprietas, sed etiam quando Prælatus perpendit aliquam rem nimio affectu possideri, ita forte, ut Frater resisteret, si ab eo auferri contingeret, propterea Patres caveant, ne aliquid concedant alicui ad usum in vita ejus, quia talis concessio est valde proprietati similis, sed concedant ad beneplacitum superioris.

2. Permittimus autem Monachis nostris, ut habeant libros cum licentia suorum Prælatorum & pro usu suo teneant, etiam si missi fuerint ad alia loca Congregationis nostræ, restituendos nihilominus post eorum decessum, illis Monasteriis, quibus inscripti fuerint.

3. Et quoniam cum aliquis ex nostris moritur extra suæ professionis Monasterium oriri solent lites tum super libris, tum super aliis rebus: ad eas præcavendas, ordinamus, quod tam libri non signati, quam alia omnia, quæ reperta fuerint apud quemvis nostræ Congregationis Prælatum, Monachum, sive Commissum Defunctos, intelligantur esse, & sint ejus Monasterii, in quo talis Defunctus assignatus erat, dummodo illuc pervenerit. Quod intelligendum est de pecuniis, & aliis rebus, quæ cum effectu, & realiter apud ipsos sunt: quæ autem non reperiuntur apud ipsos cujuscumque generis sint, sive pecuniæ, sive libri signati, sive alia ejusmodi sint, & esse intelligantur Monasteriorum professionis eorum, nisi forte ipse ante mortem ad levandam conscientiam suam, alicui coram testibus dixisset, hanc vel illam rem esse hujus, vel illius Monasterii.

4. In Breviariis, sicut & in aliis libris scribatur nomen monasterii, cui acquisita fuerint, & nomen Cassinensis Congregationis, ut supra Cap. 32. Mandantes omnibus nostræ Congregationis Patribus, ut cum finito Capitulo, ad Monasteria sibi assignata applicaverint, in ipsorum ordinatione: ante, vel post Officialium absolutionem, immediate, Breviaria, & libros, & alia quæcumque si habuerint appretijabilia, sibi ab omnibus denunciari mandent. Quæ omnia ipsorum arbitrio; ac beneplacito sunt dispensanda, ut vitium proprietatis amputetur in Monachis.

5. Curent etiam, ut singuli Monachi singulis annis consciant librorum omnium, quos habent Inventarium, quod propriis Prælatis exhibeant, qui diligentissime considerabunt, an in iis sint libri per indicem prohibiti. Insuper omnium Monachorum Cellas ter saltem in anno visita-

Nihil habeant, quod Abbas non dederit, & omnia sint communia, aliter puniuntur.

Nihil concedendum in perpetuum usum.

Posunt tamen Monachi secum ferre libros.

Res Defunctorum alicui Monasterio adscriptæ, illius sint; quæ nulli assignatæ sunt, & apud ipsos existentes, cedant eorum Monasterio: alie vero, Monasterio Professionis, concedantur.

In libris inscribant nomen Monasterii, quos, uti, & alias eorum res dispense Abbas.

Consciant Inventarium librorum etiam prohibitorum sub certis paucis.

bunt,

Qua ratione amoveri queant.

Non nisi relicta in scriptis memoria, & per spatium unius mensis sub certa pena.

In singulis Monasteriis extant eorum authentica transumpta.

Acta Visitatorum, & alia scriptura in certis Monasteriis custodiantur.

Sigilla quoque serventur, & si quis ea adulteretur, vel iis abutatur, carceribus mancipetur.

Unumquoque Monasterium jura sua tueatur, & quidem propriis sumptibus.

Vel Congregationis, vel plurimum Monasteriorum, quibus tamen definito tempore solvi debent.

Habeant quoque Monasteria Regestum Ordinationum cujusque anni.

bunt, inquirentes, an alios habeant libros, præter in Inventario descriptos, quod si quis deprehensus fuerit hujusmodi libros vetitos habere, serventur ea, quæ in Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertim ad Officium Sanctæ inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentibus statuuntur.

A nemine inordinate accipiant pecunias.

6. Et ne quandoque aliquod scandalum oriri contingat, prohibemus Fratribus nostris, ne inordinate per se, vel per alios a Confratruis suis, vel ab aliis extraneis pecunias petant, & accipiant. Qui contrafecerit pecuniis privetur, & jejnet in terra in pane & aqua in Refectorio.

Nec aliquid emant, aut vendant.

7. Inhibemus etiam, ne qualibet res invicem emant, aut vendant. Contrafacientes rebus, & pecuniis illico priventur, comedantque in terra in Refectorio in pane, & aqua pro qualibet vice.

Multo minus aliquid emant pro Laicis, aut eorum res aportent.

8. Insuper nemo nostrorum præsumat quidquam emere in quibusvis Civitatibus, aut Locis nomine Laicorum, aut etiam ab eis accipere, ut id asportet absque vectigalium solutione. Quod si quis non observaverit, si fuerit in dignitate constitutus per depositionem puniatur; si vero fuerit simplex Monachus, degradetur, habita consideratione ad gravitatem criminis; Sed si fuerit Commissus, aut expellatur, aut gravissimis pœnis afficiatur.

Cujuscumque generis pecunias Prælati deferant, aliter puniantur ab eodem, vel a Visitatoribus.

9. Præcipimus etiam, quod nullus nostræ Congregationis Professus, Commissus, seu aliter in nostris Monasteriis sub obedientia Patrum constitutus, audeat tenere, vel expendere pecunias, sine licentia Prælati sui, sed pecuniam omnem ad se pervenientem eidem Prælati deferat Depositario consignandam: quod idem intelligimus observandum esse de pecuniis, quæ penes aliquem ex prædictis Fratribus quavis causa depositatæ fuerint, tam Monasteriorum nostrorum, quam aliarum quarumcumque Personarum, prout supra statutum est in declaratione Cap. 31. num. 10. Quam Constitutionem mandamus omnibus Prælati, & Patribus nostræ Congregationis, ut realiter, & cum effectu faciant suis Monasteriis observari. Quod si forte quis contra hujus Constitutionis formam pecunias apud se, vel apud alios, vel forsan census, & alia bona quæcumque tam stabilia, quam mobilia quovis titulo acquisita, occulte retinuerit, & intra tempus a Constitutionibus præscriptum, non revelaverit, ac de hujusmodi proprietatis vitio suspectus, & diffamatus a Prælati suo, prævia monitione juxta Sacros Canones punitus non fuerit, ne propter incuriam, & dissimulationem Prælatorum (quod absit) delicta inulta remaneant, districte ordinamus Visitatoribus ut in actu Visitationis in singulis Monasteriis contra hujusmodi proprietatis labe suspectos, & diffamatos, diligentissime procedant. Et si desuper capta diligenti Informatione, aliquem hoc proprietatis vitio laborantem, & in quocumque ex prædictis culpabilem invenerint, si quem in Congregatione gradum, dignitatem, aut officium obtinet, in Dieta, aut in Capitulo deponatur, simplex vero Monachus, aut Commissus Carceri mancipetur, non nisi de consensu Diffinitorum, vel Regiminis educendus. Pecunias vero, & quæcumque bona prædicta Monasteriis eorum professionis eo ipso applicata esse decernimus, & declaramus.

Nihil mutuo, aut commodato accipiant sine licentia in scriptis, & sine qua creditorum periculo se exponunt.

10. Nullus Fratrum Nostrorum quidquam accipiat mutuo, vel commodato, absque licentia Prælati, & Conventus, in scriptis danda, qua non interveniente sibi consulant Creditores, faciantque nullum solvendi onus Monasteria subire, nisi publica auctoritate æs alienum contractum fuerit, vel nisi legitime constiterit, in Monasterii commodum transiisse, & in hoc sensu

conciipienda erunt in posterum mandata procuratorum Ministri tradenda.

Si omnes debeant equaliter necessaria accipere.

C A P. XXXIV.

Sicut scriptum est: Dividebatur singulis prout cuique opus erat. Ubi non dicimus, quod personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio. Ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur; Qui vero plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia: Et ita omnia membra erunt in pace. Ante omnia ne murmurationis malum pro qualicumque causa in aliquo qualicumque verbo, vel significatione appareat. Quod si deprehensus fuerit quis, districtiori disciplina subdatur.

De Septimanariis Coquinæ.

C A P. XXXV.

Fratres sic sibi invicem serviant, ut (a) nullus excusetur a Coquinæ Officio, nisi aut agitudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit: quia exinde major merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant; sed habeant omnes solatia, secundum modum Congregationis, aut positionem loci. Si major Congregatio fuerit, Cellerarius excusetur a Coquina, vel si qui (ut diximus) majoribus utilitatibus occupantur. Ceteri vero sibi sub charitate invicem serviant. Egressurus de Septimana Sabbato munditias faciat. Linteamina cum quibus sibi Fratres manus, ac pedes tergunt, laver; pedes vero, tam ipse, qui egreditur, quam ille, qui intraturus est, omnibus lavent. Vasa Monasterii sui munda, & sana Cellerario reassignet. Qui Cellerarius item intranti assignet, ut sciat quid dat, aut quid recipit.

Attendatur major, & minor Fratrum indigentia, nec aliquis inurmuret sub certa poena.

Nemo sine causa eximat a Coquina, & quodnam sit Coqui officium, vel ipse præstare debeat in initio, vel sine lux hebdomadæ.

Septimanarii autem ante unam horam Refectionis accipiant, super statutam annonam, (b) singulos biberes, & panem: ut hora refectio- nis sine murmuratione, & gravi labore serviant Fratribus suis. In diebus tamen solemnibus usque ad Missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes, Hebdomadarii in Oratorio, mox Matutinis finitis, Dominica omnium genibus provolvantur, postulantes pro se orari. Egrediens autem de Septimana, dicat hunc versum: *Benedictus es D. Deus, qui adjovisti me, & confortatus es me.* Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat: *Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina,* & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingrediatur.

DECLARATIO.

Ibi: nullus excusetur.

1. (a) Prior Clausstralis, maxime cum Prælati erit in Monasterio, non excusetur a ministerio Coquinæ, sed solus Cellerarius, qui Prior, mensæ quoque, etiam absente Prælati, legere, & inservire debet.

Prior quoque Coquinam agat, & Mensæ inserviat, legatque.

Ibi: singulos biberes, & panem.

2. (b) Infra de hebdomadario Lectore dicitur *mixtum*. Quod intelligimus tantum vini, quantum capere potest unus cyathus, in quo in Refectorio bibitur, & circa uncias duas panis.

Coquus accipiat Cyathum unum vini, & duas uncias panis. Idque omnibus Officialibus permissum.

3. Quod vero dicitur de hebdomadariis Coquinæ, idem dicitur de omnibus Officialibus, qui in suis Officiis occupati nequeunt Prima Mensæ interesse.

De Infirmis Fratribus.
CAPUT XXXVI.

Summa fit
cura infirmo-
rum, qui mi-
nis molesti
non sint &
eos alii pa-
tienter susti-
neant.

Assignentur
eis Cella, &
famulus.

Item con-
cedantur Bal-
nea, & Car-
nes.

Pro salute a-
nimæ, & cor-
poris nulli
impense, ac
labori parca-
tur.

De medica-
mentis.

De mensa.

De valetudi-
nariis.

Balnea extra
Monasteria
non tam faci-
le permittan-
tur.

Quodnam
Monasterium

Infirmorum cura ante omnia, & super omnia abhibenda est, ut sicut revera Christo, ita eis serviatur; quia ipse dixit; Infirmus fui, & visitastis me. Et quod fecistis uni de his minimis meis, mihi fecistis; Sed & ipsi Infirmi confiderent, in honorem Dei sibi serviri: & non superfluitate sua contristant Fratres suos servientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam pariantur. Quibus Fratribus infirmis (a) fit Cella super se deputata, & servitor timens Deum, & diligens, ac sollicitus.

(b) Balnearum usus Infirmis, quoties expedit, offeratur; Sanis autem, & maxime Juvenibus, tardius concedatur. Sed & Carnium usus Infirmis omnino debilibus pro reparatione concedatur. At ubi meliorari fuerint a carnibus more solito omnes abstineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne a Cellerariis, aut Servitoribus (c) negligantur Infirmi quia ad ipsum respicit, quidquid a Discipulis delinquitur.

DECLARATIO.

Ibi: Sit Cella super se deputata.

1. (a) Quilibet Infirmus habeat, si locus permiserit Cellam separatam cum Camino, nec ulli omnino labori, ullique impense parcat, ut Infirmis necessaria obsequia, immo decencia solacia tum spiritalia, tum corporalia, fedulo impendantur. Quod præsertim attendatur in Monasteriis, quæ sunt extra Civitates, in quibus tam quoad Medicos, quam quoad alia requisita, non ita commode possunt Infirmis necessaria exhiberi. Provideant igitur Prælati talium Monasteriorum, ut Infirmi, sive ipsos in Monasteriis, sive in Civitate curandos duxerint, nulla omnino re indigeant, quæ ad salutem corporis, & animæ non solum necessaria, sed etiam concedens fuerit. Si de negligentia fuerint convicti, severe puniantur a Regimine.

2. Ordinamus etiam, quod nullus Fratrum circa Medicinalia loquatur Medico, aut ab eo petat consilium sine licentia Superioris, nec positionem aliquam, vel pilulam, vel similia sine utriusque licentia sumat. Qui contra fecerit, dicat ter Septem Psalmos Pœnitentiales cum Lytanijs.

3. Ad mensam, si plures sunt Ægri, vel Convalescentes, cum modesta sedent, & aliquid ad ædificationem in principio refectionis legatur.

4. Sint Infirmi obedientes Infirmariis suis, & contra Infirmarii sint discreti, & compatiuntur Infirmis suis. Qui Infirmarii omnino deputentur Monachi, & si majori indigeant auxilio, addantur etiam Commissi, vel famuli. Et maxima cura invigilent Prælati, ut hoc charitatis officium perfecte adimpleatur.

Ibi: Balnearum usus.

5. (b) Intelligimus de Balneis, quæ sunt in Monasteriis. Ad Balnea vero quæ sunt extra Monasterium propter periculum Animarum, nemo accedere presumat sine licentia speciali Capituli Generalis, proxime fieri debeat, & non sit periculum in mora, aliter Præsidentis, aut unius ex Visitoribus: Quando etiam major instaret necessitas, & differri non posset, sufficiat licentia Prælati sui cum Consilio Seniorum Monasterii; Si igitur pro aliquo Infirmo Fratre petenda sunt Balnea, Prælatus ipse, & non alius ipsam licentiam petat.

6. Infirmo Fratri ad Balnea mittenda ne-

cessaria omnia suppeditari mandamus a Monasterio suæ professionis, dummodo per biennium minime interruptum in alieno Monasterio non permanserit. Hoc enim casu ab eo Monasterio, quod integro biennio inboluit, necessaria subministranda esse statuimus: Quo vero ad alios Infirmos expensæ fiant ab illo Monasterio, in quo, qui infirmatur est deputatus de familia.

Ibi: Non negligantur Infirmi.

7. (c) Non solum in temporalibus, sed nec etiam in spiritualibus, ut videlicet admoneantur, ne propter infirmitatem, omittant Confessionem, & Communionem temporibus consuetis, imo hortentur, ut frequentius confiteantur, & Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumant.

De Senibus, vel infantibus.

CAP. XXXVII.

Licet ipsa natura humana trahatur ad Misericordiam in his ætatibus, (a) Senum videlicet, & Infantum tamen, & Regulæ auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in eis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regulæ teneatur in alimentis, sed sit eis pia consideratio, & præveniant horas Canonicas.

DECLARATIO.

Ibi: Senum.

1. (a) Non tam ætate, quam imbecillitate, juxta Prælati considerationem. Infantes vero non recipimus omnino, sicut supra dictum est de Pueris minoris ætatis.

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

(a) Mensis Fratrum edentium (b) Lectio deesse non debet, nec fortuito casu, qui arripuerit Codicem, legere audeat ibi, sed lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post Missas, (c) & Communionem, (d) petat ab omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Deus spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus, ipso tamen incipiente: *Domine, labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam.* Et sic accepta benedictione (e) ingrediatur ad legendum; Summumque fiat silentium ad mensam, ut nullius muscicatio, vel vox, nisi solius Legentis ibi audiatur. Quæ vero necessaria sunt comedentibus, & bibentibus sic sibi (f) invicem ministrent Fratres, ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cujuscumque signi potius petatur, quam voce. Nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliunde quidquam requirere ne detur occasio: nisi forte Prior voluerit pro ædificatione aliquid breviter dicere. Frater autem Hebdomadarius accipiat (g) mixtum priusquam incipiat legere propter Communionem Sanctam, & ne forte grave sit ei jejunium sustinere. Postea autem cum Coquinæ Hebdomadarius, & Servitoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent, sed qui ædificent audientes.

DECLARATIO.

Ibi: Mensis Fratrum.

1. (a) Secunda etiam Mensæ, ubi major fuerit Congregatio, non desit Lectio.

Ibi: Lectio deesse non debet.

2. (b) In Lectionibus primæ Mensæ hic Ordo servetur. Si dies illa proprium habuerit Evangelium, ejus Homilia: & deinde Sermones super eo, juxta dispositionem Superioris legantur.

subjacere de
beat infirmo-
rum expen-
sis.

Sæpe confite-
antur, & Eu-
charistiam
sumant.

Alimenta sum-
mant ante
horas cano-
nicas.

Attendatur
non tam eor-
um ætas,
quam imbeci-
llitas.

Qualis esse,
quod præsta-
re, & qui-
buscumque ede-
re debeat:
ipso vero le-
gente alium
sit silentium.

Quid legen-
dum in pri-
ma, & se-
cunda men-
sa, etiam a
Superiore.

cur:

tur: postea vitæ Sanctorum, deinde Sac. Scriptura. In fine commestionis aliquid lingua vulgari legatur, ut Fratres Commissi grammaticam ignorantes, unde adficientur habeant, & spiritualiter pascantur. Et præsertim non omittatur Lectio Regulæ Italico Sermone (quæ latine lecta fuerit in Capitulo) cum tota integra sua declaratione, quæ etiam secundæ Mensæ repetatur. Cum vero contigerit Superiorem in Conventu legere, is, qui immediate sequitur, signa particularia faciat.

Ibi: Et Communionem.

3. (c) Ex eo quod hic Beatus Pater Benedictus dicit; Post Missas, & Communionem & infra in eodem Capitulo propter Communionem Sanctam ostenditur, quod quolibet Dominico die Fratres communicabant: Ideo mandamus, quod tam Sanctum, & antiquum Religionis Institutum servetur in singulis nostræ Congregationis Monasteriis: nisi forte ob reverentiam alicujus Festi Solemnis differatur, aut præmittatur hujusmodi Communio.

4. Cum autem Sacerdotes, qui propter infirmitatem, aut in die Dominicæ Cœnæ, aut ex aliqua causa non celebrant, communicare contigerit, juxta Decretum Sanctorum Patrum, Stola semper super humeros habeant, sicut quando celebrant.

5. Fiat tamen dicta Communio statim post Communionem Sacerdotis, & Sacramentum per Sacrificium decenter cum Luminaribus, Missa peracta, in locum suum reportetur.

6. Hortamur autem Prælatos, ut saltem bis in anno Clericis, & Commissis omnibus facultatem concedant, ut cui maxime voluerint ex approbatis ad Confessionem, possint sua peccata confiteri.

Ibi: Petat ab omnibus pro se orari.

7. (d) Stet in medio Chori die Dominica post sextam genibus flexis versus Altare, & ter dicto versu, *Domine labia mea aperies &c.* Et a Choro ter repetito, Superior dicat *Salvum fac &c.*, & consuetam Orationem, tenoris videlicet sequentis: *Aufer ab hoc famulo tuo, quæsumus, Domine spiritum elationis, & ignorantie, ut repletus spiritu humilitatis, & scientia, intellectum Sacrae capiat lectionis. Per Christum Dominum nostrum.*

Ibi: Ingrediatur ad legendum.

8. (e) Post benedictionem Lector non incipiat, nisi Fratres prius sederint ad Mensam. Lecta vero brevi particula Lectionis, Superior faciat signum, post quod Fratres incipiant comedere. Et hoc ut anima, priusquam corpus reficiatur: & in fine Mensæ nemo surgat, nisi prius omnes responderint: *Deo gratias.*

Ibi: Invicem.

9. (f) Hac vicissitudine intelligitur, quod singuli per ordinem a Superiore nominandi per singulas hebdomadas legant.

Ibi: Mixtum.

10. (g) Servetur quod dictum est de Septimanariis Coquinæ.

De Mensura Ciborum.

CAPUT XXXIX.

(a) Sufficere credimus ad refectionem quotidianam, tam sextæ, quam nonæ omnibus mensibus cocta duo pulmentaria propter diversorum Infirmiitates, ut forte qui ex uno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergo duo pulmentaria cocta Fratribus sufficiant; Et si fuerint inde poma, aut nascencia Leguminum, addatur, & tertium (b) Panis libra una propensa sufficiat in die, sive una sit refeccio, sive prandii, & cœnæ. Quod si cœnaturi sunt de eadem libra, tertia pars a Cellerario reservetur, reddenda cœnaturis. Quod si labor forte factus fuerit major,

in arbitrio, & potestate Abbatis erit, si expediat aliquid augere, remota præ omnibus crapula, ut nunquam furripiat Monachorum indigeries. Quia nihil sic contrarium est omni Christiano, quomodo crapula sicut ait Dominus noster: videte ne graventur corda vestra in crapula, & ebrietate. Pueris vero minori ætate non eadem servetur quantitas, sed minor, quam majoribus servata in omnibus parcitate. Carnium vero (c) quadrupedum ab omnibus abstineatur comeccio, præter omnino debiles, & ægrotos.

DECLARATIO.

Ibi: Sufficere credimus.

1. (a) Quando in Monasterio jejuniu servatur, assignetur edentibus in Refectorio, quæ debet esse circa meridiem ciborum quantitas, quæ aliquanto major sit, quam cum non jejunatur. In omnibus servata locorum, & temporum consuetudine, ac Monastica sobrietate.

Ibi: Panis libra una.

2. (b) Volumus consuetudinem nostram servari, ut scilicet apponatur panis quantum cuique opus fuerit.

Ibi: Quadrupedum.

3. (c) In Monasteriis nostræ Congregationis, in quibus viget Regularis observantia, & recipiuntur Novitii ad probationem, carnes cuiuscumque speciei omnino non comedantur in Refectorio observantiæ; multorum tamen imbecillitati consulere volentes, dispensamus, ut in Refectorio Valetudinarii, Fratribus, qui sunt de Conventu, esus carniu semel in hebdomada concedatur. Ac insuper, ut Prælati cum Hospitibus nostræ Congregationis intra Monasterium, vel cum Senioribus, & Sacerdotibus in Camera Abbatibus, aut cum Fratribus, qui sunt in itinere, & extra Monasteria super hujusmodi esu carniu dispensare possint, prout eorum discretioni videbitur expedire, facultatem concedimus. Si quis autem absque Prælati licentia in Monasterio, vel extra, carnes comedere ausus fuerit: quot vicibus carnes comederit, toties in pane, & aqua jejundet.

4. Dispensamus præterea cum Monasteriis S. Pauli de Urbe, S. Mariæ de Farfa, Sancti Nicolai de Littore, & Sancti Bartholomæi de Aste, ob aeris intemperiem, in cæteris vero Monasteriis in quibus, ob paucitatem Monachorum exacta, & rigorosa observantia Regularis vigere nequit, sit in Abbatis arbitrio, & prudentia ut carniu esum ter in hebdomada per totum annum, diebus non interdicitis, indulgere Fratribus possit ex rationabili causa.

De Mensura Potus.

CAPUT XL.

Unusquisque proprium habet donum ex Deo: alius sic, alius vero sic. Et ideo cum aliqua scrupulositate a nobis mensura victus aliorum constituitur; tamen Infirmorum contuentes imbecillitatem, credimus (a) eminam vini per singulos sufficere per diem: Quibus autem donat Deus tolerantiam abstinentiæ, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut Loci necessitas, vel labor, aut ardor ætatis amplius poposcerit: in arbitrio Prioris consistat, considerans in omnibus ne surrepat fatietas, aut ebrietas, liceat legamus, vinum omnino Monachorum non esse. Sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem, vel hoc consentimus, ut non usque ad satietatem bibamus, sed parcitas: Quia vinum apostatate facit etiam sapientes. Ubi autem loci necessitas

expofcit,

Quolibet Dominico die ab omnibus fumenda Eucharistia.

Et a Sacerdotibus cum Stola.

Deinde per Sacrificium reponatur Sacramentum.

Prælati vero saltem bis in anno Confessarium non determinant.

Deinde Superior dicat Versum, & Orationem.

De principio, & fine lectionis, & mensæ.

Qui legent.

Ordinarie, sed non pueris duo conceduntur cocta obsonia & libra una panis in die, nunquam vero quadrupedum carnes.

Cibi copiosiores sint diebus jejuniis.

Panis quantum sufficit.

Carnis de finito tempore, & loco permittuntur.

Semper vero in quibusdam Monasteriis.

Pro ordinario, & quotidiano potu assignatur Emina una vini.

exposcit, ut nec supra scripta mensura inveniri possit, sed multo minus, aut ex toto nihil; benedicant Deum; qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem omnino admonentes, ut absque murmurationibus sint.

Ibi: Eminam Vini.

(a) Vinum apponimus non ad certam mensuram, sed quantum uniuscujusque sobrietati sufficiat, monemus tamen Fratres ne bibant merum, nisi infirmitas hoc requireret. In Refectorio bibant omnes in poculis fictilibus, quæ utraque manu sibi porrigant; Extra Refectorium vero uti liceat vitreis calicibus.

Quibus horis oporteat reficere Fratres.

CAPUT XLII.

A Sancto Pascha, usque ad Pentecostem ad sextam reficiant Fratres, & ad seram cenent (a) A Pentecoste autem tota æstate (si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas ætatis non perturbat), quarta, & sexta feria jejument usque ad nonam, Reliquis vero diebus ad sextam prandeant: Quæ prandii sexta, si opera in agris habuerint, aut æstatis fervor minus fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit providentia. Et sic omnia temperet, atque disponat, qualiter, & animæ salventur, & quod faciunt Fratres absque ulla murmuratione faciant. (b) Ab Idibus autem Septembris (c) usque ad caput Quadragesimæ ad nonam semper reficiant Fratres. (d) In Quadragesima vero usque ad Pascha, ad vesperam reficiant. Ipsa tamen vespera sic agatur, ut lupine lucernæ non indigeant reficientes: Sed luce adhuc diei omnia consumuntur, sed & omni tempore sive cœnæ, sive refectiois hora sic temperetur ut (e) cum luce fiant omnia.

DECLARATIO.

Ibi: A Pentecoste autem.

1. (a) Quoniam Fratribus nostris multas dispensationes, & Indulgentias circa jejunia Regularia largiti sumus; rationabile idcirco judicamus, ut quod Regulari jejuniis detractum est, aliis abstinentiis, aliquatenus compensemus.

2. Omnibus ergo Congregationis nostræ Monachis, & Commisissis injungimus, ut per totum annum jejument feria sexta in memoriam, & reverentiam Passionis Christi, nisi forte eo die festus dies adeo solemniter occurrerit, qui hanc jejunii legem solvere suadet, Refectiunculæ serotinæ æstivo tempore fructus aliquos addi posse indulgemus.

Ibi: Ab Idibus Septembris.

3. (b) Intelligitur exclusive, prout declarabitur in Capitulo de opere manuum quotidiano, super verbo, usque ad Kalendas Octobris.

Ibi: Usque ad Caput Quadragesimæ ad nonam semper reficiant Fratres.

4. (c) Dispensamus autem in infrascriptis diebus propter reverentiam solemnitatum. In festo Sancti Matthæi Apostoli, Dedicacionis S. Michaelis, S. Placidi, Sanctæ Justinae de Padua, S. Luciae, SS. Simonis & Judæ, omnium Sanctorum, Sancti Martini, omnium etiam Sanctorum Monachorum; S. Andree (quando celebratur extra Adventum, (Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi cum tribus sequentibus diebus, Circumcisionis ipsius, Epiphaniæ ejus, S. Mauri, S. Antonii Abbatis, Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, S. Scholasticæ, Sancti Mathiæ extra Quadragesimam, & tituli Loci: Insuper etiam, ut Fratres nostri ulterius incumbant his, & aliis Regularibus observantiis, concedimus Prælati licentiam dispensandi tertia, & quarta feria cujuslibet hebdomadæ. Quibus impeditis, dispensatio cedat in alium diem.

5. Et licet experientia docti, quæ rerum

magistra est, aperte cognoscamus, quod nimia recreationum relaxatio potius distrahit, & enervat, quam recreet, & proficiendi materiam subministrat, tamen infirmitati humanæ consulentes, Prælatos hortamur, ut per aliquot dies ante Adventum; itemque per aliquot plures dies ante Quadragesimam, sint erga Fratres in recreationibus, & in esus carniū dispensatione (quod ipsorum discretioni committimus) aliquanto indulgentiores, vitato excessu, quatenus hujusmodi relaxatione præmissa, alacrius postmodum, atque ferventius debitum suæ servitutis persolvant, & per Monasteria Congregationis uniformitas observetur.

Ibi: In Quadragesima usque ad Pascha ad vesperam reficiant.

6. (d) Hoc Quadragesimæ tempore, ita disponantur divina officia, ut hora ab Ecclesia præscripta conventus reficiatur.

Ibi: Cum luce omnia fiant.

7. (e) Quia nostris temporibus Ecclesiasticorum Officiorum solemnitates ita auctæ sunt, ut hiemis tempore cenari non possit ante solis occasum, absque manifesta valetudinis læsione, & si voluerimus divinorum celebrationem nimis tempeste persolvere, id fieri non poterit absque fidelium admiratione, propterea ab Abbatis prudentia pendeat temporis canonicarum horarum, & refectiois congrua dispositio.

Ut post completorium nemo loquatur.

CAPUT XLIII.

Omnino tempore silentii debent studere Monachi, maxime tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore, sive jejunii, sive prandii, si tempus fuerit prandii (a) mox, ut surrexerint a cœna, sedeant omnes in unum, & legat unus Collationes, vel vitas Patrum, aut certe aliquid, quod adificet audientes: non autem Heptaticum, aut regum, quia Infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: Illis vero horis, legantur, si autem jejunii dies fuerit, dicta vespera, parvo intervallo, mox accedant ad lectionem, ut diximus, & lectis quatuor, aut quinque foliis, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus per hanc moram Lectionis, si quis forte in assignato sibi commisso fuerit occupatus, occurrat; Omnes ergo in unum positi, compleant, (b) & exeuntes a Completorio, nulla sit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus fuerit quisquam prævaricari hanc taciturnitatis Regulam, graviori vindicta subjaceat: Excepto si necessitas hospitum supervenerit, aut forte Abbas alicui aliquid jufferit. Quod tamen, & ipsum cum summa gravitate, & moderatione honestissime fiat.

DECLARATIO.

Ibi: Mox, ut surrexerint a cœna.

1. (a) Hisce temporibus completorium dicitur ante cœnam, propterea pulsato primo Completorii signo, Monachi omnes in Capitulum conveniant ad hujusmodi Lectionem, quæ non ultra quartam unius horæ partem protrahatur; Eaque peracta, & dicatur in choro Lectio brevis, quæ est initium Completorii.

Ibi: Et exeuntes a Completorio.

2. (b) Silentium, quod hic Regula præcipit post Completorium ordinamus rigorose servandum esse post signum serotinæ dormitionis.

De iis, qui ad opus Dei, vel mensam tarde occurrunt.

CAPUT XLIII.

(a) Ad horam divini Officii mox, ut auditum fuerit signum, relictis omnibus (quælibet

Frequentiores sint recreationes, & eius carniū ante Adventum, & Quadragesimam.

Servetur hora ab Ecclesia præscripta.

Remittitur ad Abbatis arbitrium, & prudentiam.

Post Cœnari habeatur Spiritualis lectio, quæ tempore jejunii præcedat Completorium, quo finito nemo loquatur.

Incipiatur semper præfata lectio ante Completorium.

Et silentium post signum dormitionis.

Operi Dei nihil præferatur & ingre-

Bibant ad sobrietatem, & in poculis fictilibus.

Tempus prandii pro diversitate temporis erit Sexta, Nona, & Vespera: Cœnæ vero sera, semper tamen cum luce diei.

Loco jejuniorum Regulari perpetuo jejument sola feria sexta.

Id est, post Idus.

Excipiuntur quamplurimi dies solemnnes & feriae Tertia, & Quinta.

dientes Chorum post primum psalmum ultimum sedent, aut seorsum.

fuert in manibus) summa cum festinatione curatur, cum gravitate tamen, ut non scurrilitas inveniat fomitem. Ergo nihil operi Dei præponatur. Quod si quis ad nocturnas vigilias post *Gloriam* Psalmi nonagesimi quarti (quem propter hoc omnino protrahendo, & morose volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in choro, sed ultimus omnium stet, aut in loco, quem talibus negligentibus seorsum constituerit Abbas, ut videatur ab ipso, vel ab omnibus usque dum, completo opere Dei, publica satisfactione poeniteat. Ideo autem eos in ultimo, aut seorsum judicavimus debere stare, ut visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur, nam si foras Oratorium remaneant, erit forte talis, qui se, aut recollet, & dormiat, aut certe fedat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno. Sed ingrediatur intra, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & *Gloriam* primi Psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege qua supra diximus, in ultimo stet, nec præsumat sociari choro Psallentium, usque ad satisfactionem nisi forte Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen, ut satisfaciatur Reus ex hoc.

Item qui non interfuerint primo, vel secundo Versui Mensæ, post secundam correctionem, seorsum cibum sumant absque vini portione, & hora a Priore determinata.

Ad mensam autem, qui ante versum non occurrerit (b) ut simul omnes dicant versum, & orent, & sub uno simul omnes accedant ad mensam: qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit usque ad secundam vicem (c) pro hoc corripiatur. Si denuo non emendaverit, non permittatur ad mensam communis participationem, sed sequestratus a consortio omnium reficiat solus subiatâ ei portione sua vini usque ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur, nec quidquam præsumat ante statutam horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere sed et si, cui offertur aliquid a Priore, & accipere renuerit, hora qua desideraverit hoc, quod prius recusavit, aut aliud omnino non percipiat, usque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Divini Officii.

1. (a) Quam sollicitos nos esse velit, ad Divina Officia Beatissimus P. N. Benedictus, his verbis ostendit: Ideoque aliquid distinctus, ab ipsa tamen Regula non discedentes, ordinandum duximus.

In Officio B. M. V. post hymnum genuflectant, & dato signo surgant, post psalmum vero etiam se excusent, aliter servetur Regula.

2. Ut videlicet ad nocturnas vigilias servetur ad literam Regula. Sed quando dicitur Officium Beate Virginis in primo nocturnalis Officii, qui venerit post hymnum genuflectat, & facto a Superiore signo, vadat ad locum suum. Qui vero post *Gloriam* primi Psalmi, genuflectat, & expectato Superioris signo, se excuset vel locum negligentium petat.

3. Ad Divinas vero horas, qui venerit post hymnum, qui præmittitur Psalmis, genuflectat, ut supra, & petat locum suum. Si autem post *Gloriam* primi Psalmi etiam in horis, in quibus hymnus non præmittitur, pariter genuflectat, factoque a Superiore signo, se excuset, vel ut supra locum poenitentium petat.

Idem servandum in Completorio post inceptam lectionem, vel post Capitulum Breve.

4. Ad Lectionem vero, quæ dicitur in Capitulo ante Completorium, qui venerit postquam Lector (facto signo a Superiore) inceperit legere, genuflectat, ut supra, & tendat ad locum suum. Qui vero non interfuerit lectioni brevi, quæ dicitur in choro, genuflectat, factoque a Superiore signo, se excuset, aut in ultimo stet.

Pariter genuflectant post pronuntiatum Benedicte.

Ibi: Ut simul omnes dicant versum.
5. (b) Declaramus sufficere, quod Fratres sint intra Officium Refectorii, cum Superior incipit versum: *Benedicite*. Quo pronuntiato, qui dein-

de ingredientur, genuflectant, factoque a Superiore signo surgant.

Ibi: Propter id corripiatur.

6. (c) Tam negligentes, quam etiam, qui fuerint iusta causa occupati, ut disciplina, & humilitas ostendatur, genuflectant, factoque sibi signo a Superiore surgant, & causam suæ tarditatis ipsi Superiori pandant, submissa voce, ut discernatur negligens a legitime occupato.

Post versum omnes genuflectant, & exceptis illis coquina, se quoque excusent.

7. Intervientes vero Coquinæ licet genuflectant, non tamen se excusent, quia satis liquet, eos legitime fuisse occupatos.

Legitime occupati causam Superiori manifestent.

8. Si quis autem legitime occupatus, non possit convenire ad Officium, vel exercitium, vel ad mensam, vel ad alia, propter quæ Conventus congregatur, excusationem suam per se, vel per alium faciat, dicendo Superiori causam suæ occupationis.

Item discedentes, vel saltem nutu licentiam petant.

9. Si vero alicui necesse fuerit discedere ab Officio, sive ab exercitio, sive a Conventu quomodocumque congregato per parvum temporis spatium, licentiam a Superiore solo nutu petat: Et si statim revertatur, non genuflectat. Cui vero necesse esset discedere animo non redeundi, dicat causam Superiori, & super hoc obtineat licentiam particularem.

Praelati vero non genuflectant, & dumtaxat a Præfidente licentiam petant.

10. Praelati vero transeuntes per alia Monasteria intrantes Chorum, vel Refectorium, si tarde eos contingat accedere, non ob id genuflectant, nec etiam licentiam petant, si inde abire voluerint, nisi ibi fuerit Pater Præfidentis.

De iis, qui excommunicantur, quomodo satisfaciant.

CAPUT XLIV.

Qui pro graviore culpa ab Oratorio, & a mensa excommunicatur, hora, qua opus Dei in Oratorio celebratur, ante fores Oratorii prostratus jaceat, nihil dicens nisi tantum posito in terram capite, & prostratus pronus omnium de Oratorio exeuntem pedibus se projiciat. Et hoc tandiu faciat usque dum Abbas judicaverit satisfactum esse, qui dum iussus ab Abbate venerit, provolvat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigiis Fratrum, ut orent pro eo, & tunc si iusserit Abbas accipiat in Choro, vel in Ordine quo Abbas decreverit: ita sane, ut Psalmum, aut Lectionem, vel aliud quid non præsumat in Oratorio imponere, nisi iterum Abbas jubeat. Et omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciatur usque dum ei jubeat Abbas ut quiescat ab hac satisfactione. Qui vero pro levibus culpis excommunicatur tantum a mensa, in Oratorio satisfaciatur usque ad iussionem Abbatis, & tandem hoc faciat usque dum benedicat, & dicat, sufficit.

Excommunicati pro graviore culpa prostrati, primo extra Oratorium, & dein in ipso Oratorio; Excommunicati vero pro levi culpa, id præstant in solo Oratorio.

De iis, qui falluntur in Oratorio.

CAPUT XLV.

Si quis, dum pronunciat Psalmum, Responsorium, aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: nisi cum satisfactione ibi (a) coram omnibus humiliatus fuerit, majori vindictæ subiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes vero pro tali culpa vapulent.

Fratres se humilient, Infantes vero verbentur.

DECLARATIO.

Ibi: Coram omnibus.

(a) Quando error est modicus sufficiat tangere terram manu, sed si error fuerit notabilis, ut puta quando excessu alios errare fecerit, aut necesse fuerit emendari legendo, aut cantando, aut magnum strepitum fecerit: mox completa Lectione, vel Antiphona, aut Cantu (si in his

Pro qualitate errorum, vel manu tangat terram, vel genuflectant ante superiorum.

fuerit

fuierit occupatus) genuflectat ante superiorem donec sibi signum factum fuerit surgendi.

De iis, qui in aliis quibuslibet rebus delinquant.

CAPUT XLVI.

Si quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Ministerio, in Pistrino, in Horto, in arte aliqua, dum laborat, vel in quocunque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdidit, vel aliud quid excesserit ubi (a) & non veniens continuo ante Abbatem, vel Congregationem ipse ultro satisfecerit, & prodiderit delictum suum: dum per alium cognitum fuerit majori subiaceat emendationi. Si animæ vero peccati causa latens fuerit: tantum Abbati, aut specialibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera non detegere, aut publicare.

DECLARATIO.

Ibi: Et non veniens continuo.

1. (a) Declaramus hoc esse servandum, quando Abbas adesset ibi, aut in loco propinquo, & hoc delinquent scivit, alias in Capitulo fateatur errorem, propterea ordinamus, quod singulis diebus post Primam in Capitulo Decani per vices, culpas audiant.
2. Diligenter advertant Religiosi nostri, quanto majori industria incumbere debeant ad abuendas, etsi leviores maculas animæ, quandoquidem ea errata, quæ nulla culpa animam laudunt, tam celeriter S.P.N. Benedictus præcipit expianda.
3. Et quia septies in die cadit Justus, ordinamus, quod octavo quoque die juxta antiquam consuetudinem Clerici, & Commissi Sacramentaliter constentur; Qui secus fecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in Terra in Refectorio.

De significanda hora operis Dei.

CAPUT XLVII.

(a) Nuntianda hora operis Dei, die, nocturne sit cura Abbati, aut ipse nuntiare, aut tali sollicito Fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleant: Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus jussum fuerit, imponat. (b) Cantare autem, aut legere non præsumat, nisi (c) qui potest ipsum officium implere, ut ædificentur audientes. Quod cum humilitate, & gravitate, & tremore faciat, & cui jusserit Abbas.

DECLARATIO.

Ibi: Nuntianda hora operis Dei.

1. (a) Imponatur hoc officium Sacristæ.
Ibi: Cantare, aut legere.
2. (b) Idcirco debentes legere, aut cantare prævideant lectiones, præparentque libros tempore congruo. Legant autem alta, & distincta voce, tam in Choro, quam in Refectorio, itaut ab omnibus cum ædificatione, & profectu spirituali percipiantur. Id vero multo magis in Missis celebrandis observandum est, ne ob nimiam, & indecoram celeritatem scandalum potius, quam devotionis sensus in proximorum cordibus, Sacerdotes nostri excitent, in quo maxime invigilent Prælati, & contrafacientes severe corripiant. Curent etiam, ut inviolabiliter observentur toni Monastici in Evangelii, in Epistolis, & in omnibus aliis Cantibus, ut uniformitas, tam in cantu, quam in caremoniis exhibeatur ab omnibus; Qui transgressus fuerit pro prima vice comedat in terra in Refectorio, & pro aliis vicibus gravioribus pœnitentiis subiaceat Superioris arbitrio.

Ibi: Qui possit dictum officium implere.

3. (c) Ideoque ordinamus, quod Patres Monasteriorum nostræ Congregationis, de consilio suorum Seniorum, Fratres quos ad discendum idoneos judicaverint, liberalibus disciplinis, casibus conscientiæ, & cantu plano sollicitè instrui faciant a doctis Monachis, si commode fieri potest: sin autem ab aliis, mercede conductis.

4. Cum vero a Monastica disciplina alienum sit, inertia, otioque languescere, & ab antiquis Patribus nostris, qui Ecclesiam militantem omni doctrinarum genere, & facultate illustrarunt, filios degenerare, ut hujusmodi notam fugiamus, otiumque, & nugas (efficax diaboli virus) evitemus, Divinarumque scripturarum speculationi efficacius intendere possimus, & ut coalescenti in dies (Auctore Deo) Congregationi nostræ, hæc etiam inter cætera scientiæ gemma non desit, hæc præsentī Constitutione decernimus, ut in omnibus Monasteriis, in quibus saltem fuerint duodecim Monachi, sint lectiones saltem Theologiæ moralis, vel sacræ scripturæ, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu. In amplioribus vero Monasteriis, & studiis formalibus doceatur Philosophia, Theologia scholastica, & poetica, & Sacri Canonis.

5. Pro studiis formalibus deputamus in Provincia Sicula Monasteria S. Martini Panormi, S. Placidi Messanæ, & S. Nicolai Catanæ. In Provincia Neapolitana, Monasteria S. Benedicti Montis Casini, S. Severini Neapolis, & Sanctissimæ Trinitatis Cavæ. In Provincia Romana Monasteria S. Petri Perusii, S. Vitalis Ravennæ, S. Proculi Bononiæ. In Provincia Venera Monasteria S. Justinæ Patavii, S. Georgii Venetiarum. In Provincia Lombarda Monasteria S. Joannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, S. Simpliciani Mediolani, Sancti Benedicti Mantuæ. In Provincia Hetrusca, Monasterium S. Mariæ Florentiæ, cujus quidem Provinciæ, sicut etiam Liguræ, & pariter aliarum Provinciarum Prælati poterunt suos Alumnos ad quodlibet ex Monasteriis pro studiis supra designatis mittere, prout ipsis magis videbitur expedire, alendos, & vestiendos illorum Monasteriorum expensis, quorum sunt professi. Abbates in prædictis Monasteriis constituent Lectores Monachos eruditos, & eos eligant, qui ab Examinatoribus per Capitulum Generale deputatis, prævio examine approbati fuerint, iisque libros, aliæque necessaria subministrari mandent, & eas indulgentias concedant, quas ad lectionum laborem levandum, prudenter conferre cognoscunt: Etiam a communibus exercitiis, & ab aliquibus horis Canonicis (non tamen diebus festis, nec prætermissa oratione mentali, integra etiam pro viribus Regulari observantia) eos, si opus fuerit, eximendo.

6. Pro Monachorum quoque studio vacantium diligentiori custodia, & severiori disciplina, atque ne tempus inutiliter conteratur, unus ex Deputatis Monasteriis, qui Scholis præsideat in ordinatione Officialium eligatur, qui cuncta secundum Deum, & scholarium profectum exequens pro viribus semper scholis adesse procurer.

7. Ne tamen Adolescentes a studiis avocentur, nullus Monachorum ad officia œconomica, vel temporalia, etiam domestica assumi possit, nisi completo suæ conversionis anno duodecimo.

De opere manuum quotidiano.

CAPUT XLVIII.

Otiositas inimica est animæ, & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in lectione divina; Ideoque hac dispositione (a) credimus utraque tempora ordinari, id est, ut a Pascha (b) usque ad Kalendas Octobris mane exeuntes a Prima

Idonei erudiantur in literis.

In Monasteriis duodecim Monachorum nonnullæ, in Formalibus vero quamplures instituantur disciplinae.

Designantur Monasteria Formalia.

Ad ea mittere possunt alumnos suos omnes Provincie, propriis tamen expensis. Quomodo eligendi lectores, & que eorum privilegia.

Eligatur Præfex scholarum.

Adolescentes vacent solis literis usque ad 12. annum a Conversione.

Designatur tempus lectionis divinæ, & operis manualis.

Qui palam deliquerit, publice satisfaciat, qui vero clam, peccatum re-velat Abbati, vel senioribus.

Decani quotidie in Capitulo culpas audiant.

Delenda sunt animæ maculæ, & quidem octavo die per Sacramentalem Confessionem sub certis poenis.

Id præstat Abbas, aut alteri committat, & in Choro jussu Abbatis omnia fiant.

Hæc peragantur attente, distincte, & devote, atque cantus monasticus adhibeatur.

usque ad horam pene quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora quarta autem, usque ad horam quasi Sextam (c) Lectioni vacent. Post Sextam autem surgentes a mensa pausent in lectis suis cum omni silentio; aut forte qui voluerit sibi legere, sic legat, ut alium non inquiet. Agatur nona temporis mediante octava hora, & iterum, quod faciendum est, operentur usque ad vesperam. Si autem necessitas loci, aut paupertas exegerit ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur: quia tunc vere monachi sunt, si de labore manuum suarum vivunt, sicut & Patres nostri, & Apostoli: omnia tamen mensurate fiant propter pusillanimes.

(d) A Kalendis autem Octobris usque ad caput Quadragesimae usque ad horam secundam plenam, Lectioni vacent. Hora secunda agatur Tertia: Et usque ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis injungitur: facto autem primo signo Nonae horae disjungant se ab opere suo singuli: Et sint parati dum secundum signum pulsaverit. Post refectionem autem vacent lectionibus suis, aut Psalmis. (e) In Quadragesima vero diebus a mane usque ad Tertiam plenam, lectioni vacent: Et usque ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus Quadragesimae accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem ex integro legant. Qui Codices in Capite Quadragesimae dandi sunt. Ante omnia sane deputentur unus, aut duo Seniores, qui circumeant Monasterium horis, quibus vacant Fratres lectioni: Et videant, ne forte inveniatur Frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus lectioni: Et non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo: Si non emendaverit, correctioni Regulari subiaceat, taliter ut caeteri metum habeant. Neque Frater ad Fratrem jungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent: Exceptis iis, qui variis officiis deputati sunt. Si quis vero ita negligens, & desidiosus fuerit, ut non velit, aut non possit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otiosi sint, nec violentia laboris opprimantur, ut effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

DECLARATIO.

Ibi: Credimus utraque tempora ordinari.

1. (a) Declaramus horum omnium dispositionem in arbitrio Abbatis esse reponendam, tam quoad Divina officia, quam quoad lectiones, aliaque exercitia. Qui Abbas omnia rationabiliter, habita locorum, & temporum consideratione disponat, itaut Ecclesiae, & Populo satisfaciat, atque Monachi, ultra quam par est, minime graventur.

Ibi: Usque ad Kalendas Octobris.

2. (b) Intellige omnes Kalendas inclusive, sive ex quo incipit Kalendarum computatio post Idus; nempe, ut incipiamus ipso festo die S. Crucis.

Ibi: Lectioni vacent.

3. (c) Post refectionem primae mensae, liceat Monachis ire per hortum, aut per Monasterium, extra tamen Dormitorium per spatium unius horae animi levandi causa, ita tamen ut sine Superioris licentia invicem non socientur. Praelati vero Monasteriorum nostrorum sint faciles ad concedendum eis hujusmodi licentiam, praesertim in solemnitatibus duplicibus (exceptis illis, quae occurrunt in Quadragesima, & Adventu) dummodo lectiones tunc conferant, vel de aliis, quae aedificationem praestent, colloquantur.

4. Elapsa vero una hora post primam mensam pulsatur pro dormitione, incipiendo a Pascha, nisi occurrat mense Aprilis, quo casu praefata dormitio incipiat a festo Sanctissimi P.N. Benedicti, & per unius horae spatium usque ad medium Aprilis inde usque ad medium Augusti duarum horarum; Et inde usque ad Idus Septembris, per unius horae ut supra spatium. Quo tempore dormitionis, qui non vult dormire, servet silentium in Cella, nec illo tempore vagetur per Monasterium, nec in aliis exercitiis occupetur. Post dormitionem vero pulsatur, & dicatur Nona.

Ibi: A Kalendis Octobris.

5. (d) Intellige inclusive, videlicet omnes Kalendas illius mensis includendo, ut supra §. 2. Advertendum tamen omni tempore anni, quando est jejunium de praepoto Ecclesiae, quod ita disponantur intervalla temporum, ut Fratres hora Nona, vel circa reficiantur.

Ibi: In Quadragesima vero diebus.

6. (e) Hoc tempore Prima pulsatur circa ortum Solis, qua recitata, immediate dicantur Psalmi Paenitentiales cum Litanis, vel Gradualis, & officium Defunctorum, quando sit de feria, juxta dispositionem Rubricae.

7. Spatia vero aliarum horarum, scilicet Tertiae, Sextae, Nonae, & Vesperarum, Praelati Monasteriorum nostrorum sic moderentur, ut hora comestitionis incidat circa meridiem.

8. Sed advertendum est, quod quando occurrit festum duodecim Lectionum in Quadragesima, post Tertiam cantari debet Missa de Festo, & post Nonam dicitur Missa de Feria.

9. Item in praedicta Missa de feria post Agnus Dei pulsatur signum pro Vesperis primum. Et quando Sacerdos dicit orationes in fine Missae, pulsatur secundum.

10. Si vero sequenti die erit Festum duodecim Lectionum, pro quo tria signa praemittuntur, tunc primum signum pulsatur statim post elevationem Dominici Sanguinis, alia vero duo signa, ut supra.

11. Dicitis vespere Fratres reficiantur. Post primam mensam, transacta hora una, vacent lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum usque ad Completorium. Quod hoc tempore pulsatur paulo ante horam vigesimam tertiam.

12. Et notandum, quod quando Fratres debent ire ad exercitium, pulsatur Campana Capituli per ictus distinctos tempore congruo, & in Monasteriis majoribus, quinque ictibus pulsatur aliqua ex majoribus campanis Ecclesiae, & tunc omnes se congregent in locum ad id deputatum, ut audiant a Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium sit faciendum; & in principio cujuslibet exercitii, unusquisque genibus flexis, dicat Ave Maria, ut devotius opus perficiatur.

13. Quando autem ire debent ad Cellas, ut vacent Orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulsatur extense per congruum spatium.

14. Item hortamur, quod quando sit exercitium in loco quieto, & locus, tempus, vel opus ipsum permiserit pro spirituali aedificatione, legatur aliquid.

De Quadragesima observatione.

CAPUT XLIX.

Licet omni tempore vita Monachi Quadragesimae debeat observationem habere: tamen quia paucorum est ista virtus, ideo suademus (a) istis diebus Quadragesimae omni puritate vitam suam custodire; omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus;

Eligatur Praefes lectionis, animadverteatur in reos, & consulatur infirmis.

Ea remittuntur ad arbitrium, & prudentiam Abbatis.

Idest post Idus Octobris.

Post primam mensam concedatur hora una solatii.

Hinc subsequatur alia, vel etiam duplex hora dormitionis, & postea dicatur Nona.

Comprehendantur Calendarum, & diebus jejunii hora nona se reficiant.

Circa ortum Solis dicatur Prima, & reliqua ferialis diei.

Ita disponantur Horae, ut circa meridiem prandiant.

Diebus Sanctorum duplex Missa cantetur.

Circa finem Missae pullentur campanae pro Vesperis.

Quid agendum usque ad Completorium, seu horam 23.

De exercitio manuali.

De privata Oratione, vel Lectione.

De lectione tempore exercitii.

Hoc praesertim tempore a vitiis se abstineant, & virtutes sectentur ex Abbatis tamen licentia.

mus; Orationi cum fletibus, lectioni, & compun-
ctioni cordis, atque abſtinentiæ operam demus.
Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad ſoli-
tum penſum ſervitutis noſtræ, Orationes peculia-
res, ciborum, & potus abſtinentiam, ut unuf-
quiſque ſæper menſuram ſibi indiſtam aliquid prop-
ria voluntate cum gaudio Sancti Spiritus offerat
Deo, id eſt ſubtrahat corpori ſuo de Cibo, de po-
tu, de ſomno, de loquacitate, de ſcurrilitate, &
cum ſpiritalis deſiderii gaudio Sanctum Paſcha
expectet. Hoc ipſum tamen, quod unufquiſque
offert, Abbati ſuo ſuggerat, & cum ejus fiat ora-
tione, & voluntate, quia quod ſine permiſſione
Patris ſpiritalis fit, præſumptioni reputabitur,
& vanæ gloriæ, non mercedi: Ergo cum voluntate
Abbatis omnia agenda ſunt.

DECLARATIO.

Ibi: *Iſtis diebus Quadrageſimæ.*

1. (a) Hanc Quadrageſimam declaramus incipere, quoad abſtinentiam hujusmodi, ſecunda feria poſt Quinquageſimam, itaut feria ſecunda, & tertia ante Cineres abſtinentia a Lactiniis in omnibus locis ab omnibus Fratribus Monachis, & Prælatiſ noſtris inviolabiliter obſervetur. Qui contrafecitſe fuerint conviſti, Prælati integrum Pſalterium recitent toties, quoties, ceteri jejunent ter in terra in pane, & aqua tribus diebus ſequentibus.

2. Et ut juxta Regulam augeamus aliquid ad ſolitum penſum ſervitutis noſtræ, ultra Pſalmos Pœnitentiales, Graduales, & officium Deſunctorum, flagellatio, vulgo diſciplina, quæ a noſtris fit omni tempore feria ſexta, fiat tota Quadrageſima, Quarta, & Sexta feria: in hebdomada vero Sancta, addatur etiam feria Quinta.

3. Similiter a prima Dominica Adventus incluſive incipimus abſtinere a Lactiniis, & ſecunda feria jejunare uſque ad feſtum Sanctiſſimæ Nativitatis Domini, Dominicis exceptis, ideo current Prælati, ut prædicta ab omnibus inviolabiliter obſervetur, & contra tranſgreſſores ſeveriſſime animadvertant.

De Fratribus, qui longe ab Oratorio laborant, aut in via ſunt.

CAPUT L.

Fratres qui omnino longe ſunt in labore, & non poſſunt occurrere hora comperenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita eſt, agant ibidem opus Dei, ubi operantur cum tremore Divino, (a) fleſcentes genua. Similiter, qui in itinere directi ſunt non eos perterreat horæ conſtitutæ: ſed ut poſſunt, agant ſibi, & ſervitutis penſum non negligant reddere.

DECLARATIO.

Ibi: *Fleſcentes genua.*

(a) Serventur in hoc Rubricæ Breviarii, ut dictum eſt.

De Fratribus qui non ſatis longe proficiſcuntur.

CAPUT LI.

Fratres, qui pro quovis reſponſo proficiſcuntur, & ea die ſperant reverti ad Monasterium, (a) non præſumant foris manducare, etiamſi a quovis rogentur, niſi forte eis ab Abbate ſuo præcipiatur. Quod ſi aliter fecerint, excommunicentur.

DECLARATIO.

Ibi: *Non præſumant foris manducare.*

(a) Declarando ordinamus, quod niſiſ noſtræ Congregationis, quantumcumque rogatus audeat manducare, aut pernoctare in Domibus

poſſeſſionis vel locis quibuslibet Sæcularium, nec in Civitatibus, aut in locis, in quibus habentur Monasteria, vel loca noſtra, etiamſi ſit in itinere conſtitutus, abſque licentia Abbatis, ſeu Superioris: Qui contra fecerit, comedat in terra in Refectorio in pane, & aqua qualibet vice.

De Oratorio Monasterii.

CAPUT LII.

Oratorium hoc ſit, quod dicitur: nec ibi quidquam aliud geratur, aut condatur. (a) Expleto opere Dei, omnes cum ſummo ſilentio exeant, & agatur reverentia Deo: ut Frater, qui forte ſibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate. Sed ſi alter vult ſibi forte ſecretius orare, ſimpliciter intret, & oret, non in clamorosa voce, ſed in lacrymis, & intentione cordis. Ergo qui ſimile opus non facit, non permittatur expleto opere Dei remorari in Oratorio, ſicut dictum eſt: ne alius impedimentum patiatur.

DECLARATIO.

Ibi: *Expleto opere Dei omnes cum ſummo ſilentio exeant.*

1. (a) Niſi qui remanere voluerint, ut orationi vacent, faciſſimum tamen completo opere Dei, brevem morulam in Choro, ut omnes poſſint Deo ſatisfacere, ſi quid omiſerint de Divino Officio.

2. Oratio autem mentalis ſingulis diebus per dimidiæ horæ ſpatium fiat in Choro immediate ante primam, nimirum congregatis Monachis, & ſigno dato a Superiore, qua expleta idem Superior faciat ſignum, & immediate dicatur Prima.

3. Et quoniam hiſce temporibus laudabilis, ac devotiſſima inolevit conſuetudo orandi per quadrageſima horarum ſpatium ante Sanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum in Altari expoſitum, eandem nos quoque ſumma cum devotione pro viribus ſequi juſtum eſt; Ideo in hebdomada Sancta, aut in præcedenti, prout Prælati magis judicaverint expedire in Eccleſiis Monasteriorum noſtrorum, hanc orationem quadrageſima horarum inſtituant, & exponant, in qua ſerventur cæremoniæ in Rituali Romano deſcriptæ.

4. Volumus item quod non ſolum, expleto opere Dei (ut hic Regula præcipit) ſed etiam in Choro, in Sacratio, in Dormitorio, in Capitulo, in Refectorio, quod de obſervantia nuncupatur, in cubiculo ignis communis, & in parte Clauſtri circa Capitulum a Prælato præſcribenda, ſemper ſervetur ſilentium, niſi in dictis locis oporteat aliqua breviter loqui, & ſubmiſſa voce.

De Hoſpitibus ſuſcipiendis.

CAPUT LIII.

(a) Omnes ſupervenientes hoſpites, tanquam Chriſtus ſuſcipiantur, quia ipſe dicturus eſt: Hoſpes fui, & ſuſcepisti me. Et omnibus congruus honor exhibeatur; maxime tamen domeſticis fidei, & peregrinis; (b) Ut ergo nunciatus fuerit hoſpes, occurratur ei a Priore, vel a Fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & ſic ſibi ſocientur in pace. Quod pacis oſculum non prius offeratur, niſi oratione præmiſſa propter illuſiones diabolicas. In ipſa autem Salutatione omnis exhibeatur humilitas. Omnibus venientibus, ſive diſcedentibus hoſpitibus inclinato capite, vel proſtrato omni corpore, in terra, (c) Chriſtus in eis adoretur, qui & ſuſcipitur.

Suſcepti autem hoſpites ducantur ad orationem, & poſtea ſedeat cum eis Prior, aut cui juſſerit ipſe. (d) Legatur coram hoſpite lex Divina, ut ædificetur: & poſt hæc omnis ei exhibeatur hu-

Oratorium ſit duntaxat domus orationis.

Fiat brevis mora pro omiſſis.

Item ante primam dimidiæ horæ Oratio mentalis.

Exponatur etiam SS. Sacramentum in hebdomada S., vel præcedenti.

Ubique ſervetur ſilentium.

Recipiendi ſunt Hoſpites cum honore, charitate, & humilitate.

De eorum menſa, & pedum lotionem.

Quadrageſima incipiat a Quinquageſima ſub certis poenit.

Frequentius ſe flagellis cædant.

Adventus omnino celebretur.

Hi Fratres ubique ſervent horas conſtitutas pro laudibus Divinis.

Hi foris non manducent ſine licentia, ſub excommunicationis poena.

Idem præcipitur ſub alia poena.

manitas. Jejunium a Priore frangatur propter hospitem, nisi forte præcipuus sit ille dies jejunii, qui non possit violari. Fratres autem consuetudines Jejuniorum prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det: (e) pedes hospitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatio lavet; quibus lotis hunc versum dicant: *Suscipimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.* Pauperum autem, & Peregrinorum maxime susceptio, omni cura sollicitè exhibeatur, quia in ipsis magis Christus suscipitur. Nam divitum terror ipse sibi exigit honorem.

Item de Coquina, & Coquo, Cella, & Cellario.

Coquina Abbatis, & Hospitum per se fit, ut in certis horis supervenientes hospites, qui nunquam defunt Monasterio, non inquietent Fratres. In quam Coquinam ingrediantur duo Fratres ad annum, qui ipsum officium bene impleant. Quibus ut indigent, solatia administrantur, ut absque murmuratione servantur. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera; Et non solum in ipsis, sed & in omnibus officiis Monasterii ista sit consideratio, ut quando indigent, solatia a-commodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti. Item, & Cellam hospitum habeat assignatam Frater cuius animam timor Dei possideat, ubi sint lecti strati sufficienter, & Domus Dei a Sapientibus sapienter administratur. Hospitibus autem, cui non præcipitur, nullatenus societur, neque colloquatur: sed si obviaverint, aut viderint, salutatis humiliter, ut dictum est, & petita benedictione pertranseat, dicens sibi, non licere colloqui cum hospite.

Nemo injustus cum Hospitibus colloquatur.

DECLARATIO.

Ibi: Supervenientes omnes hospites.

1. (a) Et si modernis temporibus frequentia hospitum difficultatem gerat adimplendi omnia, quæ Textus Regulæ præscribit: habita tamen discretione, & temporum, & Personarum consideratione, facile, saltem utiliora implebuntur.

Ibi: Ut nunciatus fuerit Hospes.

Attendatur qualitas personæ, & juxta portam sit facellum pro oratione.

2. (b) Ostiarius viso Hospite juxta qualitatem Personæ, & temporum conditionem, aut expectare eum faciat, aut intra Monasterium recipiat, notumque faciat Superiori, qui habita ratione personæ, vel per se ipsum, vel per unum ex Superioribus, aut Ostiarios, seu curam hospitum habentes, occurrat, eumque ad orationem, & pacis osculum ea submissione, & reverentia, quam dignitati personæ convenire censuerit, recipiat. Quæ omnia, ut valeant commodius fieri, sit Sacellum, quoad fieri potest, juxta portam Monasterii, quoad orationem hujusmodi Hospites introducantur.

Ibi: Adoretur Christus.

Prolata aliqua Dei laude suscipiatur Hospes osculo, & adducatur ad sacellum.

3. (c) Mente scilicet orando; Et quia consuetudo omnium pene Religiosorum est, quando occurrunt Hospiti, prius illum recipere in osculo Pacis, postmodum ducere ad orationem; & ideo inhumanum duci posset (præsertim si notus est) in primo occurso non exhibere ei osculum prædictum. Propterea censemus non discedere nos a Regulæ præscripto si in principio osculum obtulerimus; præmissa tamen mente oratione, & etiam dicto exterius aliquo, quod ad orationes, vel Dei laudem pertineat, & hospitem similia proferre fecerimus: Puta, *Deo gratias: Benedictus Deus,* & alia hujusmodi, dummodo postea ad orationem ducatur Hospes.

Quid, & quotuplex osculum.

4. Osculum dicimus amplexum, quem præsertim Religiosis, & devotis personis exhibemus. Si vero ob multitudinem aliquando ita integre hujusmodi cæremoniæ fieri non poterunt, fiant animo, & mente, aliter servetur Regula.

Ibi: Legatur coram hospite Lex Divina.

Si id fieri poterit.

5. (d) Maxime laudamus hoc fieri, si commode possit, & tempus hoc permiserit; ut dum refectio paratur, aliquid Hospiti spirituale dicatur, habito respectu ad personæ qualitatem. At

saltem non omittatur; quia ad Mensam Hospiti legatur aliquid juxta conditionem personæ, ut ædificetur.

Ibi: Pedes Hospitibus &c.

6. (e) Hæc solemnis ablutio pedum præcipue exhibetur iis, qui conversionis desiderio ad nostra Monasteria veniunt. Aliquando iis etiam qui devotionis gratia longo itinere Monasteria nostra visitant, aut honestis causis, sicut Patribus Monasterii visum fuerit.

Quibus lavandi pedes.

7. Laudamus etiam hanc abluitionem fieri maxime Personis, unde magis ædificatio sequi possit, & augmentum devotionis erga Religionem.

Quomodo facienda dicta ablutio.

8. Ipsa autem ablutio ita fit. Convenientibus Monachis in Capitulum, aut alium in locum sicut decet, Prælatus, & in ejus absentia Prior Clausstralis genibus flexis ante Hospitem, pedes ejus lavet, quos dum incipit lavare, mox duo Monachi in medio ejusdem loci, incipiant aliquid cantare, quod devotionem excitet, & dicto primo versu, cæteri divisim choris, genuflexi versus Hospitem, eundem versum cantando, respondeant, quem etiam post singulos versus, quos illi duo cantando prosequuntur, repetant. Cum vero Superior ambos pedes laverit, tergat primo pedem sinistrum, deinde dexterum, quem tersum cooperiat linteo, excepta suprema parte, quam ipse primo osculetur: Et sic successive Monachi omnes hospiti pedem osculentur, incipiendo a Superiore, & subsequendo per ordinem utriusque chori. Hoc modo dicuntur omnes lavare pedes Hospitis, cum ibi ejus causa assistant.

Itera quod præstandum post eam.

9. Completa deosculatione, calceatque pedibus Hospitis, Superior statim furgat, & omisso a Monachis cantu incipiat versum: *Suscipimus Deus &c.* Resp. *In medio templi tui. Pater noster,* secreto Vers. *Et ne nos inducas &c.* Resp. *Sed libera nos &c.* Versus: *Salvum fac servum tuum.* Resp. *Deus meus sperantem in te.* Vers. *Mitte ei Domine auxilium de Sancto.* Resp. *Et de Sion tuere eum.* Vers. *Esse ei Domine turris fortitudinis.* Resp. *A facie inimici.* Vers. *Nihil proficiat &c.* Resp. *Et filius &c.* Vers. *Domine non secundum &c.* Resp. *Neque secundum &c.* *Actiones nostras quasumus Domine &c.* Oratio *Famulorum tuorum &c.* Oratio *Intercessio nos quasumus Domine Beati Patris nostri Benedicti &c.*

10. Postea mandet fieri brevem orationem pro Hospite, & factio signo, dataque benedictione, omnes (exceptis habentibus curam Hospitum, si quos retinere voluerit Prælatus pro obsequio Hospitis) pergant cum silentio ad Cellas suas.

11. Cæteris autem Hospitibus, maxime, qui de longe venerint, vel qui alias in Monasterio non fuerint hospitari, ab habentibus hospitum curam, pedes laventur.

Aliquando ea peragatur ab alio, quam ab Abbate.

12. Quod si multitudo non sineret abluitionem fieri, aut alia causa urgentior impediret, faciant, quod possunt, scientes se multumtributionem a Domino recepturos, si juxta Regulam fecerint, & e contrario penam si ex negligentia id omiserint.

Imo, & profus omitterit.

13. Monachis autem nostris quavis de causa per Monasteria nostra transeuntibus, ut disciplina Regularis quantum fieri potest, ubique servetur, ordinamus, quod post duas in Hospitio refectioes, communem vitam sequi debeant; Divinisque intersint Officiis, & Capitulo culparum, haud secus, ac si ibi Conventuales essent nisi forte sint debiles, & infirmi, aut negotiis occupati, quod Prælatorum discretioni relinquimus.

Quid servandum cum Monachis transeuntibus.

14. Si qui vero legitimo impedimento detenti in aliquo Monasterio commorabuntur, nec inde ad sua Monasteria se conferre poterint, non possit Monasterium illud aliquid petere pro

Item cum legitime impeditis.

expensis cibariis; Si autem ob infirmitatem, ser-
vetur, quod statutum est in Cap. 36. num. 7. Si
vero ob negotia, quis moram trahere coactus
fuerit, Prælatus inter se componant in omnibus
cum mansuetudine, & discretione, habita ratio-
ne personæ, loci temporis, & negotii.

15. In suscipiendis autem hospitiibus prohi-
beant Prælatus vanos apparatus, in ornandis scilicet
cubiculis, aut menis, aut hujusmodi maxi-
ma cum pretiosi temporis jactura, & forsitan nullo
cum ædificatione, nisi forte hospitis suscipien-
di Dignitas hoc exigeret. Si autem fuerint fami-
liariter, ac Domestici, ducantur majori cum fami-
liaritate ad refectorem ordinariam in Refectore
cum Conventu.

16. Monachi vero nostri hospites in Divinis
Officiis poterunt secum illius Monasterii Con-
ventualibus conformare. Qui non mittantur a Præ-
latis suis ad alia Monasteria juxta Regulam sine
litteris Commendatiis, conferantque cum illius
Monasterii Superiore negotia, quorum causa il-
lic advenerint, & sub illius obedientia sint, &
correctio.

17. Caveant autem, ne diebus festis negotia
pertractent, aut equitent, nisi maxima urgente
necessitate. Et modeste (ut decet Religiosos) se
habeant in Hospitiis secularium, ne ipsis scan-
dalum præbeant. Et contentiones omnino devit-
tent.

18. Et ne conversatione secularium hominum,
pacem, & quietem Fratrum nostrorum pertur-
bati contingat; Statuimus, quod nullus secularis
(cujuslibet status, aut conditionis existat,
etiam si aliqua cognatione, & affinitate alicui ex
nostris Monachis fuerit conjunctus) ad habitan-
dum longo tempore in Monasteriis nostris, ut
secularis suscipiatur, etiam sub prætextu cuius-
cumque donationis, Testamenti, Legati, vel alia
quavis occasione, commodi temporalis, sine licen-
tia Capituli Generalis, vel Regiminis, quod
tamen non intelligimus, de factoribus, Procu-
ratoribus, & aliis famulis secularibus Monaste-
riorum nostrorum.

Si debet Monachus litteras, vel Enlogias suscipere.

CAPUT LIV.

Nullatenus licet Monacho, nec a Parentibus
suis, nec a quocumque hominum, nec sibi invi-
cem (a) litteras, aut Enlogias, vel (b) quælibet
munuscula accipere, aut dare sine præcepto
Abbatis sui. Quod si etiam a Parentibus suis ei
quidquam directum fuerit, non præsumat susci-
pere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati,
quod si jusserit suscipi, in Abbatis sit potestate,
cui illud jubeat dari, & non contristetur Frater,
cui forte directum fuerat, ut non detur occasio
Diabolo. Qui autem aliter præsumperit, disci-
plinæ regulari subjaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Litteras.

1. (a) Si qua utili, & honesta causa volunt nostri
litteras scribere, obtenta prius a Superiore licen-
tia, scribant; deinde litteras apertas deferant Præ-
latis, ab ipsis omnino legendas, & subscriben-
das. Et similiter, qui litteras recipiunt, antequam
eas legant, teneantur clausas Prælato suo præsen-
tare, quas volumus omnino, & jubemus, ut a
Prælato, vel Superiore legantur: Et si eis vide-
bitur, illis quibus directæ sunt, reddant; cui
quoque ordinationi volumus, & Abbates Titu-
lares omnino esse subjectos.

2. Nisi forte Congregationis Sigillo Pax ef-
fent signatæ, has enim nec a Prælato, nec a Con-

visitatore, nec a P. Præsidente, nec a quovis alio
aperiri permittimus, nisi ab iis dumtaxat, qui-
bus diriguntur, vel de eorum voluntate, excep-
to casu urgentissimæ necessitatis. Qui autem con-
tra fecerit, si fuerit Præsidentis, vel Convistor,
aut Prælatus tribus primis feriis sequentibus je-
junet in pane, & aqua secreto; si vero aliquis ex
Monachis fuerit, jejunet pariter in prædictis tri-
bus diebus in pane, & aqua in terra in Refecto-
rio. Nec ab aliquo dispensari possit, nisi in cau-
sa gravissimæ Infirmitatis.

3. Sub eadem quoque poena districte prohibe-
mus, quod nemo litteras P. Præsidenti, Diffini-
toribus, aut Visitatori cuilibet, vel Regimini in-
tra annum directas, nisi de voluntate eorum,
ad quos diriguntur, aperire præsumat. Quod si
quis de hujusmodi culpa convictus fuerit, si qui-
dem litteræ fuerint munitæ Sigillo Pax ultra præ-
dictam poenam stet degradatus per mensem. Quod
si Prælatus fuerit, dicat ex ordine totum Psalte-
rium, & jejunet ter in pane, & aqua secreto; si
autem non fuerint munitæ Sigillo Pax, stet de-
gradatus per quindecim dies, & si Prælatus fue-
rit, dicat Psalmos pœnitentiales, & jejunet, ut
supra.

4. Eisdem quoque poenis Prælatos, & nostros
quoscumque, qui litteras etiam privatis sigillis mun-
nitas, vel cuicumque directas interciperent, seu
aperire præsumperint, subjacere decernimus:
Servatis tamen, quæ in præcedenti num. 3. sta-
tuuntur de litteris, quas scribunt, & recipiunt
Fratres.

5. Præter casus prædictos, illi qui sine licen-
tia Prælati, seu scripserint, seu litteras ad se di-
rectas legerint, quoties contraverint toties je-
junent in pane, & aqua in Refectore, nec aliter
dispensari possint.

6. Mandamus autem Visitatoribus, ut hanc
ordinationem servant, & Prælatus observare fa-
ciant.

7. Quicumque vero ex nostra Congregatione,
etiam si fuerint ostiarii, vel hospites deferentes
litteras, vel munuscula, Prælato ea statim præ-
sentent, & nihil dicant, nec quibus diriguntur,
nec aliis. Contra facientes dicant suam culpam
in Capitulo, & comedant in terra in Refecto-
rio.

Ibi: Quælibet munuscula.

8. (b) Quia ex hujusmodi munerum largitio-
ne, & receptione tanquam proprietatis incita-
mento, sæpe inordinata oritur affectio, & com-
placencia in Fratribus: Qui cum nihil habere
possint, munera tamen accipere, & dare non
metuunt. Ideo mandamus nostræ Congregatio-
nis Fratribus, quod sibi invicem nullatenus dent
munuscula juxta Regulam, nec etiam ab aliis qui-
buscumque, aut aliqua unde sibi directæ accipiant
sine Prælati speciali licentia.

9. Sed nec ipsi Abbates Fratribus aliorum
Monasteriorum munuscula mittant, nisi forte a
Prælatis dictorum Fratrum fuerint requisiti.

De vestimentis, & calcamentis Fratrum.

CAPUT LV.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qua-
litate, ubi habitant, vel aerum temperiem den-
tatur: quia in rigidis Regionibus amplius indige-
tur; in calidis vero minus. Hæc ergo confide-
ratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocri-
bus locis sufficere credimus Monachis per sin-
gulos cucullam, & tunicam. Cucullam in hie-
me villosam, in æstate puram, aut vetustam,
& Scapularem propter opera. Indumenta pe-
dum, Pedules, & Caligas. (a) De quarum re-
rum omnium colore, aut grossitudine non cau-
sentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Pro-

gillo Congrega-
tionis obligata, sub
certis poenis

Item litteræ
missæ ad su-
periores ma-
jores.

Necnon il-
læ exterarum
personarum.

Pœnæ pro
Fratribus 3. S.

Prædicta
omnia deferantur
statim ad Abbatem,
sub certis
poenis.

Confirmatur
Regulæ
caput.

Extenditur
quodammodo ad Abba-
tes.

Assignan-
tur omnia
juxta qualita-
tem loci, &
temporis.

De eorum
numero, qua-
litate, &
usu.

In mensam
attendatur
conditio ho-
spitum.

Quod præ-
stare debeant
Monachi ho-
spites.

Nullus secu-
laris longo
tempore ha-
bitet in Mo-
nasterio sine
licentia Cap-
ituli gene-
ralis, vel Re-
giminis.

Monachi
nihil dent,
vel accipiant
sine licentia
Abbatis sub
certa poena.

Qua ratio-
ne mittere
valeant, & ac-
cipere litem-
ras, etiam
Abbates Ti-
tulares.

Excipiun-
tur litteræ si-

vincia, qua degunt, aut (b) quod vilius comparari potest.

Abbas autem (c) de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta urentibus eis, sed mensurata. Accipientes nova, vetera semper reddant in praesenti, reponenda in Vestiaro propter Pauperes. Sufficit enim Monacho (d) duas tunicas, & duas Cucullas habere propter lavare ipsas res. Jam quod supra fuerit, superfluum est, & amputari debet, & Pedules, & quodcumque est vetustum, reddant, dum accipiunt novum. Femoralia ii, qui diriguntur in via de vestiaro accipiant, qui revertentes lota ibi restituant. Et Cucullae, & Tunicae sint aliquanto iis, quos habere soliti sunt modice meliores, quas exeuntes in viam, accipiant de vestiaro, & revertentes restituant.

Stramenta autem lectorum sufficiunt Matta, Sagum, Lena, & Capitale; (e) Quae tamen lecta frequenter ab Abbate scrutanda sunt, propter opus peculiare, ne inveniatur. Et si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, gravissima disciplinae subjaceat, & ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur dentur ab Abbate omnia, quae sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, Pedules, Caligae, Bracile, Cultellus, Graphium, Acus, Mappula, Tabulae, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum: Quia dabatur singulis, prout cuique opus erat, ita ergo, & Abbas consideret infirmitatem indigentium, & non malam voluntatem invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis Dei retributionem cogitet.

DECLARATIO.

Ibi: De quarum rerum omnium colore.

1. (a) Propter hanc causam in statu Monastico varius inolevit mos, & vestium color; Nos autem utimur colore nigro, B. P. Benedictum festantes, qui nigro usus est colore.

2. Idcirco ordinamus, quod omnes Congregationis nostrae Monachi uniformiter eadem qualitate, nigrorum pannorum, quoad fieri poterit, vestiantur: Et hoc intelligimus de Cucullis, Scapularibus, Tunicis, Lacernis, Biretis, & Manicis, quae omnino debent esse nigri coloris.

3. De aliis vestimentis interioribus statuimus, quod sint alba, vel nigra, vel ferruginea, vel subalba, nec ullus alio colore utatur omnino in quovis vestium genere etiam occultissime deferri possent. Caligas autem, seu Tibialia, & Pedules albi volumus esse coloris. Et in praedictis vestibus servetur eadem penitus aequalis, & uniformitas in omnibus, & cum omnibus. Caveant insuper omnes a Cingulis sericis, sed omnino utantur Cingulis ex eorio confectis.

4. Eadem etiam uniformitas servetur in Tonsura; itaut omnes Monachi juxta laudabilem Congregationis nostrae consuetudinem radantur, vel saltem, qui habet aliquam infirmitatem de licentia sui Praelati; ita cute tenus Capillos sibi tondere faciat, ut rasus omnino appareat, studeatque Barbam, & caput aequae tonderi. Qui contra fecerit gravibus poenis afficiatur.

Ibi: Quod vilius comparari potest.

5. (b) Diligenter attendatur haec particula Regulae; Nam cum dicit (quod vilius) omnem pretiositatem, habitumque delicatum excludit. Quod procul dubio non modo pro vestibus, sed pro omnibus rebus, quibus tum ad necessitatem, tum ad corporis commodum utimur, est accipiendum.

6. Ideo tam salubribus Regulae monitis adherentes, inviolabiliter statuimus, ut omnes de Congregatione nostra, tam Praelati, quam alii diligenter advertant, quod in pretio, aut usu equo-

rum, scandalo, aut admirationi non sint saecularibus, aliisque quibuscumque personis.

7. Ephippia etiam, phaleraeque eorundem, juxta Clementinam, Ne in agro, non sint, nisi quantum necessitas exposcit, aliquo ornamento munita; In vehiculis quoque vitetur omnino Iustus, & superfluitas; Pallia vero sint de rascia, vel de panno secundum consuetudinem Congregationis nostrae, non laicorum more exornata, sed quae secundum Regulam vilius, & utilius comparari possunt. Pilei quoque sint lanei, & decentis formae. Qui aliter fecerint priventur illis, & puniantur.

8. Vitetur curiositas, & pretiositas in Cultellis, Tabulis, Calcaribus, Ocreis, & omnibus rebus, quibus utimur: Considerato quod Regula Monachum monet, qualibet utilitate, & extremitate esse contentum.

9. Ordinamus autem Praelatis, quatenus visa indigentia cujusque Monachi, vel Commissi, ex Inventario (de quo infra num. 18.) determinant cum omni charitate, ac paterna benignitate, quae vestimenta singulis danda erunt, eaque in libris vestiarum descripta, curent quam primum dari confuta, & perfecta, non autem pecunias pro ipsis, nisi in aliquo casu necessitatis.

Ibi: De Mensura.

10. (c) In mensura vestium servetur consuetudo nostra non de parva, sed de notabili differentia curantes.

11. Itaque Cucullae sint longae uno digito a terra, earumque Manicae longae ultra manum extensam per dimidium Brachii, largae vero per tres quartas cum dimidio.

12. Tunicae vero sint tales, & juxta Clementinam circumquaque clausae: Manicae Tunicarum, ita largae, ut possint capere pugillum: Tunicellae vero laneae per unam quartam a terra protendantur.

13. Scapularia Monachorum sint ejusdem longitudinis, ac Tunica, lataque secundum latitudinem rasciae. Scapularia Novitiorum sint stricta, & brevia, itaut non protendantur ultra genua.

14. De caputiis autem ordinamus, quod in quolibet Monasterio habeatur forma a Capitulo constituta, quam omnes sequantur.

15. Tunicae Commissorum sint aliquantulum super collum pedis: Et similiter Pallia, quae circumclusa sint a lateribus tantum aperta, ut brachia possint extrahere.

16. Color Vestium extrinsecarum Commissorum sit berrettinus, seu subniger semper, & uniformis quantum haberi possit. Vestes autem interiores sint albi, vel nigricantis coloris; Pallia quoque ipsorum, & tunicae sint ad arbitrium Praelati ex panno, aut ex rascia.

17. Omnes porro accipientes nova intra octo dies, lota, & munda, omnino restituant vetera, secundum Regulam: Contra facientes dicant suam culpam in Capitulo, & comedant semel in pane, & aqua in Refectorio, atque priventur rebus novis, quousque restituant vetera.

Ibi: Duas Tunicas.

18. (d) Ordinamus, quod singulis annis post regressum Praelati a Capitulo omnes conficiant Inventarium Vestium quarumcumque, quas habent: apposita qualitate, an veteres, vel novae sint: Ibi quoque subscribant, quibus vestibus indigent; Scriptumque hoc Praelato consignent, qui uniuscujusque indigentia considerata, omnibus rationabiliter provideat: Itaut superflua amputentur, & necessaria aliunde, qua decet charitate ministrantur: Servato in omnibus vestium generibus, tali moderamine, ut neque ob luxum, scandali praebatur occasio, neque

Nihil habeant, quod ab Abbate non acceperint, qui necessaria omnia suppeditare debet.

Exterius utantur colore nigro.

Interiorius vero nigro, vel albo, ferrugineo, vel subalbo.

Caligae, & pedules sint albae, & Cinguli ex eorio.

De Tonsura, &c.

Vetatur pretiositas.

In equis.

In vehiculis.

In palliis.

In pileis.

Et ceteris rebus.

Praelati necessaria ipsa tribuant, non pecunias.

De longitudine, & latitudine.

Cuculli.

Tunicae, & Tunicellae.

Scapularia.

Caputiis.

Tunicae, & Pallii Commissorum.

De eorumdem vestium colore.

Reddentur vetera pro novis acceptis poenis.

Singulis annis Praelatos deferant vestium Inventarium, eique exponant suam indigentiam.

ob fordes, aut nimiam lacerationem, Monastica gravitas in contemptum deveniat.

Ibi: Quæ tamen lecta.

Praelati ter vel quatuor in anno inquirant, an in Cellis sit ali-quod orna-mentum, vel aliquid neces-sarium desit.

19. (e) Pro observantia hujus Textus Praelati omnino non permittant ornamenta circa lectisternia, & parietes, in Cellis Monachorum, & præsertim picturas profanas, Specula, Scrinia, etiam, & Horologia magni valoris, aliaque hujusmodi superflua, & pretiosa Monastica paupertati contraria. Visitent autem prædictas Cellas scrupulose, aut visitari faciant ter, vel quater in anno. Et si quid ibi superfluum, aut Religioso statui non conveniens, vel quod ipsi non concesserint, invenient, auferri omnino faciant, & in Monasterii commodum convertant, ac insuper salutares pœnitentias iis, qui sic deliquerint, imponant. E contra, si quid necessarium ibi deesse repererint omnino cum omni charitate provideant, & largiantur: Aequè enim necessitati subveniendum est, ac superfluitati non indulgendum; ut omnis proprietatis radices, & necessitatis excusationes amputentur.

Interdicuntur Camisiae lineæ, non vero lineæ panni super lectum, sedilia, tabulas, & scabellum.

20. Et cum Monachis ulus lineorum interdicitur, lineis uti camisiis penitus inhibemus, nisi ex legitima causa, Medicorum consilio; & Praelati Judicio probanda oporteat dispensari; super quo ipsorum Praelatorum conscientiam oneramus. Permittimus tamen super sagum, aut Mactam pannis lineis uti, qui possint removeri, & ablui, propter munditiem.

21. Liceat etiam super sedilia, aut tabulas, vel genuflexoria teneri pannum viridem lineum, sive laneum: qui tamen prohibetur circa lectisternia, aut a parietibus pendens.

De Mensa Abbatis.

CAPUT LVI.

Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper, (a) Quoties tamen minus sunt Hospites, quos vult de Fratribus vocare, in ipsius sit potestate. Seniorum autem unum aut duos semper cum Fratribus dimittendos procuraret propter disciplinam.

Quibuscum comedere debeat.

DECLARATIO.

Ibi: Quoties minus sunt Hospites, quos vult.

(a) Si eligit in Refectorio cum Fratribus refici, magis laudamus, ut supra ad Cap. 2.

De Artificibus Monasterii.

CAPUT LVII.

(a) Artifices si sunt in Monasterio cum omni humilitate, & reverentia faciant ipsas artes: si tamen iusserit Abbas. Quod si aliquis ex eis extollitur pro scientia artis suæ, eo quod videatur aliquod conferre Monasterio: hic talis evellatur ab ipsa arte, & denuo per eam non transeat nisi forte humiliato ei iterum Abbas jubeat. Si quid vero ex operibus Artificum vendandum est, videant ipsi per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Anania, & Saphira, ne forte mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes, qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint, in Anima patiantur: In ipsis autem precibus non surripiat avaritiæ malum; sed semper aliquantulum vilius detur, quam a Secularibus datur: ut in omnibus glorificetur Deus.

Artifices fratres non se extollant, & eorum opera a fide digno, & minoris pretio vendantur.

DECLARATIO.

Ibi: Artifices si sunt in Monasterio.

(a) Hortamur Praelatos; ne facile eximant suos subditos propter eorum Artes a Divino

Curant, ne artium exercitio divino.

officio, a communibus exercitiis, & aliorum observantia, nisi animæ, vel corporis salutis, necessarium esse duxerint, vel aliqua intercesserit necessitas, ob quam sic expedire judicaverint. Nihil autem de quavis arte, in Monasterio exercita, vendetur sine Praelati licentia.

1. Illicitæ autem negotiationes utpote magna proprietatis incitamenta, omnino vitentur. Quod si quis huic vitio deditus reperiat, & coram Praelato suo, vel Visitatoribus in actu Visitacionis (servatis, quæ supra de Proprietariis Cap. 33. num. 10. statuuntur) convictus fuerit exercere per se, vel per alios, quod absit, hujusmodi negotiationes, si fuerit Abbas, in proxima Dieta suspendatur, vel in Capitulo Generali, si excessus id exigat, deponatur: Si autem Abbas Titularis, Prior, aut Decanus, ultra depositionem detrudantur in Carcerem, in quo maxime retinendi sunt Monachi, & Commissi de hujusmodi vitio convicti; non liberandi, nisi de consensu Diffinitorum, vel Regiminis. Pecuniæ vero, & alia quæcumque bona in supradictis negotiationibus acquisita, Monasteriis eorum Professionis eo ipso applicata censeantur.

Illicite negotiationis omnino interdicitur sub gravissimis pœnis.

2. Nullus etiam audeat imprimere, vel imprimi facere nova sua opera, vel alterius, nisi prius obtenta licentia a Capitulo Generali, & ab aliis Superioribus ex præscripto Sacri Concilii Tridentini, aliarumque Apostolicarum Constitutionum. Qui contraverit carceri mancipetur; ulterius pro delicti qualitate gravius puniendus. Nec audeat quisquam novos libros in Monasterium introducere, nisi de licentia Abbatum, quem volumus, ut omnino hujusmodi libros diligenter inspiciat, & consideret, antequam licentiam concedat. Contra facientes, graviter puniantur, ipsique libris priventur.

Nemo audeat opera nova edere vel libros introducere sine licentia sub certis pœnis.

De Disciplina suscipiendorum Fratrum.

CAPUT LVIII.

(a) Noviter veniens quis ad conversionem; non ei facilis tribuatur ingressus: sed sicut ait Apostolus: Probate Spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus (b) post quatuor, aut quinque dies visus fuerit patienter portare, & persistere petitioni suæ; annuat ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus. Postea sit in Cella Novitiorum, ubi medietur, & (c) manducet, & dormiat. Et senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, & qui super eum omnino curiose intendat, & sollicitus sit, si vere Deum querat, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria. Prædicentur ei omnia dura, & aspera per quæ itur ad Deum. Et si promiserit de stabilitatis suæ perseverantia, post duorum mensium circulum, legatur ei hæc Regula per ordinem, & dicatur ei: Ecce lex sub qua militare vis: Si potes observare, ingredi: Si vero non potes (d) liber discede. Si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Novitiorum, & iterum probetur in omni patientia: Et post sex mensium circulum relegatur ei Regula, ut sciat ad quod ingrediatur. Et si adhuc stat post quatuor menses, iterum relegatur ei eadem regula. Et si habita secum deliberatione, promiserit se omnia custodire, & cuncta sibi imperata servare, tunc (e) suscipiatur in Congregatione. Sciens lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio: Nec collum excutere de subjugo Regulæ, quam sub tam morosa deliberatione licuit ei reculare, aut suscipere.

Quomodo post aliquot dies admittendi sint ad Novitium, & in eo per integrum annum probandi Novitii.

Suscipiendus autem, in Oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conversione morum suorum; & obedientia coram Deo, & Sanctis ejus, & si aliquando aliter fecerit, ab eo se damnandum sciat, quem iridet. De qua

Item qua ratione Professionem emittant.

promissio-

promissione sua (f) faciat petitionem, ad nomen Sanctorum, quorum reliquia ibi sunt, & Abbatis presentis: Quam petitionem manu sua scribat, aut certe si non scit literas, alter ab eo rogatus scribat. Et ille Novitius signum faciat, & manu sua eam super Altare ponat. Quam dum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc versum: *Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea.* Quem versum omnis Congregatio tertio respondeat, adjungentes *Gloria Patri &c.* Tunc ipse Frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur. Res, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut facta solemniter donatione, conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergo in Oratorio exatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in Vestiario conservanda, ut si aliquando, suadente Diabolo confenserit, ut egrediatur de Monasterio (quod ablit) tunc exutus rebus Monasterii, projiciatur. Illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio re-
servetur.

DECLARATIO.

Ibi: Noviter veniens.

1. (a) Ideo ordinamus, quod nullus veniens recipiatur ad ingressum Religionis sine consensu majoris partis Seniorum, computata voce Prælati. His tamen servatis, ut de vita, natalibus, moribus, & literatura, aliisque qualitatibus Novitiorum, antequam suscipiantur, diligenter inquirent Abbates, & Superiores singulorum Monasteriorum, in quibus postulerint recipi.

2. Si qui autem Novitii prædictis omnibus non observatis, fuerint ad probationem recepti, ad propria remittantur, & Prælati, qui eos susceperint, graviter arbitrio Regiminis puniantur. Præterea advertatur, quod si aliqui mutilati, claudi, strabones, illegitimi, aut aliquo alio corporali defectu vitiosi ad probationem suscipi peterent, non prius suscipiantur, quam univerto Conventui, & Monachis in Capitulo fuerint propositi, & ab eis acceptati, ne postmodum professionis tempore tale ejus vitium objici. De cætero non vestiantur ullo modo, nisi qui (præter alia requisita in Decretis Clementis VIII.) linguam latinam calleant, sintque idonei ad Studia Superiorum facultatum.

3. Pro Novitiorum vero receptione ad probationem, professionemque emittendam deputamus infra scripta Monasteria, in quibus exacta observantia viget, videlicet. In Provincia Sicula Monasteria S. Martini Panormi, S. Placidi Messanæ, S. Nicolai Catanæ, & S. Mariæ Montis Regalis. In Provincia Neapolitana Monasteria S. Benedicti Montis Casini, Sancti Severini Neapolis, SSmæ Trinitatis Cavæ, S. Angeli de Caveoso, S. Laurentii de Averfa. In Provincia Romana, Monasteria S. Petri Perusii, Sanctæ Scholasticæ Sublaci, S. Vitalis Ravennæ, Sancti Benedicti Ferrariæ, S. Mariæ Cesenæ, S. Proculi Bononiæ. In Provincia Hetrusca Monasteria Sanctæ Mariæ Florentiæ, SS. Floræ, & Lucillæ Arretii, Sancti Eugenii Senarum. In Provincia Lombarda, Monasteria S. Benedicti de Padolirone, S. Joannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, S. Petri in Glassiate, S. Simpliciani Mediolani, S. Salvatoris Papiæ, & S. Petri Mutinæ. In Provincia Veneta, Monasteria S. Georgii Venetiarum, S. Justinæ Patavii, S. Mariæ Prælatæ,

& S. Faustini de Brixia. In quibus tantummodo præfatis Monasteriis Novitiatu fieri, & aliorum Monasteriorum nomine Novitios ad probationem, professionemque emittendam recipi decernimus, & ordinamus. Qui Novitii alendi, ac vestiendi erunt sumptibus, & expensis illorum Monasteriorum quorum nomine professionem emittent. Emissa autem eorum professione conveniant Prælati inter se, vel de Cambio, vel de contributione pro eorum alimentis.

Ibi: Post quatuor, aut quinque dies.

4. (b) Novitius antequam detur ei habitus Novitialis stet per quindecim dies cum suis vestibus Sæcularibus, ut interim possint ejus mores considerari ab omnibus: quibus diebus stet in Cella sub cura Magistri Novitiorum.

Ibi: Manducet, & dormiat.

5. (c) A Regulæ præscripto censemus in hoc nos non recedere, si Novitii juxta hodiernam consuetudinem comedant in Refectorio communi, sed in Mensa distincta a cæteris, ubi commode videri possint, & dormiant in Dormitorio Novitiatu.

Ibi: Liber discede.

6. (d) Qui Novitius, si discesserit, aut fuerit expulsus, ab alio Monasterio non recipiatur absque participatione Prælati, a quo rejectus fuit, necnon Capituli Generalis, sive Regiminis licentia; & tunc per annum probetur, antequam profiteatur.

7. Quando Novitius aliquis est rejectus a Conventu, ultra in Monasterio permanere non permittatur.

8. Determinata itaque per Prælatum, & Seniores Novitii receptione, abluantur ei pedes in Capitulo per Patrem Monasterii, assistantibus Monachis, ut dictum est in cap. 55. de hospitibus suscipiendis, & induatur vestimentis Regularibus. Sequenti mane ad Missam statim post Communionem Sacerdotis, & Conventus, quando fit communio Generalis, ad Altare majus ab ipso Abbate detur ei habitus Novitialis, palliolum, videlicet, & scapulare breve.

Ibi: Suscipiatur in Congregatione.

9. (e) Prævis tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Visitatorum in actu visitationis examine, ac etiam Magistri Novitiorum fideli relatione de profectu, cæterisque Novitii qualitibus ut quantum ipse ad Religionem si aptus conjici possit, necnon prævio (antequam proponatur Conventui, si recipi debeat) majori partis Seniorum consensu, computata voce Prælati. Qui Seniores hoc casu, quatuor adminus vocentur, supplendo ex maturioribus, sive Titularibus, si hujusmodi numerus deesset, nec tamen habita licentia, & consensu præfatis recipiatur, nisi duæ ex tribus partibus Conventus consentiant, secundum privilegia nostra.

10. Hoc stricte mandantes, ut nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Novitio fuerint (quæ maxime scandalum generare possent) ipsi, aut aliis audeat revelare; si quis vero contra fecerit, dicat suam culpam in Capitulo, & graviter punjatur.

11. Et ut libentius, & cum pacis conservatione omnia procedant, volumus, quod si fuerit in Conventu aliquis dicti Novitii Confanguineus usque ad tertium gradum exclusive, etiam si ipse Monasterii Prælatus fuerit, tempore ejusmodi discussionis a Capitulo exeat, ut liberius alii quid de ipso Novitio sentiant, loqui possint. In præstando autem suffragio, sicut & cæteri, Capitulo intersint.

12. Eadem quoque ratione idem de Magistro Novitiorum censemus, ut videlicet exposita relatione Superioribus exeat, sicuti etiam a Capitulo, quando de Novitio tractabitur; reverfurus

Antequam rebus omnibus renuncient, & propriis vestibus exuantur, quæ tamen semper servari debent.

Non recipiantur sine consensu Seniorum, & examine qualitatibus, sub gravi pœna.

Aliter admitti ejiciantur.

Recipi queant corpore vitiosi.

Assignantur Monasteria pro probatione, & professione Novitiorum.

Novitiorum autem, aut essorum expensis subjaceant eorum Monasteria.

Maneant quatuor, aut quinque dies sine religiosis vestibus.

De loco mensæ, & Dormitionis.

De Novitiis egressis, vel ejectis.

Quæ peragenda post eorum receptionem.

Item quæ ante eam requirantur.

Quomodo Capitulum pro Novitiorum receptione institui debeat.

ad vota secreta, ut utrobique suffragium suum ferat.

13. Et ut Novitii per solemnem professionem Divino mancipandi obsequio in his, quæ ad suam vocationem pertinent, sedulo instruantur, districte ordinamus, ut durante eorum probationis anno, saltem per sex menses immediate post susceptum habitum, spiritualibus tantum exercitiis, aliisque Regularibus disciplinis, Canticis Monasticis, & Cæremoniis addiscendis, ac etiam vilibus serviciis, quibus humilitas comprobatur, ab ipsorum Magistris assidue exerceantur.

Ibi: Faciat petitionem.

14. (f) Forma professionis, seu petitionis erit hæc videlicet: In Nomine Dñi Nostri Jesu Christi Amen. Anno a Nativitate ejusdem 16... die N. Mensis N. Ego D. N. de N. promitto stabilitatem meam, & Conversionem morum meorum, & obedientiam secundum Regulam Sancti Benedicti, coram Deo, & omnibus Sanctis quorum Reliquiæ habentur in hoc Monasterio S. N. de N. in præsentia Rñi P. D. N. a N. ejusdem Monasterii Abbatis (vel Prioris) & Monachorum ejusdem Monasterii sub Congregatione Casinensi, ad cujus rei fidem hanc petitionem manu propria scripsi die, qua supra. Et pro subscriptione Crucem calamo exarat in Cartula petitionis super Altare.

15. Deinde post orationes, vestium benedictionem, ac susceptionem, Sanctique Spiritus invocationem, & cæteras Regulæ, & Congregationis consuetas solemnitates, recipiatur ab omnibus stantibus ad osculum pacis.

16. Declaramus etiam, & firmiter statuimus Commisissos nostros Fratrum nostrorum nomine cæseri, & in eodem numero computari, ac durante eorum probationis anno a Magistro Novitiorum, tam circa corporalia obsequia exerceri, & probari, quam de spiritualibus, ac præsertim de modo mentaliter orandi, pro eorum capacitate instrui debere. Qui nostris Privilegiis inscripti, & specialiter nominati, gratiis, indulgentiis, & immunitatibus, sicut cæteri Monachi plenissime gaudent, donec in Congregatione sub obedientia vixerint, prout in Privilegio Eugenii IV.

17. Et ut tranquillioribus animis propositi sui Dño exhibeant famulatum, & activæ vitæ, cui maxime inservire noscuntur, operam ferventius impendant: omnium bonorum, tam spiritualium, quam temporalium, quæ in nostra Congregatione fiunt, & fiunt in posterum, ipsos Commisissos tanquam nostros Fratres participes esse decernimus. Provideatur etiam eorum necessitatibus tam spiritualibus, quam temporalibus omni charitate, & sollicitudine, sicutque Orationes, & Sacra post mortem eorum, sicut consuetum est fieri pro Monachis.

18. Qui Commisissus post completum annum probationis, & non ante, quando Prælato cum Senioribus suis visum fuerit, ac concordati consensu omnium ipsorum, quos quatuor saltem, ultra votum Prælati esse volumus, aut duarum ex tribus partibus Conventus, si Superiores non convenerint (dummodo ætatis suæ annum vigesimum primum expleverint) prout decernitur in Institutionibus super receptione, & educatione Novitiorum jussu Clementis VIII. editis, ad stabilitatem recipiantur. Quæ receptio fiat in Capitulo, datoque illis a Prælato Pallio, vulgo Mantello in signum receptionis, ab ipso, & ab omnibus Monachis sedentibus, recipiantur ad osculum Pacis.

19. Radantur eis mentum, & facies usque supra aurium summitates; Caput vero tondatur. Nec ipsis liceat mutationem petere; graviter puniendi, si id præsumperint, cum recipiantur pro servitiis Monasteriorum; Ideo mutantur tantum ad instantiam Prælatorum: & pro

eorundem, aut Monasteriorum necessitate, & commodo.

20. Et donec ipsis nobiscum permanere a Superioribus permittitur, teneantur servare Castitatem, Paupertatem, & Obedientiam per vota simplicia, a qua obligatione eo ipso solvantur, cum eos a Congregatione dimitti contigerit. Et quia etiam ipsi aliquod pensum servitutis Deo persolvere debent, dicant in Nocturnis, & Matutinis orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam triginta vicibus, septem ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium pro qualibet hora; Ad Vesperas duodecim. Deputetur eis Monachus unus prudens ac maturus, qui eos instruat in via obedientiæ, & humilitatis; doceatque Doctrinam Christianam, Præcepta Evangelica, Regulam, & Constitutiones, ac modum inserviendi Missis, decore, ac gravitate, qua decet.

21. Præterea ultimi secundum suos ordines stent, ubique post Monachos. In Refectorio autem comedant in quadam mensa a Monachis separata. Attendatur etiam ne diebus festis vacent otio, sed a præfato Monacho ipsis deputato, exponatur eis pro ipsorum captu verbum Dei.

22. Ordinamus etiam, quod de cætero nulli Commisissorum nostrorum permittatur literas addiscere, neque in Clericum recipi possint. Qui vero legere sciunt, cum licentia Superiorum suorum, ita legant, ut cæteri non provocentur, & oriatur scandalum.

23. Oblati non recipiantur, nisi ad formam Juris, ut gaudeant nostris privilegiis. Constituteantur, & communicent quolibet Dominico die, prout statuitur supra in Cap. 46. num. 3. Assignet autem eis Abbas locum secundum personarum conditionem, & prout ejus prudenti arbitrio videbitur.

24. Ipsi vero Oblati si sunt literati dicant Officium de Domina, & Officium Mortuorum, necnon aliquando septem Psalmos Penitentiales cum Litanis secundum suam devotionem; sin autem, penso spirituali quotidiano satisfaciant, sicut Commisissus, vel saltem quotidie recitent Virgini precariam majorem Coronam.

25. Hortamur insuper Prælatos, & Cellenarios, ut cum sollicitudine moribus famulorum in Monasteriis degentium intendant, nec vitiiis deditos sustineant; curentque, ut saltem ter in anno, computato Paschate ad Sacramentum Penitentiae, & Sanctissimæ Eucharistiæ accedant. Conversos autem in Congregatione nostra amplius non recipimus.

De filiis Nobilibus, vel Pauperum qui offeruntur.

CAPUT LIX.

Si quis forte de Nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio, (a) si ipse puer minori ætate est: Parentes ejus faciant petitionem, quam supra diximus, & cum oblatione, ipsam Petitionem, & manum Pueri involvant in palla Altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in præsentem petitionem promittant sub Jurjurando, quia nunquam per se, nunquam per suspectam personam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi, vel certe si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint, in elemosynam Monasterio pro mercede sua faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio donationem, reservato sibi (si ita voluerint) usufructuario. Atque ita omnia obstruantur, ut nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit (quod absit) Quod experimento didicimus. Similiter autem, & Pauperiores faciant. Qui vero ex toto nihil habeant, simpliciter petitionem faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram Te-

Emittant vota simplicia, dicant in die quamplurima *Pater, & Ave,* atque erudiantur in necessariis.

De eorum loco, necnon exercitio diebus festis.

Item scientia literarum.

De Oblatorum receptione, aliisque rebus.

De famulis Monasterii.

De modo recipiendi pueros, & jurjurando parentum non tribuendi illis bona, sed Monasterio tantum, si velint.

DECLA-

Per aliquod tempus ante professionem erudiantur in necessariis.

Formula Professionis.

Alia quæ eam sequuntur.

De Commisissorum institutione, & privilegiis.

De eorum Professione.

Item de Capillis, & barba, necnon amotione ex Monasterio.

DECLARATIO.

Ibi: Si ipse Puer minori etate est.

Nunc non recipiantur.

(a) Hujusmodi Pueros minoris etatis nullatenus in Congregatione recipimus, ut supra in Cap. 30., de Pueris minori etate.

De Sacerdotibus qui voluerint in Monasterio habitare.

CAPUT LX.

De modo recipiendi Sacerdotes, vel Clericos, eorum officii, ac honore eis deferendo.

(a) Si quis de Ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogaverit, non quidem ei citius assentiat. Tamen si omnino persisterit in hac petitione, sciat se omnem Regulæ disciplinam servaturum. Nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut scriptum est. Amice, ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut Missam tenere, si tamen iusserit ei Abbas. Sin' alias nullatenus aliqua præsumat, sciens se disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. Si forte ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio illum locum attendat, quando ingressus est in Monasterium, non illum qui ei pro reverentia Sacerdotii concessus est. Clericorum autem, si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur. Et ipse tamen si promittit de observatione Regulæ, vel propria stabilitate.

DECLARATIO.

Ibi: Si quis de Ordine Sacerdotum.

H. m. Sacerdotes præcedant tantum Novitios: item Clerici, si Abbati videbitur.

1. (a) Cum Sacerdotibus, & Clericis Congregationem nostram ingredientibus, observamus ordinem Professionis.

2. Verum Presbyteros propter Sacerdotii reverentiam super alios Novitios collocamus. Idem quoque potest exequi Prælati de aliis, si sibi videbitur, aliqua rationabili causa; quibus tamen propter hoc non intendimus præjudicare quoad tempus professionis.

Per aliquod tempus Missas non celebrent.

3. Prohibemus etiam præfatis Sacerdotibus celebrationem Missarum per aliquod tempus arbitrio Abbatis, ut ex hoc eorum humilitas comprobetur, & tunc ipsi communicent cum Clericis.

De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur.

CAPUT LXI.

Malos ejiciant, bonos vero recipiant, & præcedant, cum licentia tamen Abbatis eorum, si notum fuerit Monasterium.

Si quis Monachus peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit, si pro Hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam invenerit, & non forte superfluitate sua perturbat Monasterium, sed simpliciter contentus est, quod invenerit: suscipiatur quanto tempore cupit. Si qua tamen rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, ne forte eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si vero postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maxime quia tempore hospitalitatis potuit ejus vita dignosci. Quod si superfluitas, aut vitiosus inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterii; verum etiam dicatur ei honeste, ut discedat, ne ejus miseria etiam alii vitentur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur projici: non solum si petierit, suscipiatur (a) Congregationi sociandus; verum etiam suadeatur, ut stet: ut ejus exemplo alii erudiantur, quia in omni loco uni Domino servitur, & uni Regi militatur. Quem etiam si talem esse perspexerit Abbas, liceat eum in superiore aliquantulum constituere loco. Non solum autem Monachum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in majori quam

ingreditur loco, si ejus talem perspexerit esse vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio Monachum ad habitandum suscipiat, sine consensu Abbatis ejus, aut literis commendatitiis, quia scriptum est: Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

DECLARATIO.

Ibi: Congregationi sociandus.

Nunc cum alia sint tempora.

1. (a) Sanctissimus P. N. in Regula videtur concedere Monachos alterius Monasterii suscipi posse, si tamen literas commendatitias habuerint. Verum cum temporibus nostris multæ succreverint Religiones, varique sint earum mores, & ex his plerique levitate potius, quam sanctitatis zelo propria deferentes loca, ad nostraque accedentes, difficillime jam assumptos mores deponere valent, imo in stabilitate sua, vel murmurando, vel detrahendo iis, quæ apud nos vident, sapissime gregem conturbant, & cum longa experientia didicerimus, raro tales ad profectum de quo sibi blandiuntur pervenisse.

Propterea, ut eorum stabilitati, & nostræ Congregationis paci utiliter consulatur, nullus de ordine Mendicantium suscipi debet in Monachum Congregationis nostræ, quia ex Constitutione Martini PP. V. recipientes, essent ipso facto excommunicati, & ipse receptus cogere redire ad suum Ordinem, quorum postremum jubet quoque Pius V.

Non recipiantur Fratres mendicantes.

2. Ordinamus secundo quod Professi in Congregatione nostra, si alibi firmaverint stabilitatem suam, & redire voluerint, recipiantur, sed omnino, observatis quæ in Cap. 29. statuta sunt.

Professi vero nostri iterum suscipiantur juxta supra statuta.

3. In recipiendis aliis Religiosis de Ordinibus non mendicantium, servanda est Constitutio Pii V., & præterea licentia Capituli Generalis præhabeatur, quia non obtenta, neminem admittendum esse dicimus.

Sed alii Religiosi juxta Const. Pii V.

De Sacerdotibus Monasterii.

CAPUT LXII.

Si quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconum ordinare petierit de suis (a) eligat (b) qui dignus sit sacerdotio fungi. Ordinatus autem caveat elationem, aut superbiam, nec quidquam præsumat, nisi quod ei ab Abbate præcipitur, sciens se multo magis disciplinæ Regulari subditum, nec occasione Sacerdotii obliviscatur Regulæ obedientiam, & disciplinam: sed magis ac magis in Domino proficiat. Locum vero illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium præter Officium Altaris: etsi forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vita merito eum promovere voluerit. Qui tamen Regulam a Decanis, vel Præpositis constitutam sibi servandam sciat: Quod si aliter præsumperit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis judicetur. Et sæpe admonitus, si non correxerit etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec sic, clarescentibus culpis, projiciatur de Monasterio: Si tamen talis fuerit ejus contumacia, ut subdi, aut obedire Regulæ nolit.

Abbas ad Diaconatum, vel Presbyteratum, dignos promoveat, qui tamen non se extollant, aliter puniantur juxta alibi decreta.

DECLARATIO.

Ibi: Eligat Abbas.

1. (a) Cum consilio, & consensu majoris partis Seniorum suorum computato voto Prælati.

Ibi: Qui Dignus est.

2. (b) Ideo volumus, quod Patres Monasteriorum una cum Senioribus prius diligenter promovendos ad Sacros Ordines, maxime vero ad Sacerdotium examinent super sufficientia, & literatura, moresque, & vitam attentius con-

In Capitulo seniorum, instituto examine, eligendi sunt; nec promovendi sine licentia

fiderent.

Capituli Generalis, & Visitatorum.

Urgente vero necessitate sufficit licentia Præsidentis, vel Visitatoris, vel Abbatis, & Seniorum.

Sed ab uno ad alium Ordinem biennium fluat, quod imminuere potest Capitulum Generale, vel Regimen.

Vel etiam Visitatores.

De rejectis in examine, & non idoneis.

De iis, qui ex uno in aliud Monasterium transeunt.

De prima Missa Sacerdotum.

De non celebrantibus Sacerdotibus.

De Confessoribus publicis, & privatis.

fiderent. Et si (humana tamen fragilitate inspecta) fuerint iudicati ad Officium, ad quod assumuntur, idonei; non prius ordinentur, quam obtemperata licentia a Capitulo Generali ac etiam a Visitatoribus; quam ipsi dare non possint, nisi in actu Visitacionis, ut præsentialiter de eorum vita, & moribus, ac literarum sufficientia indagare, & cognoscere possint.

3. Casu vero magnæ necessitatis, puta propter mortem aliorum Sacerdotum, vel amotionem, ita quod scandalum esset expectare tempus Capituli, vel visitacionis: sufficit licentia Præsidentis, vel unius Visitatoris, vel (si arctior necessitas urgeret) Prælatis, & Seniorum, præmissa, ut diximus, examinatione, & discussione circa Ordinandos.

4. Hoc sane ante omnia attendentes, quod nullus etiam his stantibus necessitatibus, ad aliquem ordinem promoveatur nisi de biennio in biennium a die ingressus Religionis sine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis, a quibus iustas ob causas omnes prædicti poterunt per annum dispensationem obtinere, servatis tamen Sacri Concilii Tridentini, aliisque Apostolicis Decretis, quoad huiusmodi ordinandos.

5. Visitatores vero possint ex legitima causa dispensare per duos, aut tres menses tantum cum huiusmodi Ordinandis salvis adamussim Decretis Concilii Tridentini, ut supra.

6. Si quis autem a Capitulo proxime præterito, aut a Visitatoribus, aut ab Examinatoribus Episcopalibus ad præfatos Ordines ob insufficientiam, vel aliam causam, non fuerint admitti, non possint amplius per integrum annum præsentari, ut promoveantur. Interim teneant locum post eos, qui iam promoti erunt ad eum Ordinem, ad quem ipsi minus idonei fuerunt reperti. Quod non solum de rejectis, sed etiam de non propositis, ob insufficientiam intelligi volumus, ut sic saltem rubore confusi magis solliciti reddantur ad necessaria discenda. Qui deinde cum fuerint ordinati restituantur suo loco Professionis.

7. Et si aliquis (prædictis omnibus non observatis) aut non repertus idoneus fuerit ad aliquem ordinem promotus, non permittatur ei ordinis administratio, donec iudicetur idoneus. Et Superior Monasterii, qui voluerit, vel etiam permiserit quempiam promoveri, puniatur iudicio Capituli Generalis.

8. Caveant etiam Patres ne primo anno, quo quis Monachus alicui monasterio deputatur, eum ad Ordines Sacros promoveri faciant, nisi servatis prædictis omnibus, & insuper habito consensu Prælatis, & Seniorum Monasterii, in quo prius idem morabatur.

9. Mandantes universis Prælatis nostræ Congregationis quatenus pro missis novis celebrandis, non permittant solemnes invitationes, aut oblationes fieri, sed pure, ac simpliciter, (prout nostræ consuetudinis est) celebrentur, nec Missæ novæ cantentur in alienis quibusvis Ecclesiis, sed tantum in Ecclesia Congregationis.

10. Ordinati Sacerdotes si celebrare noluerint, dicant in choro Antiphonas, sicut Clerici, nisi aliqua legitima de causa per majoris partis Seniorum iudicium approbanda, excusentur.

11. Et quia ad Sacerdotis officium pertinet ligare, & solvere in quo auctoritas, & scientia requiritur, iungimus Prælatis, ut ad audiendas Confessiones secularium eligant, aut proponant Monachos ad id idoneos, juxta dispositionem Concilii Tridentini, & Constitutiones nostras. Et hoc diligentius attendi volumus, ne (quod abfit) in animarum detrimentum, & Religionis confusionem, aliquos ad tantum munus exercendum minus habiles præsentari contingat. Districte prohibentes, ne aliquis ex nostræ Congregatione Monachus possit huiusmodi facultatem audiendi Sæcularium Confessiones ab Ordinariis lo-

corum petere, & obtentis licentiis uti absque Abbatis sui licentia. Contra facientes vero graviter puniantur. Deputent insuper in singulis Monasteriis juxta Decretum felicitis recordationis Clementis VIII. super casum reservatione duos, tres, aut plures Confessarios pro subditorum numero majori, vel minori; iique sint docti, prudentes, ac charitate præditi, qui a non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit.

12. Qui ad hoc munus electi studeant diligenter huic tam commendabili officio se aptos reddere, omnemque industriam adhibeant, ut ob Dei honorem, animarumque salutem (qua nihil est Deo acceptius) opus suum utiliter exequantur. Quod ut dignius adimpleatur etiam Visitatores, si opus fuerit, Prælatis hæc omnia exacte servare mandabunt.

13. Interdicit etiam Prælatus sub gravi pœna, iis, qui ad audiendas Confessiones sunt deputati, ne quavis occasione, seu prætextu pietatis, & elemosynæ pauperibus faciendæ, neque etiam pro Missis celebrandis aliquam pecuniam petant, aut oblatam a contentibus accipiant quovis quæsito colore. Quod si quis ex contentibus pertinacius insisteret aliquid dare, ad Sacristam Monasterii dirigatur.

14. Inhibemus Prælatis præterea, & Monachis nostræ Congregationis occasione visitacionis, aut assistentiæ infirmorum extra Monasteria dormire.

15. Ad funera, & mortuorum exequias nulli omnino accedere liceat.

16. Denique Monachis nostris fugitivis si qui fuerint, vel qui extra obedientiam nostram ad sacros Ordines promoventur, si redierint, non permittatur in eis ministrare, nisi per Capitulum Generale cum eis dispenseretur, & ex novem Diffinitoribus octo consentiant. Si quis autem in Apostasia, quod Deus avertat, Ordines receperit, ab eorum administratione perpetuo arcendus erit.

De Ordine Congregationis.

CAPUT LXIII.

Ordines suos in Monasterio ita conservent, ut conversionis tempus, & vitæ meritum discernant, vel ut Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi libera utens potestate injuste disponat aliquid: sed cogitet semper, quia de omnibus iudiciis, & operibus suis redditurus est Deo rationem. Ergo (a) secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi Fratres, si accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in choro standum, & in omnibus omnino locis ætas non discernatur in ordine, nec præjudicet; quia Samuel, & Daniel pueri Presbyteros iudicaverunt. Ergo (b) exceptis iis, quos (ut diximus) altiori consilio Abbas prætulit, vel degradaverit, cæteris ex causis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita sint, ut verbi gratia, qui secunda diei hora venerit in Monasterio juniorem se noverit esse illo, qui prima hora diei venit, cuiuslibet ætatis, aut dignitatis sit.

Pueris vero per omnia ab omnibus disciplina teneatur. Juniores ergo Priores suos honorent; Priores vero Juniores diligant. In ipsa autem appellatione nominum nulli liceat alium puro appellare nomine, sed (c) Priores Juniores suos Fratres nominent: Juniores autem Priores suos Nonnos vocent, quod intelligitur paterna reverentia. Abbas autem quia vices Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur; non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubicumque autem sibi obviant Fra-

Reddent se dignos tanto ministerio.

Nihil a contentibus accipiant.

De visitantibus infirmos.

De funeribus, & exequiis. De fugitivis, & apostatis Sacerdotibus.

Attendatur tempus conversionis, & meritum perfonatum.

De honore, quem deferrent inferiores superiorem, eorumque nominibus.

Adolescentes
sunt sub disci-
plina usque
ad certum
tempus.

De ordine
inter Superi-
ores ser-
vando.

Si aliter Ab-
bati non pla-
ceat.

De non pro-
motis sua
culpa ad Or-
dines.

Fit ubique
professorum
catalogus.

De loco Prae-
sidentis.

Visitationum
in actuali vi-
sitatione.

Visitationum
non actu vi-
sitationum.

Visitationum
ex non offi-
cio.

tres, Junior a Priore (d) benedictionem petat. Transeunte majore, Junior surgat, & det ei locum sedendi; nec presumat Junior confedere, nisi ei praecipiat senior suus, ut fiat, quod scriptum est: Honore invicem praevinentes. Pueri parvuli, vel adolescentes in Oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur. Foris autem, vel ubiubi custodiam habeant, & disciplinam, usque dum ad intelligibilem aetatem perveniant.

DECLARATIO.

Ibi: Secundum Ordines, quos constituerit.

1. (a) Declaramus secundum morem nostrum antiquum, quod post Abbates Regiminis sint Abbates Titulares, deinde Priores Claustrales; Post praedictos sint Priores Titulares, deinde Magistri Novitiorum, postea Decani; Qui secundum ordinem professionis locum teneant inter se. Post praefatos sequantur caeteri Monachi, secundum ordinem professionis praeter eos, qui aliqua de causa degradati fuerint.

2. Quod autem attinet ad Priores, & Decanos Titulares: tituli hujusmodi de caetero facile non conferantur, sed iis tantum, qui in illis officiis se laudabiliter gesserint, & propter aetatem, aut valetudinis imbecillitatem, ad illa sustinenda inhabiles sunt effecti. Locus autem Superior, ut ajunt, neque a Capitulo Generali, neque a Regimine alicui concedatur per totam Congregationem, sed aliquem in privato Monasterio aliis praefere in arbitrio sit Abbatis juxta Regulam Cap. 60.

3. Qui ad Sacerdotium, Diaconatum, & Subdiaconatum expleto secundum Constitutiones nostras tempore non fuerint ordinati quacunq; de causa culpabili, teneant locum in praecedenti Capite sibi assignatum, post promotos scilicet ad eum ordinem, ad quem ipsi adhuc promoveri non poterunt, transacto talis promotionis tempore.

4. Ut autem praedictus ordo melius servari possit, habeatur in singulis Monasteriis Catalogus omnium Monachorum nostrae Congregationis Professorum, in quo singulis annis scribantur, qui professionem emiserunt, apposito die & anno.

Ibi: Exceptis iis, quos, ut diximus.

5. (b) Ad omnem ambiguitatem tollendam in nostra Congregatione circa illos, quos auctori consilio duximus praeferos: Ordinamus, quod Pater Praesidens omni tempore primum locum inter Patres Congregationis, & Sedem Abbatis in Choro, si praesens fuerit, teneat in quocumque Monasterio. Quo absente a choro liceat Abbati tenere sedem suam. Benedictionem, & omnia signa, tam particularia, quam generalia faciat, ubique incipiat: Te Deum laudamus, canteat Evangelium ad Matutinum, & Antiphonas duplices.

6. Id ipsum concedimus Visitationibus, cum in actu visitationis absente Praesidente, fuerint, sed teneant secundi chori primam sedem. Quo visitationis tempore, (vel si forte Praesidens absit) in signum Reverentiae Praelatus Loci, etiam si esset Visitator teneat secundam sedem primi chori.

7. Quod si Visitatores fuerint in aliquo Monasterio, & non visitationis causa: teneant quidem semper locum super Praelatum, sed signa dumtaxat praevinentiae faciant principalia sibi invicem deferendo, secundum Ordinem Professionis suae: nisi forte Praelatus loci esset, & ipse Visitator, quia tunc in Monasterio suo tantum, etiam super antiquiores Visitatores locum tenebit, ratione particularis regiminis, extra tamen publicas functiones, hospitibus loco cedere urbanitatis officium reputamus.

8. Visitator actu, & non officio, si Praelatus extiterit tempore visitationis tantum praecedat Loci Praelatum, nisi qui visitatur, esset & ipse Visitator officio, quo casu immediate post ipsum,

locum teneat, & eo absente, omnia signa faciat, sicut, & caeteri Visitatores.

9. Idem servetur in Visitatione actu, qui non esset Praelatus, ut videlicet omnia signa faciat absente Praelato, sicut caeteri Visitatores Praelati.

10. Reliqui vero Praelati faciant ubique in absentia Praelati Loci, & Visitationum signa praevinentiae: sibi invicem deferendo, secundum Professionis tempus.

11. Praelatus autem Loci si praesens fuerit, praecedet & antiquiores; Titulares vero immediate post alios Praelatos de Regimine, ita tamen, ut qui fuerint de Regimine, omni loco, & tempore praecedat eos, qui nunquam fuerint Abbates de Regimine, servantes respective Professionis suae tempus, sibi invicem deferendo, & in eorum absentia signa praevinentiae faciant. Praefatis Abbatibus Titularibus locum assignamus post primam sedem primi chori: Volumusque eos esse subiectos Praelatis, cum quibus degunt per omnia sicuti caeteri Monachi, etiam in scribendis, & recipiendis literis, sicut dictum est Cap. 54. & tenere Loca suae Professionis, cum in Capitulo generali caeteri Praelati fuerint absoluti. Insuper Abbates Titulares, qui non fuerint regiminis, genuflectant Abbati Loci de Monasterio extinctes, & revertentes; necnon cum tarde ad Chorum, & Refectorium venerint. Habeant vestiarium simplex, sicut & caeteri Monachi, & famulus, vel Commisus eis deputetur ex iis, qui in aliis exercitiis Monasterii inserviunt. Omnes autem Titulares, tam qui fuerint de Regimine, quam qui nunquam fuerint Regiminis, teneantur revelare pecunias, & res pretiosas, si quas habent, Praelato Monasterii sub paenis ab eodem Praelato comminatis. Hortamur autem Praelatos, ut erga Abbates Titulares aetate, & merito venerabiles, officiose, & discrete se gerant.

12. Seniores vero sic sibi invicem deferant, ut Priores Claustrales ex suo Monasterio ad aliud euntes, teneant Locum post Priorem Claustralem Monasterii, in quo fuerint. Magistri autem Novitiorum, stent immediate post Priorem Claustralem: praecedendo omnes alios Decanos, & faciendo signa omnia, tam praevinentiae, quam Jurisdictionis in suo Monasterio. In alio vero Monasterio stet super omnes Decanos, excepto Magistro Novitiorum illius Monasterii, & faciat signa tantum praevinentiae. Similiter Decani post Decanos secundum professionem sibi invicem deferentes: Et absentibus superioribus Monasterii faciant signa, etiam particularia. Similiter, qui non sunt Superiores absentibus Superioribus suis dignitate, & professione idem faciant.

13. Ut autem signa, & actus praevinentiae, & signa particularia, sive Jurisdictionis cunctis perspicua esse possint: Declaramus actus praevinentiae eos esse, qui solam Personae dignitatem consequuntur. Hujusmodi censentur benedictiones Lectorum, mensae, & Completorii: Recitatio orationis Dominicalis in officiis Divinis, praerogationes Cantici Te Deum laudamus, & Antiphonarum post horas Canonicas, Evangelii Lectio ad Matutinum, aqua lustrali Monachos, & Fratres post Completorium, aspergere, & similia. Edere item signa inchoandi officium, Lektionen, orationes, Comestiones: Et officio, ac mensa expletis, signum exurgendi, aut discendendi dare, praevinentiam solam innunt. At praecipere, quod Lektionen, Capitula, aut Antiphona decantentur; Monachis vero ad chorum, vel ad mensam venientibus eisdem post Lektionen recitatas, aut post alias functiones, genuflexis signum dare, ut surgant, aut errantibus mandare, ut genuflectant, actus sunt, & signa Jurisdictionis. Illa ad Titulares superiores spectant: haec in Superiores regiminis cadunt. Monacho in Capitulo ante Completorium lecturo, signum

Lectio-

Visitationum
non Praelato-
rum.

Aliorum Prae-
latorum.

Praelatorum
Localium, &
Titularium,
& Chorum illis
obedientia.

Reliquorum
Superiorum,
& aliorum
Fratrum.

Recententur
actus praev-
inentiae.

Item actus
jurisdictionis.

Ad quos spe-
ctant.

Lectionis inchoanda dabit Superior Titularis; Terminandi vero signum Superior Regiminis faciat. Et priusquam Superior Titularis inchoet *Te Deum laudamus*, a Superiore Regiminis sciscitabitur, num cantu, an absque cantu recitandum sit; quod idem intelligimus faciendum diebus; quibus Completorium cantu perfolvendum erit, & in aliis similibus casibus.

14. Abbatem Casinensem propter dignitatem loci, ac reverentiam merito statuimus, ab hac generalitate excipientes, quod in toto Regno Neapolitano præcedat omnes Prælatos etiam loci, & Visitatores (excepto tamen Visitacionis tempore) tam in suo Monasterio, quam in aliis. Extra Regnum Neapolitanum præcedat omnes Prælatos exceptis Visitatoribus; & Prælato Loci.

15. Prior quoque Casinensis in Regno Neapolitano præcedat omnes alios Priores Loci. Extra autem teneat locum suæ professionis.

16. Abbates vero Sancti Pauli de Urbe, & Sanctissimæ Trinitatis Cavæ propter spirituales; & temporalem Jurisdictionem, quam in Castris sibi subiectis exercent in Monasterio, & Locis suis tantum super Visitatores, excepto visitacionis tempore locum tenere decernimus. Procurator Generalis in Curia Romana semper, & ubique teneat locum super omnes Abbates; exceptis Visitatoribus, Abbatibus Montis Casini, Sanctissimæ Trinitatis Cavæ, & S. Pauli de Urbe; & Abbatibus Loci.

17. Ordinata per Visitatores, & Prælatos Monasteriorum in Monasteriis suis, durant post eorum officium, nisi a Successoribus fuerint revocata, nec ea volumus revocari, nisi iustis de causis. Et transgressores graviter puniantur.

18. Licentias autem particulares, aut dispensationes, quæ ultra visitacionis tempus sunt duraturæ, Præsidens, seu Visitatores nullas concedant, ne forte confusionem potius, quam pacem in Monasteriis relinquunt. Sed illas particularibus Prælatibus, qui Animarum sibi commissarum clariorem habent notitiam, relinquunt: nisi in casibus, quos ad se rationabiliter pertinere patebit.

19. Et tunc in scriptis dent præfatas licentias cum appositione parvi sigilli Congregationis, aliter eis non adhibeatur fides, nec ipsis uti valeant, qui eas receperint.

Ibi: Priores Juniores suos Fratres vocent.

20. (e) Ex nostra antiqua consuetudine ad differentiam Mendicantium, Monachos nostros appellamus Dominos, sed affectu Fratres Juniores, Seniores suos Patres vocant, Abbas vero Dominus, & Abbas appelletur.

Ibi: Benedictionem petat.

21. (d) Hanc benedictionis petitionem intelligimus signo magis, quam verbo, ideo per inclinationem Capitis fiat.

De Ordinando Abbate.

CAPUT LXIV.

(a) In Abbatis ordinatione illa semper consideretur ratio, ut hic constituatur, quem sibi omnis concors Congregatio, secundum timorem Dei, sive etiam pars, quamvis parva Congregationis, saniori consilio, elegerit. Vitæ autem merito, & sapientiæ doctrina eligatur, qui ordinandus est: etiam si ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus (b) in notitiam Episcopi (ad cujus diocesim pertinet Locus ipse) vel Abbatibus, aut Christianis vicinis clauerint; prohibeant pravorum prævalere consensum, & Domui Dei dignum constituant dispensatorem: Scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud caste, &

zelo Dei faciant, sicut è contrario peccatum, si negligant.

Ordinatus autem Abbas cogitet semper quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suæ; sciatque sibi oportere prodesse magis, quam præesse. Oportet ergo eum esse doctum in lege Divina, ut sciat unde proferat nova, & vetera: castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur. Oderit vitia, diligit Fratres. In ipsa autem correctione prudenter agat, & ne quid nimis: ne dum nimis eradere cupit eruginem, frangatur vas: suamque fragilitatem semper suspectus sit: meminertique, calamum quasiatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia: sed prudenter, & cum charitate ea amputet, prout viderit cuique expedire, sicut jam diximus, & studeat plus amari, quam timeri: non sit turbulentus, & anxius; non sit nimis, & obstinatus; non sit zelotypus, & nimis suspiciosus: quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus: sive secundum Deum, sive secundum sæculum sint: opera quæ injungit discernat, & temperet; cogitans discretionem S. Jacob dicentis: Si greges meos plus inambulando fecero laborare, morientur tunc uno die. Hac ergo, aliaque testimonia discretionis matris virtutum sumens, sic omnia temperet, ut sit, quod, & fortes cupiant, & infirmi non refugiant. Et præcipue, ut præsentem Regulam in omnibus conservet: ut dum bene ministraverit audiat a Domino, quod servus bonus qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo: Amen dico vobis, ait, super omnia bona sua constituet eum.

DECLARATIO.

Ibi: In Abbatis ordinatione.

1. (a) Hodie secundum privilegia nostra eliguntur per Capitulum Generale, aut per Diœcesim, sive qui anno post Capitulum celebrandas; in quibus interveniant tantummodo Prælati Regimini habentes.

2. Et nemo deinceps in Abbatem de Regimine eligi possit, nisi prius per quinquennium expletum fuerit Prior Clausuralis, & in observantia Regulari immediatè exercitatus, præter Cancellarium, & Caplarium, dummodo Priores extiterint, & tempus a Constitutionibus præfixum habuerint. Nec etiam quis eligi possit in Abbatem cum solo titulo, nisi prius fuerit Abbas cum Regimine, vel saltem Prior Clausuralis, qui per expletum quinquennium in Prioratus regimine se laudabiliter gesserit. Illa siquidem dignitas talibus debetur, tanquam de Congregatione benemeritis. Locus vero inter Abbates, tam de Regimine, quam cum solo titulo, nemini imposterum concedatur. Si quis autem contra præsentis Constitutionis formam promotus fuerit, eo ipso hujusmodi promotiones nullas, & invalidas declaramus. Prælatorum vero electiones fiant secundum merita, non ad favorem Principum, juxta formam Brevis Apostolici Gregorii XIII., de quo in prima parte ordinationum; & prævia Visitatorum approbatione. Qui Abbates ex Indulto Sedis Apostolicæ habent omnia privilegia, & insignia; & jurisdictionem, quam Abbates perpetui, & benedicti habere consueverunt. Quod enim nostri nunc, & olim non benedicuntur solemniter, indultum fuit ad favorem Congregationis; non in detrimentum dignitatis, ut ex privilegio Eugenii IV.

3. Membra Monasteriorum suorum, & beneficia sibi subiecta visitare teneantur.

4. Prohibemus Prælatibus ipsis accessum ad Curiam Romanam, nisi de consensu P. Præsentis, & utriusque Visitatoris suæ Provinciæ; necnon Abbatibus S. Pauli, & Procuratoris in Curia.

Quibus dotibus præditus esse debeat.

Eligantur Abbates a Capitulo Generali, vel Diœcesi.

Qui eligi possint, vel debeant in Abbates regiminis, vel tituli: nemini tamen concedatur locus inter Abbates.

Abbatum juræ, & privilegia.

Eorum visitatio.

Nonnulla eis interdicitur omnino, vel facultate.

A supra statutus de loco, excipiuntur Abbas Montis Casini.

Item Prior.

Abbates Sancti Pauli de Urbe, & SS. Trinitatis Cavæ.

Ac Procurator Generalis in Urbe.

De ordinationibus, & licentis Visitatorum, Præsentis, & Prælatorum post completum eorum munus.

De horum, & aliorum nominibus.

Eligatur Abbas consensu totius Congregationis, vel sanioris partis, & aliquando ab Episcopo, vel aliis Abbatibus, vel Christianis vicinis.

5. Prohibemus etiam eis executionem ultimarum voluntatum, ut videlicet neque ipsi id exercere, neque Monachos suos ad hujusmodi habitare valeant, sine licentia Patris Præsidentis, aut Visitatorum, nisi in casu alicujus imminenti necessitatis. Evitent quoque superfluos, & vanos apparatus in cameris, omnemque pretiosam suppellectilem statui pauperum minime convenientem. Super quod invigilent PP. Visitatores, & tales excessus (si quos invenerint) referant Regimini, a quo severe erunt puniendi, qui prima vice cum charitate admoniti, non abstinuerint.

Conceditur vero multiplex potestas.

6. Damus eis liberam, & ordinariam potestatem regendi, & gubernandi Monasteria per Capitulum Generale, vel Regimen ipsis commissa: Monachosque, ac Commissos, & Novitios, ceterosque ad Monasteria sibi credita spectantes, tam in spiritualibus, quam in temporalibus secundum S.P.N. Benedicti Regulam, & Constitutiones nostras. Ipsi autem cum in Prælatos eliguntur, aut ad aliud Monasterium mutantur, quamprimum se ab omnibus aliis negotiis expedientes, recto tramite ad sibi assignata Monasteria se conferant. Damus insuper eis potestatem eligendi sibi confessarios, qui eos absolvant, & salutarem eis poenitentiam injungant, auctoritatem etiam audiendi confessiones omnium Prælatorum, & Fratrum nostræ Congregationis ad eorum Monasteria venientium, vel alicui ex suis Monachis facultatem prædictam committendi.

7. Præterea eis conferimus potestatem examinandi licentias Fratrum nostrorum, & quos repererint non compleisse conditiones suarum licentiarum, vel aliter deprehenderit fugitivos, gyrovagatos, vel Apostatas capi faciendi, & in custodia retinendi, impetrato etiam, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Ibi: Ad notitiam Episcopi.

Monasteria non sunt subiecta Ordinariorum jurisdictioni.

8. (b) Hodie ex Indulto Apostolico tota nostra Congregatio, & singula Monasteria exempta sunt ab Ordinariorum jurisdictione, & immediate Apostolicæ Sedi subiecta. Quibus autem casibus ad Ordinarios recurrendum sit, jura præscribunt.

De Præposito Monasterii.

CAPUT LXV.

Multa oriuntur mala propter Præpositum, maxime si ab eisdem, ac Abbas, ordinatus fuerit.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur, dum sint aliqui maligno spiritu superbiæ inflati, qui æstimantes se secundos Abbates esse, assumentes sibi tyrannidem scandala nutriunt, & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam & Præpositus ordinatur. Quod, quam sit absurdum, facile advertitur, quia ab ipso initio ordinationis, materia ei datur superbiendi dum ei suggeritur a cogitationibus suis exutum eum esse à potestate Abbatis sui, quia ab ipsis est ordinatus, a quibus & Abbas. Hinc suscitantur invidia, rixæ, detractiones, æmulationes, dissensiones, exordinationes. Et dum contraria sibi invicem Abbas, Præpositusque sentiunt, & ipsorum necesse est sub hac dissensione animas periclitari, & ii, qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem. Cujus periculi malum illos respicit in capite, qui talibus in ordinatione se fecerunt auctores.

Hinc tantum necessitate urgente eligatur Præpositus, quem ordinet Abbas: cui ille

Ideoque nos prævidemus expedire propter pacis, charitatisque custodiam in Abbatis pendente arbitrio (a) ordinationem Monasterii sui. Et si potest fieri per Decanos ordinetur (ut antea disposuimus) omnis utilitas Monasterii, prout Abbas disposuerit, ut dum pluribus committitur,

unus non superbiat. Quod si aut locus expetit, aut Congregatio petierit rationabiliter cum humilitate, & Abbas judicaverit expedire, quemcumque elegerit Abbas cum consilio Fratrum timentium Deum, ordinet ipse sibi Præpositum. Qui tamen Præpositus illa agat cum reverentia, quæ ab Abbate suo, ei injuncta fuerint, nihil contra Abbatis voluntatem, aut ordinationem faciens, quia quantum Prælatum est cæteris, tantum eum oportet sollicite observare præcepta Regulæ. Qui Præpositus, si reperiatur fuerit vitiosus, aut elatione deceptus superbiæ, aut contemptor Sanctæ Regulæ fuerit comprobatus, admo- neatur verbis usque quater, si non emendaverit, adhibeatur ei correctio disciplinæ Regularis. Quod si neque sic correxerit tunc deiciatur de Ordine Præposituræ, & alius, qui dignus est in loco ejus subrogetur. Quod si, & postea in Congregatione quietus, & obediens non fuerit, etiam de Monasterio expellatur. Cogitet tamen Abbas se de omnibus Judiciis Deo redditurum rationem, ne forte invidiæ, aut zeli flamma urat animam.

DECLARATIO.

Ibi: Ordinationem Monasterii sui.

1. (a) Sicut nobis est curæ, ne Prælati existant perpetui, sed quolibet Capitulo a sua Prælatione absolvantur, ita diligenter intendimus, ne Præpositus Monasterii, qui secundum morem nostrum Prior Clausuralis vocatur; Senioresque, ac cæteri Officiales Monasteriorum perpetui videantur.

Superiores, & Officiales omnes singulis Capitulis innoventur.

2. Idcirco statuimus, ut postquam Prælatum ad Monasterium sibi assignatum venerit infra octo dies, si commode fieri poterit, convocatis cunctis Fratribus in Capitulo realiter absolvat omnes habentes aliquod officium, vel administrationem, vel titulum. Ipsi que in signum assensus prædictæ absolutionis, inclinato capite reverenter assurgant: accusantesque se de excessibus suis in hujusmodi officiis commissis, veniam prostrati coram omnibus, postulent: clavesque ad ipsa officia pertinentes, si quas habent, Prælato consignent, prætereaque omnia, ut supra in Cap. 33. si debeant Monachi proprium aliquid habere, ac locum professionis teneant, nec in ipsis officiis ulterius se intromittant, nisi Prælatum aliter disposuerit, & eorum curam ipsis interim commiserit.

Quomodo Prælatum deponere, & eligere debeat Officiales.

3. Omnes etiam, qui occasione alicujus officii in superiori loco erant constituti per tres saltem dies loca suæ professionis teneant. Prælatum vero, qui ad Capitulum Generale non accesserit, si confirmatus in eodem loco fuerit, id ipsum faciat intra octo dies postquam de ipsa confirmatione certior factus fuerit.

4. Itaque nutu Prælati juxta tenorem Regulæ Præpositus, cæterique Officiales instituantur, & inde rursus amoveantur cum consilio tamen Seniorum suorum.

5. In nova Officialium, vel depositione, vel publicatione, Prælatum legat in Conventu ordinationes, & admonitiones factas in Capitulo Generali, quæ ter in anno legendæ sunt, ne quis de ignorantia se excuset, cum videlicet Prælatum redierit a Capitulo Generali circa festum omnium Sanctorum, & circa Quadragesimam.

Ter in anno legantur Ordinationes Capituli.

6. Constituimus etiam, ut casu, quo Prælatum moreretur, aut ad Capitulum Generale proficisceretur, omnis ejus in spiritualibus auctoritas remaneat penes Priorem. Quæ auctoritas duret, donec ad Monasterium veniat novus Prælatum, vel pristinus revertatur, etiam si qui loco Prælati relictus fuit, alteri Monasterio fuisset assignatus.

Mortuo Prælato, vel absente, vel Capitulo tempore Prior præsit Regimini juxta illius ordinationes.

7. Volumus autem eo tempore id observari, quod Prælatum constituerit antequam moreretur,

vel

Nec sine consensu seniorum.

Vel etiam Capituli Generalis, vel Regiminis.

Item dicendum de Praefidente, vel Visitatore.

De modo edificandi, & modulis conficiendis.

Absque tamen ornamentis.

Nihil agendum de aere alieno sine licentia.

Idque sub gravibus poenis.

Quid agere debeant in via, & in Monasterio post regressum, nec quicquam referant.

vel ad Capitulum pergeret. Quod si Prior, vel alius Superior contra fecerit, & scandalum ob id ortum fuerit, deponatur. Si autem res minoris momenti fuerit, stet per mensem in loco suae Professionis, ut obedientiam, & humilitatem discat.

8. Similiter si contigerit Praelatum ad Capitulum non accessisse, cessante causa manifestae infirmitatis; aut alia legitima causa iudicio Praefidentis, aut Visitatorum approbanda, ipso facto, ut caeteri Praelati fuerint in Capitulo absoluti, ipse quoque absolutus intelligatur, & in Priorem Claustralem tunc, & eo casu omnis tam in Spiritualibus, quam in temporalibus, transferatur potestas usque ad novam provisionem Monasterii.

9. Secus autem si cum licentia praefatorum, aut iusto infirmitatis impedimento remanserit: tunc enim ei continuatam omnem potestatem usque ad novum Praelatum, vel suam confirmationem, declaramus.

10. In supradictis casibus Cellerarii, & alii, qui temporalia curant, interim recurrant ad praedictum loco Praelati constitutum, ipsique parent, & ejus consilio, & assensu omnia faciant.

11. Sed praeter casus praedictos, Praelati declarent (dum eos a Monasterio abesse contigerit) quam auctoritatem relinquunt suo in loco remanentibus, tam circa reservatos, quam circa reliqua occurrentia.

12. Caveant interea Priores Claustrales diligenter, ne Praelatis suis absentibus, astimantes se secundos Abbates, Fratribusque gratificari cupientes novitates facere, & per ordinationum tenorem, seu rationabilem consuetudinem dispensare, vel recreationes concedere ullo pacto de cetero praesumant: si secus fecerint, graviter puniantur.

13. Quapropter ordinamus, ne ille immediate Monasterio, in quo quis Prior fuerit, possit in Praelatum deputari, sed si promovendus fuerit, alii Monasterio promoveatur deputandus.

De Offitio Monasterii.

C A P. LXVI.

(a) Ad Portam Monasterii ponatur Senex Sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere, cuius maturitas eum non sinit vagari. Qui Portarius Cellam debet habere juxta portam, ut venientes semper praesentem inveniant, a quo responsum accipiant. Et mox, ut aliquis pulsaverit, aut Pauper clamaverit; Deo gratias, respondeat, aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei reddat responsum festinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius, si indiget solatio, Juniores Fratres accipiat. (b) Monasterium autem, si fieri potest, ita debet construui ut omnia necessaria, id est aqua, molendinum, hortus, pistrinum, vel artes diversae intra Monasterium exercentur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem Regulam saepius volumus in Congregatione legi, ne quis Fratrum de ignorantia se excuset.

DECLARATIO.

Ibi: Ad Portam Monasterii ponatur Senex.

1. (a) Non tam aetate, quam moribus.

Ibi: Monasterium si fieri potest ita debet construui.

2. (b) Quia saepe ex multa aviditate edificandi magnas jacturas Monasteria patiuntur, & plerumque ipsa aedificia, regulariter viventibus, minus congrua construuntur, dum pro libito quisque aedificare satagit; idcirco ordinamus, & constituimus, ut aedificia Monasteriorum non facile, aut praecipiantur per Praelatos nostrae Congregationis, aut construuntur, aut destruantur.

3. In ipsis igitur aedificiis, si res extiterit quin-

quaginta scutorum, aut minoris sumptus (dummodo Monasterium non sit aere alieno gravatum) & modicae novitatis, eam a Praelatis fieri permittimus. Si vero paulo majoris sumptus, & novitatis, faciant cum consensu Seniorum suorum votis secretis.

4. Quod si aedificia ipsa grandis sumptus essent, aut notabilis novitatis, non fiant sine consensu praedictorum Praelatorum, & Seniorum; addita etiam licentia, seu consensu Capituli Generalis, vel Regiminis.

5. Et haec ipsa notabilitas consideretur secundum conditiones Monasteriorum, habito respectu ad expensas, seu novitates, seu aliam rem nota dignam; quia saepe contingit parvam rem, puta scalam, ostium, & hujusmodi majoris esse novitatis, quam unius, vel plurium Camerarum aedificium.

6. Si autem contigerit, Fabricam aliquam notabilem fieri debere in Monasterio, ubi Praelatus fuerit Praefidens, aut Visitator, advocetur aliter Visitator, qui si accedere non possit, advocentur duo Patres viciniore.

7. Cum vero venerit, Visitatorem discordare a sensu Patris Monasterii, & Deputatorum, aut aliter simul concordare non posse, tunc differatur ad Capitulum, aut recurratur ad Regimen; & audita Sententia Visitatorum, aut aliorum Patrum vicinorum, necnon Praelati, & Seniorum, stetur iudicio majoris partis eorum.

8. Et praedicta intelligantur non solum de re edificanda, sed etiam de modo, qualiter scilicet construui debeat.

9. Unde in omnibus Congregationis nostrae Monasteriis, si juxta praedictum ordinem aedificare contigerit, prius moduli fiant arbitrio Praefidentis, & Visitatorum, adjunctis aliis duobus Praelatis.

10. Nullus vero Praelatorum audeat mutare ipsos modulos, aut aedificia per alios inccepta, nisi de Capituli Generalis, vel saltem Visitatorum licentia, addito etiam Peritorum consilio, & si quis voluerit in Monasterio, ubi aliquod hujusmodi incceptum sit, aedificare, teneatur omnino Fabricas ceptas perficere, nec aliunde initium edificandi sumere possit.

11. In quibus quidem aedificiis ubique vitentur cuiusvis generis ornamenta, & praesertim in Cameris, & hospitibus, praeterquam in Ecclesiis, rebusque Ecclesiasticis Divino cultui dicatis.

12. Praeterea ordinamus, ne quis Congregationis nostrae Praelatus, Rector, aut Cellerarius, propter hujusmodi aedificia construenda, Monasterium aere alieno gravet, nec ultra Monasterii sui possibilitatem, hoc est annum proventum, pecuniis alienis sine Capituli Generalis, aut duorum Visitatorum ad minus licentia, quae non est concedenda nisi in casu evidenter necessitatis, vel utilitatis aedificare, vel emere bona immobilia audeant.

13. Constitutioni huic nostrae si quis contra facere ausus fuerit, poena privationis dignitatis, Regiminis, & officii in proximo futuro Capitulo subiacebit, districte injungentes Visitatoribus, ut supra hujusmodi contraventionibus, petito prius, & accepto in actu visitationis Juramento inquirant. Et informationem desuper captam Diffinitoribus deferant, a quibus culpabiles erunt puniendi poenis praedictis.

De Fratibus in via directis.

C A P. LXVII.

Dirigendi Fratres in via, omnium Fratrum, vel Abbatis Orationi se commendent, & semper (a) ad Orationem ultimam operis, commemoratio omnium absentium fiat. Revertens autem de via Fratres ipso die, quo redeunt per omnes canonicas horas, dum expletur opus Dei

Item aliquando Praelato praesente.

Ei parent Cellerarii.

Nihil tamen immutet.

Nec prima vice eligatur Abbas in Monasterio.

De Offitii officio, Cella, & solatio.

In Monasterio sint omnia necessaria.

Praelati non facile aedificent.

prostrati solo Oratorii ab omnibus petant Orationem propter excessus, ne quid forte subripuerit in via visus, aut auditus malæ rei, aut otiosi sermonis, nec præsumat quisquam aliis (b) referre quæcumque foris Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si quis præsumperit, vindicta Regulari subiaceat. Similiter, & qui præsumperit claustra Monasterii egredi, vel quocumque ire, vel quippiam quamvis parvum, (c) sine Abbatis iussione facere.

DECLARATIO.

Ibi: Ad Orationem ultimam.

1. (a) Ob hoc in fine Orationis, quam dicimus in Memoriam B. Mariæ Virginis, quæ est ultima Oratio addimus: *Divinum auxilium &c.*

Ibi: Referre.

2. (b) Curent omnino Patres, ut hæc Pars Regulæ observetur, & transgressores graviter puniantur, quia plurima destructio est.

3. Quapropter, si quis in hoc notabiliter excesserit, dicat suam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio, arbitrio Prælati toties quoties contraverit.

Ibi: Sine iussione Abbatis.

4. (c) Hæc iussio accipitur aliquando pro licentia, ideo inhibemus, ne quis Fratrum nostræ Congregationis sine iussione, vel licentia Abbatis, vel ejus, qui ipso absente, illius gerit vices, extra Monasterium, vel clausuram egredi audeat, graviter si contra fecerit pro qualitate excessus puniendus.

5. Habita vero licentia, genibus flexis benedictionem petat, tam discedens, quam revertens: qui contra fecerit graviter puniatur.

6. Nullus nostrorum possit accedere ad Præsidentem, seu Visitatores existentes in alio Monasterio, nisi habita licentia a Prælato suo, sive ab ipsis Visitatoribus, & Præsidente.

7. Et si quis mutatus habuerit Syndicatum, aut procurationis Mandatum in personam suam a Monasterio a quo recedit, interdiximus, ut penitus non præsumat eo amplius uti, arbitrio Capituli Generalis, vel Regiminis. Si aliter præsumperit, puniendus. Et ad cautelam volumus omnino, ut in talium mutatione revocentur hujusmodi Syndicatus, & procurationes.

8. Statuimus etiam, quod licentia eundi ad afines, vel consanguineos visitandos, vel ad alia loca recreationis causa, ultra unius diei iter a Monasterio, in quo petens licentiam deputatus fuerit, a nemine possit concedi præterquam a Capitulo Generali. Quod si quis Prælati voluerit aliquem ex suis Monachis ad aliud quocumque vicinum Monasterium recreationis, vel negotii privati causa, mittere, non prius id faciat, quam consentiat Prælati ejus Monasterii, ad quod eum mittere intendit.

9. Si vero intra annum necessitas accideret aliquibus, ultra unius diei iter eundi, tunc Pater Præsidentis, vel primus Visitator illius Provincia, in qua non fuerit Pater Præsidentis, possit prædictam licentiam concedere: hoc tamen addito quod, cum ad beneficium dîctorum consanguineorum ire petierint, de cætero ipsorum consanguineorum expensis, & sumptibus vadant, ne Monasteria nostra graventur.

10. Similiter si Prælatum, vel Monachum prætextu valetudinis, vel negotiorum ad Congregationem non spectantium, apud Consanguineos, vel Amicos diu commorari contigerit, Monasterium nihil illi ministrare teneatur; & si Cellerarius id facere ausus fuerit, Superiores Monaste-

rii ea dispēdia, ut illegitima respuant, & Cellerarius severe puniatur.

11. Quod si Prælati mora extra Monasterium tres menses exceaserit, Præsidentis, & Visitatores illi Monasterio Administratorem deputent.

12. Prohibemus autem nostris negotia, & lites Consanguineorum, & Affinium, aliorumve sæcularium amplecti, & præsertim ne ad Tribunalia quavis accedant, nisi ex urgentissima extremæ necessitatis causa a Prælato cognoscenda.

13. Euntes ultra unius diei iter, portent secum literas testimoniales Prælati sui, sine quibus si fuerint inventi, carceri mancipentur. Quas item literas mutati ad alia Monasteria accipiant a Superioribus Monasteriorum, e quibus mutati sunt.

14. Curantes quoque, juxta Regulam, omne periculum proprietatis evitare, volumus, quod mutati, cum primum ad locum suæ mutationis pervenerint, pecuniam, resque omnes superiori deferant intra triiduum, Depositario consignandas, aliter in pane, & aqua jejunent. Quam penitentiam toties iterent, quot diebus id facere distulerint.

15. Et quoniam ex vagatione Monachorum multa oriri possunt scandala, caveant omnino Patres quantum fieri potest, a mutationibus eorum, & præsertim Juniorum, & non Sacerdotum, qui nonnisi ex urgentissima necessitate sunt mutandi, & cum hoc acciderit, ad loca viciniora, nec aliter, aliove modo mutantur. Mutati vero recta via proficiantur nusquam declinantes, & notent per ordinem omnes expensas, quas in itinere fecerint.

16. Quod si mutati pecuniam pro vestibus acceptam præter necessarias itineris expensas, in aliis superfluis sine licentia Prælati sui expenderit, ut in eo, in quo deliquerint, puniantur, non teneatur Prælati ipsas vestes eis concedere. Et ad evitandas fraudes scriptum habeant a Superiore Monasterii unde recesserint, continens omnia, quæ secum deferunt, tam in pecunia, quam in libris, & vestibus, & cæteris omnibus, reservato Prælati arbitrio circa numerum, & qualitatem librorum ferendorum. Qui sufficientiam, professionem, & indigentiam mutati, necnon distantiam loci considerabit, quod ratio distabit concessurus. Consciantque aliud scriptum prædicto simile, quod in Monasterio, unde discedunt, relinquant, quod autem secum deferant Prælati Monasterii ad quod accedunt, statim consignent. Qui contrafecerit jejunet in pane, & aqua in terra in Refectorio, & nihilominus supradicta facere teneatur, nec possint Cellerarii, aut alii accipere a Fratribus, aut retinere pecunias, aut etiam eas describere in libro computorum.

17. Quo autem ad expensas mutationum, provideatur mutatis a Monasteriis, a quibus recedunt, & servetur modus præscriptus in libello nostro vulgo appellato *la Tariffa*. Ipsi quoque mutati, portent literas Superiorum suorum præscribentes iter, a quo deviare non possint sub pena carceris. Prælati vero mutati provideantur a Monasteriis, ad quæ tendunt.

18. Prohibemus insuper ne quovis colore, vel prætextu, Prælati retinere possint Monachos mutatos a quovis Monasterio, quominus ad Monasteria sibi assignata a Capitulo Generali, vel Regimine pergant.

19. Statuimus etiam, quod si qui Venetias accedere voluerint, necessario ultra licentias Prælatorum Venetiarum, habeant etiam licentiam P. Præsidis, aut Visitatoris unius suæ Provincia.

20. Si quis vero Monachi ob depravatos eorum mores, a Prælati omnibus recusentur, in carcerem Monasterii suæ professionis detrudantur, donec respiciant, & benevolos invenerint

receptores,

Pro absentibus orent omnes.

Confirmatur Regulae poena, & describitur.

Nemo sine licentia egrediatur ex Monasterio.

Flexis genibus benedictionem petant.

Licentia adevendi Præsidentem, vel Visitatores.

Procuratio unius Monasterii non valet in altero.

Licentia pro itinere unius diei, vel plurium.

Cujus expensis consciantur iter.

Post Prælati absentiam abentiam trium mensium eligatur Administrator.

Fratres non assurant Sæcularium negotia. Deferant licentias scriptas.

De Monachis amovendis, eorum itinere, expensis, rebus deferendis, & delatis.

A quibus, & quot pecunias pro itinere sint accepturi.

Nullus Prælati eos moveretur.

Licentia eundi Venetias.

Si quis a nullo recipitur, detrudatur in carcerem.

receptores, prout statuitur in supradicto Breui Clementis VIII.

Si Fratri impossibilia jungantur.

CAPUT LXVIII.

Si cui Fratri aliqua forte gravia, aut impossibilia injungantur, suscipiat quidem jubentis imperium, cum omni mansuetudine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensuram viderit pondus excedere impossibilitatis suae causas ei, qui sibi praestit, patienter, & opportune suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam in sua sententia Prioris imperium perduraverit, sciat Junior, ita sibi expedire, & ex charitate, confidens de adiutorio Dei, obediat.

Ut in Monasterio non praesumat alter alterum defendere.

CAPUT LXIX.

Summopere praevendum est, ne quavis occasione praesumat (a) alter alterum defendere Monachum in Monasterio, aut quasi tueri: etiam si qualiter consanguinitatis propinquitate jungantur, nec quolibet modo, id a Monachis praesumatur, quia exinde gravissima occasio scandalorum oriri poterit. Quod si quis haec transgressus fuerit, acris coerceatur.

DECLARATIO.

Ibi: Alter alterum defendere.

1. (a) Caveant summopere Abbates omnes occasiones patrocinandi cuiquam ex nostris contra alium, vel Abbatem, aut Superiorem, nisi iustis, & urgentissimis de causis: hoc enim est maximum discordiae, & ruinae Seminarium in Congregatione; imo etiam, & perniciosissimum inobedientiae, ac praesumptionis fomentum in Subditis, qui se protectos agnoscentes, audent non audenda, non tentanda tentant. In hoc autem Visitatores maxime invigilent, referantque tales excessus (si quos invenerint) Diffinitoribus, vel Regimini, ut suam auctoritatem pro opportuno remedio interponant.

Ut non praesumat quisquam aliquem passim cadere aut excommunicare.

CAPUT LXX.

Ut vitetur in Monasterio omnis praesumptionis occasio, ordinamus, atque constituimus ut nulli liceat quemquam Fratrum suorum excommunicare, aut (a) cadere, nisi cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur, ut caeteri metum habeant: Infantibus vero usque ad quintum decimum annum aetatis, disciplinae diligentia sit, & custodia adhibeatur ab omnibus. Sed, & hoc cum omni mensura, & ratione. Nam in fortiori aetate, qui praesumpserit aliquatenus sine praeccepto Abbatis, vel in ipsis Infantibus, sine discretionem exarserit, disciplinae Regulari subiaceat quia scriptum est: Quod tibi non vis fieri, alii ne feceris.

DECLARATIO.

Ibi: Cadere.

1. (a) Sed nec etiam increpare tam Professum quam Novitium, seu Commissum, nec alioquam proprio nomine appellare, vel aliter indecenter, & derisorie nominare. Si quis contempserit, teneatur dicere suam culpam in Capitulo graviter pro excessu qualitate puniendus.

2. Sed si quis aliquid punitione dignum, in

aliquo cognoverit, studeat Praelato, aut Senioribus notificare, ad quos hujusmodi correctiones spectare decernimus.

3. Frater autem Fratrem delinquentem charitative humanis verbis, & cum humilitate admoneat.

4. Et ut pax, & charitas inter nos illibata servetur, & cunctis transgrediendi materia praecidatur, ordinamus, quod si quis ex nostris suadente Diabolo, ausus fuerit in aliquem uti verbis comminatoriis, turpibus, aut injuriosis, dicat suam culpam in Capitulo, comedatque in pane, & aqua in terra in Refectorio cum zona ad collum.

5. Si in personam Superioris deliquerit, ultra dictas poenas, diebus octo maneat degradatus, si in Praelatum, per mensem.

6. Si quis vero Superiorum infra Praelatum modo quo supra in inferiorem deliquerit, jejuset semel in pane, & aqua in Refectorio comedens in terra cum zona ad collum.

7. Et si quis alium suadente Diabolo, percusserit, praeterquam quod est ipso jure excommunicatus, illico etiam carceri mancipetur, arbitrio Praelati, & Visitatorum, etiam extra Visitacionis tempus pro circumstantiis, qualitate casus extrahendus.

8. Quoties autem aliqua orta fuerit inter nostros, sive Superiores, aut Praelatos contentio adhibeatur respective per Praelatos, aut Praesidem, vel Visitatores, aut Regimen omnis opera, ut statim reconcilientur; aliter si recusaverint, & admoniti, obstinati persistenter: si Superiores fuerint omni praeterea gradu priventur; si inferiores, carceri mancipentur ad arbitrium Regiminis. Quod si post reconciliationem contemptum fuerit, similitates inter se gerere: si privati fuerint de loco suae professionis post omnes dejiciantur; si Superiores etiam Praelati a gradu, & administratione suspendantur, donec constet, vere reconciliatos esse, & officia charitatis sibi invicem exhibere.

Ut obedientes sint sibi invicem Fratres.

CAPUT LXXI.

Obedientiae bonum non solum Abbati exhibendum est ab omnibus, sed etiam sibi invicem, ita obediant Fratres, scientes se per hanc obedientiae viam, ituros ad Deum, Praemisso ergo Abbatis, aut Praepositorum qui ab eo constituuntur imperio (cui non permittimus privata imperia praeponi) de caetero omnes Juniores Prioribus suis omni charitate, & solitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripiatur. Si quis autem pro quavis minima causa ab Abbate, vel a quocumque Priore suo corripiatur, quolibet modo, vel (a) si leviter senserit animum Prioris cujuscumque contra se iratum, vel commotum, quamvis modice, mox sine mora tamdiu prostratus in terra ante pedes ejus jaceat, satisfaciens, usque dum benedictione sanetur illa commotio. Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindicta subiaceat, aut si contumax fuerit de Monasterio expellatur.

DECLARATIO.

Ibi: Si leviter senserit animum Prioris iratum, vel commotum.

1. (a) Hanc iram, vel commotionem maxime ex injusta causa, quantum fieri potest, Superiores evitent. Qui tamen si commovebuntur, eorum inferioribus genuflexis, satisfaciens, benignissime ignoscant, ac eis benedicant, sicut Regula dicit. Nec utantur superioritate, & auctoritate sua ad vindictam, praesertim dicendo verba contumeliosa, & provocantia sub

Primo difficultatem ostendat, dein obediat.

Id veretur etiam consanguineis propter scandalum, sub gravi poena.

Extenditur quoque ad Superiores, si non adest iusta causa.

Qui, & quomodo cedere, vel excommunicare valeat.

Extenditur Regula ad alios minores actus.

Revelare tamen possunt

peccata Superioribus.

Vel peccatores admoneat.

Poenae pro his, qui verbis alios offendunt.

Alia pro percutientibus.

Post contentionem reconcilientur, aliter puniantur.

Ordine servato inferioribus Superioribus obediant, iisque iratis se humilient.

Confirmatur, & illustratur regula.

pœna suspensionis a Decanatu per mensem, & amplius secundum qualitatem excessus; Sed omni charitate, & mansuetudine utantur in reprehensionibus, & correctionibus.

2. Si tamen eorum excessus pœnitentiam meritorum, nullus eam, nisi Prælatus, aut aliquis ex Superioribus ad quos spectat, eam delinquentibus imponat.

De zelo, quem debent habere Monachi.

CAPUT LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separatur a Deo; & ducit ad Infernum, ita est zelus bonus, qui separatur a vitis, & ducit ad Deum, & ad vitam æternam. Hunc ergo zelum, ferventissimo amore exercent Monachi, idest ut honore se invicem præveniant. Infirmittates suas, sive corporum, sive morum patientissime tolerant. Obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicet, sequatur, sed quod magis alii. Charitatem fraternitatis casto impendant amore. Deum timeant: Abbatem suum sincere, & humili charitate diligant. Christo omnino nihil præponant, qui nos pariter ad vitam æternam perducat. Amen.

De eo, quod non omnis observatio Justitiæ in hac sit Regula constituta.

CAPUT LXXIII.

Regulam autem hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasteriis, aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conversationis nos demonstrare habere. Cæterum ad perfectionem conversationis, qui festinant, sunt doctrinæ Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim paginæ, aut quis sermo Divinæ auctoritatis, veteris, ac novi Testamenti non est rectissima norma vitæ humanæ? Aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum, hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostram? necnon, & Collationes Patrum, & Instituta, & vita eorum, sed & Regula Sancti P. N. Basilii quid aliud sunt, nisi bene viventium, & obedientium Monachorum exempla, & Instrumenta virtutum? Nobis autem desidiolis, & male viventibus, atque negligentibus, robor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Cælestem festinas hanc minimam inchoationis Regulam descriptam, adjuvante Christo perferat, & tunc demum ad majora, quæ supra commemoravimus doctrinæ, virtutumque culmina, Deo protegente, pervenies.

DECLARATIO.

1. Quia tam S. P. N. Benedictus, hanc Regulam scribendo, quam etiam nos, locis congruis, & opportunis declarando, nihil aliud, quam morum emendationem, ac Religiosæ vitæ sanctimoniam, atque eam animæ puritatem, & innocentiam Monachis, dum in hac peregrinatione versantur persuadere intendimus, qua postquam ab hujus exilii ærumnis absoluti fuerint, mox sine Purgatorii pœnis, quantum possibile est ad Auctorem suum læti revertantur: quia tamen humana fragilitate obstante, non semper assequimur, quod intendimus; sed in multis offendimus omnes, & septies in die cadit justus; æquum, & pium est, ut curam, & sedulitatem, quam viventibus ad profectum exhibuimus, ita quoque sanctis serio ad levamen impendamus, ut si quas a prædicti B. Patris, & nostris monitis deviantes, maculas contraxerunt, hujusmodi piis, ac fraternis suffragiis adjuti ad felicem illam requiem, & auctoris sui beatissimam visionem ocius transferantur.

2. Ideo cum aliquis Monachus, Novitius, vel Commisus, peracto cursu hujus labilis, & ærumnosæ vitæ, Spiritum Domino Creatori suo reddiderit, ut charitas viventis exhibita, etiam defuncto fervetur, volumus, ut in loco, ubi Frater in Domino requievit, vel Sèpultura traditus fuerit, officium totum perfolvatur, secundum Rubricam Romanæ Ecclesiæ in die funeris; celebretur etiam solemniter Missa, si fieri potest, & tempus permiserit, alias sequenti die non impedito. Die quoque tertio, septimo, trigésimo, & Anniversario depositionis semel tantum Missa Conventualiter cantetur cum Responsorio: *Libera me Domine*, cum versibus suis, & oratione sicut moris est, dicanturque triginta Missæ in Monasterio, in quo requievit pro Animæ ejus remedio, quarum distribuendarum cura fit Saceristæ ejusdem Monasterii. Pater vero Monasterii ipsius in quo defunctus est Frater, scribat omnino cæteris Prælatis Congregationis notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Defuncti, nec omittatur ex negligentia in detrimentum Animæ suæ, & Proximi defuncti.

3. Præterea statim ac innotuerit obitus cuiuspiam nostræ Congregationis, nisi aliud obstitit (præterquam quod in omnibus Monasteriis celebranda erit Missa Conventualis pro Anima ejus Defuncti observata illius conditione) suffragia particularia offerenda erunt hoc ordine, videlicet. Pro Abbate Regiminis decem Missæ ab unoquoque Abbate Regiminis, totidemque pro Abbate Titulari, a singulis pariter Titularibus celebrabuntur. Pro Priore Clausurali, sive Titulari, a Prioribus respective Clausuralibus, vel Titularibus decem. Tres vero a singulis Decanis pro Decano, & una a singulis Sacerdotibus pro Sacerdote. Pro Clerico autem semel perfolvendum officium defunctorum, duplex a quovis Clerico. Pro Commisus a Commisus coronam majorem de Domina, alias Rosarium dictam, cum *Requiem æternam &c.* in fine cuiusvis decadis esse recitandum statuimus. Intendentes etiam, quod singuli Sacerdotes nostri, sive in dignitate, aut gradu constituti, sive non, teneantur admittere ad participationem in triginta Missis quoscumque nostræ Congregationis Defunctos de illis faciendo memoriam expresse, vel secreto. Quod idem injungimus cæteris Monachis in Officiis mortuorum, & Commisus in consueta suarum orationum recitatione per 30. dies.

4. Et quia post precum emissiones ad levandos Purgatorii cruciatibus, multum confert elemosyna, ordinamus, quod in Monasterio, in quo Frater decessit e vita, ponantur quotidie in loco ubi sedere solitus erat ad mensam in Refectorio omnes Cibi, & Vinum sicut singulis datur, acsi viveret. Quæ postmodum dentur pro elemosyna alicui pauperi, vel pluribus pro Anima ipsius Defuncti, aut tantundem, sicut Superior ordinauerit, usque ad 30. dies; nullusque sedeat in loco illo, sed vacuo remanente, apponatur Crux parva lignea super mensam juxta locum vacuum in memoriam Defuncti, ut cæteri memoria Mortis compuncti, & pro ipso ferventius orent, & ad perfectius vivendum excitentur.

5. Ordinamus insuper, quod singulis annis imponantur triginta Missæ cuilibet Monasterio in absolutione Capituli Generalis pro habentibus literas gratiosas (quæ imposterum moderate concedantur) qui forte illo anno decesserint, necnon triginta aliæ pro nostris Religiosis Defunctis.

6. Charitatis etiam affectum erga Fratres Congregationis nostræ exercere volentes, universos Parentes, Fratres, Sorores Monachorum, & Commissorum nostrorum presentium, & futurorum ad participationem omnium bono-

Que perfolvenda defuncto Fratri in Monasterio suæ mortis, vel sepulture.

Item quid in reliquis Monasteriis.

In Monasterio demortui fiat etiam elemosyna pro Fratre.

Celebrentur singulis annis Missæ nonnullæ pro Monachis Congregationis, aliisque.

Zelus duplex bonus, & malus, & primus, quem sequi debemus, explicatur.

Ut perveniamus ad culmen perfectionis; huic Regule adjungenda erunt S. Scriptura. Patrum doctrinæ, aliorumque scripta.

Hic declaracionibus consultum est vivis Monachis, nunc consulendum quoque defunctis.

rum, quæ in nostrâ sunt, & sent Congregatione (sicut fit cum illis, quibus literæ gratiose conceduntur) admittimus; prohibentes, nequis de cetero pro prædictis literas gratiosas requirat.

SANCTUS GREGORIUS

ROMANUS PAPA

Hujus nominis Primus.

De approbatione Regalæ S. P. Benedicti, ex privilegio Monasterio Sublacensi concessæ.

Ego Gregorius S. R. E. Præsul, scripsi Vitam Beati Benedicti, & legi Regulam quam ipse Sanctus manu propria scripsit. Laudavi eam, & confirmavi in Sancta Synodo, & per diversas partes Italiæ, & ubicumque latinæ literæ legentur, præcepi, ut diligentissime observarent, quicumque ad conversionis gratiam accessuri essent usque in finem Mundi. Et confirmo duodecim Monasteria, quæ ipse Sanctus construxit &c.

PRIMA PARS CONSTITUTIONUM CONGREGATIONIS CASINEN.

Pro directione Regiminis, & Regularis Observantiæ ejusdem Ordinis.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

De Capitulo Generali celebrando, & ejus tempore.

CAPUT I.

1. Antiquorum Patrum sectantes vestigia, & auctoritate Apostolica muniti, ut vigor observantiæ Regularis, fraternaque charitas, & diuturna, ac constans inter nos perseveret in Christi servitute concordia: Statuimus Capitulum Generale per PP. nostræ Congregationis celebrari debere: Ordinantes de cetero ad evitandas expensas, ac itinerum incommoda, ut quod celebrabatur singulis bienniis in posterum celebretur singulis trienniis, juxta Breve SSmi D. N. Innocentii PP. XI. sub datum 9. Septembris 1680., & hoc Dominica tertia, idest vigesima prima die post Resurrectionem D. N. Jesu Christi.

2. Quapropter ad Capitulum venire debentes, tales se præparent tempore opportuno, ut Statuta die esse possint in loco, ubi Capitulum ipsum fuerit celebrandum.

De iis, qui debent venire ad Capitulum Generale.

CAPUT II.

1. Quoniam, ubi nimia multitudo est, ibi plerumque solet esse confusio, & difficultas veritatis assequendæ; idcirco ordinamus, quod infrascripti solum ad Capitulum Generale venire teneantur: videlicet P. Præsides, ceterique Visitatores quantumcumque a Capituli loco distent, omnes Prælati Regiminis, Cancellarius, & Capsarius.

2. Quod si legitima de causa continget Prælatos non venire, tunc ipsi Prælati, & Conventus teneantur literas tam bonum Congregationis, quam suorum Monasteriorum, concernentes transmittere per unum ex suis Monachis, eligendum a Prælato, cum consensu Seniorum, aut alium Nuntium fidelem, aut Prælatum propinquiorem, si maluerint.

3. Et ut cuncta, quæ a Visitatoribus in Visitacionibus suis provisione digna inventa fuerint, Capitulo Generali innotescant; Ordinamus, quod si quis Visitatorum aliquo impedimento legitimo interveniente ad Capitulum non venerit, per literas significare teneatur ea,

quæ gravia, & digna relatu videbuntur, & ipse judicaverit expedire, super quibus ejus conscientiam oneramus.

4. Insuper tam supradicti Prælati, quam quicumque alii Monachi nostræ Congregationis quocumque officio fungantur, aut dignitate præemineant: quantumcumque a Capituli Loco distent, si a Diffinitoribus, vel Regimine iusti, aut requisiti fuerint, ad præfatum Capitulum Generale venire teneantur.

5. Præter supradictos autem, non præsumant Monachi nostri cujuscumque gradus, seu conditionis existant venire ad Capitulum Generale, seu ad loca circumvicina, nisi habita prius a Diffinitoribus ejus Capituli licentia in scriptis. Quod si contra fecerint, non audiantur a Diffinitoribus, & jejunent ter in pane, & aqua in terra in Refectorio, & statim peracta penitentia, dimittantur. Et si fuerint Superiores, eo ipso intelligantur esse suspensi a gradu Superioritatis, saltem per annum integrum. Quod non intelligitur de his, qui a Prælato Monasterii, ubi Capitulum celebrandum est, convocati fuerint ad concionandum, vel disputandum cum licentia Patris Præsidentis.

6. Præterea nullus Prælatus, veniens ad Capitulum secum ducat alium Monachum quovis titulo, etiam Scribæ. Possit tantum Commissum, causa infirmitatis, ætatis aut distantiae secum ducere. Monachus alius, aut Cellerarius ex quavis causa venire non possit. Quod si computa, aut alia hujusmodi negotia pertractanda erunt in Capitulo, Prælati satisfaciant. Eximitur tamen a prædictis prohibitionibus P. Præsides, qui secum ducere potest Scribam suum. Ipse autem Præsides teneatur quamprimum Prælati ingressi fuerint Capitulum, omnes alios, qui ad locum Capituli venissent, præter prædictos, qui debent, & possunt venire, ab eodem loco dimittere. Quod si pro aliquo casu necessario, Diffinitores aliquem admiserint audiendum, non permittant, talem morari in Monasterio Capituli ultra diem unum, sed eum audiant, & dimittant. Quod etiam intelligimus de iis, qui forte ab ipsis vocati essent; hos enim statim ac completa sunt ea, ob quæ accedere iusti sunt, dimittendos esse decernimus.

De modo scribendi Capitulo Generali.

CAPUT III.

1. Si quis Monachorum nostrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali scribat ipse manu propria, & si ipse nequeat scribere, tunc alium Monachum nomine illius scribere posse permittimus, ita tamen, ut constare possit, cujus nomine scriptum fuerit. Qui ne detineat Diffinitores in pluribus inutiliter occupatos, clare, breviter, & succincte scribat, cum subscriptione, vel inscriptione sui nominis, exponendo causas petitionis suæ; alioquin si præfatæ literæ subscriptione, vel inscriptione caruerint a Diffinitoribus non adhibeatur eis fides: sed si ullo unquam tempore in lucem venerint Auctores talium literarum, carceri mancipentur.

2. Caveant autem Monachi, ne de iis, quæ ante visitationem Monasterii acciderint, Capitulo quidquam scribant. Quod si aliqui ea, quæ Visitatoribus exponere debuerant (qui præsentibus omnia cognoscere, & opportuna providere potuissent) ad Capitulum deferre maluerint, nisi urgens causa subsistat, graviter pro modo culpæ puniantur.

3. Nullusque nostrorum, etiamsi de numero Superiorum sit, alterius literis subscribat, aut suis subscribere faciat quovis quæsito colore præterquam si aliqua de causa bonum Monasterii concernente, Superiores omnes ad vitandam multipliciter literarum, de communi consensu aliquid insinuandum Patribus judicaverint, nec

Item de rebus scribendis, & literis vulgo cæcis dictis.

alius

Item de impeditis, & non vocatis.

alius alium sollicitè, aut faciat practicam, ut scribat, aut relationem mittat. Qui contra fecerit ter in pane, & aqua in terra in Refectorio jejuret.

4. Ultimo ordinamus, ne volentes scribere Capitulo inordinatis passionibus seducantur, nec quadam scribendi proclivitate scribant, sed Deum præ oculis habentes ea, quæ fuerint necessaria, & utilia suggerant Patribus cum omni modestia, & gravitate.

5. Quod si quid fuerit scriptum in præjudicium alicujus tertiæ personæ, reserventur illæ literæ, Visitatoribus dandæ, qui diligenter tempore visitationum de contentis in illis inquirent. Qui vero illas scripserint, stent ad penam talionis, & si fuerint in dignitate constituti insuper deponantur: si tamen falsa scripserint convicti.

6. Ut tamen pax, & benevolentia inter Prælatos, & Monachos nostros conservetur, admonemus Prælatos, ne tempore Capituli, vel Visitacionum quarant quovis modo, quis contra eos scripserit, vel ipsos accusaverit, sed potius dissimulent se scire, imo nec moleste ferant; & cum ad Monasteria sua pervenerint, hortentur suos, ut etiam ipsi similiter faciant.

Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes sunt deferenda, & in Capitulo petenda.

CAPUT IV.

Deferenda.

1. Prælati nostræ Congregationis, aut qui ab eis eorum nomine missi fuerint, deferant secum venientes ad Capitulum infra scripta: In primis nomina Monachorum, qui illo anno professionem emisserint, ac diem, quo professi fuerint, necnon eorum, qui in Dño quieverint, aut ejeti, aut quocumque modo diminuti fuerint.

2. Portent etiam in scriptis nomina omnium Monachorum Conventus sui, ac locum, annum, & diem, ubi, & quo professi sunt: secundum tamen gradus, & ordines, quos in Monasteriis suis tenent.

3. Portent insuper annuos redditus, & expensas suorum Monasteriorum, ac computa Debitorum, & Creditorum, seriatim descripta, & præsertim rationes taxarum communium. Quoniam vero solutiones taxarum fieri debent singulis quatuor mensibus, vel prout a Capitulo Generali statutum fuerit, Prælati, qui hoc præfixo tempore adimplere neglexerint, voce activa, & passiva ipso facto se privatos esse sciant, & ulterius eorum Monasteria teneantur ad quodcumque interesse inde emergens, pro rata illius debiti. Cellerarii vero, si hoc ipsorum culpa evenerit, pro modo culpæ severe puniantur.

Petenda.

4. Ad officium etiam Prælatorum spectet petere licentias pro illis, qui promovendi sunt tam ad Ordines Sacros, quam ad gradum superioritatis, ac etiam literas gratiosas pro Benefactoribus Monasterii sui, quæ trium numerum non excedant.

5. Et quia Parentibus, Fratribus, ac Sororibus Fratrum Congregationis nostræ per Patres dictæ literæ gratiosæ concessæ sunt generaliter: amodo pro eis non requirantur specialiter.

6. Item ad ipsos spectet petere facultatem proficiscendi ad Balnea pro Infirmis nostris: servatis tamen servandis, prout in declaratorio Regulæ cap. 36. de Infirmis Fratribus.

De forma Capituli Generalis, & primo quibus personis constet.

CAPUT V.

Necnon de
Vocalibus
absentibus.

1. Declaramus pariter, & ordinamus Præsidentem Regiminis, Visitatores, ac Prælatos habentes titulum, & administrationem, vel prin-

cipalem tantum administrationem Monasteriorum nostræ Congregationis una cum Cancellario, & Caplario, totum Capitulum Generale constituere, quos intelligimus representare totam Congregationem, ipso durante Capitulo. Volentes quod omnes Prælati vocem tam activam, quam passivam in Capitulo (si tamen præfentes extiterint) habeant; absentes autem a Capitulo nullam vocem habere possint. Cancellarius vero, & Caplarius vocem tantum activam habent per Breve fel. rec. Urbani VIII. illis concessam.

2. Sabbato igitur ante tertiam Dominicam post Pascha, fiat in Missa Commemoratio de Spiritu Sancto, & post Nonam P. Præsidentis in Cubiculo suo expedienda absolvat una cum Visitatoribus, vel aliquo eorum absente, cum aliis Prælati, qui numerum septem Virorum ad integrum Regimen requisitum, vice absentium supplere debent.

3. In loco postea ad id deputato, convocatis omnibus de Capitulo ipsemet Præsidentis præmissa prius Oratione Mentali, dicat versus: *Salvos fac Servos tuos. R. Deus meus sperantes in te. V. Esto nobis Domine turris fortitudinis. R. A facie Inimici. V. Nihil proficiat inimicus in nobis. R. Et filius iniquitatis non apponet nocere nobis. V. Domine non secundum peccata nostra facias nobis. R. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. V. Mitte nobis Domine auxilium de Sancto. R. Et de Sion tueri nos. V. Domine exaudi Orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.*

O R E M Ū S.

Alitiones nostras quasumus Domine aspirando præveni, & adjuvando prosequere, ut cuncta nostra Oratio, & operatio a te semper incipiat, & per te capta finiatur. Famulorum tuorum quasumus Domine delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valeamus, Genitricis filii tui Domini nostri intercessione salvemur.

Intercessio nos quasumus Domine B. P. N. Benedicti Abbatis commendat, ut quod nostris meritis non valeamus, ejus patrocinio assequamur. Per Christum Dominum nostrum.

Facta vero per Præsidentem monitione circa ea, quæ necessario pro augmento Regularis observantiæ suggerenda Prælati judicabit; idem Præsidentis, & Visitatores vocent coram omnibus singulos in Catalogo descriptos a Quæstore, & ipse Quæstor fidem scripto faciat de omnibus, qui integre satisfecerint, aut non.

Deinde legere faciat per P. Cancellarium publice audientibus omnibus, sequens Capitulum.

De iis, qui faciunt practicas in Electione Diffinitorum, ex Bulla Leonis X.

CAPUT VI.

1. Decernentes &c. eos, qui circa Diffinitorum electionem per se, vel per alios, directe, vel indirecte quocumque tempore practicas fecerint, seu ab aliis practitari, vel aliter consensu, aut quomodolibet talium practicarum notitiam habentes, & ante non revelantes, excommunicationis lætæ sententiæ pœna, a qua nisi a P. Præsidente Regiminis, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, & inhabilitatis ad vocem activam, & passivam in d. Capitulo Generali, & ad Dignitates, gradus, & administrationes in dicta Congregatione pœnis quinquennio duraturis, ipso facto incurrendis, ligari, & involvi: necnon irritum, & inane quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in prædicta Bulla continetur.

Item de eorum
conscis, & non
revelanti-
bus.

2. Ad servandas vero Abbatum; Monachorum nostrorum conscientias, & omnem ab eis prorsus ambiguitatis scrupulum removendum declaravit Gregorius Papa XIII.; quod ob sermone, qui invicem non ambitus, vel alterius improbae, sed bonae intentionis causa de idoneitate, vel insufficientia ad Diffinitoriatum officium eligendorum, habiti fuerint, seu quos in futurum haberi contingeret, supradictas sententias, censuras, & poenas non incurrerint; aut incurrant.

3. Legatur praeterea ab eodem Patre Cancellario Breve Apostolicum ejusdem Gregorii XIII. contra appellantes, ab Urbano VIII. sub die 11. Maji 1638. confirmatum, & ampliatum, necnon & Decretum editum in generali Congregatione S. Romanae, & Universalis Inquisitionis, habita coram eodem Pontifice: Ut omnium Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos per sepe commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum ad officium Sanctissimae Inquisitionis adversus haereticam praevitatem pertinentium, quod incipit S. D. N. Sedulo incumbens &c. publicatum die 5. Januarii 1633. prout in praedictis Brevi, & Decreto ordinatur. Deinde moneat omnes, ut interfint Missae; quae die sequenti solemniter cantabuntur de Dominica, vel de Sancto, si in illa die Festum duplex occurrat, cum commemoratione de Spiritu Sancto, ut Dominus illuminare dignetur, & dirigere, in suo beneplacito corda Patrum, Capitulum celebrare debentium, & recedentibus omnibus qui non sunt de Capitulo, Praesidens legat infrascripta ad electionem scrutatorum spectantia, quibus lectis, ad eorum electionem per Praelatos procedatur.

De Electione Scrutatorum.

CAPUT VII.

1. Ordinamus primo: ne quis consanguinitate usque ad secundum gradum inclusive conjunctus alicui ex Praelatis, ad quos electio spectat Diffinitorum in Scrutatore deligatur. Singuli igitur Visitatores quatuor, qui non sint de Capitulo nominent secreta in aures P. Praesidentis, ipse etiam P. Praesidens quatuor nominare possit, quos in Scheda conscribat, & eos postmodum nominet. Qui nominati secretis omnium Praelatorum suffragiis exponantur, & illi quatuor, qui plura vota favorabilia habuerint, sint Scrutatores electi in omnibus actibus Capitularibus, durante ipso Capitulo, & si fuerint aliqui pares in votibus, praerantur, qui locum Superiorem in Monasterio teneant. Volumus tamen pro pace, & unitate servanda, ut unus tantum, & non plures in eodem Monasterio professi Scrutatores eligantur.

2. Qui Scrutatores teneant secretissima, quae ad officium suum spectant; Contra facientes vero si fuerint graduati, & transgressio manifesta, teneant locum suae professionis in Monasterio saltem per duos Menses, si vero non fuerint graduati, post omnes professos similiter per duos Menses stent degradati in Monasterio, & insuper eo ipso sint privati Scrutatorum officio, ad quod deinceps in perpetuum sint inhabiles.

3. Si vero culpa fuerit latens, ter in pane, & aqua jejunent, nec ab aliquo dispensari possint.

4. Hoc etiam Capitulum legat P. Praesidens ipsis Scrutatoribus die sequenti coram omnibus de Capitulo antequam ad electionem Diffinitorum procedant.

De absolute Praesidentis, & aliorum Praelatorum ab eorum Regimine.

Hoc Capitulum legit P. Praesidens Dominica tertia post Pascha, dicta Nona coram omnibus de Capitulo.

CAPUT VIII.

1. Dominica igitur tertia post Pascha, solemniter cantata a P. Praesidente Missa currente cum commemoratione de Spiritu Sancto; ut supradictum est, post Nonam pulsata Campana; & omnibus, qui sunt de Capitulo, in loco ad id deputato, congregatis; genibus flexis; praemissa mentali Oratione, Praesidens Regimini omnes de Capitulo hujusmodi alloquatur sermonibus.

2. Patres dilectissimi, quia secundum antiquam, & laudabilem consuetudinem nostram, tempore Capituli Generalis vacare debent omnia beneficia; Dignitates, Praelationes, & officia Generalis Regimini; Idcirco ego D. N. humilis Praesidens Congregationis Casinensis, vice, & nomine totius Capituli Generalis, Apostolica, ac etiam Constitutionum nostrarum auctoritate, absolvo singulos Visitatores, Abbates, Administratores, & omnes habentes tam titulum, quam principale Regimen Monasteriorum nostrorum, ab eorum officiis, cura, administratione, titulo, & Regimine, & eos absolute pronuncio.

3. Si vero Praesidens non interfuerit Capitulo antiquior Visitator qui illic aderit, omnia supradicta, nomine, & vice Praesidentis, pronunciet. Quia absolute facta caeteri omnes, aperto capite surgant, eidem absolute reverenter annuentes, locaque suae professionis illico petant.

4. Subsequenter Praesidens dicat: *Et Ego D. N. denuncio me absolute, juxta tenorem privilegiorum, Constitutionum Congregationis nostrae, ab officio Praesidentiae, & Visitationis, necnon a titulo, regimine, & administratione Monasterii N. Placeat itaque Paternitatibus vestris die statuta providere de magis idoneo.*

5. Post haec prostratus coram omnibus de excessibus, & negligentis suis se accuset, & subjiciat se Capituli correctioni; veniam, & orationem pro se ab adstantibus postulans, & facto signo ab antiquiore Capituli, surgat & revertatur ad locum suae professionis.

6. Similiter omnes alii faciant, qui in illo anno Visitatores fuerint, aut Monasteriorum principale Regimen habuerint, unusquisque secundum ordinem suum; incipiendo a majore, & facto signo ab Antiquiore surgant; & ad suae professionis loca redeant. Quibus peractis, ad electionem Diffinitorum procedatur declarantes post praedictam absolute Praelatorum Abbates solum titulum habentes, debere tenere locum suae professionis in Monasteriis, in quibus reperiuntur.

De Electione Praesidentis Capituli, Diffinitorum, & Conservatorum.

CAPUT IX.

1. Quoniam in Capitulo Generali tractanda sunt cuncta Congregationis negotia; Si autem iis expediendis integer Patrum coetus adunari semper deberet, per nimias moras, nec sine taedio, ac difficultate, rerum definitio traduceretur: Idcirco, ut facilius, ac expeditius peragantur, ordinamus juxta privilegia nostra novem tantum Diffinitores eligendos esse ex Praelatis, qui sunt in Capitulo; quorum unus eligatur Praesidens Capituli, ut infra praescribitur num. 6.

2. Ordinamus etiam quemlibet absentem a Capitulo, neque per Substitutum, neque per

Nec non de eorum loco post abdicationem.

Alia quae peragenda sunt in Capitulo.

Item de eorum Officio.

Item de iis, qui ad hujusmodi gradus ascendere nequeunt.

Epistolas,

Epistolas, neque per Nuntium vocem in Capituli Actibus habere posse.

3. Admonemus autem, ut unusquisque Deum in hac electione ante oculos suæ mentis habeat, & quos iudicio suæ conscientiæ, pro universalis Congregationis bono iudicaverit utiliores, eligat.

4. In electione vero prædicta, juxta primævam Institutionem fel. rec. Eugenii IV. ab Urbano VIII. per suas literas in forma Brevis die 8. Julii 1637. approbatam, & innovatam, statuimus ut libera sit unicuique Prælatorum nostrorum vocem habentium in Capitulo facultas eligendi quos ex eisdem Prælatibus ad Diffinitoriatum officium magis idoneos iudicaverit (super quo conscientiam cuiuslibet ipsorum oneramus) nulla habita ratione, quod in uno, alterove ex Capitulis Generalibus præcedentibus successive Diffinitores fuerint, quove bis a Diffinitorio non vacaverint, eligi tamen non possint, qui proximo præcedenti Capitulo Visitatores electi fuerint, & Prælati in proxima item Dieta, ad Abbatiam promoti: advertaturque præterea unum tantum, & non plures in eodem Monasterio Professos, vel in eadem Civitate, seu Loco natos, licet ex diversis Provinciis professi sint, simul in eodem Capitulo Diffinitores eligi posse, ita, quod novem Diffinitores singuli in diversis Monasteriis professi eligantur.

5. Modus vero prædictæ electionis faciendæ, erit iste: Ponantur in sacculo, vel urna nomina septem Provinciarum, & Prælati capaces illius Provinciæ, quæ primo extracta fuit, primo suffragiis supponantur; Secundo Abbates capaces illius Provinciæ, quæ secundo extracta fuit; & sic deinceps omnes semper hoc ordine servato.

6. Facto autem scrutinio, illi intelligantur electi, qui majori Suffragiorum numero supra dimidium fuerint approbati. Quod si in primo scrutinio non reperiantur novem sortiti suffragia supra dimidiam partem, fiat secundum Scrutinium, in quo si idem evenierit, fiat, & tertium. Si vero nec in eo fuerit novennarius numerus completus, tunc consideratis a scrutatoribus omnibus scrutiniis, illi intelligantur electi, qui in aliquo eorum plura habuerint suffragia, etiam infra dimidium. Rursus de ipsis novem sic electis, fiat scrutinium pro eligendo Præsidente Capituli, & quando citra Alpes deputandus erit prout infra statuitur, de electione Præsidentis Regiminis Cap. 2. num. 2., exponantur votis tantummodo illi quatuor Diffinitores electi pro Provinciis citra, videlicet Sicula, Neapolitana, Romana, & Hetrusca, & e contra, quando ultra Alpes erit deputandus, scrutinio subjiciantur tantum illi quinque electi pro Provinciis ultra, idest Veneta, Lombarda, & Liguria, & ille præsideat, in quem plura suffragia etiam infra dimidium convenerint. Quod si in electione tam Diffinitorum, quam Præsidentis duo, vel plures fuerint in numero suffragiorum pares, antiquiores professione præferantur: Si autem ob quemcumque casum contingeret in aliqua Provincia reperiri unum solum Abbatem, qui in Diffinitorem esset eligibilis, tunc ex Provincia viciniori assumantur per scrutinium duo alii Abbates, qui cum eligibili pro prædicta Provincia concurrant ad Diffinitoriatum; ita tamen ut, qui est solus eligibilis in illa Provincia primis votis committatur, & si sufficientia vota habuerit intelligatur electus absque eo, quod alii duo urnam experiantur. Si vero sufficientia vota non habuerit, tunc suffragiis subdantur; postea, qui per dictum scrutinium electi fuerint, quorum qui plura vota supra dimidium habuerit, intelligatur Diffinitor pro illa Provincia, quæ unicuique Prælatum eligibilem. Juxta præ-

scriptam igitur formam fiant prædictæ electiones, & non aliter, nec alio modo.

7. Electis vero, & pronunciatis Diffinitoribus, & Præsidente Capituli: rursus nomina omnium Prælatorum non Diffinitorum (iis exceptis, qui Superiori Capitulo Diffinitores, & Conservatores, ac illo biennio Visitatores fuerint, & qui Dietis intervenerint, aut in Dieta electi in Prælatos fuerint) in sacculum, seu urnam injiciantur pro eligendis Conservatoribus, & fiat scrutinium, ut prædictum est in electione Diffinitorum; Et illi quatuor (duo videlicet ex Provincia Romana, Neapolitana, Sicula, & Hetrusca: Et duo ex Veneta, Lombarda, & Liguria) in quos plura suffragia convenerint, etiam infra dimidium, intelligantur electi Conservatores, & locum habeant immediate post Diffinitores.

*De Diffinitorum auctoritate, & potestate,
& de Literarum præsentatione.*

CAPUT X.

1. Pronunciata itaque, seu publicata a Superiore ex Scrutatoribus, fociis adstantibus, electione P. Præsidentis, Diffinitorum, & Conservatorum, statim novus Præsidentis legat sequens Capitulum coram omnibus.

2. Quoniam ad Officium Diffinitorum pertinet cuncta in Capitulo occurrentia, atque de Congregatione disponere: ordinamus, quod Diffinitores Capituli Generalis omnem repræsentantes Congregationem, ipsisque electis intelligatur omnis a Capitulo tributa potestas; Idcirco omnia, quæ fuerint per ipsos in Capitulo diffinita, juxta Privilegiorum nostrorum tenorem, inviolabiliter observentur ab omnibus Prælatibus, & Monachis nostræ Congregationis cuiuscumque gradus seu conditionis existentibus.

3. Præsidentis etiam Capituli, durante officio suo omnia signa præminentie, tam generalia, quam particularia faciat, & locum Superiorem teneat, cæteri que Diffinitores, absente Præsidente, etiam omnia signa faciant, ut supra, & loca superiora teneant, sibi invicem deferendo, secundum professiones eorum.

4. Electis itaque Præsidente, & Diffinitoribus, ordinamus, quod ipsi Præsidenti literæ omnes bonum Congregationis concernentes, quæ fuerint præsentandæ, porrigantur: antequam tamen inde recesserint, fiant per P. Præsidentem infra scriptæ admonitiones.

*Admonitiones faciendæ per P. Præsidentem
omnibus de Capitulo in principio
Capituli Generalis.*

5. Ut Capitulum citius possit expediri, Prælati sint breves, tam scriptis, quam voce, nec eadem sæpius repetant, sed superflua, & ad rem non pertinentia, evitent.

6. Soliciti sint circa disciplinam, & Regularem observantiam, & præcipue ad Divina Officia, die, ac nocte, attento, quod Monachi Monasterii sunt in variis exercitiis occupati.

7. Omnes Prælati in Capitulo habeant facultatem eligendi sibi Confessarium. Cæteri vero, qui ad Capitulum accesserint, constentur cum Deputatis ad confessionem, tam in Monasterio Capituli, quam alibi.

8. Nullus exeat e Monasterio sine licentia P. Præsidentis, vel Vicarii Capituli, omnesque ad vitam communem in Refectorio conveniant, & omnino tollatur abusus, si quis in contrarium inolevit.

9. Adhortentur Prælati Monachos suos, & Commissos, ut servant Missas, adjuvent in exercitiis Monachos, & Commissos Monasterii. Admoneant etiam famulos suos, ut sint discreti, morigerati, & caveant a contentionibus, quia

Item de Præ-
minentis Præ-
eminentiis.

inde saepe scandala oriuntur. Cellerarii vero eis provident de necessariis.

10. Durante celebratione Capituli in omnibus Congregationis nostrae Monasteriis omnes ad Deum preces effundant, & praecipue Sacerdotes in Missa faciant commemorationem de Spiritu Sancto, & conventualiter fiat oratio ordinaria pro felici directione, & exitu ejusdem Capituli.

Quod nullus Diffinitorum procaeter defendat sententiam suam, aut revelet secreta Capituli.

CAPUT XI.

1. Sane, ut omnia cum Dei timore procedant, & ad laudem ipsius cedant pariter, & honorem: strictius prohibemus, ne aliquis Diffinitorum procaeter suam tueatur sententiam, examinando occurrentes causas. Sed si quid forte dicere voluerit, sua dictante conscientia, ut clarior veritas eluceat, previa P. Praesidentis licentia cum omni humilitate, & modestia id proponat. Postquam suum emisit votum, aliorum iudicio se submittat. Si contra fecerit, & correctus se non emendaverit, expellatur extra Diffinitorium, ut infra §. 3.

2. Nullus insuper, tam ipsorum Diffinitorum, quam etiam aliorum: quacumque ex causa a Diffinitoribus vocatus, ea, quae tractantur in Capitulo, sive quae ibi audierit, revelare audeat, donec fuerit Capitulum absolutum, & ulterius si rei materia poposcerit: quod etiam intelligendum est de iis, quae in Dietis fuerint tractata.

3. Quod si a quoquam contra factum fuerit, ita quod scandalum oriatur, aut verisimiliter oriri possit (quod arbitrio majoris partis Diffinitorum, si tempore Capituli talis revelatio publicata fuerit, sin autem arbitrio Regiminis, declaratur); si quidem ipse Diffinitor sit, primo sequenti Capitulo non possit eligi in Diffinitorem; & insuper si durante Capitulo de tali revelatione constiterit, expellatur de Diffinitorio; arbitrio tamen Diffinitorum (si eorum majori parti videbitur) revocandus. Si vero is, qui revelaverit, Diffinitor non fuerit, pro qualitate transgressionis arbitrio PP. Diffinitorum, si tempore Capituli, seu Regiminis, si intra annum talis revelatio fuerit publicata, erit puniendus.

De Officio Conservatorum.

CAPUT XII.

1. Conservatores, hoc titulo praecipue insigniti, quod Regulam, & Constitutiones Congregationis, necnon Diplomata Pontificia, pro ejus bono Regimine emanata a transgressoribus vindicare debeant: quibus in maxima potestate constitutis, illarum custodia, & executio commissa est, cum primum Magistratum inierint, diligenter perpendant acta omnia, videlicet Decreta necnon pro Congregatione, verum etiam pro singulis Monasteriis, sive publice, sive privatim edita, electiones, & absolutiones Praelatorum, Monachorum promotiones ad Dignitates, & officia, junctas poenitentias, facultates, sive licentias concessas, commissiones omnes, ac instructiones Commissariorum, si qui erunt, vel fuerint deputati, vel deputandi respective, & quaecumque alia animadversione digna, quomodocumque per Praesidem, vel Visitatores, aut Regimen in Dieta triennii proxime elapsi gesta, & ordinata, quae omnia in scriptis optimo ordine digesta a Cancellario Regiminis ad eorum Tribunal per ipsum deferri mandabunt: necnon omnes sanctiones, ordinationes, provisiones, Decreta & acta omnia, quae per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, edita, & statu-

ta fuerint, a Scriba Capituli in ejus folio annotata, similiter accipiant, ut ea antequam publicentur, accurate examineat, & recognoscant, non quidem tanquam Judices appellationum, sed uti Regula, & Constitutionum Conservatores. Et si quid in hujusmodi actibus, tam per praefatos Praesidentem, Visitatores, & Regimen in Dieta triennii modo praeteriti, quam per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur editis contra Diplomata Pontificia, Regulam, & Constitutiones factum esse repererint; illud absque ulla Indulgentia, & omni penitus rigore, corrigant, revocent, rescindant, & nullum declarent, & cum effectu (prout Justitia dictabit) exequi mandent: nec ullo modo, nisi praedicta omnia ab ipsis Conservatoribus recognita, & approbata fuerint, a Diffinitoribus publicentur, vel executioni mandentur, alioquin nullius intelligantur esse roboris, & validitatis. Et ipsi Conservatores contra inobedientes, etiam Diffinitores, nulla habita Personarum, vel Dignitatum ratione per censuras, & poenas Ecclesiasticas juxta facultatem sibi per Breve Pauli V. traditam, omnino procedant.

2. Quoniam autem potest contingere, ut decreta omnia, & acta Capituli illius anni non possint in tam brevi tempore a Cancellario registrarum; Propterea ordinamus, ut a Conservatoribus futuri Capituli accurate inspiciantur, & examineantur, an fideliter, & diligenter, prout decet, fuerint in Registro notata, cum ceteris decretis, ac provisionibus factis, tam a Patre Praeside, & Visitatoribus, quam a Diffinitoribus, prout supra in antecedenti numero. Et si negligentia notabilis inventa fuerit, instantibus Conservatoribus a Diffinitorio procedatur contra Cancellarium, etiam usque ad privationem officii, si ejus culpa id acciderit.

De electione Scribae Capituli Generalis, Cancellarii Regiminis, & de pertinentibus ad Officium eorum.

CAPUT XIII.

1. Post electionem Diffinitorum, & Conservatorum eligatur unus ex ipsis Diffinitoribus in Scribam Capituli hoc modo, videlicet. Unusquisque Diffinitorum P. Praesidenti Capituli nominet, quem idoneum judicaverit, qui Praesidens omnes nominatos redigat in scriptis. Postea votis exponantur, & electus remaneat, qui habuerit plures voces; at si plures invenirentur pares in vocibus, iterum suffragiis subdantur, donec unus remaneat; quo electo Praesidens Capituli, propria manu in registro Actorum ipsius Capituli scribat hac forma videlicet:

Anno Domini 16... &c. Indictione ... Die ... Mensis ... S. D. N. PP. N. Pontificatus Anno ... Celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis Casmen. in Monasterio S. N. de N. Diocesis N., in quo fuit electus in Scribam Capituli D. N. de &c. ab infrascriptis Diffinitoribus ejusdem Capituli, ad cujus rei fidem Ego D. N. Diffinitor, & Praesidens praefati Capituli, hac manu propria scripsi.

2. Consequenter duo ex antiquioribus Diffinitoribus se subscribant. Postea ipse Scriba, qui eo ipso, auctoritate Apostolica, ut patet per Indultum Pii Secundi Summi Pontificis concessum anno 1461. quoad acta Capituli Notarius publicus censetur; in Registro scribat nomina Praesidentis, & aliorum Diffinitorum anni illius, & subsequenter omnes alios Officiales, & qualibet acta Capituli annotatione digna.

3. Ad officium etiam Scribae pertinet literas omnes Capitulo presentatas coram aliis Diffinitoribus legere, & ea, quae alicujus ponderis digna conspexerit, in uno folio in modum memorialis notare per Diffinitores postea examinanda. Ad ejus etiam officium pertinet publicare Vica-

Item de Scriba, Cancellario, & Coadjutore Cancellarii.

Idem dicendum de aliis Diffinitoribus vocatis, & de secretis Dietae.

Item de eorum potestate puniendi inobedientes.

rium Monasterii, Auditores Causarum, Cancellarium, Depositarium, Oltarios, & alios Officiales a PP. Diffinitoribus constitutos, schedulamque dd. Officialium Vicario relinquere.

4. Sit etiam sollicitus Scriba, terminato per Diffinitores anno præterito, quæ revocata non fuerint, in Registro describere, & quæ de novo statuentur, diligenter adnotare. Scribi etiam faciat literas gratiosas pro benefactoribus Congregationis, cum appositione sigilli pendentis, quas ipse subscribat. Licentias vero vendendi, seu quovis titulo alienandi per Diffinitores concessas ad effectum obtinendi assensum a Sede Apostolica, de more extendat, subscribat, eodemque Congregationis sigillo communiat. Et ut supradicta commodius valeat expedire, volumus, ut finito Capitulo tribus diebus, & ultra, si opus fuerit, remaneat in Monasterio, ubi Capitulum fuerit celebratum.

5. Verum, quoniam propter ampliacionem Congregationis, multæ occupaciones, & causæ in dies emergunt, itaut cum difficultate Scriba Capituli omnibus satisfacere possit: idcirco per PP. Diffinitores, vel Regimen eligatur unus Prior Clausstralis idoneus, fidus, integerrimus, & peritus, qui Cancellarius Patrum, vel Regiminis vocetur, quique registrandi literas, instrumenta, Decreta, & alias Scripturas ad Regimen attrinentes, necnon literas scribendi, & respondendi, quibus opus fuerit, pro dispositione P. Præsidentis, & Diffinitorum ut supra statutum est in præcedenti Capitulo numero primo, & secundo, curam habeat, qui etiam cum cæteris Officialibus publicetur.

6. Præfatus autem Cancellarius apud Præsidentem Regiminis semper maneat, ut in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum opera sua juvet. In eo autem officio, si recte se gesserit, usque ad sexennium, arbitrio Regiminis perseveret, ut non solum Præsidi, sed etiam Diffinitoribus, rerum Congregationis, Actorum Capituli, Vistationum, & Constitutionum, & aliarum Scripturarum ad Regimen pertinentium, requisitus, notitiam suggerere valeat. Eaque omnia ita callere debet, & præ manibus habere, ut quotiescumque opus fuerit e vestigio proferre possit. Ei autem Coadjutor a Diffinitoribus tempore Capituli deputetur, ne multitudine negotiorum obruatur.

7. Præsidentem autem in omnibus negotiis ad officium suum, & Congregationis regimen pertinentibus, Cancellario tantum utatur ne res tanti ponderis fidei cuiuscumque committat.

8. In negotiis vero Capitalibus expediendis, ut brevitati simul atque ordini consulatur, curabit Cancellarius omnia petitionum Abbatum folia in libro ad hoc præparato agglutinari per ordinem juxta examen Monasteriorum, itaut unicuique folio petitionum vacua libri pagina e conspectu correspondeat, in quo Diffinitores adnotare possint quid super singulis deliberaverint, ut deinde valeant juxta ipsorum sententiam Decreta efformare. Eiusmodi autem liber cum prædictis foliis petitionum propria manu Abbatum subscriptis in acta Capituli referatur, conservandus, ut expresse appareat, de quibus fuerint Diffinitores requisiti, & an opportuna remedia curaverint adhibere.

De Vicario Monasterii, in quo celebratur Capitulum.

C A P. XIV.

Ne pluribus Monachorum, sive Monasterii, in quo celebratur Capitulum, curis distrahi, seu inquietari Diffinitores contingat, ordinamus, quod ipsi Diffinitores per consueta Suffragia, Vicarium Monasterii, si fieri potest, eligant eum, qui ante fuerat Prælatus ejusdem Monasterii, qui

rerum, & personarum melius conditionem noverit, seu aliquem alium Abbatem de Capitulo, prout ipsis Diffinitoribus videbitur, qui curam habeat regiminis Monasterii, ac Monachorum, tam ibidem de Conventu existentium, quam aliorum ad Capitulum venientium. Qui Vicarius teneat primum locum post Conservatores, quibus absentibus, omnia signa faciat, & particulares licentias præstet, excepto, quod licentiam eundi extra Monasterium causa recreationis, dare non possit, quæ soli Præsidenti reservatur.

De Auditoribus Causarum pro rebus temporalibus.

C A P. XV.

1. Ut Patres Diffinitores, quibus præcipue incumbit circa Monasteriorum, & Congregationis reformationes, & directionem intendere curis temporalibus, & causarum tumultibus non distrahantur, oneraque partita facilius portentur, ordinamus, quod per suffragia a Diffinitoribus eligantur quatuor ex Prælati de Capitulo, qui non sint Diffinitores, docti, discreti, & idonei ad administrandam Justitiam super causis, & differentiis, quæ solummodo pro rebus temporalibus emerferint, inter Congregationem, & ejus Monachos, seu Monasteria, necnon inter quascumque personas etiam Laicas cum Monasteriis nostris, aut Congregatione nostra, si ad Auditores ipsos recursum habuerint. Eligatur, & unus Scriba ex Monachis Monasterii vel ex iis, qui cum facultate ad Capitulum accesserunt, talisque Scriba pro Quinto sit inferendo Judicio, quoties prædicti non convenirent, cui per Diffinitores dentur Coadjutores duo, tam pro Registro Conventuum, quam pro licentiis alienationum de more transcribendis. Quæ licentia omnes per ipsos transcribantur, alias per Scribam Diffinitorum non subscribantur. In quarum fine ponatur. *Præsentibus literis tantum per Sexennium valituris.* Hique quatuor Patres appellentur Auditores Causarum, rerum, & Jurium temporalium Monasteriorum, & Congregationis.

2. Ad quorum officium, & examen omnia negotia temporalia, lites, & controversiæ Monasteriorum, & Congregationis deferantur. Qui sic electi, ipso facto habeant omnem potestatem cognoscendi, & terminandi causas prædictas sine apicibus Juris, summarie & de plano, ac sola facti veritate inspecta; terminatasque executioni mandare, & quod ex inopia Debitorum ipsi Auditores exequi nequiverint, Regimen, aut Vistatores ad quos illius Provinciae vistatio spectet, cum requisiti fuerint exequi sedulo procurant; quorum sententias, & terminationibus omnes de Congregatione, sive Diffinitor, sive Præsidentis, aut Vistator fuerit, teneantur obedire.

3. Examinent etiam, & apud se mature consulant, quibus est licentia concedenda, quovis titulo alienandi bona stabilia Monasteriorum, & hujusmodi licentias de eorum consilio, vel concedant Diffinitores, nel negent. Quod si qui petere voluerint a Capitulo Generali confirmationem aliquorum contractuum, deferant ad idem Capitulum copiam authenticam Instrumentorum super iis factorum, aliter non audiantur, servatis iis, quæ dicta sunt ad Cap. 3. Regulæ.

4. Catalogum etiam, sive matriculam conficiant, in qua nomina Monachorum, qui illo triennio professionem emisierint, scribant. Notent præterea sigillatim nomina, & loca ejectorum, & fugitivorum, ut per Scribam Capituli sigillatim in confesso Patrum pronunciari valeant. Registerum quoque Conventuum singulorum Monasteriorum secundum gradum, ac officium cuiuslibet apponendo etiam annum, diem, ac locum, quo, & ubi quilibet professionem emisierit, & in dicto Registro Conventus ipsos eo ordine digerant, quo examinandorum Monasteriorum

Itém de eorum scriba, & hujus Coadjutoribus, necnon de appellatione ad Diffinitores.

schedula

schedula per Diffinitores publicanda digeretur. Propter quæ servanda mandamus omnibus, & singulis Conventibus, & Monachis nostræ Congregationis, ut de cætero literas, & schedulas talia continentes, ad hujusmodi Auditores separatim ab aliis rebus, de quibus scribere Diffinitoribus voluerint, transmittant.

5. Si autem unus, vel duo ipsorum Auditorum causas aliquas ad se spectantes ante dd. Auditorum Tribunal habuerint (ipsis quorum intererit exclusis) reliqui Auditores, una cum eorum Scriba eas audiant, & diffiniant.

6. Cæterum caveant diligenter dd. Auditores, ne quidquam (quod absit) ex complacentia quovis modo, injuste facere, vel determinare præsumant, sed causarum controversiis auditis, Justitia dirigente, judicent, prout sibi consentaneum visum fuerit.

7. Ab eorum tamen sententiis liceat aggravato ad Diffinitores appellare, qua appellatione interposita in causas ipsi se amplius non intromittant. Qui quidem Diffinitores non facile sententias revocent, nisi cognita causa, & auditis Auditoribus.

8. Verumtamen, ne lites immortales fiant, & in longum nimis protrahantur, ipsa appellatio usque ad Capitulum, proxime futurum inclusive, vel Dietam ob facilitatem solvendi facultatem pendere possit: quo tempore si appellantes ipsi profequi neglexerint, sententia ipsa transeat in rem judicatam: ita quod nisi condemnati ante electionem Diffinitorum satisfecerint, in futura tunc proxima electione Diffinitorum voce careant activa, & passiva, dummodo tempore debito sententia ipsis intimata fuerit.

9. Sententias autem prædictorum Auditorum, ac eorum acta in scriptis redacta, finito eorum officio, volumus Regimini consignari, cum aliis Scripturis conservanda.

10. Et ut ipsorum Patrum Auditorum, qui honorabile membrum Diffinitorii esse censentur, elucescat auctoritas: pro gravitate illius Tribunalis, locum eis Superiorem post Vicarium assignamus in toto Capitulo, itaut in absentia Vicarii generalia: in absentia vero omnium Superiorum Monasterii (ubi Capitulum celebratur) etiam particularia, juxta ordinem professionis sibi invicem deferentes, signa faciant: Officium vero eorum usque ad absolutionem Capituli duret.

De Depositario Capituli, & Prælati ad computa Monasteriorum deputandis.

CAPUT XVI.

Item de fraudulentiis Prælati.

1. Quia crescente in dies Congregatione, negotia quoque multiplicari manifestum est: adeo ut nec Diffinitores, nec Causarum Auditores facile omnia expedire possint; Ideo ut eo facilius onera Capituli portentur, quo in plures distributa fuerint, eligatur Monachus fidus, & omni suspitione carens, atque in computorum arte peritus, qui tempore Capituli sit Congregationis Depositarius, hoc ordine a Diffinitoribus eligendus. Quilibet Diffinitor in aures Patris Præsidentis unum nominet; Deinde nominati omnes suffragiis supponantur, & qui plures habuerit voces, sit Depositarius. Si vero plures in voce pares fuerint, qui Superior est professione, præferatur. Huic Depositario Prælati marsupia cum suis pecuniis ad Monasteria tantum pertinentibus, quas ipsi secum, seu alii eorum nomine detulerint, necnon literas cambii, si quas habent, consignent. Pecunias tamen ad Monasteria non pertinentes, si quas penes se, aut alio quovis loco aliqui habuerint, in signum humilitatis, & reverentiæ P. Præsidentis manifestent. Ipse vero Depositarius super libellis cujuslibet Monasterii a Prælo singulari Capitulis deferendis, quæ scri-

benda sunt scribat, videlicet debita, credita illius Monasterii cum Congregatione, annatarum scilicet, & taxarum supradictarum, & si quas propter eas tempore Capituli, aut intra triennium imponi contigerit, & similiter debita, & credita P. Præsidentis, Visitatorum, Procuratoris Generalis, & aliorum ex Patribus, & Monachis, qui nomine Congregationis aliquid receperint, prout per Auditores causarum diligenter examinata, & approbata fuerint.

2. Eligantur etiam duo Prælati ad computa Monasteriorum, quibus tam dicta Monasteriorum, quam etiam Congregationis, necnon Præsidentis, Visitatorum, ac Procuratoris computa deferantur, eaque diligenter examinata in toto, vel in parte approbent, aut reproben, prout Justitia illis suadebit: approbata vero in libris computorum Congregationis per Depositarium adnotari faciant.

3. Redditus quoque singulorum Monasteriorum tam fructuum cujusunque generis, quam pecuniarum, rationesque dati, & accepti, creditæque, & debite pecuniæ a Prælo, Cancellario, & Senioribus subscriptas exactissime videant, & examinent, & ubi opus fuerit æris alieni causas inquirent, & rationem ineant, quo modo redimi possit. Eaque omnia pertractent, quæ pro cujusque Monasterii utilitate sibi videbuntur expedire, verboque, & scripto omnia referant Diffinitoribus, ut possint opportune providere. Quod si in rationibus hujusmodi aliquam invenerint fraudem, contra transgressores feverissime procedatur, etiam usque ad depositionem.

De Monasteriorum examinatione.

CAPUT XVII.

1. Feria secunda tempestive dicatur Missa sine cantu de Dominica, cui omnes intersint Diffinitores, nisi aliqui tunc temporis celebrare voluerint. Si duplex festum occurrerit, ea die dicatur Missa de festo, & fiat Commemoratio de Dominica.

2. Completa Missa pulsetur pro Capitulo; coadunatisque Diffinitoribus genibus flexis, aliquantisper orent: factoque signo a P. Præsidente, sedeant omnes, quem etiam modum teneant, quoties ad Capitulares actiones celebrandas ingrediuntur.

3. Fient igitur primo per Scribam Capituli duæ schedulæ, in quibus pro dispositione P. Præsidentis ponantur omnia Monasteria Congregationis, quo ordine examinanda fuerint; Quarum altera publice appendatur præ foribus Diffinitorii, ut sciant omnes, quo ordine, & quando sunt examinandi; & se præparent, ut vocati præsto esse possint; Altera vero remaneat penes P. Præsidentem, ut sciat, quo ordine Prælati olim Monasteriorum vocari debeant.

4. Postea vero vocentur Auditores causarum cum eorum Scriba, qui omnes admoneantur a P. Præsidente, ut officium sibi commissum strenue, & integre exercent, Justitiamque omnibus cum Dei timore administrent: & quæ agenda erunt, quando citius exequantur, & terminent, & ut Capitulum de Auditoribus causarum legant, & diligenter ponderent, horterur. Et primo Regestum Conventuum expediatur: deinde P. Præsidentis distribuat unicuique Diffinitorum Officia, adnotationes videlicet mutandorum Monachorum, Ordinandorum, literarum gratiosarum, extraordinariorum, & aliorum hujusmodi, prout ipsi Patri Præsidenti videbitur.

5. Post hæc procedant ad Monasteriorum examinationem, habita prius plena, & exacta a Visitatoribus Informatione status Monasteriorum, quæ ab ipsis visitata fuerunt; Imprimis stantes, quod si is, qui fuerit Prælati Monasterii,

Item de Monasteriis, necnon de pravis Fratibus.

sterii, de quo facienda est examinatio, sit Diffinitor, exeat de Diffinitorio.

6. Similiter si quis Diffinitorum habeat Prælatum sibi consanguinitate usque ad secundum gradum inclusive, conjunctum, aut Comproffesum, quando de ipso Prælate sit examinatio, Diffinitor ille tunc exeat, præsensque non sit in illa examinatione. Quod idem servari volumus in examine Prælatorum Monialium curam habentium.

7. Advocentur itaque sigillatim Prælati olim Monasteriorum secundum ordinem schedulæ, ut supra expositæ, & unusquisque super negotiis sui Monasterii examinatur, qui omnibus, quæ dicere voluerit in schedulam redactis, ut supra, eam manu sua subscriptam relinquat.

8. Habita demum de omnibus informatione notentur in uno folio, si quæ reprehensione digna fuerint, & accersito eo, qui est reprehendendus, Pater Præsidentis neminem specialiter nominando, aut dicendo, unde informationem habuerit; moneatur ipsum hoc modo videlicet.

9. Ad nos pervenit, vel nos audivimus sic, & sic, & præcipue interrogetur Prælatum distincte, & seriatim de sibi oppositis gravioribus, ne inaudita parte contra eum minus canonice procedatur: similiter cum quocunque alio, si præsens fuerit in Capitulo, agatur; Et tandem audita ejus responsione, ipsum (pro ut Diffinitores judicaverint expedire,) vel absolvant, vel moneant, corripiant, aut puniant, quam correctionem, vel admonitionem volumus recipi omni reverentia, & submissione.

10. Si vero Patribus relata fuerint aliqua, de quibus tunc certa informatio haberi nequeat, committantur Visitationibus anni sequentis illius Monasterii, ut examinent, & procedant, prout in Capitulo de Visitationibus ordinabitur.

11. Examinatis igitur supradicto ordine Monasteriis omnibus, procedatur postea ad examinationem Prælatorum, qui Monialium curam habent. Qui Prælati a Diffinitoribus sigillatim de unoquoque Monasterio interrogentur, si quæ digna notatione, correctione, aut provisione invenerint, quæ omnia per Scribam adnotentur, sicut supradictum est de aliis Monasteriis, & similiter proferantur literæ, si quæ sunt ad Diffinitores a Monialibus missæ, aut aliter dicta Monasteria Monialium concernentes.

12. Postremo ordinamus etiam, & præcipimus, ut deinceps apud P. Præsidentem teneatur liber suecessoribus consignandus, in quo per ordinem describantur ex una parte omnes illi, qui in Congregatione scandalosi, criminosi, inquieti, ac processati fuerint; Ex altera vero parte e directo contraposta adnotentur approbationes, & attestationses Visitationum de eorum emendatione, & morum conversione Diffinitoribus factæ. Est postquam tribus vicibus a Visitationibus diversis fuerint factæ dd. approbationes, de quibus in eodem libro constare debet ex supradictorum Visitationum subscriptione, possint illi, de quorum emendatione constabit, promoveri ad ordines, gradus, dignitates, & Officia respective dummodo favorabilia habeant omnia suffragia novem Diffinitorum, & non alio modo. Inviolabiliter autem hæc Constitutio in perpetuum servetur, alioquin nullas, & invalidas hujusmodi promotiones ad Dignitates, & officia ipso facto esse volumus, & declaramus; Teneatur autem Prælati, & Visitatores Diffinitorio dd. Criminosos, si quos habuerint, denunciare.

De modo, quo Diffinitores expediant terminanda.

C A P. XVIII.

Item de rebus ipsis definitis.

1. Expedita itaque Monasteriorum examinatione, Præsidentis Capituli (quem volumus esse

promotorem omnium causarum; ita tamen, ut tam Præsidentis Capituli, quam etiam Regimini teneatur quæcumque proponere super quibus ab aliquo Diffinitorum, vel Visitationum fuerit requisitus) omnia, quæ notata sunt per Scribam, in medium seriatim, & successive diffinienda producat.

2. Et incipiens a novissimis usque ad primos sciscitetur uniuscujusque vota, ultimo ipse dicturus. Et uno loquente, ceteri taceant. Si quem vero deprehenderit in dicendo prolixiorum extra materiam vagari, moneatur eum, ut exponat votum suum paucis verbis, & ad rem pertinentibus.

3. Omnibus vero auditis; illa opinio, in qua ex novem Diffinitoribus septem convenerint, ab omnibus censetur diffinita. Scribantur autem terminata a Diffinitoribus in libro, in quo insertæ sunt petitiones Abbatiam per Scribam e regione petitionum per capita summarie, prout supra determinatum est, cap. 13. de electione Scribæ.

4. Post hæc vero Diffinitores legi faciant ordinationes præteriti Capituli, & similiter, quæ fuerint ordinata per P. Præsidentem, Regimen, aut Visitatores intra triennium, & Judicio duarum ex tribus partibus, vel approbentur, vel revocentur.

5. Quæ autem de novo tunc ordinata fuerint, seu terminata, serventur quidem in Congregatione, sed non registrentur, nec vim legis obtineant, nisi per triennium practicata fuerint, & per sequens Capitulum confirmata.

6. Novæ autem ordinationes non facile fiant, nisi ex urgentissima causa, & maxima cum maturitate. Propterea ordinamus, quod si quæ in posterum ordinationes faciendæ sunt (postquam fuerint a Patribus Diffinitoribus formata, & per eorum suffragia approbata) exhibeantur, & relinquuntur per aliquod tempus Prælati omnibus consideranda. Quibus postea convocatis, legantur sigillatim per Scribam, aut cui Diffinitores mandaverint, & quæ a duabus ex tribus partibus dd. Prælatorum concordati voto approbata fuerint, Patres Diffinitores per Scribam Capituli faciant publicari, sequenti triennio practicandas, & in futuro proximo Capitulo modo, quo supra a duabus Prælatorum partibus approbandas, & confirmandas, quæ deinceps non possint, nisi eodem modo, quo confirmata fuerint, revocari.

7. Terminata vero per anteriora Capitula, nolimus qualibet facilitate revocari, sed si quæ in dubium adduci contingit per subsequens Capitulum minime revocata, nullatenus proponantur examinanda, nisi de consensu duarum partium Diffinitorum, quæ tamen, ex toto, vel in parte revocari non poterunt, nisi ex novem Diffinitoribus, ad minus octo consenserint, & quotiescunque aliquid antea per Patrum Decreta ordinatum, alterari quacumque de causa contigerit, in decreto posteriori, fiat mentio prioris, alioquin posterius nullum sit, & Decretum prius emanatum in suo robore permaneat.

De Calculo Expensarum.

C A P. XIX.

1. Post examinationem Monasteriorum, & ante novorum Officialium, & Prælatorum electionem, Diffinitores videant computa Congregationis per Deputatos, ad computa Monasteriorum approbata, & per Depositarium annotata, necnon calculum expensarum, triennio proximo præterito nomine Congregationis, tam per P. Præsidentem, & Visitatores, quam etiam per alios nomine Congregationis quacumque ex causa factarum, ac pariter Debitorum, & Creditorum. Quo inspecto sint solliciti, ut hujusmodi credita exigantur, & debita solvantur. Taxa Monasteriorum renovetur, quoties Capitulo Generali expedire visum fuerit.

Item de re alieno, censu, & pecunia credita.

2. Inquirant etiam, an solutus fuerit census unius unciae auri, quem Congregatio tenetur annuatim solvere Camera Apostolica in festo Apostolorum Petri, & Pauli in signum perpetuae libertatis, & confirmationis privilegiorum nostrorum.

3. Omnibus itaque mature, ac diligenter perpensis, si pecunia defuit pro publicis dispendiis, imponantur cuilibet Monasterio plures, vel pauciores (prout necessitas exegerit) cum praefixione termini ad solvendum, ac quibus, & ubi solvi debebunt.

4. In solutione autem pecuniarum, quae per singulos annos a Monasteriis nostris Romae facienda est, singula Monasteria integram summam, quam debent Procurariae Generali, vel Agentibus pro Congregatione in Urbe Roma suis expensis illuc deferant, vel transmittant. Quæstores vero, qui Venetiis, vel alibi degunt, dispendiorum notam secum deferant, quae pro singulis Monasteriis facta fuerint, eamque eorundem Abbatibus consignent, ac si quid restat satisfaciendum exigant sine mora solvendum.

De Praesidentis Regiminis electione.

CAPUT XX.

Item demodo eligendi, & persona eligenda.

1. Die primo post praedictorum omnium expeditionem (etiãsi superius ordinata ex integro expedita non fuerit) ut electio Praesidentis Regiminis celebrari possit, cantetur solemniter per Praesidentem Missa de Sancto Patre nostro Benedicto. Qua finita, congregatis Diffinitoribus, Praesidens Capituli exhortetur eos pro novo Praesidente Regiminis eligendo, ut eum eligant, quem pro Congregationis bono magis idoneum, utilioremque probaverint.

2. Praesidens porro per has vices deputari debet, videlicet citra Alpes eligetur semel, & iterum professus in Monasteriis Provinciarum Siculae, Neapolitanæ, Romanæ, & Hetruscæ, hoc est per sexennium. Expleto vero huiusmodi sexennio, eligatur ultra Alpes professus ex Monasteriis Provinciarum Venetæ, Lombardorum, & Liguriæ per novennium, singulis triennis deputandus. In quibus Provinciis, excepta Sicilia, ob distantiam loci respective residere teneatur. Et sic semper servando hunc ordinem.

3. Modus autem electionis erit iste. Quilibet Diffinitor scribat in schedula, primo nomen suum, deinde nomen illius, quem eligere in Praesidentem intendit. *Ego D. N. eligo in Praesidentem D. N.:* & scriptum ponat in vase ad hoc preparato. Hoc facto Diffinitores vocent Scrutatores, qui scrutentur simul secrete singulorum suffragia, in quem vere quinque voces convenisse viderint, eum Praesidentem pronuncient: quod si non convenerint, tunc omnes nominati in Praesidentem a Diffinitoribus scrutinio supponantur, scrutinium vero dd. Scrutatores videant, & illud notent; & in quem plura vota convenerint, dummodo non sint infra quinque, ille sit Praesidens. Si vero aliqui fuerint pares in quinque vocibus, vel supra, isti iterum votis subjiciantur usque tertio inter Diffinitores, & qui plura habuerit vota, ipse erit Praesidens; & si iterum fuerint paria, pronuncietur ex concurrentibus, qui est antiquior in Congregatione.

4. Supradicta autem vota, si quis in actu scrutini palam, vel clanculum ostendere, vel per alterius manus dare suffragia praesumpserit, poenam privationis vocis activæ, & passivæ incurrat. Quod idem intelligimus de scrutiniis, quæ tam per Diffinitores, quam per Patres in Capitulo Generali, vel in Dieta congregatos fieri contigerit.

5. At si ex nominatis in Praesidentem nemo quinque voces habuerit, votis semel secundo, &

non amplius subdantur. Qui si nec tum in sufficientibus votis convenerint, advocentur quatuor Auditores causarum, & eis adjunctis de omnibus nominatis per Diffinitores in Praesidem, fiat scrutinium, & in quem sex ad minus voces convenerint, Praesidem pronuncient. Si vero aliqui fuerint pares in sex vocibus, vel supra: Isti iterum suffragiis committantur usque tertio, & qui plures habuerit voces, ipse erit Praesidens, & si iterum fuerint pares, pronuncietur, qui est prior in Congregatione: electum vero in Praesidentem huiusmodi onus volumus acceptare. Deinde vocent omnes Patres de Capitulo, & qui in eodem resident Monasterio, & coram eis electus Praesidens pronuncietur per antiquiorem ex Diffinitoribus, qui electus continuo postulet, attento onere sibi imposito, pro se ab omnibus orari, & omnes successive Patres habentes vocem in Capitulo, ad pacis osculum recipiat.

6. Quibus peractis, is qui fuerit Praesidens Capituli, vel antiquior Diffinitor (si ipse Praesidens Capituli electus esset in Praesidentem Regiminis) incipiat: *Te Deum laudamus*, & cantando omnes processionaliter ad Ecclesiam accedant, Praesidente Regiminis in digniori loco ipsos comitante.

7. Cum vero perventum fuerit ad Chorum idem Praesidens Regiminis cum illo, qui fuit Praesidens, vel cum antiquiore Diffinitorum (si ille, ut supra factus esset Praesidens Regiminis) & alio ex antiquioribus Diffinitoribus ante Altare se prosternat, & finito: *Te Deum laudamus*, is, qui fuit Praesidens Capituli, vel antiquior dicat Verſ. *Salvum fac servum tuum.* Resp. *Deus meus sperantem in Te.* Verſ. *Mitte ei Domine auxilium de Sancto.* Resp. *Et de Sion tuere eum.* Verſ. *Domivus vobiscum.* Resp. *Et cum Spiritu tuo.*

O R E M U S.

Omnipotens sempiterna Deus, qui facis mirabilia magna solus, protende super hunc famulum tuum Praesidentem nostrum, & super Congregationem illi commissam spiritum gratia salutaris, & ut in veritate tibi complacere perpetuum ei rorem tuae benedictionis infunde.

Porrige Domine huic famulo tuo Praesidenti nostro dexteram tuam per intercessionem Beatae, & Gloriosae, semperque Virginis Dei Genitricis Mariae, & auxilium ei supernae virtutis impende.

Intercessio nos quaesumus Domine B. Patris Benedicti Abbatis commendet, ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio asequamur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

8. Si vero contigerit electum huic functioni non interesse, ejus locum, & vicem teneat antiquior Diffinitorum, & omisso osculo pacis, cantetur, *Te Deum laudamus* cum Verſ., & orationibus.

De Praelatorum electione.

CAPUT XXI.

1. Quia experientia magistra didicimus, Praelatorum crebram mutationem Monasteriis, in spiritualibus, & temporalibus esse damnosam; Idcirco monemus, ut in electione, seu nova institutione Praelatorum, huiusmodi crebra mutatio vitetur, & quantum fieri poterit non mutantur Praelati, nisi elapso sexennio, praeterquam ob rationabilem, & legitimam causam. Ultra sexennium vero non possint, etiam praetextu simplicis administrationis, nisi talis administratio fuerit per breve spatium temporis, puta quatuor, vel sex mensium ad summum, in Regimine ejusdem Monasterii ullo modo permanere, nec ad illud regendum iterum assumi, nisi totidem annis vacaverint, quot illi praefuerunt. Quod idem de Thesaurario, Procuratore Generali, Cancellario, Caplario Congregationis,

Item depositione, & Monasteriis assignatione, tam eorum, quam plurimorum Officialium.

Coadjutore Procuratoris in Curia, & pariter de Prioribus, Magistris Novitiorum, & Cellerariis decernimus inviolabiliter observari, juxta formam Brevis Alexandri Septimi, & Clementis Decimi.

2. Ceteri quoque Officiales a Prælati Monasteriorum ad Rectorias, Vicariatus, Procuraciones, vel ad quamlibet aliam administrationem, aut exercitium Jurisdictionis spiritualis, aut temporalis intus, & extra Monasterium Deputati, elapso sexennio a prædictis officiis omnino removeantur.

3. Et quia tempore Capituli Prælationes, & Dignitates omnes in Congregatione nostra vacare intelliguntur, ut eisdem sic per absolutionem in Capitulo sequentibus vacantibus provideatur modus electionis instituendæ, tam de illis, qui immediate antea erant Prælati, quam de illis, qui de novo ad Prælationem promovendi sunt, erit iste:

4. Primo Diffinitores ineant inter se tractatum de Patribus, qui Gubernio sint restituendi, de iis, qui promovendi de novo, & de illis, qui sunt mutandi: nec ullum possint absolutum a Prælatione relinquere, vel de novo ad Prælaturam promovere, nisi de his inter Diffinitores tractatu, & scrutinio præmissis. Unde si aliquem ex Prælati anni præteriti parum idoneum Regimini, prævio dicto tractatu, Diffinitores existimaverint, poterunt talem, ne per ipsum aliquid detrimenti, sive in temporalibus, sive in spiritualibus Congregatio nostra patiat, secundum propriam conscientiam non idoneum judicatum in suffragiis ferendis a Prælatione excludere. Hac tamen differentia, quod ut excludatur a Prælatione ille, qui anno præterito erit Prælati, septem ex novem Diffinitoribus per vota secreta consentire debent, ut vero a Prælati arceatur de novo promovendus, sufficit, si a tribus ex iidemmet novem votis, ut supra convenientibus, reprobetur. Quod idem de Prioribus observari volumus.

5. Demum quilibet Diffinitorum scribat in præfata schedula nomina Prælatorum, quos nominare voluerit, unicuique Monasterio Prælatum unum habilem, prout conscientiæ suæ videbitur assignando (ita tamen, quod nullus Prælati amoveatur, de quo non amovendo, prius Diffinitores inter se tractaverint, & hoc inviolabiliter observetur) præfataque schedulam in vase ad hoc præparato imponat.

6. Postmodum vero vocentur Scrutatores, qui præfatas schedulas diligenter scrutentur, & Prælatos in dictis schedulis nominatos, fideliter in unam amplam schedulam redigant, unicuique Monasterio attribuendo nominatos in eodem Monasterio, etiam si plures in uno Monasterio fuerint nominati, & ipsam schedulam præfatis Diffinitoribus repræsentent, in qua si reperietur de aliquo Prælati dispositum fuisse aliter, quam supradictum est; tunc Pater Præfatus omnino prohibeat talem Prælatum suffragiis subdi, imo absque ulla discussione eundem in Monasterio, in quo prius erat describi, & nominari faciat; Schedulas vero, quas præfati Scrutatores scrutati fuerint, comburant, & omnia secreta teneant, ne scandalum aliquod oriri possit. Qui si contra fecerint puniantur, prout supra de ipsis revelantibus dictum est. Quo facti Prælati singuli votis supponantur, & in quem plura suffragia conveniunt, ille præferatur Monasterio, de quo agitur.

7. Hoc sane volentes, quod si quis eorum, pro quo vota dantur, fuerit de Diffinitoribus: ut liberius de eo disponatur, exeat de Diffinitorio, donec fuerit factum scrutinium.

8. Quod si contigerit, eundem Patrem in duobus, vel pluribus Monasteriis nominatum, aliis Patribus in suffragiis anteferri: fiat Scrutinium iterum, & pro quo Monasterio plures re-

perter fuerint voces, illi perficiatur. Ad depositionem vero Prælatorum in poenam decernimus, ut non nisi causa cognita, & secundum quod ordo Juris, ac ipsorum demerita, postulaverint, Diffinitores procedant.

9. Advertant autem ipsi Patres Diffinitores, aut etiam, qui pro dictis celebrandis infra triennium congregabuntur, ne in promotionibus ad Dignitates, Prælaturas, officia cujusvis generis in Congregatione faciendis, ullum omnino promoveant ad favorem cujuscumque Principis, aut Prælati extra Congregationis gremium, hoc enim prohibetur per duo Diplomata Pii V., quorum alterum expeditum fuit sub die 7. Aprilis, alterum 28. ejusdem mensis, & anni 1571. districtius autem per Diploma Gregorii XIII. die 7. Aprilis 1574. a SS. DD. NN. Urbano VIII., & Clemente X. confirmatum, & ampliatum, quod legendum est quot annis coram omnibus de Capitulo, Sabbato in primo actu Capituli; sed illos tantum ad hujusmodi Prælaturas, vel officia assumant, quos Religionis zelus, morum probitas, & literarum scientia, ac regulæ observantia commendant.

De Conventuum Ordinatione.

CAPUT XXII.

1. Expeditis Prælatorum electionibus tractent deinde Diffinitores de Conventuum ordinatione.

2. Videant itaque primo, an Monasteria Prioribus, Decanis, Magistris Novitiorum, Cellerariis, & Monialium Confessoribus indigeant; quod si judicaverint in aliquo Monasterio aliquem promovendum, aut ex illius Monasterii Superiorum instantia, vel ex ipsorum Diffinitorum propria consideratione, tunc (servatis omnibus in Apostolicis literis expressis, & quæ in præsentibus Constitutionibus, & præsertim in declaratorio Regulæ Cap. 21. de hujusmodi electionibus statuuntur;) Diffinitores ipsi diligenter de eo ineant cum Dei timore tractatum; Declarantes illos, de quibus tunc agetur, nequaquam legitime promoveri posse, nisi ex novem Diffinitoribus, saltem septem consenserint, quem etiam votorum numerum, in eorum absolutione necessarium esse decernimus.

3. Et ne Diffinitorum judicium in aliquem errorem labatur: Visitatores in Monasteriis visitandis interrogabunt Prælatum, ac ceteros Monasterii Superiores, an mutuo inter se consilio tractaverint (quod eos omnino facere volumus) sit ne aliquis in Monasterio Monachus morum probitate, & scientia dignus, qui promoveri possit ad Decanatum, itemque ex Clericis ad Subdiaconatum, Diaconatum, aut Sacerdotium. Et si aliquos post hujusmodi tractatum dignos invenerint, qui proponantur Visitatoribus approbandi, mandabunt ipsi Visitatores prædictos sibi in schedula descriptos exhiberi, atque a Prælato, & singulis Superioribus, Juramento præfatis exigent, an effectione, & inordinata animi inclinatione, aliquem proposuerint, aut odio, vel malevolentia prætermiserint, an vero quos dignos, & idoneos ad gradus, & officia judicaverint; deque sic nominatorum vita, & moribus, præsertim illorum, qui ad Decanatum promovendi essent, a ceteris probatæ fidei Monachis exactissime inquirent, & singulorum testimonia in acta referri jubebunt. Industriam vero, ac scientiam Visitatores ipsi præfatos diligenter examinant, servata forma, quoad promovendos ad Decanatum, quæ infra in secunda parte Constitutionum Cap. 20. num. 15. præscribitur, & quos idoneos repererint, approbabit. Decanorum autem, & Priorum Claustralem vitam, mores, industriam, doctrinam, & sollicitudinem; tum a Prælato, & Superioribus, tum ab aliis diligenter explorabunt; cum enim ex eorum numero eli-

Idest, de necessariis Officialibus, & Monachis; illorumque electione, & horum amotione.

gantur Priores, & Abbates respective, omnium optimi sunt approbandi. Quos igitur dignos iudicaverint Visitatores (super quo eorum conscientiam oneramus) approbabit, & in acta referri mandabit. Caveat autem Visitatores, ne aliquem approbent, qui per integrum saltem annum in eodem Monasterio commoratus non fuerit, aut certe bonum testimonium habeat ab his Prælati, & Superioribus, cum quibus, eo anno, licet in diversis Monasteriis, vixerit. Hoc attentò, quod Titulares Prælati deinceps neque in Abbates cum Administratione, neque in Priores, neque in Decanos promoveri poterunt.

4. Prohibemus quoque ne quis ad Decanatum, nec ad aliquem superioritatis gradum, etiamsi Sacerdos ad Congregationem venerit, assumi possit, nisi decimo sexto; nec ad curam Novitorum, nisi 18. anno respective in Congregatione completo, ut supra in declaratorio Regulæ Cap. 21. num. 7.

5. Et nemo in Priorem, aut Abbatem promoveri possit, nisi per quinquennium completum in Decanatu, aut Prioratu respective laudabiliter vixerit, prout in præfato Cap. 31. num. 11.

6. Videant consequenter Diffinitores si Monasteria Sacerdotibus, Cantoribus, & aliis quibuscumque Monachis indigeant, & pro qualitate loci, concursu, frequentia Populi, & dignitate Ecclesiæ opportune provideant, servata tamen forma Decreti Sacræ Congregationis Concilii de celebratione Missarum, ubi decernitur, ut numerum familiæ singulorum Monasteriorum Capituli Generalis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Regularium Superiores perpetuo servare omnino teneantur: nec possint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia. Quem quidem numerum jam unicuique nostræ Congregationis Monasterio Capituli Generalis voto, & auctoritate præfixum, nemini liceat Prælatorum nostrorum ullo pacto minuere, vel pro obtinenda huiusmodi augendi licentia, ad eandem Sacram Congregationem recurrere, nisi ex urgentissima, & legitima causa in Capitulo Generali a Diffinitoribus approbanda, pœnas in prædicto Decreto contentas incursum. Statuatur item ex eo numero, quot Decani, quot Sacerdotes, quot Clerici, singulis Monasteriis sint adscribendi, sic enim fiet, ut ex certo unicuiusque Monasterii Monachorum numero, certus etiam numerus omnium in Congregatione Monachorum determinetur, adeo ut singulis annis non plures Novitii ad probationem recipiantur, quam quot de præscripto numero fuerint imminuti. Insuper si qui ex legitima causa petant, aut indigeant mutatione, prout fieri poterit, & Diffinitoribus videtur, fiat provisio.

7. Ad tollenda autem scandala, & incommoda, quæ ex frequentibus Monachorum mutationibus sæpe numero etiam cum animarum detrimento oriuntur, statuimus, quod Monachi nostræ Congregationis non levi causa mutantur, sed tantum ex manifestæ infirmitatis causa, quibus Medicorum Consilio aeris mutatio subveniret, aut si huiusmodi mutatio ad Animæ salutem esset necessaria, vel alia gravi causa a Diffinitoribus, vel Regimine, aut a Visitatoribus approbanda. Mutatis autem, Visitatores, aut Diffinitores, aut Regimen per quos mutari contigerit, provideant, ut omnia itinere necessaria tribuantur, præscripta quoque eis via, qua directe ad Monasteria sibi assignata pergant, ita ut vagandi tollatur occasio, & commodis Monachorum, qua decet charitate, consulatur.

8. Mutationes vero prædictæ, quantum possibile est fiant ad loca viciniora, & magis propinqua, ut expensis simul, & vagationi Monachorum parcat, & ne cogantur diversa Monasteria, & hospitia circuire. Quod præcipue circa Ju-

venes observetur, prout supra ordinatum est in Declaratorio Regulæ Cap. 67. n. 13.

9. Scriba vero Capituli Monachos, & Monasteria a quibus amovendi sunt, & ad quæ transmittendi fuerint, in scriptis redigat. Nec Catalogis mutationum, quæ per Capitulum, aut Diætas fiunt, adhibeatur fides, nisi subscriptis manu ipsius Scribæ, sive Cancellarii, vel unius ex Prælati, vel Procuratoris in Curia, vel Notariorum fidem facientium, eos cum originali convenire.

10. Statuentes insuper, quod quando Monachi mutantur de Monasterio ad Monasterium, competenter induti mittantur, & maxime in prima mutatione eis omnino provideatur de clamide, seu Mantello panneo, ocreis, calcaribus, aliisque necessariis, prout in inventario suorum vestimentorum cognoscantur indigere.

11. Pecunias vero non solum, quas pro Vestimentis deferunt, sed etiam omnes alias, cum ad Monasteria sibi assignata pervenerint, statim Prælati revelent, Depositorio consignandas; quas nolumus, nisi de licentia Abbatis expendi.

De Visitatorum, & Procuratoris in Curia electione.

CAPUT XXIII.

1. Demum ipsi Diffinitores eligant sex Prælatos in Visitatores ultra Præsidentem, Religionis Zelo, morum probitate, literarumque scientia conspicuos, qui teneantur in illis Provinciis, in quibus Visitatores deputati fuerint, munus suum cum omni diligentia subire, & intra tempus a Constitutionibus præscriptum absolvere.

2. Modus autem eligendi erit iste: Quilibet Diffinitor secrete scribat in una Scheda sex Prælatos supradictis qualitatibus præditos, duos videlicet ex Neapolitana, Romana, & Hetrusca; ac alios duos ex Lombarda, Veneta, Liguria Provinciis, ex diversis tamen dd. Provinciarum Monasteriis respective professos, & reliquos duos juxta præscriptum nostræ Congregationis pro Regno Siciliae, ut statuitur in Brevi Pauli V. Postea ipsam schedulam Patri Præsidenti præsentent, deinde nominati exponantur votis, & qui habuerint plures voces, Visitatores existant; quando vero plures concurrunt in vocibus, antiquior Professione præponatur.

3. Statuimus tamen juxta formam Literarum Apostolicarum Gregorii XIII., ut qui in uno Capitulo fuerit Diffinitor, illo triennio Visitator esse non possit. Similiter, qui anno præterito fuerit Visitator, nisi elapso sexennio in Visitatorem eligi nequeat. Visitator autem solum actu, sequenti immediate triennio, illa Monasteria visitare non valeat, quæ præterito triennio, etiam actu visitaverit. Visitatio vero Monialium committi non possit iis, qui immediate ante eas, actu, vel officio visitaverint.

4. Tradant denique Diffinitores binis quibusque Visitatoribus juxta prædictas Literas Apostolicas, schedulam, in qua descripta sint, non solum ea, quæ de Visitatoribus Congregationis nostræ, Constitutiones mandant observari; sed etiam alia, quæ ipsi Diffinitores iudicaverint Visitatoribus ordinanda, tam in genere, quam in specie pro singulorum Monasteriorum exigentia.

5. Postea in eant tractatum de eligendo Procuratore Generali in Curia Romana, cujus officium cum maximi sit ponderis, eligatur spectatæ vir probitatis, industriæ, ac fidei, qui sit Abbas Regiminis, & non solum ingenio, & gravitate morum commendetur, sed etiam in Abbacia triennium adminis compleverit, & cujus vita in aliis etiam officiis laudabiliter acta, firmum, & grave dederit testimonium, eum posse tantoneris, & honoris nomen sustinere; accesseritque gravior quædam, & continuata Visitatorum

Item de eorum Sede, & Officio; necnon Procuratoris Compurilla, & Coadjutore.

confirmatio. Ad ejus enim officium spectat Congregationis negotia tractare in Curia, ex Diffinitorum Capituli Generalis, aut Patrum Regiminis prescripto, omniaque ad Patrem Praesidentem referre; Congregationis jura tueri: Annatas quinquenniorum, quartam partem fructuum, & contingentem partem subsidii quadringentorum millium fentorum, & aliorum omnium, aut alias impostorum, aut in posterum imponendorum, & annum Censum unius auri Camerae Apostolicae in Festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli in signum perpetuae libertatis, & confirmationis privilegiorum nostrorum, quotannis solvere ex pecuniis sibi per Monasteria, aut per Quastorem transmissis.

6. De quibus bis in anno rationem reddere teneatur Abbatibus S. Pauli de Urbe, & S. Mariae de Farfa cum assistentia alicujus Computista a Diffinitorio ad haec specialiter deputandi; sciatque se, si in hoc unquam defecerit, a Capitulo Generali, vel etiam a Dieta gravissime puniendum esse. Visitatoribus etiam, dum Monasterium S. Pauli visitaverint, idem Procurator Generalis ostendat annua suae administrationis computa, librosque computorum secum deferet ad Capitulum Generale a Diffinitorio exacte recognoscendos, & subscribendos.

7. Interim vero Capsa Procurariae Generalis, nullo modo sit apud Computistam Congregationis, sed apud aliam personam fide dignam a Diffinitorio eligendam; a qua Capsa Computista praedictus non extrahet summam aliquam quovis titulo solvendam absque mandato a P. Procuratore Generali subscripto. In casu autem reductionis, vel extinctionis Censuum, debitorum, vel aliorum particularium computorum, Computista pro tempore sub poena depositionis, & inhabilitatis ad quoscumque gradus, mittere teneatur eorum exscriptum Monasteriis, ad quae respective spectaverint, spatio unius mensis.

8. Modus autem electionis ejusdem Procuratoris Generalis, prout firmatum fuit auctoritate Apostolica per Breve Clementis X. sub datum die 22. Augusti 1670. erit iste: Eligatur ab universo Capitulo Generali ex omnibus Abbatibus ad id muneris, ut supra dictum est, idoneis, qui omnes indiscriminatum suffragiis ejusdem Capituli Generalis committi debent. Ille vero ex Abbatibus, in quem plura vota confererint, censetur legitime electus in Procuratorem Generalem, paribus autem apparentibus suffragiis, qui provectior in Religione fuerit, is Procurator erit habendus. Porro quicumque ille sit singulis in Capitulis Generalibus omnium Patrum Scrutinio submitatur, iterum in d. officio per majorem supra dimidiam vocum partem, si aptus reperiatur fuerit confirmandus.

9. Advertatur praeterea, quod juxta Breve Pauli V., nunquam Abbas Sancti Pauli de Urbe, & eligendus in Procuratorem, sint ex Monasteriis earundem Provinciarum, sed diversarum eligantur, ut si contigerit Procuratorem electum esse professum ex Monasteriis Provinciarum Lombardae, Venetae, vel Liguriae, tunc Abbas Sancti Pauli ex aliquo Monasterio Romanae, Neapolitanae, Siculae, vel Hetruscae deputetur, & vice versa multo minus eligatur in Procuratorem Abbas S. Pauli, sed Procurator eligendus sit Regimine, & Persona penitus ab eo distinctus; imo nec ipse Abbas, qui est Procurator Generalis, finito tempore suae administrationis, deputari possit immediate ad Regimen S. Pauli; nec Abbas Sancti Pauli immediate post Regimen ejusdem, eligi queat in Procuratorem Generalem, sicut in Procuratorem Generalem eligi duos Abbates ejusdem Monasterii professos, successive, aut alterum in Procuratorem Generalem, alterum in Praesidentem Congregationis simul omnino prohibemus. Declarantes nullam, & invalidam electionem pra-

fatam in qua praedicta omnia, & singula servata non fuerint.

10. Abbati in Procuratorem electo non deputetur Monasterium aliquod Regiminis, sed Abbatia solius tituli. Durante veto tempore suae administrationis, eligi non possit Procurator Generalis in Diffinitorem, aut Visitatorem, quod pariter fieri prohibemus eo anno, & in eo Capitulo, quo a Procuratoria Generali quocumque modo contigerit cessare. Excludimus etiam Procuratorem Generalem omnino a Dieta, tantoque tempore a Procuratoria vacare jubemus, quanto ante in ea perduraverit; paribusque rationibus, nolumus P. Praesidentem Congregationis tum pro eo tempore, quo Praesidis munus gerit, tum pro triennio immediato, quo ab eo absolutus est, cooptari posse in Procuratorem Generalem, & viceversa Procuratorem in Praesidem.

11. Abbas qui eligitur in Procuratorem Generalem, Juramentum, ut moris est Rmo Diffinitorio exhibeat, se nullam dispensationem ad quoscumque gradus, Dignitates, Sacros Ordines, aut ad quodcumque aliud nostris Constitutionibus repugnans, impetraturum, nisi de speciali Diffinitorum, vel Patrum Regiminis mandato, & in quantum potest pro sui muneris officio dd. Dispensationes, se impediturum. Quod si ad ejus notitiam pervenerit, aliquem ex nostris Monachis id attentasse, teneatur quam primum P. Praesidi, vel Regimini denunciare, graviter eum, qui has dispensationes procuraverit, puniuro. Si vero eligatur in Procuratorem Generalem Abbas absens a Capitulo, hoc idem Juramentum intra octavam diem, a qua Romam pervenerit, Abbati S. Pauli praestabit, ejusque facti authenticum testimonium Patri Praesidi transmittat.

12. Singulorum item Monasteriorum negotia curabit, & causas defendet, & prout opus fuerit tam de rebus publicum Congregationis bonum concernentibus, Patrem Praesidem certiorum faciet, quam de privatis Monasteriorum negotiis eorum Superiores. Et si contingat, vel morte, vel quovis alio casu deficere Procuratorem Generalem, tunc, qui erit Abbas S. Pauli curam gerat usque ad futurum Capitulum Procurariae praedictae, eodem modo, quo de Procuratore Generali est diffinitum: in suo robore semper permanente Statuto prohibente ne Abbas S. Pauli, vel tunc, vel immediate post eligatur in Procuratorem Generalem.

13. Si vero ex aliqua gravi culpa (quod Deus avertat) Justitiae rigor exposcat, ut ad ejusdem Procuratoris depositionem in penam deveniatur, vel pro bono Congregationis regimine contingat, ut ab officio absolvatur, ad hujusmodi provisiones per Diffinitores tantum, absque aliorum Praelatorum suffragiis, dummodo ex novem Diffinitoribus, septem consentiant, procedatur.

14. Ut denique tanti officii onus facilius sustinere valeat, deputetur ei a Diffinitoribus, aut a Patribus Regiminis Coadjutor, qui sit Decanus, cujus opera in scribendo, & aliis negotiis utatur: gravis & ipse, industrius, probitateque, & ingenio conspicuus, qui etiam ejus vices (si quando eum abesse contigerit) sine Congregationis incommodo gerere possit. Hic qui Comprocurator appellatur, praest omnibus Decanis etiam Magistris Novitiorum, & subiaceat in temporalibus Procuratori Generali, in spiritualibus vero Abbati Sancti Pauli tantum, a quo teneatur accipere benedictionem, dum e Monasterio egreditur, & ad illud revertitur. Quod idem dicimus de Computista, qui semper sit Decanus, & teneat locum immediate post Comprocuratorem.

De Epistolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum.

CAPUT XXIV.

Item de
Capituli tem-
pore, & ex-
pensis.

1. Expeditis omnibus, & ante Capituli absolutionem, si quæ responsivæ, vel missivæ conficiendæ sunt literæ; satisfiat huic muner per aliquem ad hoc idoneum a Diffinitoribus deputatum. Quas literas Diffinitores diligenter videant, & si aliquas judicaverint memoria dignas registrari faciant per Cancellarium.
2. Consequenter pro futuro Capitulo celebrando idoneus in aliquo Congregationis nostræ Monasterio locus eligatur: Declaramus autem Monasteria pro celebrando Capitulo, hæc esse, videlicet: Monasterium Sancti Benedicti Mantuæ, Sancti Joannis Evangeliste Parmæ, Sanctæ Justine Patavii, Sanctæ Mariæ Pratalex, Sancti Georgii Venetiarum, S. Petri Perusii, S. Vitalis Ravennæ, & Sacrum Cassinense Cœnobium: Volentes, quod hoc ordine habeantur Comitia pro Capitulo Generali, ut ter in uno, vel altero Monasteriorum in Provinciis Veneta, & Lombarda, ut supra deputatorum, bis vero in assignatis Provincialium Romanæ, & Neapolitanæ celebrentur de triennio in triennium, ut supra sanctum est Cap. r. n. 1.
3. Qui locus sic electus, nisi rationabili causa, & de Præsidentis, necnon majoris partis Visitatorum consensu, mutari non possit, nec celebratio Capituli, nisi per breve tempus octo videlicet, vel ad altius decem dierum differri, a decem vero diebus usque ad Mensem, nisi de Præsidentis, omniumque Visitatorum consensu minime differri possit, & hoc nisi ex urgentissima, & inevitabili causa.
4. Quod si aliqua rationabili causa Præsidentis, & Visitatores prædicti ipsius Capituli locum duxerint transmutandum, vel celebrationem Capituli prorogandam congruo tempore, omnibus Prælati Monasteriorum per literas significare nullo pacto prætermittant.
5. Statuimus etiam, ut ad expensas, quæ in Capitulo Generali fient, omnia Monasteria, tam citra, quam ultra Alpes secundum eorum taxam, contribuere teneantur.

De publicatione, & absolutione Capituli.

CAPUT XXV.

1. Omnibus, quæ ad Generale Capitulum pertinent, expeditis, omnes advocentur, tam de Capitulo, quam residentes in Monasterio, ubi Capitulum celebratur, publicenturque per Scribam Capituli tanquam auctoritate Apostolica publicum Notarium, Præsidentem Regiminis, Visitatores, & Prælati Monasteriorum tam administrationem habentes, quam Titulares, Thesaurarius Congregationis, Procurator Generalis in Curia, Cancellarius, Caplarius, Coadjutor Procuratoris, & Compulsista, & mutationes Monachorum, præsentibus testibus pro hoc actu specialiter rogatis.
2. Quibus peractis exeant omnes, qui non sunt de Congregatione, & successive per Præsidentem vel Scribam terminata in Capitulo publicentur, exceptis iis, quæ secreta Diffinitores duxerint tenenda. Quæ vero publicata fuerint, Prælati in scriptis ad sua Monasteria Monachis suis denuncianda, portent, & quæ a præfato Capitulo per duo præterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbanda, emanare contigerit, secum ad sua Monasteria, vel deferant, vel deferri faciant, quamprimum commode poterunt, in libro ad hoc in modum registri deputato, per se, vel per alium fideliter exaranda.
3. Quæ quidem ordinationes in Monasteriis legantur, in reversione Prælati a Capitulo: publi-

centur etiam nominatim, si qui fuerint fugitivi, vel expulsi, ut ab omnibus requirantur respective, vel evitentur, secundum declarationem super Cap. Regulæ 29.

4. Et imponantur triginta Missæ pro quolibet Monasterio pro Fratibus Defunctis nostræ Congregationis, & aliæ triginta pro habentibus literas gratiosas, qui illo forte anno decesserint, quas pro debito sufficere volumus.
5. Ultimo publicetur locus futuri Capituli, & Pater Præsidentis committat omnibus, ut oretur pro SSmo D. N., pro Eno Protectore, ac cæteris S. R. E. Cardinalibus, pro Principibus, Prælati, Congregationis nostræ Benefactoribus, vivis, & defunctis.
6. Quibus peractis, Visitatores a Scriba Capituli requirant, & petant in scriptis; si quæ ordinata sunt pro Monasteriis suæ Provinciæ, quæ ad eorum officia pertineant. Et similiter quilibet Prælati petat a Scriba Capituli, si quæ ad suum Monasterium pertinentia, ordinata fuerint in authentica forma in libro sui Monasterii, ut supra dictum est, postea adnotanda, & in specie de Monachis ad suum Monasterium tunc deputatis, an pro aliquo illorum obtenta fuerit licentia, ut ad ordines promoveatur, & quo tempore, & similiter a P. Præsidente requiratur, si quæ fuerint ad suum Monasterium pertinentia. Et sic obtenta prius licentia, & benedictione percepta, facultas sit unicuique redeundi ad sua Monasteria, nisi ex aliqua causa fuerit necesse aliquos remanere. Præsidentis tamen, & Visitatores ultimi recedant. Modus autem hæc omnia pronuntiandi, ut ab omnibus idem ordo servetur, erit iste, videlicet:
  7. Primo pronuncientur Prælati. Secundo Ordinationes confirmata. Tertio ordinationes novæ. Quarto admonitiones. Quinto mutationes Monachorum. Sexto numerus Professorum. Septimo fugitivi, & expulsi, ac licentiat, & a quo Monasterio, qui specificè nominentur. Octavo nominatim defuncti omnes, & in quo Monasterio. Nono numerus Defunctorum habentium literas gratiosas. Decimo triginta Missæ pro Fratibus nostris Defunctis, & triginta item aliæ pro habentibus literas gratiosas, ut supra. Undecimo impositio taxæ, sive taxarum. Duodecimo locus futuri Capituli. Tertiodecimo licentiæ admittendi Novitios ad professionem. Et postremo Thesaurarius, Procurator in Curia, ac cæteri Officiales Congregationis, ut supra num. 1.

De pecuniarum solutione pro debitis liquidis Monasteriorum.

CAPUT XXVI.

1. Si aliquod Monasterium liquido debito teneatur, vel Congregationi, vel particulari Monasterio, in quacumque, sive pecuniarum, sive rerum quantitate, eique a Capitulo, vel a Visitatoribus præfixum fuerit certum solvendi tempus, & Prælati illius Cœnobii, elapso termino, requisitus de solutione non satisfecerit intra quindecim dies, saltem per depositum reale rerum, vel pecuniarum, ad arbitrium Creditoris, privetur in Capitulo sequenti voce activa, & passiva; Si vero debitum illud fuerit ratione taxarum, solvat cum illo totum interesse, & pœniteat, prout supradictum est; si tamen in culpa ipse fuerit.
2. Si autem Cellerarius a Præfato monitus supradicta adimplere neglexerit, ab officio amoveatur &c.

Item pœ-
næ contra
non solven-
tes hujusmo-
di pecunias.

SECUNDA PARS
CONSTITUTIONUM
CONGREGATIONIS CASINENSIS.

De potestate Præsidentis, & Visitorum.

CAPUT I.

Item de
muneribus
ab ipsis non
accipiendis.

1. Præsidenti Regiminis tanquam principali Visitori, & Patri Congregationis deferatur ab omnibus omnis reverentia, & loci præminetia. Ipse solus in quocumque fuerit Monasterio omnia signa, tam particularia, quam generalia faciat.

2. Teneat penes se sigillum magnum Congregationis, quo utantur Patres, cum aliquid præcipuum nomine Capituli, vel Regiminis fieri contingeret. Teneat etiam Registrum Capituli, aliæ vero Scripturæ Congregationis serventur in Archivio, & Claves Archivi semper sint apud Præsidentem, vel Abbatem illius Monasterii, nec possint inde extrahi Scripturæ ullæ, nisi de ejus licentia, aut commissione, relicto etiam ibi ab extrahentibus Chirographo extractorum.

3. Ad ipsum deferantur singula Congregationis, quæ intra triennium occurrerint. Ad eundem principaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum. Quæ duo præmissa, aut solus, aut cum aliis Visitoribus, secundum rerum qualitatem, & ejus limitatam potestatem faciat.

4. Possit etiam in iis, quæ intra triennium occurrerint pro evitandis scandalis, & pro pace servanda, expedire videbitur, cum uno saltem ex Visitoribus providere. Cujus provisioni, & deliberationi, omnes, etiam si Visitor fuerit, obedire teneantur.

5. Caveat etiam ne affectione, aut passione aliqua moveatur; Sed omnia secundum Dei timorem disponere satagat. Quod si aliter (quod absit) fecerit, sciat se per Diffinitores sequentis Capituli puniendum.

6. Titulum vero Præsidentis Generalis, nec ipse sibi arroget, nec ab aliis illi deferatur, sed simpliciter juxta primævum Congregationis ritum, vocetur Præsident Casinensis.

7. Statuimus etiam quod P. Præsidentem non possit accedere ad Curiam Romanam, nisi prius habito consensu utriusque Visitoris illius Provinciae, in qua fuerit deputatus.

8. Item, quod nullus Visitorum ad eandem Curiam accedere possit, nisi de licentia P. Præsidentis, ac Convistoris sui: cæteris vero Prælati, ac Religiosis nostris prohibemus omnino; ne Romam proficiantur, nisi accedente consensu P. Præsidentis, & utriusque Visitoris suæ Provinciae, vel si periculum esset in mora cum licentia Patris Præsidentis, aut unius saltem dictorum Visitorum; Necnon Abbatis Sancti Pauli, & Procuratoris in Curia Romana.

9. Liceat præterea eidem P. Præsidenti cum aliquo ex Visitoribus illius Provinciae, ubi visitandum fuerit, omnia Congregationis Monasteria, quotiescumque opus fuerit visitare, excepto Monasterio, cui triennio præterito præfuit, & cui aliquis in secundo gradu illi conjunctus præest: Quod idem de Visitoribus intelligimus.

10. Caveat tamen, ne auctoritate officii sui (quemadmodum, & quilibet Visitor) Religiosum aliquem de quolibet Monasterio Congregationis nostræ removeat, & eum in Monasterio sibi commisso deputet. Sed si aliqua Monachorum indigebit provisione, duo alii Visitores, aut Præsident cum uno Visitorum hujusmodi faciant provisionem.

11. Possit autem Præsidentem Prælatorum consensu Monachis aliqua justa causa mutationem petentibus licentiam impertiri, quam tamen illis non concedat, quos Capitulum, vel Regimen in Dietis, aut Visitores in actu Visitationis (cum ab ipsis mutari petissent) rejecerunt, aut alio quam optassent, mutaverunt, nisi forte urgentissima, & necessaria causa noviter emerferit. Hortamur tamen, ut consensus hujusmodi non tam facile concedat, sed Visitoribus quantum fieri potest, hanc curam relinquat.

12. Cæterum Præsidentem cum duobus Visitoribus, quoties necessitas postulaverit, ut propter animæ, aut corporis salutem mutatio, fiat alicujus Religiosi intra annum de Monasterio ad Monasterium, disponere super hoc possit, usque ad tempus Capituli, aut Dietæ.

13. Item Præsidentem, & Visitores, vel quilibet eorum in actu Visitationis existens, causas, & lites inter Monasteria, ac personas Congregationis audire, & summarie, facti sola veritate inspecta, terminare; nisi rei gravitas mereatur ad Capitulum, vel Regimen rem deferri. Quod vero Justitia mediante (ut præfertur) judicaverit, vel terminaverit, faciat observari.

14. Item Præsidentem omni tempore absolvere potest Religiosos nostros, a casibus in Religione reservatis. Quod idem statuimus de Visitoribus in actu Visitationis tantum, etiam si fuerint Visitores solum actu, non officio.

15. Possit etiam Præsidentem in actu Visitationis, ubi ordo Justitiæ exigeret, Monachum aliquem in quocumque Monasterio Congregationis delinquentem corrigere, & in Domum Custodiæ detrudere, etiam (si opus fuerit) invito Prælate, & idem possint Visitores in actu Visitationis.

16. Demum Præsidentem cum omnibus Visitoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræsentent Congregationem, & ea exequi possint, quæ infra Cap. 3. determinantur.

17. Habeantque Præsidentem, & singuli Visitores Sigilla singula æqualis omnino formæ, & quantitatis, ejusdemque characteris scilicet Pax, quibus utantur in literis particularibus ad officium suum spectantibus. Nec alteri cuivis liceat sigillo simili uti.

18. Literas vero eodem Sigillo signatas, nemini de Congregatione nostra, etiam si Præsidentem, aut Convistorum, vel Prælatus esset aperire concedimus, nisi solis iis, ad quos diriguntur, vel de eorum licentia: præterquam in casu urgentissimæ necessitatis, ut in Declaratorio Cap. 54. n. 4. 5. 6.

19. Ad ipsos etiam Præsidentem, & Visitores pertinet, cum opus fuerit, vel propter scandalum evitandum ordinata per Capitulum de omnium consensu suspendere usque ad tempus Generalis Capituli: Non tamen ex toto revocare. Possint etiam, ubi necessitas urgetur aliquid universale in Congregatione constituere usque ad tempus Capituli dumtaxat servandum.

20. Ordinata etiam per prædictos pro bono Congregationis volumus observari, etiam post eorum officia, nisi revocentur a Successoribus & fuerint approbata, prout supra dispositum est in prima parte Cap. 29. n. 6.

21. Et quia sæpe munera excæcant oculos Sapientum, & subvertunt corda Justorum; Statuimus, juxta Sacrorum Canonum sanctiones, quod nec Præsidentem, nec Diffinitores, nec Visitores, etiam Monialium durante eorum of-

ficio, accipere ullo modo possint quæcumque munera a Monachis nostris, vel Monialibus, vel ab aliis quibuscumque personis de Congregatione. Quod si contra fecerint, priventur ipsis rebus, & insuper graviter puniantur, secundum qualitatem delicti, & Personæ.

Quomodo, & qualiter fieri debeant Visitationes.

CAPUT II.

Ubi de Visitationum officio, & potestate.

1. Ad evitanda Visitatorum incommoda, & Cœnobiolorum dispendia decernimus, Visitationes Monasteriorum nostrorum tertio quoque anno peragendas, deputantes tempus prædictarum Visitationum in accessu ad Dietam, & recessu ab ea juxta Constitutionem SSm̃i D. N. Innocentii PP. XI. sub die 9. Septembris 1680., intra quod Visitatores, nisi ex aliqua infirmitate, vel alio legitimo fuerint impedimento detenti, teneantur suum officium explevisse. Quod si facere neglexerint, in sequenti Capitulo Generali, activa, & passiva voce priventur. Si vero ambos Visitatores tempore præfato, & causa legitima, ut supra impeditos esse contigerit, visitent quamprimum, cessante præfato impedimento. Si autem alter eorum fuerit pariter legitime impeditus, de consensu utriusque eligatur alius Prælatum de Regimine, vel Prior Clausuralis, aut saltem Decanus Regiminis, qui actu tantum sit Visitator, & non officio, itaut intra præfatum tempus Visitatio omnino compleatur.

2. Hoc plane volentes, quod Visitator Officio semper præcedere debeat Visitatore actu, & non officio, licet sit in Congregatione inferior.

3. Caveant ne in eorum audientia locis ponantur ulla ornamenta, & post primum diem comedant in Refectorio communem Conventus vicium sequentes.

4. Quamprimum igitur Visitatores ad Monasterium, quod visitare intendunt, pervenerint: congruo tempore congregatis Prælati, & Monachis ipsius Monasterii, aliquam, non in humana sapientia verbis, sed brevem, & puram in hunc modum faciant exhortationem.

5. Fratres charissimi, cum ex injuncto nobis a Capitulo Generali Visitationis munere, huc accesserimus, ut si quid in hoc Monasterio, tam in capite, quam in membris, vel contra Regularis disciplinae normam, vel contra rectam temporalium administrationem forsan irrepperit, in spiritualibus, & temporalibus ad bonum Regimen reducat: idcirco si aliquid correctione dignum ad nostram notitiam pervenerit, omni vigilantia, & studio, prout Nobis desuper datum fuerit, providere curabimus, apud vos per illud temporis spatium, quod suadebit necessitas, commorantes; Si vero nullus vestrum nostra indigebit opera, gratias Deo agite, charitatem continuam in hoc vinculo Patris invicem servantes, obedientiam, & reverentiam ob Dei amorem Patribus impendentes, disciplinam Monasticam, & Regularem observantiam accensis desideriis consoventes, & si ad alia hujusmodi voluerit breviter exhortari:

6. Consequenter moneant Prælatum, & Monachos, quod si quis pro bono Monasterii sui judicaverit, aliquid insinuandum, libere illud exponat; Quoniam intentio Patrum nostrorum est, quod in Visitationibus vitia tam in Capite, quam in Membris, radicibus amputentur, cum ea tamen, qua decet humanitate, & charitate.

7. Caveat tamen quilibet, ne alicui potissime Præfato, quavis passione seductus, aliquid falsum imponat, seu aliter, quam dictum, factumque fuerit referat: aut suspicionibus, vel leviter dictis, seu factis, aliquem inculpet.

Quod si fieri (quod absit) contigerit, diligenter cognita causa, hujusmodi Reus sciat se publice coram Monachis culpam dicturum, ac poena talionis, aut aliter, prout videbitur, puniendum.

8. Postea vero Visitatores faciant absolutionem mortuorum; Mox visitent Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, & Reliquias, si quæ sunt ac deinde tempore congruo sint seorsum cum solo Præfato Monasterii, illumque examinent de Seniorum suorum, & cæterorum Monachorum conditionibus, & præsertim si adhibita fuit diligentia necessaria in librorum inquisitione. Si Prior Clausuralis, & Decani circa sua Officia videlicet in Divinis Officiis, in custodia Regularis observantia, in audiendis Religiosorum confessionibus, in communibus exercitiis, in quotidianis Monasterii Officiarum Visitationibus sint solliciti: Si sibi invicem reverentiam, ac Superioribus obedientiam præstent; Si carernas observari curent: Si Monachorum, & Commisrorum admonitiones, ac correctiones in Capitulo culparum frequentent: Si in prædictis administrationibus, & correctionibus sint nimis rigidi, aut remissi; Si Magister Novitiorum diligenter Novitios suos instruat in oratione mentali, in spiritualibus exercitiis, in caeremoniis Congregationis, in compositione, tam interioris hominis, quam exterioris: nec non si eos in vilibus servitiis exerceat, & in aliis hujusmodi, quæ in Regula, & Constitutionibus nostris continentur.

9. Inquirant præterea de idoneitate, & conditionibus Novitiorum, ac etiam si in eorum receptione observentur præcepta Regulae, & Constitutionum nostrarum, & si recipiantur ad professionem secundum privilegia nostra: ulterius quod recipiantur de consensu duarum ex tribus partibus Conventus, & quod profiteantur in manibus, vel in præsentia Prælati; sub Congregatione juxta formam Nobis usitamam.

10. Interrogent etiam ipsum Prælatum, si in administratione temporalium, Cellerarius sequatur consilium, & voluntatem: Si nostris potissime infirmis necessaria ministret: Si tam in verbis, quam in factis, & cæteris moribus eos adificet, & cum secularibus sit exemplaris: Si temporalia Monasterii diligenter administret, an procuret, ut possessiones a Colonis sint suis temporibus cultæ, arboribusque confitæ, ac cæteris ad culturam necessariis convenienter instructæ: Si libros computorum, ac rationum Monasterii sui teneat ordinatos: Si Instrumenta, & alia Monasterii Jura diligenter conservari procuret: Si Inventarium omnium rerum mobilium Monasterii, & immobilium habeat: Si aliis Officialibus a Cellerario dependentibus intus, & extra Monasterium, ea, quæ ad eorum Officium spectant, per Inventarium accurate consignet, & ab ipsis expleta administratione integram, & fidelem exigat rationem. An ipse Prælatum viderit præscriptis temporibus, una cum Senioribus, computa Monasterii sui, prout decernitur in Declaratorio Regulae Cap. 31. Et si Monasterium est debitis aggravatum, in qua summa, & quem habeat satisfaciendi modum. Propter quod volumus, ut Visitatores ante recessum, diligenter videant computa Debitorum, & Creditorum Monasterii, necnon redditum, & expensas. Quod si viderint Monasterium notabiliter aggravatum juxta eorum providentiam, opportuna remedia adhibeant.

11. Inquirant etiam, si qui sint Monachi, sibi, aut aliis Superioribus rebelles, aut inobedientes: Si vitiosi: Si scandalosi: Si proprietarii: Si mercaturæ, & illicitis negotiationibus dediti: Et si quem per acta Visitationum, in quibus proceditur per viam Inquisitionis generalis de prædictis notorie suspectum, & diffamatum invenerint, tunc Visitatores, habita tali notitia; si

alio

alio opportuniori modo non possunt, debent speciale contra ipsum instituendo inquisitionem, prævio Juramento Testes examinare, & processum, non per apices Juris, sed simpliciter, summarie, de plano, sola facti veritate inspecta, formare, servatis de cætero iis, quæ sunt essentialia Judicii, ut sunt audire defensiones Rei, & citatio ad sententiam. Quod idem in omnibus Causis criminalibus in Congregatione nostra servandum erit, sive per viam inquisitionis specialis, sive denunciationis, aut accusationis procedatur.

12. Præterea inquirent si ea, quæ per Visitatores, aut præcedentia Capitula fuerunt ordinata (quantum scilicet ad eos pertinet) accurate observentur: Si Regularis observantia in suo vigore conservetur: Si Divina Officia ordinate, & morose dicantur: Si jejunia Regularia observentur, & silentia temporibus debitis juxta Regulam, & Constitutiones teneantur: Si invicem reverentiam Monachi sibi exhibeant, & honorem: Si sint compositi, tam in Choro, quam alibi per Monasterium, & potissime coram Hospitibus, & secularibus; & si cum eis se immisceant, non vocati: Si hospites cum humanitate, & charitate recipiantur: Si eleemosynæ ordinariæ, juxta facultatem Monasterii, integre, & fideliter erogentur: Si privilegia nostræ Congregationis, quæ in illo sunt Monasterio, ac etiam ipsius particularia caute, & diligenter custodiantur: & ea omnino videant, & de aliis hujusmodi, quæ per Regulam, & Constitutiones, & antiquas Congregationis consuetudines, aut alias, prout eis videbitur, concernerit. Ac denique inquirent cum Juramento de probitate, & sufficientia eorum, qui tam ad Sacros Ordines, quam ad Decanatum, Prioratum, & Abbatiam respective promovendi erunt: Et si cætera requisita habeant juxta formam superius traditam in Cap. 22. primæ partis Constitutionum, & in Declaratorio Cap. 21. num. 3.

13. Consequenter Visitatores, absoluta Prælati examinatione, in ejus absentia inquirent segregatim ab unoquoque supradictorum Seniorum de ipsis invicem, ac de supradictis omnibus, prout viderint cuilibet competere; necnon tam probitatem, & sufficientiam eorum, qui promovendi essent, quam sollicitudinem, vel negligentiam promotorum diligenter examinent: Singulorum merita, vel demerita in futuro Capitulo Diffinitoribus narraturi, juxta formam superius descriptam in præfato Cap. 22. primæ partis Constitutionum, ac etiam de qualitate Prælati: Si sollicitus sit circa observantiam Regularem, tam in se, quam in Monachis: Si corrigat Religiosorum excessus: Si frequentet Divina Officia, & Capitulum culparum: Si sæpius exeat de Monasterio, aut si est facilis ad dandam licentiam aliis, ut ex levi causa exeant: Si in sua conversatione tam cum Monachis, quam cum secularibus sit exemplaris: Si in eo, aut in aliquo Monacho fuerit aliquis notabilis excessus, tam in vestimentis, quam in aliis quibuscumque: Si confert de agendis Monasterii cum Senioribus: Si sæpius, aut semel in prædictis defecerit: Si demum ipse, aut Cellerarius, vel cæteri Officiales intus, vel extra Monasterium absque Capituli Generalis, sive Regiminis licentia, vel cum Monasterium est ære alieno gravatum, fabricare præsumperint: Si Regulam, & Constitutiones, ac Decreta omnia, quæ per Regimen aut præcedentia Capitula, promulgata fuerint, ad unguem observet, & observari faciat.

14. Supradicti autem Visitatores interrogent etiam Sacerdotes seniores, zelantes de prædictis; cæteros autem Monachos Juniores non curent interrogare, nisi pro indaganda alicujus rei veritate duxerint necessarium; Si autem ultro aliquid dixerint, benigne eos audiant, ac ex-

hortentur ad obedientiam, & reverentiam erga Prælatum suum, ad fraternam charitatem, & Regularem observantiam.

15. Postea vero iidem Visitatores promovendos ad Decanatum, coram se advocari faciant; & super scientia, quam præsentent, & præsertim super penitentia Sacramentum, quod ex Officio, ut in Regula dictum est, administrare tenentur, diligenter examinent, ac separatim unicuique ipsorum, nonnullos conscientia casus (quibus saltem egregie instructi esse debent, prout statuitur in Brevi Clementis VIII.) in uno folio descriptos exhibeant. Qui in calce ejusdem folii, statim coram iisdem Visitatoribus, non discedendo ab eorum audientia loco, & prospectu (ut ex hoc eorum habitus cognoscatur) in scriptis respondere teneantur. Caveant tamen ipsi Visitatores, ne prædictis examinandis hujusmodi casus quovis modo ante examinationem per se, vel per alios notificent: Illud serio perpendentes, quod de hujusmodi promovendorum doctrinæ sufficientia coram Diffinitoribus in Capitulo Generali attestari cum Juramento debent, prout decernitur in Declaratorio Regulæ Cap. 21. num. 3.

16. Videant insuper Visitatores Schedulam, quam a Scriba habuerunt in Capitulo præterito in examinatione ipsius Monasterii, & diligenter examinent, quæ in ea continentur, si vera fuerint, vel falsa Capitulo Generali relata.

17. Videant præterea Schedulam quam habuit Prælatum a præfato Scriba tempore Capituli, & si quæ in ea continentur executioni mandaverit, Tandem habita de omnibus prædictis prudenti, & diligenti informatione tractent apud semetipsos cum Dei timore, quæ sint monitione, quæ reprehensione, & quæ correctione digna, tam in Prælato, quam in Senioribus, cæterisque Monachis. Advertant autem, ne facile credant omni Spiritui: Sed probent Spiritus, si ex Deo sunt. Nec aliquem ex sola suspitione condemnent, sed de relatis ad eos (si de visu, vel auditu, ab homine gravi, cæterisque circumstantiis consideratis) omnino cum prudentia, & matura deliberatione judicent. Et si quos culpabiles, sive Reos deprehendent, simul, aut separatim moneant, increpent, & corripent, juxta excessuum qualitatem, & secundum Constitutiones nostras ordinent in præmissis, quæ fuerint opportuna, ita suo consilio, & directione, cuncta secundum Deum bene disponant.

18. Possint autem prædicti Visitatores Prælatum, si quem in notabilem excessum, causa cognita, comprehendant incurrisse, ita ut non absque manifesto scandalo usque ad Capituli Generalis tempus tolerari possit: dummodo transmissa ab ipsis noticia super qualitate excessus Patri Præsidi, duobus Visitatoribus propinquiorum Provinciarum, & duobus Prælati item vicinioribus Monasterio, de cujus Prælatu agitur, ex eorum literis, sententiæ, ita conformes perspiciantur, ut ex septem Patribus quinque consentiant, suspendere usque ad proxime futurum congressum, nisi opportunius remedium aliud eorum prudentia suggerat.

19. Possint insuper omnes, & singulos Seniores, & Officiales Monasterii ab eorum curis, & officiis suspendere, & si necessarium duxerint, ab eorum Monasteriis remove. Caveant tamen ipsi Visitatores, ut neque inordinata affectione Prælatorum, & aliorum Monachorum vitia, vel excessus dissimulent, neque, inordinata aversione plusquam, & ubi opus non fuerit, aliquem inculpant, seu reprehendant. Nam sicut ordinare, & cum prudentia factæ Visitatio- nes sunt causa observantia Regularis, conservandæque Religionis munimenta; ita e contrario imprudenter, & ordinate, sive cum passione

factæ, ruinæ occasionem præbent. Idcirco si qui Visitatores in aliquo excesserint, sciant se in Generali Capitulo puniendos.

20. Plane ea quæ Visitatores repererint in suis visitationibus, alicujus ponderis, seu notatu digna, aut quæ ipsi expedire nequiverint, redigant in folio Diffinitoribus tempore Capituli Generalis referenda, ut ea possint, prout Justitia dictabit, terminare.

21. Statuentes, quod si quis Visitorum aliquo interveniente impedimento ad Capitulum Generale minime venire poterit, per literas significare teneatur ea, quæ gravia, & digna relatione videbuntur: quæque ipse judicaverit expedire, prout dictum est prima part. Constitut. Cap. 2. num. 3.

22. Ergo Visitatores auctoritate, qua maxima polleat in Canonum, & privilegiorum nostrorum, nostræque Congregationis, viriliter constantique animo exequantur Officium suum, corrigenda corrigant, mutandos mutant, suspendendos suspendant, & quæ leviora sunt per verbum monemus, seu hortamur: quæ vero graviora, vel quæ expedit in posterum observari, per verbum imponimus, seu mandamus, & ordinamus; annotata singula digerant in libello, quem secum deferant ad Capitulum a Cancellario inter alia acta Patrum Capituli, vel Regiminis referenda, ut Præsidentis, & Diffinitores, per singula Monasteria examinare, & inquirere possint, utrum per eos ordinata Prælati, Cellerarii, & cæteri servaverint. Quod si reperti fuerint præfatis Visitoribus inobedientes, seu eorum, quæ ab illis ordinata fuerint, transgressores, noverint se pro qualitate excessus, & inobedientiæ puniendos. Ipsi vero Patres Visitatores Dei semper timorem, & communem profectum præ oculis habentes, ita circumspicte, graviter, & religiose se gerant, ut non solum verbis, sed etiam factis ædificent Visitatos; Ideoque Visitatores eligantur Patres gravitate, doctrina, prudentiaque conspicui, ut reverentiam, & obedientiam, quæ debetur officio, merito quoque personarum sibi concilient. Ipsi vero eminerint rationem officii sui Diffinitoribus exactissime se reddituros. In quorum Diffinitorum manibus Visitatores jurent de secretis tenendis iis omnibus, quæ in Visitacionibus accipiant, præjudicium alicujus personæ continentia. Quod si contigerit ambos Visitatores in Capitulo ad præstandum dictum Juramentum non reperiri, ille, qui abest, priusquam Visitaciones incipiantur, juret in manibus sui Convisitatoris. Et idem intelligendum erit, si absente socio, unus Visitor Convisitatorem sibi elegerit.

23. Si quis vero ex ipsis aliquid eorum, quæ in visitatione acceperit, quæ sint alicujus momenti, vel inde scandalum oriatur, aut Testem qui aliquid deposuerit, contra ejus voluntatem revelaverit: ad idem Officium per sequens sexennium continuum assumi non valeat; & insuper a Diffinitoribus pro qualitate excessus, severe puniatur: Prælati vero, & alii Superiores nullo pacto sint curiosi ad quærendum quis contra eos aliquid dixerit, vel deposuerit, graviter ipsi, si contra fecerint, puniendi.

24. Ultimo convocent in Capitulo Prælatum cum cæteris Monachis, quos breviter exhortentur ad mutuam charitatem, & pacem, necnon obedientiam, & reverentiam Prælati &c. ut supra. Et si quid voluerint monere, vel corrigere, id faciant cum omni humilitate, & charitate, & vale facientes pro se orari petant, & data pace, discedant.

25. Licentiæ vero datæ a prædictis nullius sint valoris, & momenti, nec eis ulla fides adhibeatur, nisi sint in scriptis cum affixione Sigilli Pax, ut in declaratione Capituli de Ordine Congregationis plenius continetur. Prædicta au-

tem Decreta, & scripturas omnes ad visitaciones pertinentes a se subscriptas, consignent Visitores Cancellario, qui omnia registret, ut supra prima parte Const. Cap. 13. num. 6. statutum est. Sed ut secretum fideliter omnino servetur circa ea, quæ in examine visitationum deponuntur, volumus, quod illarum acta Visitatores apud se durante eorum Officio, caute custodiant, quo peracto in Archivio Monasterii, in quo celebrabitur immediate subsequens Capitulum, reponantur, ea collocando in Arca, cujus clavis semper apud Præsidentem pro tempore stet, ut, in declarat. Cap. 32. num. 8. Decreta vero omnia pro singulis Monasteriis in visitatione sancita, & promulgata, describant in folio ab ipsis signato, & Successoribus Visitoribus tradendo, ut hi possint inquirere, an executioni demandata fuerint.

De amotione, & electione Præsidentis, Visitorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dieta, sive Congregatione intra triennium convocanda.

CAPUT III.

1. Si Præsidentis, aut aliquis Visitor (quod Deus avertat) manifestus, & voluntarius prævaricator, criminosus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, aut Constitutionum nostræ Congregationis, aut adeo negligens, & remissus repertus fuerit, ut ipsius prævaricatione, vel negligentia, Religionis, & honorum operum, aut observantiæ Regularis dissolutio, seu scandalum inducatur: moneatur usque quater a Visitoribus, ut se corrigat, etsi se non emendaverit, moneatur, ut cedat officio. Si vero cedere recuserit, clarescentibus culpis, assumant secum præfati Visitatores quinque Patres viciniore Præsidenti, si ipse, de quo agitur fuerit Præsidentis, vel duos tantum, si fuerit Visitor, quorum Judicio, si duæ ex tribus consenserint, & periculum esset expectare usque ad Capitulum, causa cognita, ab Officio absolvatur.

2. Quia vero vacante hujusmodi Præsidentatus Officio, ex Constitutionibus Apostolicis, sine auctoritate Præsidentis, nulla provisio fieri potest. Ordinamus, quod quodcumque, & quomodocumque Officium Præsidentis vacare contigerit, antiquior Visitor, sive ille sit ex Provinciis citra, vel ultra, ipso facto remaneat, & sit Præsidentis: omniaque peragere possit, & omnem habeat auctoritatem, ac si in Capitulo Generali Præsidentis electus fuisset; cæteris in anterioribus Constitutionibus contentis in suo robore permanentibus. Ob nimiam vero locorum distantiam, ne propter hoc Congregationi dispendium aliquod generetur, eo casu, quo Præsidentia Visitori Siculo, utpote antiquiori contingat, volumus, quod expensis Provinciæ Siculæ in aliquo Monasterio Provinciarum illarum Italiæ, in quibus antecessor residere tenebatur, permanere debet. Et similiter propter easdemmet causas ad Dietam, quæ intra triennium celebranda est, ut infra num. 5. decernimus, quod unus tantum ex Siciliæ Visitoribus, prout per Diffinitores in Capitulo determinatum fuerit, venire possit.

3. Visitor autem si ob aliquam ex prædictis causis amotus fuerit, consentientibus Præsidente, & cæteris Visitoribus, vel majori parte ipsorum, ac duobus Prælati, ad hoc ut supra in num. 1. vocatis, alius in eadem Provincia eligatur.

4. Decedente vero aliquo Prælato, administratio, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, sit ipso facto, & esse intelligatur apud Priorem Clausuralem; cui tamen mandamus, ut omnem adhibeat sollicitudinem, (gravius si negligens fuerit puniendus) quo hujusmodi va-

Item Prio-
rum.

caro celerius nota fiat Præsidenti, aut (si is cuius Monasterium vacare contigerit, Præsidentis fuerit) antiquiori Visitatori, ut supra. Qui si forsitan, ob rationabiles causas expediens illi videbitur, poterit Monasterio sic vacanti, de consensu tamen Visitorum ejusdem Monasterii deputare aliquem Prælaturum in Administratorem usque ad proximam Congregationem, quæ habebitur, vel per Capitulum, vel per Dietam. Hoc statuentes, quod si talis administrationis tempus ultra sex menses protrahatur, debeat reputari, ac si esset integer annus connumerandus cum præscriptis, tum Regimini Prælatorum unius Monasterii, tum vacationi ab eodem Monasterio, prima parte Constitut. Cap. 21. num. 1.

5. Porro, ut opportune Monasteriis omnibus provideri, & negotiis occurrentibus satisfieri, decernimus, quod elapso a Comitibus Generalibus selsqui anno videlicet ante diem festum Circumcisionis Domini in aliquo Monasterio commodo, Præsidentis pro celebranda Dieta, Regimen congregare debeat. Inhibentes ne, vel alio tempore, vel similem aliam Regiminis unionem convocare possit, nisi id maxime necessarium esse, idemmet Præsidentis, & quatuor saltem Visitatores judicaverint.

6. Advertant tamen, quod Prælati, qui conveniunt in Dietam, sint diversorum Monasteriorum Professores, itaut duo ejusdem Monasterii professores dictæ Congregationi interesse non possint, & non sint nisi septem, computatis omnibus, ut totum Regimen representent: nempe Præsidentis, Visitator ille Sicilia, quem venire posse Diffinitores decreverint, alii quatuor Diffinitores, Prælatus Loci, nisi, ut compromissus alicujus ex supradictis, excludi debeat, quo casu, ac etiam aliis Visitoribus non accedentibus, per alios Prælatos viciniorum Monasteriorum numerus absentium suppleatur; ibique in omnibus expediendis, & quæ tractari contigerit, nisi ex septem quinque consentiant, nihil conclusum censetur; excepto si (quod Deus avertat), Præsidentem, aut Visitatorem intra triennium amoveri necesse fuerit, in quo casu ordinatio, quæ supra numero primo posita est, servabitur. Ut autem electio sit libera, & legitima, possint Patres convocati pro Monasteriorum vacantium utiliori regimine in Prælatos, quos sibi placuerit, sicut & in Priores vacante tali gradu, dummodo sint habiles, nominare. Quibus in schedulam redactis, votis committantur omnes secundum professionis ordinem, & qui plures voces habuerit, dummodo quinque ex septem Congregatorum Patrum in eum convenerint, ceteris præferatur. In vocum autem paritate, professione Superior præponatur; & non solum in prædictis, sed etiam in quibuscumque aliis, de quibus per P. Præsidentem in Congregatione aliqua tractari contigerit, teneatur ipse Præsidentis quæcumque proponere, super quibus ab aliquo congregatorum Patrum fuerit requisitus.

7. Si vero contingat, ut in hujusmodi provisionibus aliquis Prælatus, ejus exigentibus culpis, deponi, suspendi, vel contra ejus voluntatem mutari debeat, id nisi causa cognita, servatoque Juris ordine in Dieta fieri inhibemus. Quod idem volumus observari, ubi procedendum sit ad depositionem Priorum, illorum tamen mutationes, prout occasio exiget, prudenti arbitrio Patrum Regiminis relinquimus. Ne autem in hujusmodi Judicio ferendo, ex inordinata animi propensione erga proprium commodum a recto Justitiæ tramite devietur, districte præcipimus, ut nullus ex Patribus in Dieta congregatis ad regimen illius Monasterii, quod tunc pro Causis prædictis vacare contigerit, neque in Administratorem deputari possit. Si vero vacare contigerit per mortem, vel propter expletum sexennium, aut per voluntariam alicujus

Prælati petitionem, ut a Regimine absolvatur, vel ad aliud Monasterium mutetur, tunc in Monasterio sic vacante poterunt Patres prædicti, quem maluerint, & idoneum judicaverint, tam ex eisdem in Dieta congregatis, quam ex aliis Prælatis extra, prout eorum conscientia videbitur expedire, servata tamen distributiva Justitiæ, in Prælaturum deputare. Si quæ in prædictis casibus contra hujus Constitutionis formam de cætero fieri contingant, nulla, ac irrita esse decernimus, & declaramus.

8. Nullus autem Prælatus, sive Prior, aut Decanus, vel aliquis ex Monachis, præsumat hujus Congregationis tempore ad Monasterium, in quo celebratur Dieta, vel ad loca circumvicina accedere non vocatus, sub penis culibet ipsorum, si accesserint, in prima parte Cap. 2. num. 5. taxatis.

9. Ne vero ex hujusmodi vacationibus dispendium aliquod Monasteriis nostris, præsertim in spiritualibus evenire queat; statuimus, ut de cætero in locis sic vacantibus, qui vices Prælati gerunt in ipsis Monasteriis, auctoritatem habeant in spiritualibus, ac temporalibus quam dum viveret, aut præfens erat ipse Prælatus, habebat. Idem quoque censemus, cum Prælati ad Capitulum Generale accesserint; quam auctoritatem in prædictis tantum duobus casibus vices Prælatorum gerentes habere volumus, usque ad instituendi Prælati accessum ad Monasterium, vel jam instituti novam dispositionem, etiam si talis vicisgerens interea mutatus fuerit. In aliis vero casibus, ne propter Prælatorum absentiam, Monasteria detrimentum maxime in spiritualibus incurrant, ipse Prælatus declaret, qua in ipsius absentia fungi velit auctoritate constitutos Monasterii Officiales, præsertim Priorem Claustralem super casibus reservatis, & aliis ad gubernationem Monasterii spectantibus.

10. Cellerarii, & alii, qui temporalia administrant prædictis temporibus, ad ipsos, ut præmissis vicem Prælatorum gerentes, recurrant, & obedientes sint: consilioque, & voluntate eorum cuncta faciant, & disponant.

11. Ordinamus autem, quod Prælati ad pacem conservandam inter suos Ministros, ante recessum omnia ita ordinent, & disponant, ut Prior, & Cellerarius sciant quid agendum sit in negotiis Monasterii, & præcipue in vendendis, & emendis rebus.

*De Monachorum, & aliorum Religiosorum
mutatione.*

CAPUT IV.

1. Sicut Prælatorum, ita Monachorum nostræ Congregationis discreta mutatio, plerumque utilis, & necessaria est, tum ad ostendendum nostræ Congregationis individuum unitatem (Multæ enim Monasteria in idem corpus, charitatis vinculo coalescere conspiciuntur) tum quia dum de Monasterio in Monasterium Monachi transferuntur, & amor mutus in plures diffunditur, prudentia, cujus mater est experientia, perficitur, & augetur.

2. Si quando ergo, etiam extra tempus Capituli Monachorum aliquem (ipso etiam, vel Prælato suo invito) Patres Regiminis ad aliud Monasterium transferendum, & ad ibi commorandum mandaverint, eis omnino parendum jubemus. Similiter, si in visitatione, aut etiam post visitationem alicujus Monasterii, Visitatores id agendum judicaverint, volumus, ut eis obediatur, ut supra in præcedenti Capitulo.

3. Similiter si legitima, & necessaria causa interveniente, utpote pro Monasterio reformando, vel infirmitate urgente, vel propter imminens infirmitatis periculum; si citius mutatio

Idest a quibus, & ob quas causas ipsi amoveri possint.

aeris non succurrat, aut pro vitando scandalo, & similibus, Præsidentis, & duo illius Monasterii Visitatores, Monachum aliquem mutandum duxerint (etiam invitatis Prælatis, tam mittente, quam recipiente, ac etiam ipso Monacho) eis obediendum mandamus. Urgente vero causa arduæ necessitatis, vel ubi periculum esset in mora, præcipiente tantum uno illius Monasterii Visitatore ei omnino pareatur: prædicta autem usque ad Capitulum, vel Dietam tantummodo servari debeant: quo tempore, vel firmabitur, vel revocabitur mutatio.

4. Ubi autem necessitas, aut manifesta utilitas requireretur, possint Prælati invicem transmittere Monachos, ac etiam stabilire, dummodo commoditer fiat, adjuncta tamen Præsidentis licentia, vel Visitatorum.

5. At si quis Monachus intra annum ex manifesta causa periculi Animæ, vel corporis mutari petierit, Visitator ipsius Monasterii, habita informatione a Prælato ipsius Monachi, & si commode fieri poterit, etiam Seniorum (& medici, ubi de corporis periculo agitur) si exposita vera esse repererit, & necessarium esse judicaverit, Monachi petitioni annuat, illique provideat de Monasterio idoneo, cujus Judicio omnino parendum erit.

6. Si autem prædictæ causæ non aderint: Ne occasio detur, sponte vagandi (maxime si importune, aut cum scandalo aliorum Monachorum, seu Monasteriorum impendio, licentia requiratur; quia tunc hujusmodi mutatio, tam ipsi Monachis, quam Monasteriis experientia magistra, ut plurimum nocetur esse damnosa) ei licentia minime concedatur, quod si petere petulantur perseveraverit, & sua importunitate, eam extorquere conetur, non ei annuatur, sed graviter puniatur.

De expensis faciendis in mutationibus Monachorum.

CAPUT V.

1. Circa mutationes Monachorum, declaramus, quod Monasteria a quibus recedunt mutati, ad omnes teneri debeant expensas, ut supradictum est in declaratorio Regulæ Cap. 60.

2. Si vero aliquis propter gravem infirmitatem mitteretur de Monasterio ad Monasterium; vel si contingeret aliquem Monachum adeo esse incorrigibilem (quod Deus avertat) ut in proprio Monasterio propter scandalum, aut legitimam causam in domo custodiæ detrueri, seu puniri non possit, sed in alio Monasterio esset carceri mancipandus, in his casibus Monasterium, ex quo mittitur, ultra expensas itineris, provideat Monasterio, ad quod est missus etiam de aliis illi Monacho necessariis.

De Monasteriis noviter acceptandis.

CAPUT VI.

1. Ne facilitate qualibet, sed mature, & circumspicte in acceptandis Monasteriis procedatur, Capitulum Generale (ad quod solum hujusmodi acceptationes pertinere decernimus) cum de acceptando Monasterio aliquo tractatur: primo inspiciat, an Monasteria Congregationis abundant Patribus, qui deputari possint reformationi Monasterii noviter acceptandi. Qui si suppetunt, mittantur duo graves, & experti Patres ad videndum præfatum Monasterium, & inquirendum, si habet conditiones, quæ requiruntur ad Regularem observantiam, videlicet, quod sit in bono aere, & situ spatioso, solitario, & non tumultuoso: & si in Civitate, vel extra Civitatem prope milliarem, vel circa: si non inquietetur bellorum tumultibus: nec graventur Monachi ex itineris longitudine, & in loco, ubi non possint fieri turres, & propugnacula: si sit sine

cura Animarum: & habeat officinas utiles, & necessarias ad Regularem Observantiam, vel ad eas facile reduci possit: si habeat libros, & Paramenta, & Calices, & cætera necessaria ad Divinum cultum: si habeat possessiones, sive redditus pecuniarum in loco tuto, & pacifico, quæ sufficiant pro sexdecim saltem personis, & aliis Monasterii oneribus portandis. Quod non sit ere alieno gravatum, & si quæ sunt hujusmodi. Quæ omnia diligenter inspecta, fideliter referant Capitulum, sive Regimini, aut aliter, prout Capitulum decreverit. Quod si omnibus supradictis conditionibus (quas pro majori parte præfatum Monasterium habere volumus) consideratis; ac etiam si Monasterium sit in Civitate pacifica, ubi verisimiliter speratur Animarum fructus, decreverint acceptandum: non prius mittantur Monachi ad dictum monasterium, quam unitum fuerit Congregationi per Bullas Apostolicas, & nisi officinæ, & mansiones Religiosorum antea fuerint competenter reparatæ.

2. Quod si Capitulum Generali videbitur hujusmodi reformationem intra triennium fieri debere, ipsam committant Regimini, juxta prædictam formam. Quoties autem intra triennium tractandum esset de reformatione alicujus Monasterii, eo quod periculosa esset dilatio usque ad Capituli tempus, habeatur recursus ad Præsidentem, qui si una cum Visitatoribus, & aliis Prælatis, ut supra in Cap. 3. de annotatione Præsidentis de communi consensu judicaverint hujusmodi acceptationem esse utilem, & necessariam nostræ Congregationi, mittant duos idoneos Patres ad inquirendum de Monasterii conditionibus, juxta omnia prædicta, & referant Capitulum proximo futuro, si differri poterit. Si autem periculum esset in mora, ut prædictum est, tunc per ipsos dictos PP. Monasterium acceptetur, maxime si tale esset, cujus reformatio cederet in magnum Congregationis commodum, & augmentum. Advertant tamen Regimen, & Patres mittendi ad investigandas Monasterii conditiones, ne aliquid permittant, aut sese cuiquam obligent verbis, sed omnia referant Capitulum, vel Regimini terminanda, ut supra.

3. Cæterum strictius inhibemus, ne aliquid ex nostræ Congregationis Monasteriis dimittatur, aut ab ipsa Congregatione alienetur, nisi ex quatuor, tres partes omnium Patrum, qui habent vocem in Capitulo Generali, consentiant. Hoc tamen non intelligimus fieri posse, nisi in casu permutationis, scilicet si dimittatur unum, ut in eadem Diocesi aliud acceptetur, & præmissa Apostolica facultate, aliisque circumstantiis, de quibus Cap. 3. Regulæ.

4. Si vero de aliquo Monasterio Monialium sub cura Congregationis, aut particularis Monasterii nostri acceptando tractabitur (quod quantum possibile erit, omnino evitandum est) nisi de consensu duarum ex tribus partibus Prælatorum totius Congregationis, qui in Capitulo Generali intererunt, etiam ad vilitationem tantum acceptari non possit.

De Anniversariis perpetuo celebrandis.

CAPUT VII.

1. Ne tantorum Beneficiorum, gratiarum, ac Privilegiorum, quorum munimine Congregatio nostra a fel. rec. Eugenio Papa IV. non modo stabilita, verum etiam plurimum aucta existit, videamur immemores, sed pia grati animi officia ejus memoriæ, quantum in Dño possumus, rependamus, hac præfenti ordinatione statuimus, ut per omnia nostræ Congregationis Monasteria, præsentia, & futura, singulis annis die 23. Februarii, Anniversarium conventualiter pro ejusdem Eugenii Summi Pontificis felici requie celebretur, & aliud consimiliter die 19. Sep-

Item de Monasteriis dimittendis, necnon de illis Monialium in curam recipiendis.

tembris pro R. P. Ludovico Barbo, nostræ Congregationis præcipuo direttore.

2. Fiant præterea annuatim tria Anniversaria conventualiter: unum pro animabus nostræ Congregationis: aliud pro Benefactoribus nostris defunctis: tertium pro Benefactoribus vivis, dicendo Missam pro peccatis, quæ Anniversaria celebrantur per Monasteria nostræ Congregationis post primum diem Septembris diebus, quibus habilius celebrari poterunt.

3. Post festum vero omnium Sanctorum Monachorum prima die non impedita, recitetur conventualiter integrum officium Defunctorum, & Missa item canetur pro Defunctis nostræ Congregationis.

4. Laudamus item piam eam consuetudinem, quæ in aliquibus nostris Monasteriis jam recepta, & ad ea cætera quoque Monasteria extendi jubemus; ut scilicet singulo quoque anno aliqua die non impedita mensis Decembris conventualiter recitetur integrum officium Defunctorum, & similiter canetur Missa pro nostris Religiosis in eodem Monasterio Defunctis &c.

Finis.

§. 2. Hinc est, quod nos perpetuæ, atque inviolabili præinsertarum Declarationum, & Constitutionum firmitati, robori, & efficacie, quantum nobis ex alto conceditur providere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulas declarationes ad Regulam S. Benedicti, & Constitutiones præinsertas tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robor, & efficaciam adjungimus, ac omnes & singulos, tam juris, quam facti, & solemnitatum quarumcumque in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet, etiam quantumvis formales, & substantiales defectus, etiam si tales sint, ut nonnisi facta de eis specifica, & individua mentione sanari possint, si qui in præmissis principaliter, vel accessorie intervenierint, seu intervenisse dici, censei, vel prætendi valent plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

Relatæ Declarationes in Regulam, & Constitutiones confirmantur.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas, ac Declarationes, & Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod dilecti filii Superiores, & Monachi dictæ Congregationis Casinensis, aliive quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ propter quas ipsæ præsentibus emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, legitima, pia, & privilegiata Causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuumque mentionem, & expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque

speciabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectu inviolabiliter, & inconcussè observari.

§. 4. Sicque in præmissis, & non aliter censei, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Apostolicæ Sedis Nuntios, aliive quoslibet, quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, aliive quibusvis etiam Jumento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis, quoque Indultis, & Literis Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Superioribus, Monachis, & personis, aliive quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & quantumcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore mansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensa.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die XXII. Novembris MDCLXXX. Pontif. nostri Anno Quinto.

Mandatur, ut in toto Statu Ecclesiastico serventur statuta successiones ab intestato agnatis masculis deferentia.

LXXXIX.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 16. Nov. 1680. An. 5.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis Officii debitum, quo universis, præsertim vero populis nostræ curæ, & sollicitudini, etiam in temporalibus creditis tenemur, exigit, ut ea provideri, statui, ordinari, & declarari debeant, per quæ illorum commodis, utilitati, quieti, & tranquillitati consultum sit, litiumque dispendia, & incommoda, quantum fieri potest, tollantur, & cessent.

Exordium.

§. 1. Cum

1680.
Præfata Statuta recententur.

Causa hujus Constitutionis.

Preces populorum Status Ecclesiastici.

Præceptum servandi ubique, & prout jacent dicta Statuta.

Nec obstant bonorum differentia, eorumque situs; bene vero lex investituræ, si sit contraria.

Item nec subiectio, & exemptio personarum cujuscumque generis.

§. 1. Cum itaque in nostra Urbe, peneque in omnibus aliis Civitatibus, Oppidis, & locis nostris, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Status, & conditionis temporalis Italiæ ordinata sint, atque vigent statuta, seu decreta, aliæque leges, & ordinationes, Apostolica expressa, vel tacita, sive a jure præsumpta confirmatione, & approbatione munita, per quæ, ut agnationum, & familiarum nobilitas, & decor, mediantibus bonis, & divitiis conserventur, intestatæ successiones agnatis masculis, exclusis fœminis, aliisque per eas cognatis intra certos respectivé gradus deferuntur. Compertum vero sit, quod nonnullæ Doctorum, & Tribunalium interpretationes, ac limitationes, vel restrictiones præmissorum finem a populis, juxta eorum, ac regionis antiquos, & continuatos mores, impediunt, præfatasque leges, ac provisiones pene inanes reddunt, sive frequentes producant lites, perturbationes, incommoda, & dispendia, adeout quandoque expediat potius non deferri, nec aperiri successione beneficium, quod ita in maleficium, propriæque assis iusturam convertitur; unde propterea iidem populi præfati nostri Status Ecclesiastici, tam immediati, quam mediati Italiæ apud nos eorum voluntatem, ac desiderium explicantes, preces porrexerunt, ut desuper opportune providere dignemur, præfatorumque statutorum, ac legum, seu provisionum, generalem, ac indefinitam observantiam, prout jacent, & disponunt, demandemus, quibuscumque Doctorum, & Tribunalium rejectis interpretationibus, adeout universalis, ac uniformis in quolibet loco sit ordo succedendi ad priorum respectivé statutorum, & legum normam, seu præscriptum.

§. 2. Hinc nos præmissorum populorum, qui Nobis, & Apostolicæ Sedi etiam in temporalibus, tam immediate, quam mediate crediti sunt, commodo, utilitati, quieti, & tranquillitati, quantum fieri potest, consulere cupientes eorumque votis, & supplicationibus annuere volentes. Motu proprio, ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnium, & singulorum statutorum, decretorum, legum, constitutionum, & provisionum hujusmodi in dicta nostra Urbe, & universo nostro, & Sedis Apostolicæ Statu Ecclesiastico immediato, & mediato existentium tenores pro expressis habentes, perinde ac si de illis expressa, specialis, & individua mentio facta esset, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, mandamus, decernimus, & statuimus, ut in successionebus in posterum, & post præsentium publicationem aperiendis, & deferendis illa statuta, decreta, leges, Constitutiones, & ordinationes, quæ in præfatis nostris Urbe, & Statu Ecclesiastico expressam in forma specifica, vel etiam in sola forma communi Apostolicam habeant confirmationem, & approbationem, sive illam habeant tacitam, & præsumptam, quæ ex juris dispositione ob longissimi temporis observantiam inducitur, generaliter, & indefinite, prout jacent, ac disponunt ad favorem masculorum de agnatione, in universo asse attendi, & servari debeant quacumque sublata consideratione, vel differentia bonorum, eorumque situationis, intra, vel extra territorium, ubicumque existant, & sive sint libera, & allodialia, seu feudalia, vel emphyteutica, seu livelloria, etiam de directo dominio Ecclesiarum, Monasteriorum, & piorum locorum, seu personarum Ecclesiasticarum, ubi lex investituræ non obstat, quæ salva remaneat. Sublata quoque omni, & quacumque differentia, vel consideratione subjectionis, & respectivé exemptionis personarum, tam descendendum, quam succedendum, vel excludendum, & exclusarum cujuscumque sint status, gradus, & conditionis, & quamvis agatur de Clericis, vel

Regularibus utriusque sexus, aut de Ecclesiis, & Monasteriis, aliisque personis, & locis Ecclesiasticis, vel alias quomodolibet exemptis, & privilegiatis, quantumvis expressa, & speciali nota dignis.

§. 3. Dum non ex ipsorum statutorum, vel statuentium aliqua jurisdictione, vel potestate, sed ex nostra dumtaxat Apostolica auctoritate hunc succedendi ordinem in dicto nostro statu immediato, & mediato Italiæ, ex justis causis animum nostrum digne moventibus servari volumus, ac statuimus, attenda solum, ac generaliter naturali qualitate agnationis, & sexus pro dicto fine assequendo. Nullaque etiam ratione habita mixturæ personarum non exclusarum in medio existentium, aliæque qualitate, ob quam hujusmodi statutorum, & legum cessatio, & reversio ad jus commune prætendi valeat, adeout unicum, uniforme, ac universale sit jus, & ordo successione ad ipsorum respectivé statutorum præscriptum, ex præfato agnationis favore. Quodque in quolibet casu dubio, & quomodolibet disputabili favore masculorum de agnatione in exclusionem fœminatam, & cognatorum, tam ascendentium, etiam matris, quam descendendum, & collateralium, hujusmodi legum & statutorum interpretatio faciendâ sit. Ubi vero contingat non verificari statutorum, personarum, & bonorum unionem, similitudinem, & combinationem, quam attendi, ac servari debere decernimus, vel quod non adsint statuta personarum, sive illa extantia, ob enunciatas Doctorum, & Tribunalium interpretationes, aut alias quomodolibet suum non fortiantur effectum, tunc sublata (ut præmissum est) omni differentia exemptionis, & subjectionis personarum, & bonorum respectivé, generaliter, & prout jacent, attendi, ac servari volumus, decernimus, & mandamus statuta locorum, in quibus bona existunt, ac possidentur, sive agatur de bonis stabilibus, sive de mobilibus, censibus, locis montium, officiis vacabilibus, nominibus debitorum, juribus, & actionibus, & aliis, quamvis de illis esse dignoscatur, quæ loco non circumscribuntur, sed personam sequuntur, & quamvis tam decedentes, quam excludentes, & exclusi exteri sint, Nobis, & Sedi Apostolicæ in temporalibus non subditi, dum etiam exteri acquirentes, ac retinentes præfata bona, & juxta in prædictis Urbe, & statu censentur (contraria voluntate expresse non declarata) in animo habuisse hujusmodi bonorum, & jurium successione regulari debere, juxta leges, & ordinationes locorum, in quibus existunt, ac retinentur, prout hunc animum præsumendum esse decernimus, statuimus, & declaramus. Quæ vero de intestatis successionebus hæcenus, ut supra, statuta, & disposita sunt, in testamentariis quoque successionebus attendi, & observari debere volumus, ac statuimus, quacumque pariter bonorum, & personarum differentia, & consideratione, ut supra, sublatis, in iis casibus, in quibus eadem statuta, & leges locales in hac specie testatæ successione masculorum de agnatione favore disponunt; quoties decedendum contraria expressa voluntas non adversetur.

§. 4. Non intendimus autem per præsentem Constitutionem, atque in ea disposita, in aliquo derogare, & præjudicare Constitutionibus Apostolicis rec. mem. nostrorum prædecessorum, Sixti Papæ V., Clementis Papæ VIII., Pauli Papæ V. Urbani Papæ VIII. Innocentii Papæ X., & Alexandri Papæ VII., & aliorum, si quæ adsunt, super inhabilitatione forensium dicto nostro, & Apostolicæ Sedis dominio in temporalibus non subditorum, qui statutis temporibus ad habitandum non veniant, & non observent ea, quæ in eisdem Constitutionibus disponuntur, ac

Nec pariter mixtura in medio existentium personarum non exclusarum.

Quomododum nec etiâ dubium.

At si desit combinatio Statutorum uniusque loci personarum, & bonorum, tunc serventur Statuta locorum, in quibus sunt bona.

Cujuscumque ea sint generis.

Et personarum, dummodo bona habeant in Statu, nec de earum contraria voluntate constet.

Prædicta omnia custodiantur etiâ in testamentariis successionebus si descendendum voluntas expresse contraria non fuerit.

Clausula.

Eximuntur Constitutiones pro Forensibus.

demandantur; sed illa salva, integra, & in suo robore, ac firmitate permaneant.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices Ordinariorum, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, & etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, seu Vicelegatos, aut Camerae Apostolicae Praesidentes, & Clericos, & quoscumque alios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique locorum iudicari, & definiiri, ac sententiari debere; necnon quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Ut autem praesentes ad notitiam omnium deducantur,

§. 6. Volumus, & eadem auctoritate Apostolica statuimus, & ordinamus, quod illarum transumptis, etiam per impressionem factis manu alicujus Judicis, seu Praelati aut alterius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae subscriptis, & sigillo alicujus Notarii publicis munitis, quemadmodum adhiberetur originali, si praesentaretur, ubique adhibeatur, tam in iudicio, quam extra illud, plena, & indubitata fides.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae MDCLXXX. sextodecimo Kal. Decembris, Pontificatus nostri Anno Quinto.

Placet Motu proprio B.

XC.

Confirmantur quaedam Constitutiones Monachorum Congregationis Hispaniarum Ordinis Sancti Benedicti.

Hujusmodi Constitutiones immutant antiquas, quae etiam antea pluries immutatae fuerunt. Vide Urb. VIII. Const. ed. 1624., Decemb. 3. Ejusdem Const. ed. 1624., Aug. 23., & Clem. IX. Const. ed. 1667. Decemb. 15.

Dar. 30. Jan. 1681. An. 5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas Generalis, & Monachi Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Benedicti, quod dudum videlicet die 19. Decembris 1611. nonnullae recentes Constitutiones, quae praevia derogatione antiquarum, ex commissione ejusdem Congregationis in Capitulo Generali anno praecedenti 1610. in Monasterio Sancti Facundi de Sahagum celebrato factae, editaeque fuerant, a fel. rec. Paulo Papa V. Praedecessore nostro per quasdam suas in simili forma Brevis Literas specificae confirmatae, atque approbatae fuerunt. Verum quia per rec. mem. Gregorium XIII. quarto idus Februarii Anno Incarnationis Dominicae 1572., & successively per Urbanum VIII. Romanos Pontifices praedecessores pariter Nostros tertio nonas Julii 1624. ex voto Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita tributa, & respectively confirmata, ac de novo concessa fuerat facultas Capitulo Generali dictae Congregationis Hispaniarum quotiescumque temporum opportunitas, & rerum vicissitudo exposcere videretur, vel experientia ipsa doceret, Constitutiones Capitulares hujusmodi, etiam a Sede Apostolica confirmatas immutandi, & revocandi, aliasque de novo faciendi, quas magis congruere eidem Capitulo videretur, prout in ipsorum Gregorii, & Urbani praedecessorum Literis desuper expeditis dicitur contineri. Ideo inhæ-

Eadem auctoritate no-

rendo facultati hujusmodi Capitulum Generale ejusdem Congregationis Hispaniarum nonnullas condidit Constitutiones, per quas aliquae ex supradictis a Paulo praedecessore confirmatis immutabantur, & alterabantur, quas etiam dicitur Urbanus praedecessor die 3. Decembris ejusdem anni 1624. confirmavit. Sed cum postea in sequenti Capitulo recessum fuisset ab illis, & Decretum, quod observarentur dictae priores Constitutiones a Paulo praedecessore confirmatae, ita tamen, ut ibi in eisdem prioribus Constitutionibus electio Abbatiarum demandabatur novem tantum Diffinitoribus, in futurum adderentur alii sex Electores, qui forent illi sex Monachi, ad quorum favorem immediate post novem supradictos ad Diffinitoratus gradum plura fuissent data suffragia; haec pariter Constitutiones die 23. Augusti 1628. ab eodem Urbano praedecessore confirmatae fuerunt. Cumque etiam inter ceteras Constitutiones a memorato Paulo praedecessore, ut praesertur, confirmatas statutum legeretur, quod Abbatiae inter unum, vel aliud Capitulum intermediae vacantes ab Abbate Generali, tribusque Diffinitoribus, una etiam cum Abbate vicinioribus loco ubi Abbas Generalis praedictus de vacatione certior factus fuisset, providerentur: verum pluries experientia Magistra, compertum fuisset, quod propter Diffinitorum distantiam, admodum difficile reddebantur, & in longum protraherentur hujusmodi electiones: ideo utendo eisdem facultatibus per praefatos Gregorium, & Urbanum praedecessores concessis, eadem Congregatio in sequentibus Capitulis Generalibus disposuit, ac ordinavit, ut supradictae electiones in casu magis distantiae dictorum trium Diffinitorum, cum voto quatuor solummodo Abbatum loco de quo supra, proximorum, fieri possent, cum declaratione, quod in aequali distantia Diffinitores Abbatibus praerentur; & quod in aequali distantia censeretur esse Diffinitor qui octo tantum leucis plus quam Abbas distaret; quodque absentibus a suis Monasterii Abbatibus, idem votum haberent pro electione dictarum vacationum Monachi Capitulares dictorum proximorum Monasteriorum, qui haberentur in antelationibus juxta suos gradus. Hocque etiam a pia mem. Clemente Papa IX. praedecessore nostro per quasdam suas pariter in forma Brevis die 15. Decembris 1667. expeditas Literas confirmatum fuit. Porro in vim pariter ejusdem facultatis commutandi Constitutiones a Gregorio XIII. concessae, & ab Urbano VIII. praedecessoribus nostris praefatis confirmatae, pluribus in Capitulis Generalibus, comperto per experientiam, quod nonnullae ex dictis Constitutionibus, ut supra, a Paulo praedecessore confirmatis, & quaedam aliae postmodum factae, non erant Religioni proficuae, nec de facili practicabiles, aliaque ex antiquis immutatae, aliaque noviter concessae fuerunt Constitutiones, ac etiam diversimode ab aliis, ut supra confirmatis, in eisdem Capitalibus pluries fuit observatum, & praecipue quoad infra scripta, videlicet.

§. 1. Primo circa numerum Capitularium statutum fuit, ut in antiquis Constitutionibus, & in Brevis Pauli V. illarum confirmatorio, quod non sint plures Capitulares, quam Generalis, qui in illo Capitulo terminat suum Officium; illi etiam, qui Generales extiterunt: qui actualiter sunt Abbates, sive Praesidentes Monasteriorum: Diffinitores immediate praecedentes quadriennii, quod in illo terminatur Capitulo: Magistri, & Praedicatorum Generales: etsi aliquis fuerit Concionator Regius, & per Universitatem Salmanticensis de licentia Congregationis, & ejus sumptibus Laureati: & qui in illa fuerint, ut Constitutio disponit Cathedralitici: Socius, sive Comes Generalis: ejus Secretarius: Procurator Generalis Romanae Curiae in solo Capitulo, quod fuerit

va quaedam Constitutiones conditae fuerunt a Capitulo, & confirmatae ab Urb. VIII.

Nova immutatio circa electionem Abbatum ab eodem Urbano confirmata.

Alia innovatio circa eandem electionem Abbatum a Clem. IX. confirmata.

Rursum plures Constitutiones immutantur, & aliae de novo confirmantur, ut infra.

Quot. & qui esse debeant Capitulares.

fuerit

fuerit immediatum suo ad Hispaniam accessui : Procurator Generalis Curie Regie, electus tamen a Congregatione : Abbas denique suspensus. Per varias tamen ejusdem Congregationis dispositiones dictus Capitularium numerus auctus est, quia concessum fuit votum perpetuum iis, qui in septem Capitulis illo potiti fuerint. Qui in quavis Universitate approbata Primariam, aut Vespertinam Cathedram Theologiae Scholasticae, vel Expositivae obtinuerint, si in Collegiis Congregationis per duodecim annos completos Theologiam legerint, dummodo tamen sponte se Cathedra non abdicaverint. Vicario etiam Monialium S. Placidi Matriti, Chronico Generali Ordinis, & aliis denique privatis Monachis.

§. 2. Procuratori Curie Regie per Congregationem fuit etiam votum concessum, esto non sit a Congregatione electus, sed a solo Generali.

§. 3. Post dictas Constitutiones, & Breve eorum confirmatorium, disposuit Congregatio, quod decedente inter unum, & aliud Capitulum aliquo ex novem Diffinitoribus, eo ipso succedat in Defuncti locum Elector, qui in praecedenti Capitulo, plura obtinuit suffragia, post novem, qui Diffinitores fuerunt pronuntiat, & successive alii quinque Electores, si contingat totidem obire Diffinitores.

§. 4. Disposuit etiam Congregatio post Constitutiones praefatas, quod si unus ex novem Diffinitoribus in Generalem electus fuerit, postquam talis fuerit pronuntiat, alius ex Monachis in Diffinitorem in Generalis locum per totam eligatur Congregationem.

§. 5. Per Constitutiones, ut supra, confirmatas, fuit absolute dispositum, quod habeant votum perpetuum in Universitate Salmanticensi de licentia Congregationis, & ejus sumptibus Laureati. Per novam autem ejusdem Congregationis dispositionem, restrictum est votum ad eos solum, qui in ea duodecim annos integris legerint, & sexdecim sederint in ipsa Universitate.

§. 6. Absolute etiam conceditur per Constitutiones confirmatas votum perpetuum Praedicatoribus Generalibus, & per novam Constitutionem eis illud aufertur, si concionari noluerint in locis ipsis ab obedientia assignatis.

§. 7. In dictis Constitutionibus, & Brevi Confirmatorio Pauli V., fuit dispositum, & ordinatum, quod non sint Visitatores, nec suppletiores eorum, sed quod Generalis bis visitet Congregationem in quadriennio per se ipsum, si poterit, five per suos Commissarios. Postea vero eadem disposuit Congregatio, ut quatuor Visitatores eligantur in quolibet Capitulo, & quod votum habeant in sequenti, in quo terminatur eorum Officium.

§. 8. Item in Constitutionibus supradictis, & Brevi Confirmatorio Pauli V., ponuntur quatuor Magistri, & totidem Praedicatores Generales, & nunc sex Magistri, & sex Praedicatores Generales potiuntur voto perpetuo.

§. 9. In dictis Constitutionibus, & Brevi, fuit statutum, & Diffinitoribus injunctum, ut electiones omnium Abbatiarum, tam Monachorum, quam Monialium celebrent, servato ordine antiquitatis Monasteriorum. Per novam tamen Constitutionem Congregationis iste ordo alteratus est, & statutum, ut idem ordo servetur, praeterquam in Abbatibus S. Martini Matriti, Salmanticae, & Hispalis, quae primo loco eligantur.

§. 10. In eisdem Constitutionibus, & Brevi dispositum fuit, ut Diffinitores Electores, in secreto observent usque ad ultimam Capituli sessionem personas electas in Abbates, & Abbatissas, injunctis illis praecipio formali excommunicatione latae sententiae, & poena perjurii, si quoquo modo illas revelaverint. Quam postea dispositio-

nem alteravit Congregatio, permittens revelationem, eo quia nullum afferens praedictum, neque inconveniens ad nihilum aliud serviebat, quam ad praebendam occasionem scrupulorum perjurii.

§. 11. In Constitutionibus per Paulum V. confirmatis dispositum fuit, omnes electiones Abbatiarum vacantium inter medium quadriennii, fieri debere per Generalem, tres Diffinitores, & unum Abbatem, ordine in illa praescripto; postea Congregatio disposuit, quod Abbates Collegiorum, & Monasteriorum tres Monachos non habentium, per solum Generalem eligantur.

§. 12. Circa electionem Generalis, statuerunt dictae Constitutiones, & Breve illarum confirmatorium, ut illa celebretur in speciali sessione, post electiones Diffinitorum, Abbatiarum, & Secretarii Capituli Generalis, quam dispositionem postea Congregatio alteravit, disponendo, quod illa fiat, & celebretur die Dominico immediato post diem ingressus in Capitulum, & in eadem sessione, in qua eliguntur Diffinitores: & quod non regulentur vota usquedum aliae Electiones factae fuerint.

§. 13. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, quamvis dicta Congregatio alterationes, commutationes, novaeque dispositiones hujusmodi respective facere sibi licuisse crediderit, & adhuc firmiter credat, maxime vigore facultatum a memoratis Gregorio, & Urbano praedecessoribus respective concessarum, & confirmatarum, & continue, ut supra, praedicatarum, & observatarum ab eadem Congregatione; attamen nonnulli ex Monachis, & Religiosis illius habuerunt, habeantque scrupulum, dubitantes, ne in omnibus supradictis alterationibus, immutationibus, recentibusque dispositionibus ab Apostolica Sede non confirmatis, invalide processum fuerit, sub praetextu, quod facultas per dictum Gregorium praedecessorem concessa a praefato Paulo praedecessore sublata fuerit, quodque confirmatio a dicto Urbano praedecessore emanaverit in forma communi; nec se ad Constitutiones a dicto Paulo praedecessore confirmatas extendat; multoque magis in eis augeatur scrupulus ex eo, quod idem Urbanus praedecessor in alteris literis supradictis subsequenter editis, Constitutiones jam confirmatas praecipit observari. Et licet credi verisimiliter possit, quod his non obstantibus, Congregatio praefata omnia licite peregerit, attento, quod facultas per Gregorium concessa, & per Urbanum praedecessores praefatos, ut supra confirmata, ad mutationem Constitutionum jam factarum, atque confirmatarum restricta non reperiatur, atque ita ad futuras extendi videatur; quodque sicuti nemo melius, quam Religio ipsa; experientia docta agnoscere potest quam leges fiat magis proficuae, & quarum usum temporum, atque rerum qualitas permittat, ita quoque expediat, ut ipsasmet Constitutiones, & leges ipsas, quoties expedire agnoscit; valeat in melius commutare: nihilominus ad consulendum paci, & quieti totius Congregationis praedictae, ac ad tollendam a Monachorum mentibus quemlibet scrupulum, atque suspensionem invaliditatis electionum, aliorumque in praeteritum; ut supra gestorum, omniumque exinde subsequutorum; ex quibus tota Religio involveretur, prout etiam ad effectum evitandi infinitas invaliditates, quae oriri possent; Exponentes praedicti opportune a Nobis in praemissis provideri summopere desiderant: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut supradictas novas Constitutiones, ut praefertur observatas, tanquam legitime factas vigore dictarum facultatum confirmare, & approbare, ac omne id, quod usque adhuc ab eadem Congregatione factum; atque stabilitum reperitur,

De electione nonnullorum Abbatum.

De electione Generalis.

Rationes contra valorem relictarum Constitutionum.

Aliae rationes pro earum valore.

Causa Confirmationis praedictarum Constitutionum.

Preces Abbatibus Generalis, & Monachorum.

Procurator Curie Regie votu habeat.

Quid agendum in morte alicujus Diffinitoris.

Item quid si Diffinitor ad Generalem promotus.

De Lectoribus Salmanticensibus.

De Concionatoribus.

De Visitatoribus.

De Magistris, & Praedicatoribus.

De ordine in electionibus Abbatiarum servando.

De silentio observando a Diffinitoribus.

legitimum declarare de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 14. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, eisdem Exponentibus petitam confirmationem, quatenus Constitutiones prædictæ Sacris Canonibus, ac Decretis Concilii Tridentini non adversentur, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Confirmatio dictarum Constitutionum.

Clausulæ.

§. 15. Decernentes ipsas præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Palatii Apostolici causarum Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Hispaniarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus, pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 17. Volumus autem, ut earundem presentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Jan. MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

XCI.

Permittitur, ut Abbates, & Officiales omnes Congregationis Casinensis pro hac vice tantum ob immutatum Capituli, & Diætæ tempus non amoveantur statim post expletum officiorum curriculum; & Abbati S. Pauli extra Urbem committitur Procuratio Generalis, si quandoque intra triennium vacaret.

Pro secunda parte Constitutionis vide hujus Pontif. Const. edit. 1680. Novem. 22. Pont. V. Item Const. ed. 1687. Martii 21. Pont. XI. ubi confirmatur Decret. pro Ecclesia S. Germani. Necnon Inn. XII. Const. ed. 1691., Jul. 28., Pont. I. pro prima parte.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 10. Jan. 1681. An. 5.

Definitum fuit, Capitu-

Cum Nos, per quasdam nostras in simili forma Brevis die 9. Septembris proxime præ-

teriti expeditas literas motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine statuerimus, & ordinaverimus, ut tam Capitulum Generale, quam Dieta intermedia Congregationis Casinensis Ordinis S. Benedicti, quæ quolibet biennio respectively celebrabantur, in posterum quolibet triennio a proximo futuro Capitulo Generali, quod tertia Dominica post Pascha Resurrectionis Dominicæ proxime venturum celebrari debet, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de triennio in triennium continuando, celebrarentur, ita scilicet, ut Dieta hujusmodi octodecem mensibus post celebrationem cujuscumque Capituli Generalis pro rebus, & negotiis, quibus interea consulendum fuerit, ante tamen festum Circumcisionis Domini immediate sequens, & non aliter haberi deberet, & alias prout in literis præfatis, quarum tenorem presentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Verum sicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, ex mutatione temporis celebrationis Diætæ hujusmodi, quæ tertia Dominica post Pascha Resurrectionis Dominicæ celebrari solebat, necessario consequatur, ut nonnulli Abbates suas residentias sexennales, & pariter aliqui Priores, Magistri Novitiorum, Cellerarii, & alii Ministri Congregationis prædictæ sua respectively Ministeria absolvent eo tempore, quo nec Capitulum Generale, nec Dieta ejusdem Congregationis celebratur; atque ita licet juxta Constitutiones ipsius Congregationis auctoritate Apostolica confirmatas a suis respectively residentiis, & Ministeriis amoveri deberent, id tamen fieri nequeat, eo quod nullus tunc temporis congressus habeatur, in quo alii eis substituuntur. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

lum generale, & dietam singulis triennii esse celebranda.

Mala inde provenientia.

Preces Procuratoris Generalis pro opportuno remedio.

Extenditur administratio Prælatorum & officialium omnium pro hac vice ultra præfixitum tempus, ut supra.

Item statuitur, ut si vacaverit intra triennium Procuratio generalis, eam gerat Abbas S. Pauli extra urbem.

Clausulæ.

§. 1. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut tam Abbates, qui suas residentias, quam Priores, Magistri Novitiorum, Cellerarii, & alii Ministri Congregationis præfata, qui sua respectively Ministeria sexennalia eo tempore absolvent, quo nec Capitulum Generale, nec Dieta ejusdem Congregationis celebratur, in suis respectively residentiis, seu officiis, & ministeriis, usque ad tunc proxime futurum congressum Capituli Generalis, vel Diætæ hujusmodi dumtaxat constituere, suaque officia, & ministeria respectively interea obire, & exercere libere, licite, & valide possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus. Præterea si quodcumque contigerit officium Procuratoris Generalis Congregationis prædictæ extra tempus celebrationis Capituli Generalis ipsius Congregationis vacare, officium ipsum per Abbatem Monasterii S. Pauli prope, & extra mœnia Urbis dictæ Congregationis pro tempore existentem juxta Constitutiones prædictas, usque ad Capitulum Generale tunc proxime futurum exerceri debere auctoritate, & tenore prædictis declaramus.

§. 2. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus for-

tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respectu inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsi præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die X. Januarii MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Maximi nuncupati, Ordinis prædicti apud Sedem Apostolicam Protectoris concefferit, ut in postea festis præfatorum Sanctorum Fundatorum, tam in universo Ordine Sanctissimæ Trinitatis, quam extra illum in tota Hispania tantum primis diebus non impeditis ab officio novem lectionum celebrari valerent; Idem Ignatius Procurator Generalis, attento quod memorati Sancti Fundatores in Gallia natales habuerunt, & ibidem prædictum Ordinem fundaverunt, ac proinde illos in eo Regno non minori venerationis cultu honorari decet, indulgentiam, & concessionem hujusmodi ad totam Galliam extendi plurimum desideret.

§. 1. Nos igitur ipse Ignatii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfate Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, ut festis supradictorum Sanctorum Fundatorum Joannis de Matha, & Felicis de Valois annis singulis in tota Gallia pariformiter celebrari libere, & licite possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 2. Decernentes ipsas præsentis litteras, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Maii MDCLXXXI., Pontificatus nostri Anno Quinto.

Preces Procuratoris Generalis Gallie pro celebratione dictorum festorum in tota Gallia.

Extenditur memoratum Indultum.

Clausula.

XCII.

Extenditur Indultum Clementis X. celebrandi festa SS. Joannis de Matha, & Felicis de Valois in tota Hispania ad omnem Galliam.

Festa S. Joannis dies 17. Decembris, festo S. Felicis dies 4. Novem. assignati fuere a Clem. X. Const. ed. 1673., Maii 17. Ab eodem concessum fuit horum festa celebrari posse in tota Hispania ab omnibus Const. ed. 1675., Novem. 14. Dein Cong. anno 1676., Novem. 14. eis adscripsit primos dies non impeditos. Sed iterum ab hoc Pontif. pro S. Joanne dies 8. Feb., & pro S. Felice dies 20. Novemb. determinati fuerunt Const. ed. 1679., Julii 30.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ignatius a Sancto Antonio Procurator Generalis Fratrum Discalceatorum Congregationis Gallicæ Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod cum fel. rec. Clemens Papa X. Prædecessor noster die 13. Novembris 1675. indulerit, ut festa Sanctorum Ordinis prædicti Fundatorum, Joannis quidem de Matha die 17. Decembris, Felicis vero de Valois die 4. Novembris quotannis sub ritu Duplici ab omnibus Christi fidelibus utriusque sexus tam secularibus, quam regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, in tota Hispania tantum celebrari possent, cum orationibus, & lectionibus propriis approbatis, & concessis dicto Ordini die 5. Maii 1673, a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, cujus Decretum hac super re emanatum idem Clemens Prædecessor die 17. ejusdem Mensis Maii approbavit; & quia dies præfati sunt impediti, eadem Congregatio Cardinalium die 14. Novembris 1676. ad relationem bo. me. Camilli dum vixit ejusdem

Extenditur Festum S. Rosæ Limanæ ad Regna, & Dominia Coronæ Lusitanicæ.

Hoc Festum 1. extensum fuit ad universum Americæ, & Indiarum Clerum a Clem. IX. Const. ed. 1668. Septem. 14. Deinde ad Regnum Polonia, & Ducatum Lithuania a Clem. X. Const. ed. 1670., Julii 26. ac postea ad Regna, & Dominia Regi Catholico, ac Aug. Imp., & domui Austriacæ subiecta ab eod. Clem. Const. ed. 1670. Aug. 11.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuum rei memoriam.

Exigit injunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio, ut piis Christianissimorum, præsertim orthodoxorum Principum magno in Ec-

XCIII.

Dat. 30. Junii 1681. An. 5.

Exordium.

clesiam

Dat. 28. Maii 1681. An. 5.

Varie mutationes circa festa dictorum Sanctorum in Hispania.

Varia exten-
siones Felli
dictæ Sanctæ
terti ordinis
S. Dominici.

clesiam Dei meritorum fulgore conspicuorum votis ad augendam in terris Sacrarum Virginum cum Cælesti Sponso in beata æternitate regnantium venerationem laudabiliter tendentibus favorabilem assensum paterno affectu libentissime præbeamus.

§. 1. Cum itaque dudum, postquam se. rec. Clemens PP. IX. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 12. Februarii 1668. expeditas literas servam Dei Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis S. Dominici in posterum Beatæ nomine nuncupari, atque de ea sub ritu Duplici recitari Officium, & Missam celebrari de Virgine non Martyre singulis annis juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani die 26. Augusti, & hæc quidem in quibusdam locis dumtaxat ibidem expressis, inter alia indulserat, & subinde per alias suas pariter in forma Brevis literas die 14. Septembris ejusdem anni 1668. emanatas Indultum celebrandi Missam, & recitandi officium hujusmodi de eadem Beata Rosa ad universonum Clerum, tam sæcularem, quam regularem quarumcumque Provinciarum Americæ, & Indiarum charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Regi Catholico subjecarum extenderat, rec. me. Clemens PP. X., etiam Prædecessor noster ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab universono Clero tam sæculari, quam regulari utriusque sexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubivis locorum dicto Carolo Regi, & charissimo etiam in Christo filio nostro Leopoldo Romanorum Regi illustri in Imperatorem electo, Domuique Austriacæ subiecta, Officium & Missam de memorata Beata Rosa Virgine Limana quotannis die 26. Augusti sub ritu Duplici juxta rubricas præfatas recitari, & celebrari respective valerent, Apostolica auctoritate concesserit, prout in ipsius Clementis X. Prædecessoris literis similiter in forma Brevis die 11. Augusti 1670. expeditis uberius continetur. Et sicut pro parte dilectissimi in Christo filii nostri Petri Principis Portugallia, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris, Nobis nuper expositum fuit, ipse quoque, & Christiani populi Coronæ Lusitanie subiecti Beatam Rosam præfata, quæ Sanctarum Virginum Catalogo juxta S. R. E. ritum a præfato Clemente X. Prædecessore solemniter adscripta fuit, peculiari devotionis affectu prosequantur, & propterea idem Petrus Princeps, ad conservandam eorundem populorum pietatem, opportune a nobis provideri, ac ut infra indulgeri plurimum desideret:

§. 2. Nos piis, enixisque precibus ipsius Petri Principis nomine nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac ternarum literarum præfatarum tenores, præsentibus pro plene, & sufficientes expressis, & insertis habentes, universono Clero tam sæculari, quam regulari utriusque sexus Regnorum, Provinciarum, Statuum, & Dominiorum quorumcumque dictæ Coronæ Lusitanie annis singulis die 26. Augusti sub ritu Duplici juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani, ac servata cæteroqui supradictarum literarum forma, & dispositione, recitandi similiter, & celebrandi respective facultatem perpetuis futuris temporibus duraturam, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Preces Petri
Principis
Portugallia,
& Algarbio-
rum.

Nova exten-
sio ejusdem
Felli ad su-
pradicta Re-
gna, & Do-
minia.

Clausula.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præfatis concessa

sunt non obstare, cæterisque contrariis quibus-
cunque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fidentiam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Junii MDCLXXXI., Pontificatus nostri Anno Quinto.

Conceditur Reçtori Collegii Fratrum Prædicatorum in Quitensi Provincia facultas conferendi publice gradus Scholasticos in nonnullis disciplinis, donec ibidem erigatur universitas Regia.

XCIV.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Die 23. Julii
1681. An. 5.

Exordium.

Pastoralis Officii, quo Catholica Ecclesiæ per universonum Terrarum Orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, cura, animum nostrum sollicitat, ut pia Religioforum Virorum propriæ, alienæque salutis operam dantibus studia ad Christifidelium præsertim in longinquis Regionibus degentium in Doctrina sana institutionem, atque eruditionem laudabiliter tendentia, peculiaribus favoribus, & gratis, quantum Nobis ex alto conceditur adjuvemus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ignatius de Quassada Diffinitor, & Procurator Provincie S. Catharina Virginis, & Martyris de Quito in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacra Theologia Magister, quod cum in illis partibus plurimi sint Infideles, ex quibus multi opera Fratrum dicti Ordinis illic in Vineâ Dñi strenue laborantium ad Christianæ Religionis veritatem in dies convertuntur, & longe plures Dño benedicente conversuri sperantur; verum mæsis quidem cum multa sit, Operarii autem pauci, qui eos in Doctrina sana instruere, & confirmare valeant: dilecti pariter filii Fratres Provincie prædictæ provide considerantes nullam in eadem Provincia studii Generalis Universitatem reperiri, ipsamque Provinciam nongentis a Limana, & ter mille milliariibus a Mexicana Civitatibus, in quibus ejusmodi Universitates studiorum generalium, erectæ sunt, distare, ac proinde studiosos partium illarum Juvenes Sacrarum, aliarumque bonarum Literarum studiis operam dandi, seque ad fidei Catholicæ propagationem habiles, atque idoneos reddendi, peractisque studiosis laboribus, præmium graduum literariorum consequendi gratia, longas, periculosasque peregrinationes subire debere, prævio regio consensu, Collegium sub titulo B. Ferdinandi Regis Catholici Sancti nuncupati intra, vel extra septa Conventus S. Petri Martyris Civitatis Quiten. dicti Ordinis sua impensa ædificare, in eoque Grammaticam, & Philosophiam publice docere, ac etiam quatuor Cathedralas, duas quidem Theologiæ Scholasticæ, aliam Theologiæ Moralis, & quartam Sacræ Scripturæ, quas pro tempore obtinentes S. Thomæ Aquinatis doctrinam Sanctorum Patrum traditionibus, & Universalis Ecclesiæ Decretis conformem docere, erroneasque, & noxias, præsertim in materia morali opinionibus, quæ in illis partibus serpere dicuntur, eorundem Sanctorum Patrum doctrina refellere debeant, de proprio fundare decreverunt. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Ignatius Collegio hujusmodi, ejusque Reçtori, & Cathedralicis pro tempore

Causæ ere-
ctionis Col-
legii.

Preces Pro-
curatoris Pro-
vincie S. Ca-

existen

1681.
therina de
Quito, &
causa Con-
stitutionis.

existentibus facultatem conferendi publice gra-
dus Scholasticos in illis scientiis, quæ in ipso
Collegio docebantur, concedi plurimum desi-
deret, similisque facultas aliis Collegiis dicti Or-
dinis in quibusdam Civitatibus Indiarum Occi-
dentalium, quæ quadringentorum milliariam in-
tervallo ab Universitatibus publicis remotæ sint,
existentibus dudum ult. anno 1619. a fel. rec.
Paulo V. ad instantiam tunc existentis Regis
Hispaniarum Catholici concessa, & subinde ab
Urbano VIII. Romanis Pontificibus prædecesso-
ribus nostris confirmata fuerit; ac ejusmodi præ-
rogativa tam Clerici Regulares Societatis Jesu
vigore quorundam privilegiorum, quam Fratres
Ordinis Eremitarum S. Augustini in vim qua-
rundam Apostolicarum in simili forma Brevis
litterarum in partibus Indiarum hujusmodi de præ-
senti fruuntur: nobis propterea idem Ignatius
humiliter supplicari fecit, ut in præmissis oppor-
tune providere, & ut infra indulgere de beni-
gnitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos ipsum Ignatium specialibus favo-
ribus, & gratis prosequi volentes, & a quibus-
vis excommunicationis, suspensionis, & inter-
dicti, aliisque Ecclesiasticis Censuris, & pœnis a
jure, vel ab homine quavis occasione, vel cau-
sa latis, si quibus quomodolibet innodatus exis-
tit ad effectum præsentium dumtaxat consequen-
dum harum serie absolventes, & absolutum fore
consentes, hujusmodi supplicationibus inclinati
de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Car-
dinalium negotiis Propagandæ Fidei præposito-
rum, qui Zelum, pietatemque dictorum Fra-
trum Provinciæ de Quito Ordinis Prædicatorum
commendarunt, consilio, Rectori pro tempore
existenti dicti Collegii intra, vel extra septa su-
pradicti Conventus S. Petri Martyris Civitatis
Quitæ, jam forsan erecti, sive in posterum eri-
gendi gradus Scholasticos in omnibus scientiis
Cathedrarum in eodem Collegio jam forsan ere-
ctarum, vel in posterum erigendarum quibus-
cumque studiosis, qui studiorum cursum ibidem
peregierint, dummodo tamen prævio riguroso
examine ad id reperiantur idonei, ad formam
litterarum in simili forma Brevis alias concessa-
rum præfatis Fratribus Ordinis Eremitarum S. Au-
gustini, & Clericis Regularibus Societatis Jesu
auctoritate nostra Apostolica conferendi facul-
tatem donec, & quousque publica Universitas
regalis, sicut Limana, & Mexicana in dicta Pro-
vincia de Quito constituantur, sive erigatur,
dumtaxat duraturam, eadem auctoritate tenore
præsentium concedimus, & impartimur: salva
tamen semper in præmissis auctoritate Congrega-
tionis memoratorum Cardinalium.

§. 3. Decernentes eadem præsentis literas
firmas, validas, & efficaces existere, & fore,
suosque plenarios, & integros effectus fortiri, &
obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tem-
pore spectabit in omnibus, & per omnia plenif-
sime suffragari: sicut in præmissis per quos-
cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam
Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari,
& definiti debere; ac irritum, & inane si secus
super his a quoquam quavis auctoritate scien-
ter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, &
Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam
juramento, confirmatione Apostolica, vel qua-
vis firmitate alia roboratis statutis, & consue-
tudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & Lite-
ris Apostolicis, aliis Religionibus in ipsa Civitate
Quitensi existentibus: etiam Societatis Jesu, in
contrarium præmissorum quomodolibet concef-
sis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,
& singulis illorum tenores, præsentibus pro ple-
ne, & sufficienter expressis, ac insertis habentes,
illis alias in suo robore permanens ad præmis-
sorum effectum hac vice dumtaxat specialiter,

& expresse derogamus, cæterisque contrariis qui-
buscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die XXIII. Julii MDCLXXXI.
Pontificatus nostri Anno Quinto.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo
etiam ultramontanis Monialibus Conversis S.
Francisci de Observantia interdicitur velum
nigrum, & quæcumque vox in electionibus
denegatur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Petri Espporin
Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Mi-
norum S. Francisci de Observantia nuncupato-
rum, Congregationi Venerabilium Fratrum
nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & con-
sultationibus Episcoporum, & Regularium præ-
positæ exposito, in Capitulo Generali dicti Or-
dinis Romæ anno 1639. sub præsidia bo. me.
Francisci dum vixit S. R. E. Cardinalis Barberini
nuncupati, ejusdem Ordinis apud Sedem Apo-
stolicam Protectoris celebrato, quasdam Consti-
tutiones ex antiquis compilatas, & aliquas, seu
in illis aliqua de novo addita fuisse pro felici
Gubernio Monialium Ordinis prædicti in familia
Ultramontana, ipsamque Capitulum Generale
non solum easdem Constitutiones approbasse,
sed etiam intimari, & observari præcepisse;
unam autem ex dictis Constitutionibus Cap. 12.
inter alia disponere, quod Moniales Laicæ, seu
Conversæ velum nigrum portare non possint,
sed album, quodque suffragium non possint dare
in electionibus Abbatissæ, Vicariæ, Discretarum,
aut majorum Officiorum: & licet hæc omnia
in familia Cismontana dicti Ordinis inviolabili-
ter observentur, aliquam tamen in altera fami-
lia notari observantiam, indeque gravissima in-
convenientia, & scandala orta fuisse, & novif-
sime maximum in quodam Conventu ex regressu
cujusdam Novitiæ Conversæ ad Seculum, exple-
to majori sui Novitiatus tempore, & quod cum
sub observantia dictæ Constitutionis admittitur fuisset,
a Monialibus Laicis, seu Conversis profes-
sis tantis fuit affecta contumeliis, & minis, ut
professionem emittere timuerit; ideoque per di-
ctum Petrum Procuratorem Generalem nomine
dilecti etiam filii Ministri Generalis dicti Ordinis
præfate Congregationi Cardinalium supplicato, ut
Constitutionem prænaratam confirmaret, ad hoc
ut in toto Ordine uniformiter servaretur, at-
que ita jurgia, & scandala hujusmodi vitarentur:
Eadem Congregatio Cardinalium per suum
Decretum die 13. Maji 1681. emanatum suppli-
cem libellum sibi super præmissis porrectum re-
misit Venerabili Fratri nostro Alderano Episco-
po Tusculano ejusdem S. R. E. Cardinali Cybo
nuncupato, Ordinis præfati apud nos, & Sedem
Apostolicam Protectori, ut veris existentibus
narratis, & quatenus expedire censuisset, peci-
tam confirmationem pro suo arbitrio, & pru-
dentia impertiret; ipse vero Alderanus Epif-
copus Cardinalis, & Protector Decretum edidit
tenoris, qui sequitur, videlicet. Alderanus Epif-
copus Tusculan. S. R. E. Card. Cybo Seraphici
Ordinis S. Francisci apud S. Sedem Protector.

§. 1. Attenta remissione supplicis libelli vigo-
re retroscripti Decreti Nobis facta Oratoris præ-
cibus mature examinatis, atque discussis, decer-
nimus, & declaramus, quod nisi in primavæ
fundatione, aut in aliquo speciali Statuto a Reli-
gione, & a Sede Apostolica approbato Monaste-
riorum Sanctimonialium Ordinis S. Francisci

expresse

1681.

XCVI.

Dat. 24. Julii
1681. An. 5.

Species facti.

Constitutio
Capituli Ge-
neralis pro
Monialibus.

Decretum
Congrega-
tionis.

Aliud Card.
Protectoris.

Concessio
prædictæ fa-
cultatis adin-
star illius
Eremitarum
Sancti Au-
gust. & Cle-
ricorum So-
cietatis Jesu.

Clausula.

expresse cautum sit, quod Moniales Conversæ, seu Laicæ velo nigro, & voce activa in electionibus Superiorissarum, seu officialium, & voce passiva in consequendis dd. Monasteriorum Officiis uti, frui, & gaudere debeant; Constitutio facta in Capitulo Generali Romæ celebrato sub die 11. Junii 1639. executioni omnino demandetur, suumque integrum, & plenarium effectum fortiat, in quem finem eandem Constitutionem extra tamen casum præmissum auctoritate non solum, qua fungimur Protectoris, verum etiam ab eadem Sacra Congregatione Nobis attributa, & concessa, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, eique inviolabilis firmitatis robur adjicimus, nullas, irritas nunc pro tunc omnes præfatas electiones, quas cum suffragiis prædictarum Monialium Conversarum adversus præsentem nostram, & Constitutionis prædictæ dispositionem fieri contigerit declarantes, & decernentes. Mandamus igitur omnibus Superioribus regularibus, qui regimini, & gubernio dictorum Monasteriorum præsent, quatenus hæc omnia sublato Monialibus quocumque alio prætextu, & quæsito colore etiam consuetudinis immemorabilis, & præscriptæ, executioni demandari faciant, & contra inobedientes, ac contumaces suis remediis, & quatenus opus sit censuris Ecclesiasticis animadvertant. Romæ 5. Julii 1681. A Card. Cybo Protector. Jo: Baptista Rufca.

Preces Procuratoris Ordinis.

§. 2. Cum autem sicut præfatus Petrus Procurator Generalis nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi quo firmiter subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communitur summopere desideret: nos ipsius Petri Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Dño possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum a memorato Alderano Episcopo Cardinale, & Protectore editum præinfertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus si qui de super quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio prædicti Decreti.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præfatas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore remansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXIV. Julii MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

Erigitur Academia Sanctæ Thomæ Ord. Prædicatorum Civitatis Monilan in Insulis Philippinis in publicam studii generalis universitatem.

XCVI.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 7. Aug.
1681. An. 5.

INscrutabili divinæ sapientiæ, atque bonitatis Arcano ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimen, meritis licet imparibus, erecti, sacrarum, eisque ancillarum bonarum literarum studia, per quæ depulsa ignorantia caligine, mentes veritatis luce illustrantur, & non minus Catholicæ Fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, quam Justitiæ administrationi, aliisque Reipublicæ commodis, & ornamentis, privatorumque utilitatibus consultur, ubique locorum, & præsertim in remotissimis ab hac S. Sede partibus, quantum nobis ex alto conceditur, promovere, ac incitare, & confovere studemus, sicut omnibus matura consideratione perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac spiritualem temporalemque Christianissimorum utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Proœmium.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentio PP. X. prædecessori nostro pro parte claræ mem. Philippi IV. dum vixit Hispaniarum Regis Catholicæ exposito, quod in Civitate Monilan in Insulis Philippinis unum sub denominatione S. Thomæ Collegium Ordinis Fratrum Prædicatorum existebat, in quo triginta Alumni seculares educabantur, & Grammatica, Rhetorica, Logica, Philosophia, ac Theologia Scholastica, & Moralis docebantur, seu legebantur, magna cum Incolarum illarum partium utilitate. Civitas vero Monilan plusquam tribus leucarum millibus a vicinioribus studiorum Generalium Universitatibus, nempe Limana, & Mexicana distabat, & propterea idem Philippus Rex in Collegio præfato Academiam erigi, & institui summopere desiderabat, præfatus Innocentius prædecessor supplicationibus memorati Philippi Regis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatis, in præfata Civitate Monilan in ædibus dicti Collegii, ubi tunc scholæ erant, seu forsitan in ampliorem formam construerentur, Academiam, in qua Religiosi dicti Ordinis Grammaticam, Rhetoricam, Logicam, Philosophiam, & Theologiam Scholasticam, & Moralem publice profiterentur, ac Juvenes quoscumque docerentur, duraturam dumtaxat donec, & quousque aliqua publica studii Generalis Universitas in dicta Civitate Monilan, seu illius Provincia Apostolica auctoritate erecta fuisset, eadem auctoritate, sine tamen cujusquam præjudicio, erexit, & instituit; Ipsamque Academiam sic erectam, & institutam curæ, regimini, & administrationi dicti Ordinis, & illius Magistri Generalis pro tempore existentis, seu ab eo deputandi, qui totius Academiæ Rector existeret, præfata

Qua de causa, & forma erecta fuerit d. Academia.

auctori-

auctoritate supposit, ac Reſtori ipſius Academiae, & Collegii pro tempore exiſtenti, ut donec huiusmodi Academia, ut pramittitur, duraret, illos quos in ipſa Academia ſic erecta per debitum tempus ſtudiſſe, ac ſcientia, & moribus idoneos eſſe reperiret, ut praefatis facultatibus, quae in dicto Collegio, ut praefertur docerentur, ſeu legerentur, ad Baccalaureatus, etiam formati, ac Licentiaturae, & Doctoratus, necnon Magiſterii gradus, ſervata in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendebat, & alias juxta laudabiles aliarum Academicarum conſuetudines promovere, & ipſorum graduum inſignia eis exhibere valerent, dicta auctoritate conſeſſit, & indulſit, cum diverſis facultatibus, gratis, & Indultis, & alias prout in ipſius Innocentii praedecessoris literis deſuper in ſimili forma Brevis die 20. Novembris 1645. expeditis, quarum tenorem praefentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & infero haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem ſicut dilectus filius Alpho-nus Sandin Procurator, & Diſſinitor Generalis Provinciae Sanctiſſimi Roſarii dictarum Inſularum Philippinarum praefati Ordinis Fratrum Praedicatorum Nobis nuper exponi fecit, & erectione Academiae huiusmodi maxima in illis partibus ad Animarum ſalutem aſſidue proveniat utilitas, propoſitiſque ſtudioſiorum praemiis, erexit ad ipſa amplectenda, & peragenda, praemiaque huiusmodi promerenda ſtudioſiorum alacritas; itaut multiplicatae reperiantur Perſonae habiles, & idoneae ad continuandas Sacras Miſſiones, quarum fructus Sancta Mater Eccleſia, Domino benedicente, in dies locupletantur: Verum propter ingentem dictae Civitatis Manilan a praefatis ſtudioſiorum Generalium Univerſitatibus diſtantiam ſupradictam, moraliter impoſſibile ſit, ut Incolae Civitatis, & Inſularum Philippinarum huiusmodi ad eandem Univerſitates, ut ibidem Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, & Medicinae ſtudiis incumbant, ſe conferant; ac proinde plurimum expedire videatur, ut Academia praefata in publicam ſtudii generalis Univerſitatem, ad hoc, ut in ea Sacri Canones, & Leges Civiles, ac Medicina huiusmodi, quorum ſcientia ad bene ornatum Rempulicam etiam neceſſaria eſt, publice doceri, harumque facultatum Cathedrae a Perſonis ſaecularibus peritis regenda Benefactorum impenſa ibidem erigi, & gradus ſcholaeſtici earundem facultatum ſtudioſis poſt peracta ſtudioſiorum curricula conferri valeant, ad inſtar Limanae, & Mexicanae Univerſitatum praefatarum erigatur. Nobis propterea dictus Alphoſus humiliter ſupplicari fecit, ut in praemiſſis, opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur Incolarum Civitatis, & Inſularum praefatarum commodis quantum cum Domino poſſumus, conſulere, dictumque Alphoſum ſpecialis favore gratiae proſequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticiſ ſententiis, cenſuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel cauſa, latis, ſi quibus quomodolibet innotatas exiſtit ad effectum praefentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes; huiusmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepoſitorum conſilio, & attento, quod praefati Alphoſi inſtantia huiusmodi a dilecto filio nobili viro Gaſparo de Haro y Gaſman Marchione de Carpio Chariffimi in Chriſto filii noſtri Caroli Hiſpaniarum Regis Catholici apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Oratore ejuſdem Caroli Regis nomine commendata fuit, Academiam in ſupradicto Collegio

S. Thomae Civitatis Manilan Ordinis Praedicatorum a memorato Innocentio praedecessore ad ſupplicationem praefati Philippi Regis erectam, ut praefertur, in publicam ſtudii generalis Univerſitatem, in qua etiam Sacri Canonis, ac Leges Civiles, & Medicina, publice praeflegi, & doceri, harumque ſcientiarum, ſive facultatum Cathedrae a perſonis ſaecularibus habilibus, & idoneis regenda, & obtinenda fundari, & inſtitui valeant, ad inſtar praefatarum Univerſitatum Limanae, & Mexicanae, auctoritate Apoſtolica tenore praefentium ſine cuiuſcumque alterius Univerſitatis ſtudii Generalis praedjudicio erigimus, & inſtituimus: Ita tamen, ut Univerſitas huiusmodi ſic erecta, & inſtituta, donec, & quouſque alia publica Univerſitas Apoſtolica, & Regalis ad formam modo dictarum Univerſitatum, & non aliter aut in eadem Civitate Manilan, aut in aliis Regnis viciniorebus conſtruatur, ſeu erigatur dumtaxat durare debeat; ac eidem Univerſitati ſtudii Generalis ſic praefentes erectae, & inſtitutae, illiſque Reſtori, Magiſtris, Doctoribus, Lectoribus, Praeceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, caeteriſque Officialibus, Miniſtris, & perſonis, quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, Indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratis, praerogativis, honoribus, & praeminentiis, quibus praefatae Univerſitates ſtudioſiorum Generalium Limanae, & Mexicanae, illarum Reſtores, Magiſtri, Doctores, Lectores, Praeceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Nuncii, caeterique Officiales, Miniſtri, & perſonae quacuſcumque reſpective tam de jure, uſu, & conſuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed etiam aequae principaliter, & pariformiter in omnibus, & per omnia, uti, frui potiri, & gaudere; Reſtori autem ipſius Univerſitatis per praefentes erectae, ut quamdiu Univerſitas huiusmodi ſicut praemittitur duraverit, illos, quos in eadem Univerſitate per debitum tempus ſtudiſſe, ac ſcientia, & moribus idoneos eſſe repererit in praefatis facultatibus, ſive ſcientiis, quae in ipſa Univerſitate docebantur, ſeu legentur, ad Baccalaureatus, etiam formati, Licentiaturae, ac Doctoratus, & Magiſterii gradus, ſervata tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum praefatarum, quibus in aliquo derogare non intendimus, & alias juxta laudabiles ſupradictarum Limanae, & Mexicanae Univerſitatum ritus, & conſuetudines promovere, ſolitaque graduum huiusmodi inſignia eis conferre, & exhibere; Ipliſ vero ad eodem gradus per illum ſic promotis, ut poſtea publice, privatimque etiam in omnibus aliis Univerſitatibus ſtudioſiorum Generalium facultates, ſive ſcientias praedictas reſpective alios docere, & interpretari, de eis diſponere, aliſque actus quocuſcumque eorum gradibus, convenientes exercere libere, & licite poſſint, & valeant reſpective, auctoritate, & tenore praefentium concedimus, & indulgemus, ſalva tamen ſemper in praemiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 4. Decernentes ipſas praefentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniffime ſuffragari, & ab eis reſpective inſolabiliter obſervari. Sicque in praemiſſis per quocuſcumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores iudicari, & deſiniri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Erectio d. Academiae in publicam ſtudii generalis Univerſitate donec alia inſtituatur Apoſtolica, & Regalis.

Ei conceduntur privilegia, & jura Univerſitatis Limanae, ac Mexicanae.

Claſulae.

Cauſe erectionis huius Academiae in publicam Univerſitatem.

Praes Prioris Provinciae SS. Roſarii Ord. Praedicatorum in Inſulis Philippin.

Accedit commendatio Regis Catholici.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Collegii, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris die VII. Augusti MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

XCVII.

Conceduntur Tertiariis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum intra claustra viventibus Indulgentiæ, quibus gaudent Fratres ejusdem Ordinis.

Dat. 8. Aug. 1681. An. 5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Preces Procuratoris Generalis pro declaratione Indulgentiarum ad Tertiarios.

Cum sicut dilectus filius Josephus Linas Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beate Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magister, Nobis nuper exposuisset, multi in eodem Ordine reperiantur Tertiarii, qui vota simplicia emiserunt, & sub Regula Tertiariorum, ac habitu ipsius Ordinis pie, & laudabiliter intra Claustra sub obedientia Superiorum Ordinis hujusmodi vivunt; incertum vero sit quibus Indulgentiis, & gratiis spiritualibus ejusmodi Tertiarii frui valeant, & propterea idem Josephus Prior Generalis illorum spirituali consolationi, & animarum saluti opportune a Nobis provideri plurimum desideret: Nos ipsius Josephi Procuratoris Generalis Urbis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatis Tertiariis præsentibus, & futuris intra claustra, ut præfertur, viventibus, qui vota hujusmodi emiserunt, seu pro tempore emiserint, ut omnibus, & singulis Indulgentiis seu peccatorum remissionibus, ac penitentiarum relaxationibus, quibus Fratres Ordinis prædicti utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere, illasque consequi, & lucrifacere libere, & licite possint, & valeant, dummodo tamen ea, quæ pro consequendis Indulgentiis, seu peccatorum remissionibus, ac peccatorum relaxationibus hujusmodi præscripta sunt, seu pro tempore fuerint, adimpleant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio Indulgentiarum Fratrum d. Ordinis Tertiariis facta.

Claufulæ.

§. 1. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque; præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscrip-

tis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

Declaratur, Tertiarios B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum extra Claustra viventibus frui posse Indulgentiis Confraternitatum ejusdem Ordinis.

XCVIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 22. Aug. 1681. An. 5.

Nuper pro parte dilecti filii Josephi Linas Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beate Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Sacra Theologia Magistri, Nobis exposito, multos in eodem Ordine reperiri Tertiarios, qui vota simplicia emiserunt, & sub Regula Tertiariorum, ac habitu ipsius Ordinis pie, & laudabiliter intra claustra sub obedientia Superiorum Ordinis hujusmodi vivunt; incertum vero esse quibus Indulgentiis, & gratiis spiritualibus ejusmodi Tertiarii frui valeant. Nos supplicationibus dicti Josephi Procuratoris Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati prædictis Tertiariis præsentibus, & futuris intra claustra, ut præfertur viventibus, qui vota hujusmodi emiserunt, seu pro tempore emiserint, ut omnibus, & singulis indulgentiis, seu peccatorum remissionibus, ac penitentiarum relaxationibus ad instar Fratrum Ordinis prædicti frui valeant sub certis modo, & forma tunc expressis auctoritate Apostolica indulgemus; & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 8. currentis mensis Augusti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, sicut prædictus Josephus Procurator Generalis Nobis subinde denuo exponi fecit præter prædictos, alii reperiantur memorati Ordinis Tertiarii, & Tertiaria, seu Bizzochæ, qui, & quæ licet sub Regula Tertiariorum, & habitu prædictis quoque pie, & laudabiliter vivant, vota quoque simplicia prædicta emiserint, non tamen intra claustra hujusmodi commorantur; incertum vero pariter sit quibus Indulgentiis, & gratiis spiritualibus hi quoque Tertiarii, & Tertiariæ frui valeant; Nobis propterea dictus Josephus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Refertur Breve præcedens, quo concessæ fuerunt Tertiariis intra claustra viventibus indulgentiæ Fratrum Ordinis.

Preces Procuratoris Generalis pro declaratione Indulgentiarum Fratrum & Bizzocarum extra Claustra viventium.

§. 1. Nos igitur ipsius Josephi Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter quoque annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatos Tertiarios, qui vota prædicta emiserunt, & extra Claustra vivunt, Confraternitatibus Ordinis prædicti adscribi, & adscriptos gratiis, & indulgentiis Confraternitatum hujusmodi frui posse d. auctoritate tenore præsentium declaramus.

Declaratur ad Tertiarios frui posse Indulgentiis Confraternitatum Ordinis.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tem-

Claufulæ.

1681.

pore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, quod earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem ubique fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Aug. MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

XCIX.

Conceduntur Fratribus Oblatis Tertiæ Ordinis S. Francisci Provinciae Franciæ post decennium a Professione jura omnia antiquorum Fratrum Laicorum.

Oblatis in statu Laicorum constitutis concessum fuit suffragium in solis Professionibus a Clem. X. ed. 1672., Maji 12., Pont. 3. sed postea Const. ed. 1675. Maji 28. tributa fuerunt Oblatis jam admisis ante primam Constitutionem jura omnia Laicorum. Ex ab hoc Pont. confirmata fuerunt eorum Constitut. Const. ed. 1688. Martii 13., Pont. 12.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 27. Aug.
1681. An. 5.Referuntur
prædictæ
binæ literæ
Clementis X.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superiores Provinciae Franciæ Tertiæ Ordinis Sancti Francisci; quod dudum fel. rec. Clem. PP. X. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis anno 1672. emanatas literas pro bono Regimine Fratrum Oblatorum, seu servientium, & Fratrum Laicorum Congregationis Gallicanæ dicti Ordinis inter alia statuit, ut Fratres præfati, tam Oblati, quam alii, qui ad statum laicalem assumerentur, nullo unquam tempore suffragiorum jure gauderent, nisi in receptione Novitiorum ad professionem ejusdem cum eis status; verum earundem literarum executio suspensa fuit per tres annos, quibus elapsis Superiores dictæ Provinciae Franciæ recursum ad eundem Clementem prædecessorem habuerunt, & ab eo alias pariter in forma Brevis die 28. Maji 1675. expeditas literas obtinuerunt, per quas omnibus Fratribus Oblatis, seu servientibus, qui in eadem Provincia habitum Religionis ante emanationem primodictarum literarum susceperant, juribus Fratrum Laicorum juxta Ordinis prædicti Constitutiones gaudendi privilegium indultum fuit, dummodo tamen per decennium in statu Oblatorum hujusmodi permanerent, & alias prout in binis literis prædictis uberius dicitur contineri. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, Superiores prædicti per hoc temporis spatium ulque ad præsens maximam in dicta Provincia tranquillitatem, & pacem ex concessione præfati Indulti, illiusque observantia animadverterint, & hujusmodi praxim pro conservanda inter Fratres quiete observare peroptent: nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur eorundem Superiorum votis, quantum cum Dño possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a

quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, ut omnes Fratres Oblati præfate Provinciae Franciæ, tam de præsentibus existentibus, quam in posterum in eadem Provincia recipiendi, postquam tamen, completo noviciatus anno, in suo oblatorum statu per decennium remanserint, juribus antiquorum Fratrum Laicorum Congregationis Gallicanæ, & Ordinis præfatorum gaudere possint, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, ac concedimus, & indulgemus.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus primodictis Clementis prædecessoris literis, aliisque Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, & quatenus opus sit Provinciae præfate, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 4. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXVII. Aug. MDCLXXXII., Pontificatus nostri Anno Quinto.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua visitantibus aliquam ex Ecclesiis Monachorum Cælestinorum die festo S. Petri Cælestini Papæ V. eorum Institutoris.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Concessio
dd. jurium
oblati facta.

Clausula.

C.

Dat. 30. Aug.
1681. An. 5.

Exordium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros, dispensationi nostræ a Domino creditos, fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium Venerationem, excitandamque, & conservandam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Monachorum Cælestinorum nuncupatorum, Ordinis S. Benedicti, nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinatis, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, ac singulis utriusque sexus Christifidelibus verè poenitentibus, & confessis, ac Sacra Commu-

Preces Procuratoris Generalis.

Concessio
dictæ Indulgentiæ.

nione reſectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Monafteriorum dictæ Congregationis Cæleſtinorum, tam hæcenus erectis, quam in poſterum quodocumque erigendis, ac ubicumque locorum exiſtentibus, die Feſto S. Petri Cæleſtini ejuſdem Congregationis Fundatoris, a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis diei huiusmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi, pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint; plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Claufula.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorfus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur iſſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſc. die XXX. Aug. MDCLXXXI. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CI.

Conceduntur quædam Indulgentiæ Perpetuæ Confraternitatibus Septem Dolorum B. M. V. in Eccleſiis Fratrum Servorum ejuſdem B. M. V. erectis.

Conceſſa ſuit Indulgentia Plenaria Confraternitatibus Habitibus Servorum B. M. V. ab hoc Pontifice Conſt. ed. 1678., Janu. 30., Pont. 1. Et Conſt. ed. 1683., Octobris 24., Pont. 8. confirmatum ſuit Summarium Indulgentiarum Confrater. Septem Dolorum.

Dat. 1. Sept. 1681. An. 5.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Commiffæ Nobis a Domino diſpenſationis ratio exigit, ut cæleſtium munerum theſauros prudenti, fidelique liberalitate erogemus, cum id ad augendam fidelium Religionem, & animarum ſalutem ſperamus in Domino profuturum.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalis.

§. 1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Servorum Mariæ Virginis nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis Confratribus, & Conſororibus Confraternitatum ſub titulo Septem Dolorum ejuſdem Beatæ Mariæ Virginis, tam hæcenus in Eccleſiis dicti Ordinis erectarum, quam deinceps quodocumque erigendarum, vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione reſectis, qui ſuæ reſpective Confraternitatis Eccleſiam, ſeu Capellam, vel Oratorium Dominica Paſſionis a primis Veſperis uſque ad occaſum ſolis ejuſdem Dominicæ annis ſingulis devote viſitaverint, ibique pias conſiderationes ſeptem Dolorum Beatiffimæ Virginis, & præcipue Paſſionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti fecerint, ac pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer concedimus.

Indulgentia Plenaria die Dominica Paſſionis.

Indulgentia 100. dierum per annum.

§. 2. Eiſdem vero Confratribus, & Conſororibus per annum exercentibus ſe huiusmodi conſiderationibus, ac meditationibus, ac precibus præfertim, Oratione Dominica, & Salutatione Angelica cum Cantico, *Stabat Mater doloroſa* &c. in Eccleſiis prædictis recitari, aliſque ſpiritualibus exercitiis ibidem fieri ſolitæ, ac ut

præfertur, orantibus, quoties id egerint, toties centum dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet per eos debitis pœnitentiis in forma Eccleſiæ conſueta relaxamus.

Indulgentia Stationum.

§. 3. Præterea Confratribus, & Conſororibus prædictis Eccleſiam, ſeu Capellam, vel Oratorium ſuæ reſpective Confraternitatis diebus Stationum Almæ Urbis noſtræ in Romano Miſſali deſcriptis devote pariter viſitantibus, & orantibus, ut ſupra, quod omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac pœnitentiæ relaxationes conſequantur, quas conſequerentur ſi Eccleſias, tam intra, quam extra eandem Urbem poſitas ad id deſtinatas diebus Stationum huiusmodi perſonaliter, & devote viſitaſſent.

Facultas eas applicandi per modum ſuffragii.

§. 4. Utque iidem Confratres, & Conſorores tam prædictas, quam alias quacumque Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, & pœnitentiæ relaxationes dictis Confraternitatibus a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, ac etiam forſan a Nobis quomodolibet conceſſas Fidelium Defunctorum Animabus, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum ſuffragii applicare poſſint, concedimus ſimiliter, & indulgemus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Claufula.

§. 5. Non obſtante noſtra, de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, aliſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorfus fides ubique locorum habeatur, quæ iſſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die I. Septembris MDCLXXXI., Pontificatus noſtri Anno Quinto.

Confirmatur Decretum particularis Congregationis, quo declaratum fuit, Congregationem Brigittanorum Noviffimorum eſſe veram Religionem, diverſam ab ea S. Salvatoris, ſeu S. Brigittæ.

CII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 24. Oct. 1681. An. 5.

Manavit nuper a Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſuper negotio Fratrum Brigittanorum Noviffimorum ſpecialiter deputata Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: Congregatio particularis nonnullorum Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium ſuper negotio Brigittanorum Noviffimorum ſpecialiter deputata ex noviter deductis, & ſpecialiter viſis, & mature conſideratis Conſtitutionibus Summorum Pontificum, cenſuit recedendum eſſe a Decreto alias die 5. Maji 1677. emanato, ac propterea declaravit Congregationem Brigittanorum Noviffimorum eſſe veram Religionem ſub Regula Sancti Auguſtini a Sancta Sede Apoſtolica in Congregationem erectam, diverſam tamen a Religione Sanctiſſimi Salvatoris, ſeu Sanctæ Brigittæ ab Urbano VI., Martino V., Eugenio IV. erectam, & reſpective approbatam, & dictæ Religionis Noviffimorum profeſſos utriuſque ſexus eſſe, & reputari veros Religioſos, Romæ 2. Julii 1681. - G. Cardinalis Carpineus Archiepiſcopus San. Secr.

Decretum prædictæ Congregationis.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius Guiſ-

Preces Prioris Generalis.

nus

1681.
& 1682.

nus ab Assumptione Prior Generalis Congregationis dictorum Fratrum Brigittanorum Novissimum Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiti summo opere desideret: Nos specialem ipsi Guisleno Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutorum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio
d. Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Octobris MDCLXXXI. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CIII.

Componuntur a Pontifice variæ lites ortæ inter Archiepiscopum Mechlinien., & ejus Diœcesis Regulares exemptos.

Dat. 20. Maji
1682. An. 6.

INNOCENTIUS PAPA XI.

*Ad futuram rei memoriam.*Lites hujusmodi pluries
examinatæ
fuerunt.

Cum inter Venerabilem Fratrem modernum Archiepiscopum Mechliniensem ex una, ac dilectos filios Regularium Ordinum Professores Civitatis, & Diœcesis Mechliniensis, qui ab Ordinaria Jurisdictione exempti sunt, ex altera partibus, nonnullæ controversiæ exortæ, & in particulari Congregatione desuper a Nobis deputata pluries ventilatæ fuerint; Ipsæ vero partes, paternæ charitati nostræ ad concordiam inter eas stabiliendam benigne propensæ, humili obsequio morem gerentes, de controversiis hujusmodi inter se amicabiliter convenerint, Nobisque humiliter supplicaverint, ut opportune desuper providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur. Hinc est, quod Nos specialem Archiepiscopo, & Regularibus præfatis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum ha-

Preces partium pro
compositione dd. litem.

rum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac controversias prædictas ad Nos harum serie avocantes, omnemque licem super illis, seu eorum occasione emanatam extinguentes, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut in posterum dictus Archiepiscopus non possit exigere a præfatis Regularibus exemptis, & Apostolicæ Sedi immediate subiectis, in eorum promotione ad Ordines, in benedictione Abbatum, & in licentiis prædicandi, & confessiones audiendi, ac in alia quacumque occasione, obedientiam cum juramento fidelitatis, sed tam ab Archiepiscopo, quam a Regularibus debeat accurate in similibus actibus observari forma, & dispositio Pontificalis Romani in Alma Urbe nostra novissime impressi: licitum autem sit iisdem Regularibus gestare in publicis processionibus cum Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Reliquias, & Imagines Sanctorum, hoc tamen servato, ut dictæ Reliquiæ, & Imagines portentur in principio processions inter prima lumina, itaut inter ipsas, & Sanctissimum Sacramentum sit rationabilis, & competens distantia. In ipsis vero processionibus procedatur cum omni debita modestia, & devotione, nec illæ fiant per plateas, & vias mercatum, ac ubi Populus in profanis cœtibus occupatus sit, non tamen liceat dictis Regularibus facere processiones hujusmodi extra Claustra suorum Conventuum, nisi duabus tantum vicibus in anno, una intra Octavam festivitatis Corporis Domini, & altera in una die Dominica, vel festiva de præcepto tantum, determinanda ab iisdem Regularibus, cum approbatione præfati Archiepiscopi, intra terminum unius mensis; cum expressa tamen declaratione, quod quidquid supra stabilitur circa prædictas processiones, non intelligatur suffragari illis Societatibus, & Confraternitatibus, quæ in Ecclesiis ipsorum Regularium erectæ, aut illis adscriptæ sint. Occurrente autem aliqua publica, & gravi causa, quæ reiterationem similibus processionum requireret, non possint Regulares eas facere absque præcedente expressa licentia præfati Archiepiscopi, qui eo casu poterit providere secundum dictamina propriæ prudentiæ, & pietatis. Porro liceat iisdem Regularibus exemptis in eorum Ecclesiis absque alia memorati Archiepiscopi licentia, horis vespertinis exponere venerationi Populi præfatum Sanctissimum Sacramentum in Ostensorio, diebus, & festis infra scriptis: Videlicet, in omnibus Dominicis anni, in festis Nativitatis Domini, Sancti Stephani, Sancti Joannis Evangelistæ, Circumcisionis Domini, secundo, & tertio diebus Paschatis Resurrectionis, & Pentecostes, in festo Ascensionis Domini, in Octava Corporis Domini, in omnibus Beatissimæ Virginis Mariæ festivitibus de præcepto, in festis Sanctorum Apostolorum, in die Omnium Sanctorum, in die Dedicacionis Ecclesiæ, in festivitate Protectoris ejusdem, intra mensem a Regularibus eligenda, si Ecclesia plures uno habuerit, in diebus Dedicacionis Sancti Michaelis Archangelii, Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ, ac Sanctorum Petri, & Pauli, & in festivitate Fundatoris Ordinis. Ac pariter licitum sit, ut supra præfatis Regularibus exemptis exponere iisdem horis vespertinis, sed in Ciborio, præfatum Sanctissimum Sacramentum singulis quintis feriis, aut alio die feriato intra terminum unius mensis, ut supra eligendo; licita quoque sit, ut supra expressio in Ostensorio mane tempore Missæ principalis, in iis tamen locis tantum ubi hæctenus consuetum est, in diebus festivis tantum infra scriptis; Nempe Nativitatis Domini, Paschalis, Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, Corporis Domini, & matutino tempore illius diei intra Octavam Corporis Domini, qua processio supra

A Pontifice
nonnullæ
sunt Ordinaciones
circa
Obedientiam
cum juramento.Circa gestationem
Reliquiarum.

Circa Processiones.

Circa expositionem
SS. Sacramenti.